

**ஆண் பெண் அரசியல்
பிரதிநிதித்துவம்
சமமானதா?
பங்கு முறைக் கோட்பாடு
மற்றும் பயன்பாடு**

**பேராசிரியர் கமலா லியனகே
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்**

**தமிழில்:
இரா.ரமேஸ், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
சோபனாதேவி ராஜேந்திரன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
ஆர். சந்திரமோகன்**

ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்குங் (FES) வெளியீடு - 2012

ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டுங் வெளியீடு இல 94
கட்டுரையாளரின் அனுமதியின்றி பயன்படுத்துவது
தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

லியனகே கமலா 2012

மின்னஞ்சல் : imiyakamala@yahoo.com

இலங்கை தேசிய வாசிகசாலை சம்மேளனம்

வெளியீடுவோர் விபரம்

லியனகே கமலா

ஆண் பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் சமமானதா? பங்கு முறைக்

கோட்பாடு மற்றும் பயன்பாடுகள்

ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டுங்

அரசறிவியல்

பெண்கள் ஆய்வு

தமிழில்: இரா.ரமேஷ், சோபனாதேவி ராஜேந்திரன், பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்

ISBN 978-955-1282-02-8

வெளியீடு

ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டுங்

இல. 4, எடம்ஸ் மாவத்தை, கொழும்பு – 04

தொலைபேசி : 011-2502710

பக்க வடிவமைப்பு மற்றும் அட்டைப்படம்

சசிக குணதிலக்க

அச்சிடல்

வரையறுக்கப்பட்ட கண்டி ஓப்செட் அச்சகம்

947. பேராதெனிய வீதி,

கண்டி.

081-2389889

உள்ளடக்கம்

பக்க எண்

முன்னுரை	i
அறிமுகம்	iv
1. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கான தேசிய மற்றும் சர்வதேச அவதானம்	1
2. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்: சர்வதேச மற்றும் தேசிய நிலைமைகள்	13
3. பங்கு முறைமைக் கோட்பாடு : ஆண் பெண் சமமான அரசியல் பிரஜைகளாக	18
4. பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கான பங்கு முறைமை மற்றும் ஏனைய உபாய முறைகளின் பயன்பாடு: சர்வதேச அனுபவம்	67
5. இலங்கையில் பங்குமுறைமைக்கான தேவை	151
உசாத்துணை நூற்பட்டியல்	186

முன்னுரை

இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தி தொடர்பிலான கருத்தாடல்கள் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக பெண்கள் இயக்க தலைவிகளாலும், தொழிற்சங்கவாதிகள், நிபுணர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் சிவில் அமைப்பு செயற்பாட்டாளர்களிடையே செல்வாக்குடைய ஒன்றாக மாறியுள்ளது. அண்மைக்காலத்தில் இருந்து அது பொதுமக்களிடையேயும் கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுகின்ற விடயமாக மாறி வருகின்றது. அத்தோடு, பல்வேறுபட்ட இலங்கையின் பெண்கள் அமைப்புகளும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கோடு பல்வேறு செயற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சமாதானம் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான பெண்கள் அமைப்பினால் 2007 முதல் 2011 வரையான காலப்பகுதியில் மத்திய மாகாணத்தில் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை முன்னிறுத்தி பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்திருந்தனர். இக்காலக்கட்டத்தில் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் மக்களுடன் இவ்விடயம் தொடர்பாக நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களில் தெளிவாகியதானது இலங்கையில் பொது மக்களும், பிரதேச அரசியல் தலைமைகளும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தியின் முக்கியத்துவம் தொடர்பில் முன்னரைக் காட்டிலும் ஓரளவுக்கேனும் விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதேயாகும். எனினும், தென்னாசிய நாடுகள் பயன்படுத்தும் பங்கு முறைமை தொடர்பாக சிலர் கேள்விப்பட்டிருப்பினும், பங்குமுறைமைத் தொடர்பில் பூரணமான தெளிவொன்று பெரும்பாலானோர்களிடம் காணப்படவில்லை என்பதும் இக்காலத்தில் எமக்கு விளங்கியது. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக முறையமைவானதும் உபாயமுறையானதுமான செயற்பாடுகளை கடைபிடித்து சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் வாக்காளருக்கும், வேட்பாளருக்கும், பிரதிநிதிகளுக்கும் போலவே அரசியல் தலைமைகளுக்கும், குறித்த நிர்வாக உத்தியோகத்தர்களுக்கும், இது தொடர்பில் பரிபூரணமான தெளிவொன்று இருத்தல் வேண்டும். இந்த தெளிவினை வளரச் செய்தல் சமாதானம் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான பெண்கள் அமைப்பின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டிங் நிறுவனம் எங்களை வழிநடத்தி இந்த கட்டுரையை எழுத பல்வேறு வகையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கியது. இந்த குறைவற்ற ஒத்துழைப்புகளுக்கு நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். பெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டிங் நிறுவனத்தின் வதிவிடப் பிரதிநிதி நோரா லன்கர்பர்க் மற்றும் நிருவாக உத்தியோகத்தர் ரோகிணி பீரீஸ் உட்பட காரியாலய சேவையாளர்கள் தொடர்ந்தும் எங்களை ஊக்கப்படுத்தியதோடு, நட்புறவுடன் செயற்பட்டமை இந்த கட்டுரையை எழுதுவதற்கு மிகவும் இலகுவாக அமைந்தது. இந்த அனைவருக்கும் என்னுடைய கௌரவமான நன்றிகளை சமர்ப்பிக்கின்றேன். இந்த கட்டுரையை எழுதுவதற்கான அடித்தளம் 2004 – 05 ஆண்டுகளில் புல்பிறைட் பழைய மாணவராக புலமைப்பரிசில் பயனாளியாக வொசிங்டன் டி.சி அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி பட்டபின் படிப்பினை மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்திலேயே இடப்பட்டது. ஒரேவகையான கற்றலுக்கு இடைக்கால ஓய்வொன்றை பெற்றுக்கொடுத்து, இவ்வாறானதொரு செயற்பாட்டிற்கு மனதை ஒருநிலைப்படுத்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த கொழும்பு புல்பிறைட் ஆணைக்குழுவின் பணிப்பாளர் திரு திஸ்ஸ ஜயதிலக்க உட்பட செயற்குழுவுக்கும் எனது நன்றிகள். இக்காலகட்டத்தில் புல்பிறைட் பழையமாணவர் புலமைப்பரிசில் பயனாளிகளின் ஆய்வறிக்கை செயற்பாடுகளை தொடர்புபடுத்தி குறிப்பிட்ட தகவல்களை வழங்கிய பேராசிரியர் கெரோலின் எலியட் அவர்களையும் உளமார ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

இதற்கான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது பல்வேறு வழிகளில் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய புதுடில்லி ப்ரெட்ரிச் ஈபர்ட் ஸ்டிப்டிங் நிறுவனத்தின் தயமந்தி ஸ்ரீதரன் மற்றும் மந்தவி குல்சேஸ்தரா அவர்களுக்கும், குறிப்பிட்ட எழுத்துத் தகவல்களை வழங்கிய அமெரிக்க பல்கலைக்கழக வாசிகசாலை காரியாலய சபையினருக்கும், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதிகளின் அபிவிருத்தி தொடர்பிலான ஆய்வுகளின் போது பல்வேறு வகைகளில் உதவி செய்த அப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் வித்தியமாலி சமரசிங்ஹவுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்த கட்டுரையின் மூலப்பிரதியினை வாசித்து பல்வேறு திருத்தங்களையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கி சீரமைப்பு செய்த பேராசிரியர் சிறிமா கிரிபமுனேவுக்கும், பிழைகளை திருத்தித் தந்த காந்தி கமமே அவர்களுக்கும், இதன் கணனி எழுத்துருவாக்கத்தினை செய்த செல்வி ஹர்ஷனி ஹலியத்தவுக்கும் நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அதேபோல் இந்நூலினை தமிழில் மொழிப்பெயர்ப்பதற்கு பெரிதும் உதவிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொருளியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சோபனாதேவி இராஜேந்திரன் அவர்களுக்கும், அரசறிவியல் துறை விரிவுரையாளர்களான இரா. ரமேஸ் மற்றும் D. உமாதேவி மற்றும் அம்பகமுவு பிரதேச செயலக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் இரா. சந்திரமோகன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு பல்வேறு வகைகளில் ஒத்துழைப்பு வழங்கும் தாய்க்கும், பெண் பிள்ளைகளை உயர்கல்விக்கு அனுப்பினாலும், அதன் இறுதியை காணாத தந்தைக்கும் உள்ளார்ந்த கௌரவத்துடனான நன்றிகளை தெரிவிக்கின்றேன். ஓய்வற்ற வாழ்வுக்கு பல்வேறு வழிகளில் ஒத்துழைப்பு வழங்கும் “நந்தா செவன” மற்றும் “சதசிநி” குடும்பங்களின் நண்பர் நண்பிகளின் உண்மையான பாசத்தினை பாராட்டுகின்றேன்.

இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் காலம் மற்றும் உழைப்பினை வழங்கும்போது என்னால் செய்து முடிக்க முடியாத குடும்ப பொறுப்புகளை பொறுப்பேற்று எனது வாழ்வுக்கு கைகொடுக்கின்ற அசோக்க அவர்களையும், ஒருதலைப்பட்ச கல்வியில் இருந்து என்னை மீட்டெடுத்து சந்தோசத்தையும், பாசத்தையும் கொண்டுவரும் ஜனேத்தித் அவர்களையும் அன்போடு நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

கமலா லியனகே.
 சிரேஷ்ட பேராசிரியர்,
 அரசறிவியல் துறை
 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
 பேராதனை.
 imiyakamala@yahoo.com

அறிமுகம்

கடந்த சில தசாப்தங்களாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இலங்கையிலும் பெண்கள் கல்வி, தொழிற்படையில் பங்குபற்றல், சமூக அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் மற்றும் சுகாதார நிலைமைகள் போன்ற துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளை பெற்றுள்ளனர். 1890 ஆகும்போது உலகில் எந்தவொரு நாட்டிலும் பெண்கள் சர்வஜன வாக்குரிமையை பெற்றிருக்கவில்லையாயினும், 1994ம் ஆண்டாகும் போது உலக நாடுகளில் 96% பெண்களுக்கு இந்த வாய்ப்புகள் கிடைத்தன (Ramirez, et. al, 1997). 2000ம் தசாப்தத்தில் எஞ்சிய நாடுகளுக்கும் சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைத்தது. 2003 ஓமான், 2005 குவைட், 2006 கட்டார் மற்றும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் போன்றவற்றுக்கும் இந்த வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்த வெற்றியின் பின்னர் பெரும்பாலான நாடுகளில் பெண் வாக்காளர் விகிதம் ஒன்றில் ஆண்களைவிடவும் அதிகமாகவோ அல்லது ஆண்களுக்கு இணையான வகையில் வளர்ச்சியடைந்தமை கடந்த தசாப்தத்தில் வெளிப்பட்ட அதிவேகமான இலட்சணமாகும் (<http://www.idea.int/vt/survey/by-gender.cfm>).

எனினும் உலகில் உள்ள 30 நாடுகளில் மாத்திரமே இந்த வெற்றி பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் தலைமைத்துவம் என்பன குறிப்பிடத்தக்களவில் வளர்ச்சியடைய செய்வதற்கு பங்களித்துள்ளது. சில அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள், குறை அபிவிருத்தி நாடுகள் போலவே அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் வெளிப்படுத்தப்படுவது அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் ஆண் - பெண்களுக்கிடையில் காணப்படும் இடைவெளி இன்னும் அதே அளவில் இருக்கின்றது என்பதாகும். இதனால் உலகில் தேசிய சட்டசபைகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பொது விகிதாசாரம் இன்னும் 19% என்ற கீழ் பெறுமானத்திலேயே உள்ளது (<http://www.ipu.org/wmn-e/world.htm>). இது இன்றைய உலகளாவிய பிரச்சினையாக மாறியுள்ளதோடு, பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்தல் என்ற விடயம் உலகின் பெண்கள் இயக்கங்கள் முன்னுரிமை வழங்கும் அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்றாகவும் மாறியுள்ளது. இதனால் ஆண் - பெண் சமத்துவமும் அரசியலும், ஆண் - பெண் சமத்துவமும் ஜனநாயகமும், ஆண் - பெண் சமத்துவமும் குடியரிமையும் மற்றும்

ஆண் - பெண் சமத்துவமும் நல்லாட்சியும் போன்ற கோசங்கள் உலகில் பிரசித்திப் பெற்ற எண்ணக்கருக்களாக மாறியுள்ளன. அத்தோடு இந்த கோசங்கள் பெண்களின் கல்வி, அரசறிவியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானங்களினது மையமாக மாறியுள்ளது.

இந்தச் சூழலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தி தொடர்பில், 1995 பீஜிங் சர்வதேச பெண்கள் மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகளின் செயற்றிட்ட வேலைத்திட்டத்திலும் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்த சர்வதேச அவதானத்தின் பெறுபேறாக பெரும்பாலான நாடுகளின் அரசாங்கம் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளால் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக உபாய முறைகளின் பயன்பாடுகள் ஆரம்பமாகின. இதற்கு முன்னரும் ஸ்கென்டிநேவிய நாடுகள் பலவற்றிலும் அரசியல் கட்சிகள் முன்னிலை எடுத்து சுயாதீன பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தின. 1990களின் மத்திய காலப்பகுதியில் சில மேலைத்தேய ஐரோப்பிய நாடுகளான ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் மற்றும் பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் சில அரசியல் கட்சிகளும் ஸ்கென்டிநேவிய நாடுகளும் கடைப்பிடித்தன.

அரசியலமைப்பு ரீதியான ஆசன ஒதுக்கீட்டு முறைமையை இந்த ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் முன்னர் இருந்தே சில ஆசிய நாடுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1956இல் பாகிஸ்தான் பெண்களுக்காக சிறு அளவிலேனும் ஆசனங்களை ஒதுக்கியதோடு, 1970 இல் பங்களாதேஷ் இதனை கடைப்பிடித்தது. 1993 இல் இந்திய அரசியல் அமைப்பு திருத்தத்தினால் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. நேபாளத்தில் 2008 இடைக்கால அரசியல் அமைப்பினால் பெண்களுக்காக ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இதற்கு மேலாக, இந்தோனேசியா, ஆப்கானிஸ்தான், பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் சீனா (உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்காக) போன்ற நாடுகளும் சட்டப்பூர்வமான பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தி பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்கான அவதானத்தை செலுத்தியிருந்தன.

1990களின் ஆரம்பத்தில் 14 இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் அரசியலமைப்பு ரீதியான பங்கு முறைமையையும், இந்நாடுகளில் சில சுயாதீன பங்கு முறைமையையும் அறிமுகப்படுத்தின.

1900ம் ஆண்டுகளில் மத்திய காலத்திலும் 2000 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்ப காலங்களிலும் பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தும் போக்கு ஆபிரிக்க வலயத்திலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. விஷேடமாக யுத்த சூழ்நிலையுடன் கூடிய நாடுகள் ஜனநாயக அரசியல் முறைமைகளுக்கு பரிமாற்றம் அடையும்போது புதிய அரசியலமைப்புகளால் பங்கு முறைமைகளை அறிமுகப்படுத்தியமை இந்நாடுகளின் விஷேட குணாம்சமாகும். தென்னாபிரிக்கா, ருவண்டா, உகண்டா மற்றும் ஈராக் போன்ற நாடுகள் அரசியல் அமைப்பு ரீதியாக அல்லது சுயாதீன பங்கு முறைமையின் மூலம் தசாப்தம் என்ற குறுகிய காலத்தினுள் தொகை ரீதியாகவும் பண்பு ரீதியாகவும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தி தொடர்பில் சிற்சில வெற்றிகளைப் பெற்ற நாடுகளாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

கொசோவோ, பெலரெஸ், கசகஸ்தான் மற்றும் கிர்கிஸ்தான் போன்ற கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் ஜனநாயகமயப்படுத்தலோடு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக பல்வேறு உபாய முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. எனினும் இந்த அனைத்து நாடுகளிலும் எதிர்பார்த்த பெறுபேற்றினை அவ்வாறே வெற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. சில நாடுகள் அந் நாடுகளில் காணப்படும் அரசியல் மற்றும் சமூக நிலைமைகளுக்கு ஏற்றாற் போல் இந்த உபாய முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியமையால் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக ஸகென்டிநேவிய நாடுகளில் காணப்படும் சமூக ஜனநாயக அரசியல் சூழலால் இந்நாடுகள் பலவற்றின் அரசியல் கட்சிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சுயாதீன பங்கு முறைமையினால் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை பெற்றுள்ளன. எனினும் அந்நாடுகளில் இருந்து மாறுபட்ட அரசியல் முறைமை, அரசியல் கலாசாரம் மற்றும் சமூக நிலைமைகள் உள்ள நாடுகள் சுயாதீன பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தினால் இவ்வாறே சாத்தியமாகும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை அதிகரித்தலை நோக்காகக் கொண்டு பங்கு முறைமை மற்றும் ஏனைய உபாய முறைகளை பயன்படுத்தல் தொடர்பில் அந்தந்த நாடுகளின் விஷேடத்துவமான அனுபவங்கள் தொடர்பில் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வொன்று போதுமானளவில் இதுவரையில் நடைபெறவில்லை. பெண்களின் கல்வி மற்றும் அரசறிவியல் விடயங்களிலும் இன்னுமே

பங்கு முறைமைக் கோட்பாடு ஆழமானதாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. இது தொடர்பிலான கருத்தாடல்கள் பூகோல ரீதியாக செல்வாக்குமிக்க வகையில் பரவல் அடைந்தாலும், அது விவாதத்திற்கு உட்பட்ட கருத்தியலாகவே உள்ளது. இதனால் பங்கு முறைமை கோட்பாடு, பங்குமுறைமையின் வகைப்படுத்தல், பங்குமுறைமையில் உள்ள சாதக பாதகங்கள், பல்வேறு நாடுகள் பங்கு முறைமையினை வெற்றிக்கொள்ள பயன்படுத்திய உபாயமுறைகளும் அதன் சாதகமான பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொண்ட விதம் அல்லது இதில் பங்களித்த காரணிகள் பங்குமுறைமை சில நாடுகளில் தோல்வியடைந்தமைக்கு பங்களித்த காரணிகள் தொடர்பில் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு நடத்தப்படவேண்டியது உலகத்தின் தேவையாக உள்ளது.

பெரும்பாலான நாடுகளுக்கு இணையாகச் சென்ற இலங்கைப் பெண்களும் சுகாதாரம், கல்வி, தொழில் போன்ற துறைகளிலும் பொது செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றல் தொடர்பிலும், கடந்த இரு தசாப்தங்களாக விசேட வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளனர். எனினும் இந்த வெற்றிகள் இவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தியில் சிறிதளவேணும் பங்களிக்காதுள்ளமை இலங்கைப் பெண்கள் முகங்கொடுத்துள்ள பாரிய பிரச்சினையாவதோடு, பாரிய சவாலுமாகும். பிரித்தானியரின் காலனித்துவத்தின் கீழ் காணப்பட்ட நாடுகளில் முதலில் சர்வஜன வாக்குரிமையை (1931) பெற்றுக்கொண்ட இலங்கை பெண்களின் தேசிய மட்ட அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் எந்தவொரு தேர்தலிலும் 6% தாண்டியிருக்கவில்லை. உள்ளூராட்சி நிறுவன மட்டங்களில் இந்த விகிதாசாரம் 2% வரையிலுமே அபிவிருத்தியடையவில்லை. 1970களின் மத்திய பகுதியில் இருந்து இந்த பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்காக இலங்கையின் பிரதான பெண்கள் அமைப்புகளும் இது தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டும் நபர்களும் பலர் அரசுக்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பல்வேறு வகையில் அழுத்தங்களை கொடுத்தாலும், இந்த பிரயத்தனங்கள் எவையும் இதுவரை சாத்தியமாகவில்லை. தேர்தல் முறைமை மறுசீரமைப்பு தொடர்பிலான ஆராய்வதற்காக 2003ம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவுக்கும் பெண்கள் அமைப்புகள், பெண்கள் விவகார அமைச்சின் ஒத்துழைப்போடு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தோடு தொடர்புடைய முன்மொழிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை

மீளமைத்தல் தொடர்பில் ஆராய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவிடமும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறான முன்மொழிவுகளும் கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. 2011 இல் பங்கு முறைமையொன்றினை அறிமுகப்படுத்தல் தொடர்பிலான முன்மொழிவொன்று சிறுவர் மற்றும் மகளிர் மேம்பாட்டு அமைச்சரால் அமைச்சரவைக்கு முன்வைக்கப்பட்டபோதும், இது நிராகரிக்கப்பட்டது. 2012 அக்டோபர் மாதம் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் பிரதிநிதித்துவ முறைமை தொடர்பிலான திருத்தச் சட்டத்தில் 25% வேட்புமனுக்களை உள்ளடக்கிக்கொள்ள எடுக்கப்பட்ட முயற்சியும் தோல்வியடைந்தது. இந்த சட்டத்தில் உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் முன்வைக்கப்படும் வேட்புமனுக்களில் 25% இளைஞர்களும் பெண்களுமாக இருக்கலாம் என்று மட்டுமே காணப்படுகின்றது.

மேலும், கடந்த இரு தசாப்தங்களில் பெண்கள் அமைப்புகள் பல பல்வேறு கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள் மற்றும் சந்திப்புகளில் இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் அரசியல் கட்சி தலைமைகளுக்கு தெளிவுப்படுத்தி, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி வேண்டுகோள்களை முன்வைத்துள்ளன. எனினும் இந்த எந்தவொரு வேண்டுகோள்களுக்கும் இலங்கை அரசோ அல்லது எந்தவொரு அரசியல் கட்சியோ சாதகமான பதில்களை வழங்கவில்லை.

இந்த சூழலில் இலங்கையின் பெண்கள் அமைப்புகளும், பெண்களும், பொதுவில் சிவில் அமைப்புகளும் இந்நாட்டு ஜனநாயகத்திற்கு, நல்லாட்சிக்கு, பெண்களின் குடியரிமைக்கும், நிலையான அபிவிருத்திக்கும், நிலையான சமாதானத்திற்கும் நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தும் பிரச்சினையான பெண்களின் குறைந்தளவான பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பிலான பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு அதிக தியாகத்துடன், முறையமைவாகவும் ஒற்றுமையாகவும் செயற்பட வேண்டிய காலம் வந்துள்ளது. இந்த காரியத்தினை சாத்தியமாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் குறிப்பிட்ட அனைத்து தரப்பினரும் பங்கு முறைமை கோட்பாடுடன் சமத்துவம், ஜனநாயகம், பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் நல்லாட்சி போன்ற எண்ணக்கருக்கள் தொடர்புபடும்

முறை தொடர்பில் போதுமான தெளிவினைப் பெற்றுக்கொள்ளல் அத்தியாவசியமாகும். இதன் மூலம் பெண்களுக்கு மட்டுமின்றி ஓட்டுமொத்த வாக்காளர்களுக்கும், அரசியல் கட்சி தலைவர்களுக்கும், செயற்பாட்டாளர்களுக்கும், சிவில் அமைப்பு தலைவர்களுக்கும், நிருவாகிகளுக்கும் போலவே பொதுமக்களுக்கும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக பயன்படுத்தக்கூடிய பங்கு முறைமை மற்றும் ஏனைய உபாய முறைகள் தொடர்பில் போதுமான தெளிவினை பெற்றுக்கொள்ளல் காலத்தின் தேவையாகும்.

இவ்வாறான தகவல்களை சுமந்துக்கொண்டு தேசிய மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் இலங்கையில் வெளிவருவது குறைவாகும். அதனால் இந்த குறைபாட்டினை நிவர்த்தி செய்ய இக்கட்டுரை ஓரளவுக்கேனும் பங்களிக்கும் என நம்புகின்றேன்.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச மற்றும் தேசிய ரீதியிலான அவதானம்.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளிட்ட ஏனைய அனைத்து அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் பங்குபற்றும் உரிமையானது சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம் மற்றும் கொள்கைகள் ஊடாக ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் சமமாக பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மூலம் 1948 ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் இரண்டாம் உறுப்புரைக்கு ஏற்ப அதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து உரிமைகளும் ஆண் - பெண் என்ற வகையில் விவேத சலுகைகள் காட்டப்படாமல் அனைத்து நபருக்கும் சமமாக உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பிரகடனத்தின் 21 (1) உறுப்புரைக்கு ஏற்ப,

“நேரடியாக அல்லது சுதந்திரமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலம் தமது நாட்டின் அரசியலில் பங்கெடுக்க எல்லா நபர்களுக்கும் உரிமை உண்டு” (ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச பிரகடனம் 1948 21:1)

1966, ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்பாட்டின் 25 ஆம் உறுப்புரையிலும், எவ்வித பாரபட்சமின்றியும் அசாதாரண மட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படாமல் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான உரிமை பெண்களுக்கும் - ஆண்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி,

“மக்களின் செயற்பாடுகளில் நேரடியாக அல்லது சுதந்திரமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலம் பங்குபற்றவும்;

சுதந்திரம் மற்றும் சமமான வாக்கெடுப்பு நடைபெற வேண்டியதோடு, தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவரின் சுதந்திர கருத்தினை வெளியிடுதலை உறுதிப்படுத்தி இரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டியதோடு, தொடர்ந்து வரும் தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதற்கும் மற்றும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அனைத்து நபர்களுக்கும் சமமான உரிமை உண்டு. (ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமை தொடர்பான சர்வதேச உடன்பாடு : 1966, 25: அ, ஆ)

1981, ஐக்கிய நாடுகளின் பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து விதமான பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழிக்கும் சமவாயத்தின் 02 பிரிவின் 7 ஆம் உறுப்புரையில் கீழ் குறிப்பிட்டவாறு பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் ஏனைய அரசியல் செயற்பாடுகளுக்காக பெண்களுக்கு உள்ள உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

“ஆண்களுக்கு சமமாக பெண்களுக்கும்

(அ) அனைத்து தேர்தல்களிலும் மற்றும் மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பிலும் வாக்களிப்பதற்கும், மற்றும் மக்கள் வாக்கினால் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும் நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவும்,

(ஆ) அரசு கொள்கை உருவாக்கத்தில் பங்கெடுக்கவும், அரசு பதவிகளை பெறுவதற்கும் அரசு செயற்பாடுகளின் அனைத்து மட்டங்களிலும், பொது செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கும் சமமான உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.” ஐக்கிய நாடுகளின் பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து விதமான பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழிக்கும் சமவாயம் (சீடோ) 1979, (7: அ, ஆ)

1990 ஆண்டின் ஆரம்பம் முதல் பொது செயற்பாடுகளிலும், தீர்மானம் எடுப்பதிலும் பெண்கள் பங்குபற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தாடல்கள் சர்வதேசத்தின் அவதானத்திற்கு பெரிதும் உட்பட்டது. இதனால் இவ்விடயத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பும் கூடுதல் கவனம் செலுத்தியது. இதன் விளைவாக, 1995 பீஜிங் சர்வதேச பெண்கள் மாநாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட பீஜிங் செயற்பாட்டு வேலைத் திட்டத்தில் இவை உள்ளடக்கப்பட்டது.

1995 செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஐக்கிய நாடுகளின் உறுப்பு நாடுகள் 189 மூலம் இவ் வேலைத்திட்டம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இவ்வேலைத்திட்டத்தின் G பிரிவில் பிரதான நோக்கங்கள் 02 முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன,

“அதிகார கட்டமைப்பு மற்றும் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பெண்களின் முழுமையான பங்குபற்றல் மற்றும் சமமான உள்வருகையை உறுதிப்படுத்தல், தீர்மானம் எடுத்தல் மற்றும் தலைமைத்துவம் போன்றவற்றில் பெண்கள் பங்குபற்றுவதற்கான திறனை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்”. (ஐக்கிய நாடுகள், 1995 பிரிவு G)

பீஜிங் செயற்பாட்டு திட்டத்திற்கு ஏற்ப, பொது நிறுவனங்களில் மேலிருந்து கீழ் நிலை வரை அதிகாரம் மற்றும் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ள முறை அல்லது நிறுவன கட்டமைப்பு

“தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பெண்களின் சமமான பங்குபற்றல் ஜனநாயகவாதம் அல்லது நீதிக்கான வேண்டுகோள்கள் மட்டும் அல்ல. அது ஆண்கள் - பெண்களின் தேவைகளுக்கு சரியான அவதானத்தை செலுத்துவதற்கு அவசியமான அடிப்படை நிபந்தனையாகும்” (அதன் 181 உறுப்புரை)

தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பெண்களின் பங்குபற்றல் தொடர்பில் இந்த செயற்பாட்டு வேலைத்திட்டம் சர்வதேசத்திற்கு பாரிய அளவில் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளதோடு நாடுகள் பலவற்றில் பெண்கள் அமைப்புகள் சாத்தியமான முறையில் அதனை பயன்படுத்தியுள்ளன. (Krook 2004, Dahlerup, 2006). சில சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய அமைப்புகளும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் கூடுதல் அவதானத்தை செலுத்தியதோடு பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக விகிதாசார முறைமையை முன்மொழிந்தன.

ஐக்கிய நாடுகளின் பெண்களுக்கான அபிவிருத்தி நிதியம் (Un Development Fund For Women – UNIFEM) பொதுநலவாயத்தின் பாராளுமன்ற குழு (Common Wealth Parliamentary Association)

உள்ளகப் பாராளுமன்றச் சங்கம் (Inter – Parliamentary Union – IPU), ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (European Union – EU) பாதுகாப்பு மற்றும் பங்குபற்றலுக்கான ஐரோப்பிய அமைப்பு (Organization for Security and Co- Operation In Europe – OSCE) ஜனநாயகம் மற்றும் தேர்தல் ஒத்துழைப்புக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (International Institute for Democracy and Election Assistance – IDEA) போன்ற நிறுவனங்கள் இதில் முக்கியமானவையாகும். (Dahlerup, 2003)

சீடோ சமவாயத்தை கைச்சாத்திட்ட நாடுகள் பெண்களின் நிலைமைகள் பற்றி சர்வதேச சீடோ குழுவிற்கு சட்டபூர்வமாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் போது இச்சர்வதேச நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை முன்னேற்றச் செய்தல் தொடர்பில் நாடு முழுவதும் பரப்புவதற்கும் பெரிதும் பயன்பட்டது. அத்தோடு பீஜிங் செயற்றிட்ட வேலைத்திட்டத்தின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பில், குறிப்பிட்ட நாடுகள் நிவ்யோர்க்கில் நடத்திய பீஜிங் +5 மாநாட்டில் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் போதும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்தல் தொடர்பில் விஷேட அவதானம் செலுத்தப்பட்டது. இந்த அறிக்கையை தயாரிப்பதற்காக மணிலாவில் 2000 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அரசியல் தலைவர்களின் உலக மாநாட்டில் அரசியலமைப்பில் பங்கு முறையை நடைமுறைப்படுத்தும்படி அவர்கள் முழு உலகத்தையும் வேண்டி நின்றனர்.

உள்ளகப்பாராளுமன்றச் சங்கம் (IPU) பாராளுமன்றப் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச ரீதியாக முக்கியமான சேவையினைச் செய்துள்ளது. 1994 இல் இந்தச் சங்கம் அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஆண் - பெண் பங்குபற்றலின் சமத்துவமின்மையை இல்லாதொழிப்பதற்காக செயற்றிட்ட வேலைத்திட்டம் ஒன்றினை தயாரித்தது. உலக பாராளுமன்றத்தில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பிலான தகவல்கள் அச்சு மற்றும் இலத்திரனியல் சாதனங்கள் மூலம் பகிர ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பீஜிங் செயற்றிட்ட வேலைத் திட்டம் மற்றும் உள்ளகப் பாராளுமன்றச் சங்கத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட உறுப்புரைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பிலான தகவல்களை உள்ளக பாராளுமன்றச் சங்கத்திற்கு முன்வைக்கும் படியும் இந்த அமைப்பு தேசிய பாராளுமன்றங்களைக் கேட்டு நின்றன.

பொது நலவாயத்தின் பாராளுமன்ற அமைப்பு (Common Wealth Parliamentary Association) மூலம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளின் ஒன்றியம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு அந்நிறுவனத்தின் உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் உலகம் முழுவதும் உள்ள பாராளுமன்றங்களிலும் அதிகரித்த பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் தேவை தொடர்பிலான அவதானத்தைச் செலுத்தியது. (Saver 2000)

இதற்கு மேலாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்களுக்கான அபிவிருத்தி நிதியம் (UNIFEM), ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகள் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை உயர்த்துவதற்காக குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளுக்கு, விஷேடமாக ஆசிய பசுபிக் மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் ஒதுக்கீட்டினைப் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும், அது தொடர்பிலான சர்வதேச அவதானத்தை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் தாக்கம் செலுத்தியது. இதன் பெறுபேறாக பிராந்திய அமைப்புகள், அதாவது தேசிய பெண்கள் கவுன்சில் (National Council Of Women) அரசியலில் பெண்கள் தொடர்பிலான ஆசிய பசுபிக் மையம் (Asia Pacific Women In Politics – CAPWIP) சட்டம் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பான ஆசிய – பசுபிக் பெண்கள் (Asia Pacific Women, Law and Development – APWLD) முஸ்லிம் நாடுகளின் பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகளின் அமைப்பு – (Organization Of Women Parliamentarians From Muslim Countries), உலகளாவிய செயற்பாடுகளுக்கான பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் (Parliamentarians For Global Action) மற்றும் பெண்களின் அரசியலை வலுப்படுத்துவதற்கான தென் ஆசிய நாடுகளின் வலயமைப்பு (South Asian Network for Political Empowerment of Women) போன்ற நிறுவனங்கள் தோன்றின. (Karan 1990) இவை தேசிய பெண்கள் அமைப்புகளுக்குத் தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல், அழுத்தம் கொடுத்தல், பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கச் செய்தல் மற்றும் விகிதாசார முறையின் தேவை தொடர்பிலான கருத்தாடல்கள் என்பன பெரும்பாலான நாடுகளில் பரவியுள்ளது. இச் சர்வதேச அவதானம் மற்றும் அழுத்தத்தின் காரணமாக பால்நிலை, விகிதாசார முறைத் தொடர்பாக பெரும்பாலான நாடுகள் தெரிந்து கொண்டதுடன் சில நாடுகளில் அதற்கு ஏதோ ஒருவகையான ஏற்புடைமையும், சட்டபூர்வமான தன்மையும் கிடைத்துள்ளது.

2000 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்பு சபை மூலம் நிறைவேற்றப்பட்ட 1325 முன்மொழிவுகள் மூலம் முரண்பாடுகளைத் தடுத்தல், தீர்வு செய்யும் போதும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் போதும் ஆண் - பெண்களின் சமமான பங்குபற்றல் மற்றும் பூரணமாக இச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் அவதானம் செலுத்தப்பட்டது. அத்தோடு இதன் மூலம் முரண்பாடு மற்றும் இணக்கப்பாட்டுக்கு கொண்டு வருதல் தொடர்பில் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் பெண்களின் வகிபங்கினை முன்னேற்றச் செய்யும் அவசியமும் அவதானத்திற்குட்பட்டுள்ளது.

1325 முன்மொழிவுகளில் பாதுகாப்புச்சபை, ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் செயலாளர், உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் ஏனைய அனைத்து பிரிவினருக்கும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்ட பிரிவு 04 தொடர்பில் செயற்படுத்தலுக்கான பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் முதலாம் பரிந்துரையானது, “அனைத்து செயற்பாடுகளிலும், இதற்கு பொறுப்பான எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நிர்வாக பொறிமுறையில் விஷேடமாக தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டத்தில் பெண்களின் பங்குபற்றுதலை உறுதிப்படுத்தல்”. (ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 1325 முன்மொழிவுகள் 2000:2)

இலங்கையின் அவதானம்.

இலங்கையின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் 12 (2) உறுப்புரையில் ஆண் பெண் சமத்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்படி ஆண் - பெண் பால் நிலையின் காரணமாக எந்த பிரஜைக்கும் வேறுபாடுகள் காட்ட முடியாததோடு, அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளும் ஆண் - பெண் ஆகிய இரு சாராரும் எவ்வித வேறுபாடுகளும் இன்றி அனுபவிக்க முடியும் என்கிறது. பெண்களுக்கும் ஆண்களைப் போலவே சிந்தனை செய்தல், கருத்து வெளியிடல், அமைதியாக ஒன்றுக் கூடல், அரசியல் கட்சி, அரசசார்பற்ற நிறுவனம், கூட்டமைப்புகள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களில் தொடர்பு கொள்ளல் மற்றும் அதன் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடவும் உரிமையுண்டு. மேலும் வாக்களித்தல், பிரதிநிதித்துவம், தேர்தல் நடவடிக்கை, அரச கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தலில் பங்குபற்றல் மற்றும் சட்டத்தின் முன் சமமான

கவனிப்பு போன்ற உரிமைகள் என்பன இலங்கை பெண்களுக்கும் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கை பெண்கள், பிள்ளைகள், மற்றும் மாற்று தேவையுடையோரின் முன்னேற்றத்தை நோக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்ற எந்த சட்டமும், கொள்கையும், ஒதுக்கீடு அல்லது நிர்வாக செயற்பாடு, 12 (12) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சமத்துவம் பற்றிய கொள்கையினால் தடை செய்யப்படமாட்டாது என 12 (4) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியல் அமைப்பு - 1978)

இதற்கும் மேலாக சர்வதேச ரீதியாக ஐக்கிய நாடுகளின் 1948 சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம், 1966 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கை, 1981 பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து விதமான பாரபட்சங்களையும் இல்லாது ஒழிக்கும் சமவாயம் மற்றும் 2002 இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உரிமைகள் தொடர்பான உடன்பாடு போன்ற உடன்படிக்கைகள் பலவற்றையும், இலங்கை பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள் உட்பட ஏனைய பல உரிமைகளையும், சட்டப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசாரம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் பெண்களின் நிலையினை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஆண்களுக்கு சமமான வகையில் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களை வழங்கி செயற்படுதல் பொருத்தமானது என்று, 1993 இல் இலங்கை அரசின் அமைச்சரவை அதன் முடிவாக பெண்கள் கொள்கையினை முன்வைத்து ஏற்றுக் கொண்டது. பெண்கள் கொள்கையின் 1 ஆம் பிரிவில் 2 (1) உறுப்புரையில் (அ), (ஆ) மற்றும் (இ) போன்ற உறுப்புகளுக்கு ஏற்ப இலங்கைப் பெண்களுக்கு அனைத்து தேர்தல்களிலும் வாக்களிப்பதற்கும், தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கும், தேசிய, மாகாண மற்றும் பிரதேச தேர்தல் வேட்பு மனுக்களில் சாதாரண பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், அரசு கொள்ளை உருவாக்கம் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தும் போது பங்குபற்றுவதற்கும், அரசு மட்டங்களில் அனைத்து பொதுமக்கள் சார் கடமைகளைச்

செய்வதற்கும் ஆண்களுக்கு சமமான உரிமை உண்டு. அத்தோடு பெண்கள் கொள்கையின் 2 (11) உறுப்புரையில் தொழிற்சங்கம், மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகள் தொடர்பான அமைப்புகள் மற்றும் சங்கங்களில் பெண்களின் பங்குபற்றுதலை இலங்கை அரசு முன்னேற்ற வேண்டும் எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேலும் அதே பிரிவில் 3 ஆம் உறுப்புரை சர்வதேச மட்டத்திலான அரசினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல் மற்றும் செயற்பாடுகளில் ஆண்களுக்கு சமமான அடிப்படையில் எவ்வித வேறுபாடுகளும் இன்றி பங்குபற்றும் வாய்ப்பை பெண்களுக்கு உறுதிப்படுத்தும் முகமாக அரசு பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (பெண்கள் பட்டயம் - இலங்கை, 1993)

1995 பெண்கள் விவகார அமைச்சினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட “இலங்கை பெண்கள் தொடர்பான தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டம் ஆண் - பெண் சமத்துவத்தை நோக்கி” என்ற வேலைத் திட்டத்திலும் பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றல் மற்றும் தீர்மானம் எடுத்தல் தொடர்பான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டன. ¹

2008 ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டத்துடன் (United Nation Development Programme –UNDP) பெண்கள் விவகார அமைச்சு இணைந்து பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றல் மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்தை முன்னேற்றச் செய்வதற்கான வேலைத்திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்தியது. அதில் அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்காக பெண்களுக்கு அறிவூட்டல், பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல், அதனுடாக வேலைத்திட்டங்களை மேற்கொள்ளல், இலங்கையின் அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பிலுள்ள விடய ஆய்வினை உருவாக்கல், மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் போது அவற்றில் பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் சவால்களை இனங்காணல் போன்றன முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றது.

---

1 1993, வரை இலங்கைப் பெண்கள் பட்டயம் ஓர் அரசாங்க கொள்கை வெளியீடாக மட்டுமே காணப்பட்டது. இது பெண்களின் உரிமைகள் சட்டம் என மாற்றியமைக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட போதும் இதுவரை இது சாத்தியப்படவில்லை.

1990 களின் முன்னரைக் காலத்தில் இருந்தே தேசிய பெண்கள் குழுவும், பிரதான பெண்கள் அமைப்புகளும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பங்கினை ஒதுக்கிக் கொள்வதற்கான கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளன. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்ட பெண்கள் கொள்கைகளை, பெண்கள் உரிமைகளாக மாத்திரம் உருவாக்கி பாராளுமன்றத்தில் சட்டமாக்கி தரும்படியும், தேசிய பெண்கள் ஆணைக்குழு ஒன்றினை உருவாக்கும் படியும் 1994 இல் இருந்து இன்று வரை கேட்கப்படுகின்றது. 2012 ஜூலை மாதத்தில் பெண்கள் விவகார அமைச்சு மற்றும் தேசிய பெண்கள் குழு மீண்டும் அச்சட்டத்தை உருவாக்கி குறித்த அமைச்சரின் ஊடாக அமைச்சரவை கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டப் போதும், அது மீண்டும் நிராகரிக்கப்பட்டது. 2000 ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்து தேர்தல் முறைமை திருத்தம் தொடர்பில் பாராளுமன்றத்தின் விசேட செயற்குழு முன்வைத்த சில சந்தர்ப்பங்களில் கருத்து வெளியீடும் போது, தேர்தல் வேட்பு மனுப்பத்திரத்தில் பெண்களுக்கான பங்கு ஒன்றினை ஒதுக்க வேண்டும் எனவும் கோரியிருந்தன. ஆனால் 2011 மற்றும் 2012 இல் உள்ளூராட்சி மன்றத்தின் சட்ட விதியினை திருத்துவதற்காக பாராளுமன்றக்குழு முன்வைக்கப்பட்ட போதும் இவ்விடயம் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

1990 களில் இருந்தே இலங்கையின் அரச அமைப்புக்களின், பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் இவ்வாறான வகையில் அவதானம் செலுத்தியமைக்கும், செலுத்துவதற்கும் சர்வதேச அழுத்தங்களே பிரதான காரணமாக அமைகின்றது. இதற்கு மேலதிகமாக 1970 களின் முன் அரைப் பகுதியிலிருந்து ஓரளவிற்கேனும் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் இலங்கையின் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், நிபுணர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களின் பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகள், நூல்கள், பத்திரிக்கை வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள், கருத்தாடல்கள் மற்றும் வேலைத் திட்டங்கள் என்பன பங்களிப்புச் செய்தன.

1970 களிலிருந்து பெண்கள் ஆய்வு மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் சில பிரதான அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் இணைந்து பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னர் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து

பெண்களுக்கு அதிக வேட்பு மனுக்களை பெற்றுக் கொடுக்கும் படியும் கேட்டிருந்தன. இதன் பெறுபேறாக இலங்கை சுதந்திர கட்சி (இ.சு.க) உட்பட பொதுசன முன்னணி மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (ஐ.தே.க) என்பன தமது தேர்தல் முன்மொழிவுகளில் ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் சமமான உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் அவதானம் செலுத்தின.

1977 இவ்விரு கட்சிகளும், ஐக்கிய இடதுசாரி முன்னணியும் பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்தியமையைக் காணலாம். இதன் பின்னர் எல்லா பொது தேர்தல்கள் மற்றும் ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் இலங்கையின் பிரதான அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமின்றி சிறிய கட்சிகளும் பெண்களின் பிரச்சினை தொடர்பில் விசேட கவனம் செலுத்துவதாகத் தமது தேர்தல் கொள்கை பிரகடனத்திலும் உறுதியளித்தன. 2004 முதல் பிரதான கட்சிகள் இரண்டும் உள்ளூராட்சி பிரதிநிதித்துவத்தில் பெண்களின் விகிதாசாரத்தை அதிகரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் உறுதியளித்தன. 2004 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் முன்வைக்கப்பட்ட மஹிந்த சிந்தனை கொள்கை முன்மொழிவிலும் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்காக முன்வைக்கப்படும் வேட்பு மனுவில் பட்டியலில் 25% பெண்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொள்ள உறுதியளிக்கப்பட்டது.

விசேடமாக உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களில் போட்டியிட எதிர்பார்க்கும் சமூக தலைவர்களின் அறிவு மற்றும் தலைமைத்துவத்தினை முன்னேற்றுவதற்காக பெண்கள் விவகார அமைச்சினைப் போலவே இலங்கையில் சில அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களும் வேலைத்திட்டங்களை 1990 மத்திய காலத்தில் இருந்து ஆரம்பித்தது. ஆரம்பத்தில் பெண்கள் ஆய்வு மையம், இலங்கை மன்றக் கல்லூரி, தேசிய சமாதானப் பேரவை, பெண்களும் ஊடக ஒருங்கிணைப்பும், இனவாக்க ஆய்வு தொடர்பான சர்வதேச மையம், சர்வோதய பெண்கள் மற்றும் ஆய்வு மையம், பெண்கள் கல்வி மற்றும் தகவல் மையம், எக்ரோமாட், வர்க்கவாத மன்றம் சகலவிதமான ஓரங்கட்டலுக்கும் எதிரான சர்வதேச இயக்கம் (International Movement Against all form of Discrimination and racism – IMDAR) சிங்களப் பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனம்,

இலங்கையின் பெண்கள் மற்றும் பெண்கள் மற்றும் தேசிய ஜனநாயக நிறுவனங்கள் போன்ற தேசிய மட்ட நிறுவனங்கள் மூலம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பாக ஆய்வு மற்றும் தெளிவுப்படுத்தல் வேலைத்திட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன.

2000ஆம் ஆண்டுகளின் மத்திய காலப்பகுதியின் பின்னர் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் ஓரளவிற்கேனும் மாகாண மற்றும் பிரதேச மட்டங்களுக்குப் பரவலடைய ஆரம்பமாயிற்று. இதன் போது பதுளை – பெண்கள் அபிவிருத்தி மத்திய நிலையம் மற்றும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சூழல் அபிவிருத்தி நிறுவனம் (Social, Economic and Environmental Development Organization –Seedo), புத்தளம் – ஊவா வெல்லஸ்ஸ விவசாய பெண்கள் அமைப்பு, குருநாகல் பெண்கள் வள மத்திய நிலையம், திருகோணமலை – விழுது நிறுவனம், காலி – திரியட்ட சவிய பெண்கள் அமைப்பு, கண்டி - மாற்று அபிவிருத்தி நிறுவனம், சமாதானம் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான பெண்கள் மற்றும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் போன்ற பிரதேச அமைப்புகள் மூலம் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கான வேலைத்திட்டங்களை மாவட்ட மற்றும் பிரதேசசபை மட்டங்களிலும் ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

மேலும், பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டும் பிரதான அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சில நிபுணர்களுடன் இணைந்து 1990 களின் இறுதி அரைப்பகுதியில் இருந்து அரச கொள்கை உருவாக்கத்தில் அழுத்தம் கொடுத்தன. பெண்கள் கொள்கை பிரகடனமொன்றினை உருவாக்கி அவற்றை பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்கு முன்வைத்தல், 2000 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் மூலம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக ஏதாவது விகிதாசாரத்தை யாப்பு ரீதியாகப் பெற்றுக் கொள்ள அவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள்.

2003 ஆம் ஆண்டு இது தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டுகின்ற செயற்பாட்டாளர்கள் பாராளுமன்ற தேர்தல் மறுசீரமைப்புத் தெரிவுக்குழுவும் விகிதாசார முறை தொடர்பில் யோசனையை முன்வைத்தது. 2004 இல் பிரதேச சபைகளுக்காக 33.3% விகிதாசாரத்தை பெண்களுக்குப்

பெற்றுக் கொடுத்தல் தொடர்பில் ஆய்வு செய்வதற்கு அமைச்சரவை உபகுழு ஒன்றும் நியமிக்கப்பட்டது.

எனினும் அதனால் எந்த வகையான முறையான பரிந்துரைகளும் முன்வைக்கப்படவில்லை. உள்ளூராட்சி தேர்தல் திருத்தம் தொடர்பில் பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்குத் தேசிய பெண்கள் குழு, அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் நிபுணர்கள் எழுத்து மூலமாகவும், பேச்சு மூலமாகவும் இவ்விகிதாசார முறை தொடர்பான யோசனைகளை பல சந்தர்ப்பங்களிலும் முன்வைத்தனர். பாராளுமன்ற பெண்கள் பிரிவு ஊடாகவும் இவ் யோசனை குறித்த குழுவுக்கு முன்வைக்கப்பட்டது எனினும் இதுவரையில் இவ்விடயம் தொடர்பில் எந்த வகையான நேர்கணிய பிரதிபலிப்புகளும் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. பாராளுமன்றப் பெண்கள் பிரிவு இவ்யோசனையை பாராளுமன்றாக்கு முன்வைக்க முயற்சி செய்தாலும் அது சாத்தியமாகவில்லை.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை முன்னேற்றச் செய்தல் தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டும் பெண்கள் அமைப்புகள், மற்றும் நிபுணர்கள் ஊடாக இவ்வாறு தெளிவுப்படுத்தல், பயிற்சியளித்தல், வேட்பாளர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், அழுத்தம் கொடுத்தல் மற்றும் சுயாதீன வேட்பாளர் குழுவாக தேர்தலில் போட்டியிடல் போன்றன மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், இதுவரை எந்த அரசியல் கட்சியும் சுயாதீன பங்கு முறை அல்லது இலங்கை அரசினால் சட்டபூர்வமாக பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக விகிதாசாரத்தை ஒதுக்கிக் கொள்ள முன்னேற்றகரமான எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் - சர்வதேச மற்றும் தேசிய நிலைமை

உள்ளக பாராளுமன்றச் சங்கத்தினூடாக (Inter Parlimentary Union – March 2010) 189 நாடுகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் படி, முழு உலகத்திலும் சட்டத்துறையில் (ஈரானிலும்) பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ விகிதாசாரம் 2012 ஆண்டளவில் 19.6% ஆகும். கீழ் சபையில் இவ் விகிதாசாரம் 19.9% மாகவும், மேற்சபையில் 18.2% ஆகவும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக காணப்பட்டாலும் அது மிகவும் மெதுவாகவே நடைபெறுகின்றது. 1945 இல் இவ் விகிதாசாரமானது 2.6% ஆக இருந்ததோடு 1965 - 8.7%, 1975 - 10.7%, 1985 - 12.4%, 1995 - 10.4%, 2005 - 15.6%, 2010 - 19.1%, மற்றும் 2012-19.6% காணப்படுகின்றது.

வலய ரீதியாக பார்க்கும் போது பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகின்றது. நோர்டிக் நாடுகளில் இது 42% மாகும். வடக்கு மற்றும் தென் அமெரிக்க வலயத்தில் 22.7% மாகவும் நோர்டிக் நாடு அல்லாத ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் 20.9%, மாகவும் ஆபிரிக்க நாடுகள் 19.8%, ஆசியா - 18.8%, பசுபிக் நாடுகளில் 12.4% மற்றும் அரபு நாடுகளில் 11.7 % மாகவும் காணப்படுகின்றது. (இணைப்பு -01)

இன்று உலகத்தில் பாராளுமன்றப் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் உயர்வான விகிதாசாரத்தை பெற்றிருப்பது ருவாண்டாவாகும். அத்தோடு இது 56.3% வீதத்தினைக் கொண்டுள்ளது. என்டோரா - 50.0%, கியூபா - 45.2%, சவீடன் - 44.7%, சீசெல்ஸ் 43.8%, பின்லாந்து - 42.5%, தென்னாபிரிக்கா - 42.3% நெதர்லாந்து 40.71%, மற்றும் நிக்ரூவா 40.2% என இந்த விகிதாசாரம் 40% மேற்பட்ட அளவுள்ள ஒன்பது நாடுகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 21 நாடுகள் 39% -

30% விகிதாசாரத்தை பெற்றுள்ளன. ஐஸ்லாந்து -39.7%, நோர்வே - 39.6%, மொசாம்பிக் 39.2 %, டென்மார்க் - 39.1%, கொஸ்தரிகா -38.6%, அங்கோலா -38.2%, மற்றும் பெல்ஜியம் -38.0% மாவதோடு இந்த இடைவெளியில் உள்ள ஒரேயொரு தென்னாசிய நாடு நேபாளம் மட்டுமேயாகும். (33.2% - 2008 ஏப்பிரல்) 'CRITICAL MASS' எனும் பெயரில் அறியப்படும் அரசு கொள்கையை உருவாக்கி, அரசாங்க செயற்பாடுகளில் போதுமான அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு தேவையான விகிதாசாரமாக கருதப்படும் 33.3% னை 2012 ஆம் ஆண்டில் 22 நாடுகள் மட்டுமே பெற்றுள்ளன என்றும், அந் நாடுகள் 30 - 30.5% க்கு மேலான விகிதாசாரத்தை பெற்றுள்ளன எனவும் கூறப்படுகிறது.

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தில் 20 - 29% க்கு இடைப்பட்ட நிலையில் 46 நாடுகள் உள்ளன. ஆப்கானிஸ்தான் 27.7% மற்றும் பாகிஸ்தான் 22.5 வீதத்தையுடைய தென்னாசிய நாடுகளாகும். 20% இற்கும் குறைந்த ஆனால் 10% மேற்பட்ட அளவினை பெற்றுக் கொண்டுள்ள நாடுகள் 67 ஆகும். பங்களாதேஸ் 19.7% மற்றும் இந்தியா 11% என்பன இதில் அடங்கும். 10% குறைந்த மற்றும் 5% மேலான பெறுமதி கொண்ட நாடுகள் 24 ஆகும். இவ் இடைவெளியின் விகிதாசாரத்தில் 5.8% கொண்டதாக இலங்கை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. 12 நாடுகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இன்றி காணப்படுகின்றது.² (இணைப்பு - 02)

தென்னாசிய நாடுகளின் வலயத்தில் உள்ள நாடுகளில் நேபாளம் (நாடுகள் 189 இல்) 20ம் இடத்தையும், ஆப்கானிஸ்தான் 33ம் இடத்தையும், பாகிஸ்தான் 53ம் இடத்திலும், பங்களாதேஸ் 65ம் இடத்திலும், இந்தியா 106ம் இடத்திலும், மாலதீவு 129ம் இடத்திலும் மற்றும் இலங்கை 130ம் இடத்திலும் உள்ளது. தென்னாசியாவில் சமூக அபிவிருத்தியில் இலங்கை உயர் புள்ளிகளைப் பல்வேறு அங்கங்களில் பெற்றுள்ளது.

2 Critical Mass Theory என்ற கோட்பாடு டேட். டென்சும் என்பவரின் ஆய்வுகளினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏதாவது தீர்மானம் எடுக்கும் நிறுவனத்தில் ஏதாவது இனக்குழுவைச் சரியாக பிரதிநிதித்துவமடந்த குறைந்தபட்சம் 33% பிரதிநிதித்துவமாவது இருக்க வேண்டும் என்கிறார் (Daherup, 2006).

இலங்கை பெண்களின் கல்வியறிவு (91%), இலங்கைப் பாடசாலைகளில் பெண்கள் 55%, பல்கலைக்கழகங்களில் 62%, தொழில்துறையில் 36% மாகவும் காணப்படுகின்றனர். பெண்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் (73 வயது) என்ற வகையில் உள்ளன.

மேலும் இலங்கையின் நிர்வாகத்துறையில் பெண்களின் பங்குபற்றலானது அதிகரித்து வருகின்றது. தற்போதைய அமைச்சரவையில் 06 பெண் செயலாளர்களும், மாவட்ட செயலாளர்கள் இருவரும் சேவையில் உள்ளனர். பிரதேச செயலாளர்களில் 24% பெண்களாவர். இலங்கைப் பெண்கள் சமூகம் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக இவ்வாறான பல வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் கீழ் மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.

உலகில் உள்ளூராட்சி முறையினுள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் முறையான புள்ளிவிபரங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்படவில்லை. எனினும் நோர்டிக் மற்றும் வட அமெரிக்காவின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் 40 – 30% பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் காணப்படுகின்றது. மாலைத்தீவு மற்றும் இலங்கைத் தவிர ஏனைய ஆசிய நாடுகளிலும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களிலும் பெண்கள் 30 – 35% வரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர் (Raman, 2006).

இலங்கையின் பாராளுமன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 1948 இல் சுதந்திரம் அடைந்தது முதல் இதுவரை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் 6.5%க்கு மேல் செல்லவில்லை. 1977ம் ஆண்டு 6.5% ஆக இருந்ததோடு அதிலிருந்து 2012 வரையில் இது 5.8% மற்றும் 4.0% க்கு இடைப்பட்டதாகவே உள்ளது.

தென்னாசிய நாடுகளினுள் முதலாவதாக சர்வஜன வாக்குரிமையை 1931 இல் இலங்கைப் பெண்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தள்ளது. அத்தோடு உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமரைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமையும் இலங்கைக்கே உரித்தாகியது. எனினும் 1931ம் ஆண்டு அரசு பிரதிநிதிச் சபையின் பிரதிநிதியாக ஒரு பெண் மட்டுமே பிரதிநிதித்துவம் செய்தார். 1936 இல் இன்னுமொரு பெண் அரசு பிரதிநிதிச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது காணப்பட்ட

அரசு பிரதிநிதிச் சபையின் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 3.7% ஆகும். 1931 முதல் 30 வருடங்கள் கடந்துள்ளதோடு, பல்வேறு துறைகளில் பெண்களின் நிலை முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள போதும், 2012ம் ஆண்டில் இவ்விகிதாசாரம் 5.8% ஆக காணப்படுவது மிகப்பெரிய பிரச்சினையாகும். (இணைப்பு - 03)

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இதைவிடவும் குறைவாகவே உள்ளது. 2008 / 2009 தேர்தல் முடிவுகளுக்கு ஏற்ப மாகாண சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 4.8% ஆகும் (இணைப்பு - 04). 2011 இல் நிறைவு பெற்ற உள்ளூராட்சி தேர்தல் முடிவுகளின் படி மாநகர சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 3.0% ஆகவும், நகர சபைகளில் 3.4% ஆகவும் மற்றும் பிரதேச சபைகளில் 1.6% ஆகவும் உள்ளது. ஒட்டுமொத்த உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ விகிதாசாரம் 2.9% ஆகும் (இணைப்பு - 05).

இவ்வாறு இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுவதற்கு பல்வேறு சமூக, கலாசார, பொருளாதார, மனோநிலை போன்றவற்றுடன் அரசியல் காரணிகளும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. தந்தை வழி சமூக மனோநிலை, பெண்களுக்கு சம்பிரதாயப்பூர்வமாக வழிகாட்டப்பட்டுள்ள மனைசார் வகிப்பங்கு, பால்நிலை, சமூக செயற்பாடுகள், பெண்களுக்கு குறைவான சுதந்திரம் மற்றும் சகல மதங்களிலும் காணப்படும் அனைத்து வரைவிலக்கணங்கள் மற்றும் கட்டளைகள் போன்றனவும், சமூக மற்றும் கலாசார காரணிகளும் இதில் முக்கியமானவை.

ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெரும்பாலான பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக குறைந்த சுயாதீனத் தன்மையை ஏற்றல், நவீன இலங்கையின் தேர்தல்களுக்கு தேவையான நிதியினை திரட்டிக்கொள்ளல் போன்ற கடினமான விடயங்களும், மற்றும் குறைந்தளவான சொத்துக்களை உடைய பெண்களுக்கு குடும்பத்தின் மூத்த சகோதரர்களின் அனுமதியின்றி அதனை தேர்தல் நடவடிக்கைகளுக்கு பயன்படுத்த முடியாமல் இருத்தல் போன்றனவும் பெண்களின் குறைந்தளவிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில்

தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகளாகும். மேலும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் பொது செயற்பாடுகளில் ஈடுபடல் பொருத்தமற்றது, இவர்களுக்கு தலைமைத்துவ ஆற்றல் இல்லை, மற்றும் அவர்கள் குடும்ப பொறுப்புகளுக்கு கூடுதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணப்பாடுகளும் பெண்களின் மனதினுள் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான மனரீதியான தடைகளும் அவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை குறைப்பதில் பிரதான தடையாக உள்ளது.

அண்மையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் பலவற்றுக்கு ஏற்ப பெண்களின் குறைவான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை பாதிக்கின்ற பிரதான காரணியாக அமைவது தேர்தலில் வேட்புமனு தாக்கல் செய்யும் போது அரசியல் கட்சிகள் பெண்களையும் ஆண்களையும் சமமான முறையில் கவனிக்காமை ஆகும். தற்போதைய இலங்கையின் அரசியல் முறையினுள் அரசியல் பிரதிநிதியாதல் என்பது மிகவும் குறுகிய காலத்தில் பணக்காரர் ஆவதற்கு உள்ள சிறந்த வழியாக கண்டுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

இலங்கை சமூக மற்றும் பொருளாதார துறைகளைப் போன்றே அரசியல் துறையிலும் ஆண் தலைமைகள் மட்டுமே இவ் வருமானம் ஈட்டும் வழிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பினை பெற்றுக்கொள்கின்றனர். விசேட சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர ஆண்கள் அவர்களின் உறவினர்கள், நெருக்கமானவர்கள் அல்லது ஏனைய சமூகத் தொடர்புகளை பயன்படுத்தி வேட்புமனுவினை தாக்கல் செய்து அதிகமான பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். பெண்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் தேவைகள் தொடர்பில் கட்சிகளினால் தீர்மானம் எடுப்பவர்களைப் போன்றே வாக்காளர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு தெளிவின்மையும், கட்சிகளினுள் உள்ளக ஜனநாயகம் நிலவாமையும், தேர்தல் பிரிவுகளில் கட்சி அமைப்பாளர்களின் தேவையற்ற அழுத்தம் போன்றன இவ்வாறான நிலைமைகள் ஏற்பட அடிப்படையான காரணமாக உள்ளது. (Kiribamune, 1994, 1999, Kodikara, 2009, Liyanage, 1998, 2011, Liyanage, 1996, 1999).

பங்கு முறைமைக் கோட்பாடு : ஆண் - பெண் சமமான அரசியல் பிரஜைகளாக

ஆண் - பெண் சமமான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியமையை அண்மைக்காலங்களில் காணலாம். எனினும் அடிப்படை விடயங்கள் இரண்டின் காரணமாக இது பிரச்சினைக்குரியதாக மாறியுள்ளது. பங்கு முறைமை பற்றிய சிலரின் பார்வை, கட்டமைப்பு ரீதியான தடைகள் காரணமாக பொதுவாக அதிகார போட்டிக்கு முன்வருதற்கு வரலாற்று ரீதியாகவே சமமான வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்பதாகவே கூறப்படுகிறது. இல்லையேல் இந்த போட்டியில் கீழ் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள சமூக குழுவுக்கு நீதிக்காக வழங்கப்படும் நட்டஈடாவே இது பார்க்கப்படுகின்றது. இன்னும் சிலரின் பார்வையில் பங்கு முறைமை சமத்துவம் மற்றும் நீதி என்ற ஜனநாயக எண்ணக்கருவினை மீறுகின்ற அல்லது ஒரு சமூக குழுவுக்கு வேறுபாடான அல்லது விசேடப்படுத்தி பார்ப்பதாகவே உள்ளது.

பல்வேறு நாடுகளில் பங்கு முறைமையின் அறிமுகம் மற்றும் அதனால் கிடைத்த பெறுபேறுகள் ஓரளவுக்கேனும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதா என நாம் நோக்கும் போது அது மிகவும் சொற்ப அளவிலேயே இடம்பெற்றுள்ளது எனலாம். இதனால் பங்கு முறைமைக் கோட்பாடானது ஜனநாயகம், குடியரிமை, பிரதிநிதித்துவ முறைமை, சமத்துவத்தன்மை, நீதியானத்தன்மை, நல்லாட்சி மற்றும் நிலையான அபிவிருத்தி போன்ற எண்ணக்கருக்களுடன் நேரடியாக தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதனை சமூகத்தின் பெரும்பான்மையானோர் அறிந்திருக்கவில்லை. விஷேடமாக இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அரசியல் கட்சித் தலைமைகள், மக்கள் பிரதிநிதிகள், அரசு கொள்கை உருவாக்குனர்கள் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துவோர், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் வாக்காளர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இன்னும் இது தொடர்பில் தெளிவின்மை அல்லது போதுமான அறிவின்மையே காணப்படுகிறது. இதற்கு பிரதான காரணம் பங்கு

முறைப் பற்றிய கலந்துரையாடலில் ஜனநாயகம், ஆண் - பெண் சமத்துவம், மனித உரிமைகள் மற்றும் அரசியல் பங்கு முறைமைக்கு இடையில் காணப்படும் சட்டப்பூர்வமான தொடர்புகள் தொடர்பில் குறைவான அவதானம் செலுத்தப்பட்டுள்ளமையே ஆகும்.

பங்கு முறைமை என்றால் என்ன?

பங்கு முறைமை அல்லது ஒதுக்கீடு முறைமை என்பது ஏதாவது அரசியல் நிறுவனத்தில், சூழலில் அல்லது தொழில் துறையில் குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெரும் ஜனக் குழுவுக்கு கூடுதல் பிரதிநிதித்துவத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் ஒதுக்கீடாகும். அல்லது விகிதாசாரத்தில் பெண்களது அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை உயர்த்துவதற்காக பயன்படுத்தும் உபாய முறையாகும். அரசியல் அமைப்புரீதியாக அல்லது தேர்தல் சட்டத்தினால் அல்லது கட்சிகளினால் சுயாதீனமான முறையில் ஒதுக்குதல் தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் அண்மைக்கால அரசியல் ஆய்வுகளில் முக்கியமான விடயமாக உள்ளது. எனினும் பங்குமுறைமை பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மாத்திரமின்றி இளைஞர்களின் பிரதிநிதித்துவம், கீழ்நிலைப்பட்ட சாதியினர், சிறு இனக்குழு பிரதிநிதித்துவம் போன்றவற்றுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்தோடு ஆசிரியர், தாதியர் போன்ற தொழில் துறைகளுக்கும் ஆண்களை ஏதாவது ஒதுக்கீட்டில் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென கூறும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு அல்லது தொழிலுக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் போது தீர்மானிக்கப்படும் ஒதுக்கீடு / பங்கு முறைமை சுமை வைக்கப்படுவது தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நபர் மீது அன்றி தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறைமையை நடைமுறைப்படுத்தும் நபர் மீதாகும். பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை உயர்த்துவதற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்ற பங்கு முறையினது அடிப்படை நோக்கம் அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு கூடுதலாகப் பெண்களை சேர்த்துக் கொள்வதாகும். காரணம் அரசியல் துறையினுள் பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டேயாகும். பெண்கள் அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் போது ஏற்படும் அழுத்த முரண்பாடு குறையும் வரை தற்காலிக நடவடிக்கையாகப்

பங்கு முறைமை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சில நவீன நாடுகளில் ஆண் - பெண் நடுநிலை பங்குமுறைமைப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன்போது ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் குறைந்த பிரதிநிதித்துவத்தை சரிசெய்வது பிரதான நோக்கமாகும். உதாரணமாக இதன்போது ஆண்களோ அல்லது பெண்களோ குறைந்தபட்சம் 40% ஆவது பங்குபற்றுவது அத்தியவசியமாகிறது.

ஆண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் குறைந்த தொழில் துறைகளுக்கு ஆண்களுக்கு கட்டாயமாக ஒதுக்கீடு செய்தல் நடைபெறும். உதாரணமாக ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள், தாதியர், ஆடைத்தொழிற்சாலை சேவையாளர்கள், மின்னியல் உபகரணங்கள் மற்றும் கணணி உதிரிப்பாகங்களை தயாரித்தல் போன்றவற்றில் பெண்கள் உயர் விகிதத்தை பெறும்போது ஆண்களை இணைத்துக்கொள்ள பங்கு முறைமை பயன்படுத்தப்படும். அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் ஆண்களின் விகிதாசாரத்தை அதிகரிக்க பங்கு முறைமையின் பயன்பாடு மிகவும் குறைவாகும். உதாரணமாக டென்மார்க்கில் சமவுடைமை மக்கள் கட்சி ஆண்களுக்காக பங்கு ஒன்றினை ஒதுக்கியுள்ளது (Dehlerup, 1998).

பங்கு முறைமை: கோட்பாடு பகுப்பாய்வு

ஜனநாயகம், சுதந்திரம், சமத்துவம் (Equality), நியாயத்துவம் (Equity), மனித உரிமைகள், குடியரிமை, அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், நல்லாட்சி, நிலைத்தகு சமாதானம் மற்றும் அபிவிருத்தி போன்ற அனைத்து அரசியல் சமூக எண்ணக்கருக்களும் பெண்களின் அரசியல் உரிமை, விசேடமாக தீர்மானம் எடுத்தலில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்காக அவர்களுக்குள்ள உரிமையோடு நேரடியாக தொடர்புடையதாகும். இதனை கோட்பாட்டு ரீதியாக பால்நிலை நடுநிலை (Gender Neutral) எண்ணக்கருவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எனினும் நடைமுறையில் இவ் எண்ணக்கரு ஆண்களை மையப்படுத்தி அல்லது ஆண்களுக்கு சார்பானதாக மாறியுள்ளது. அவ்வாறில்லையேல் இவ்வெண்ணக்கரு ஆண்களின் அர்த்தப்படுத்தல்களுக்கு ஏற்ப விபரிக்கப்படுவதால் ஆண் - பெண்

சமத்துவம் என்பதற்கு அவதானம் செலுத்தப்படவில்லை. அல்லது இதற்கு குறைவான அவதானமே செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஜனநாயகம்

அரசியல் முறையொன்றாக பார்க்கும்போது ஜனநாயகம் என்பது “மக்களின் ஆட்சி” எனும் அர்த்தத்தில் எடுக்கப்படுகின்றது. இதில் “மக்கள்” என்போரில் ஆண்கள் மட்டும் இல்லை. பெண்கள் என்போரும் கட்டாயமாக மக்கள் அல்லது ஒரு நாட்டின் மக்களில் அரைவாசி அல்லது அதற்கு மேற்பட்டோரும் உள்வாங்கப்படுகின்றனர். ஜோன் சிலி (John Seeley) குறிப்பிட்டது போல “ஜனநாயகம்” என்பது அனைவருக்கும் பங்குள்ள அரசாங்கமாகும். அந்த பங்குதாரர்கள் அனைவருக்கும் சமமான குடியரிமை, சமமான உரிமைகள், சமமான சுதந்திரம், சமமான அடையாளம், சமமான வளம் மற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தல் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை குணாம்சங்களாகும். இது தொடர்பில் ஆண் - பெண் பால்நிலை, இனவர்க்கம், சாதி, மதம் மற்றும் மொழி ரீதியாக பாகுபாடு காட்ட முடியாது என்பது ஜனநாயக கோட்பாட்டில் கட்டாயமான சித்தாந்தமாகும் (Johari, 1999). இதன்போது உண்மையான ஜனநாயக அரசாங்க முறையில் அதன் பங்குதாரர்களான அனைத்து ஆண் - பெண் சமமான முறையில் அதன் ஆட்சியில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பு இருத்தல் வேண்டும். ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் இவ்வாறான பங்கு கிடைக்கவில்லையாயின் அது முழுமையான ஜனநாயக அரசாங்கம் அல்ல.

அரசு

அரசு தொடர்பான வரைவிலக்கணத்தில் அரசாங்கம், இறைமை மற்றும் மக்கள் தொகையும் அத்தியாவசியமான அங்கங்களாக பார்க்கப்படுகின்றது. அனைத்து ஜனநாயக நாடுகளிலும் அரசியல் அமைப்புக்கு ஏற்ப இறைமை கிடைப்பது அந்நாட்டு மக்களுக்காகும். மக்கள் தொகை என்பது ஒரு நாட்டில் நிலையாக (பரம்பரையாக அல்லது பதிவின் பின்னர்) வாழ்கின்ற மக்களாவர். இந்த “மக்கள்” என்ற குழுவுக்குள்ளும் நிச்சயமாக ஆண் - பெண் இருசாராரும் உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். தற்போதைய பிரதிநிதித்துவ அரசாங்க முறையில் மக்களின் இறைமை

சர்வஜன வாக்குரிமை மூலம் சுதந்திரமாக சுயாதீன தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளுக்கு கையளிக்கப்படுகின்றது. இப் பிரதிநிதிகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இறைமையைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்காக குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நாட்டை ஆட்சி செய்கின்றனர். இக் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப இறைமை ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் கிடைக்கிறது. அத்தோடு தமது இறைமையைப் பயன்படுத்தி மக்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கும் ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் சமமான உரிமை உண்டு.

நவீன சமூக மற்றும் அரசியல் கோட்பாடுகளில் “குடிமகன்” என்பதன் மூலம் பொதுவாக விளங்கிக் கொள்ளப்படுவது சட்ட முறையாக ஏதாவது அரசின் உறுப்பினராக இருத்தல் என்பதேயாகும். இந்த சட்டமுறையான உரிமை ஆண் - பெண் என பிரிக்கப்படவில்லை. உலகில் வாழும் அனைத்து ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏதாவது ஒரு நாட்டில் இக் குடியரிமை (தஞ்சம் புகுந்தோர், மனித விற்பனைக்கு உட்பட்டோர், சட்ட முறையாக இடம்பெயர்ந்தோர் தவிர) உள்ளது. இதில் அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் பால் வேறுபாடின்றி, அந்நாட்டின் சிவில், பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக உரிமைகளை அனுபவிக்க சட்டத்தில் வாய்ப்புண்டு. அரசியல் கட்சி, தேர்தல் நடவடிக்கை, வாக்களித்தல், பிரதிநிதித்துவம் செய்தல், அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் மற்றும் விமர்சனம் செய்தல் போன்ற செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றுவதற்கு இருசாராருக்கும் உரிமை உண்டு (உயங்கொட, 2010).

“அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்” என்பதற்கு சரளமாக வரைவிலக்கணம் வழங்க முடியாவிட்டாலும், பொதுவாக கருதப்படுவது “அனைத்து பிரஜைகளினதும் அல்லது அதன் பிரிவினரின் அல்லது பெரும்பான்மையோரின் மனோநிலை, முன்னுரிமை, ஆசைகள் மற்றும் தேவைகளை பொது உடன்பாட்டில் பிரஜைகளுக்காக முன்வருகின்ற சிறிய குழுவினால் அரசாங்க செயற்பாடுகளாக மாற்றுவதாகும்” (Encyclopedia Britanica) லிபரல் ஜனநாயக கருத்துக்கு ஏற்ப அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் ஆண் - பெண் பாகுபாடின்றி சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைக்கும். அவர்களுக்கு சுதந்திரம் மற்றும் நீதியான தேர்தல் ஒன்றின் தமக்கு விருப்பமான ஆண் அல்லது பெண் பிரதிநிதியை தமக்காக

தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் உரிமை உண்டு (Ball).

“சமத்துவம்” நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை சமத்துவம் என இரண்டு வகைகளுக்கு உட்படுகின்றது. எதிர்மறை சமத்துவம் என்பதன் பொருள் “பால்நிலை, மதம், மனித வர்க்கம், இனம், மொழி, குலம், வகுப்பு மற்றும் வேறேதும் வேறுபாடுகளின் கீழ் எவ்வகையான பாகுபாடுகளும் காட்டப்படாமையாகும்” என லஸ்கி (Laski) குறிப்பிடுகின்றார். இதன் நேர்மறையான அர்த்தத்தின் படி “அனைத்து மனிதர்களுக்கும் சமமான சுதந்திரம் மற்றும் வாய்ப்புகள் உண்டு. எனினும் ஒவ்வொருவரினதும் தனிப்பட்ட தேவை அல்லது அபிவிருத்தி தொடர்பாக மாறுபட்ட தேவைகள் காணப்படுவதால், அதற்கேற்ப வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொடுத்தலே சமத்துவம்” ஆக கருதப்படுகிறது (Benn and Peters). உதாரணமாக ஆண்களினதும் பெண்களினதும் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான அனைத்து சுதந்திரம் மற்றும் வாய்ப்புகள் சமமானவையாக இல்லை. உடலியல் அல்லது சமூக தேவைகளுக்கு ஏற்ப அது மாற்றமடைய முடியும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் இம் மாற்றமடைந்த தேவைகள் வாய்ப்புகள் மற்றும் வளங்கள் என்பன வழங்கப்பட வேண்டும். இது சமமான சமத்துவம் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆண்களையும் பெண்களையும் சமநீதியாக பார்க்காமல் இதனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இவ்வாறான சமத்துவம் மற்றும் சமநீதி இல்லாமல் சமூக ஜனநாயகம் இல்லை.

“மனித உரிமைகள்” கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப சகல பெண்கள் மற்றும் ஆண்களுக்கு சமூக, கலாசார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் சமமாக கிடைக்கிறது. எந்தவொரு மனித உயிர்களுக்கும் தமது இருப்பு, தனியாள் அபிவிருத்தி, அடையாளத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளல் மற்றும் சுதந்திரத்தை அனுபவித்தல் தொடர்பில் மனித உரிமைகள் அத்தியவசியமாகும் (Cranston -1973). அனைத்து சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் பற்றிய பொதுவான அம்சம் உலகமயமானதோடு, ஓர் உரிமை இன்னொருவரை கருத்தில் கொள்ளாமல் இருக்க அல்லது மீள முடியாது. உதாரணமாக பெண்ணாக இருப்பதால் வாக்குரிமை பெற்றிருந்தாலும், பிரதிநிதித்துவத்திற்காக உள்ள உரிமையை கருத்திற் கொள்ளாமல் இருத்தல் மனித உரிமை

கோட்பாட்டினால் செய்ய முடியாது. ஏதேனுமொரு சமூகத்தில் அவ்வாறு செய்தால் அச் சமூகத்தினுள் ஜனநாயகம் பூரணமற்றதாகும்.

“நல்லாட்சி” என்ற எண்ணக்கருவானது ஆண் - பெண் சமத்துவம், மனித உரிமைகள் மற்றும் உண்மையான பங்குபற்றல் என்பனவற்றுடன் நேரடியாக தொடர்புபடுகிறது. ஆட்சி என்பதன் மூலம் சரளமாக கருதப்படுவது அரசு செயற்பாடுகள் சரியான முறையில் முகாமைத்துவம் செய்தல் என்பதாகும். சட்டம் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தல் என்பனவும் இதில் அடங்கும். மனிதனின் சமூகப், பொருளாதார மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையை பண்பு ரீதியாக மிகவும் உயர்த்துவதற்கு தேவையான, அரசியல் அமைப்பினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமைகள் மற்றும் ஏனைய நிபந்தனைகளை மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தல் நல்லாட்சி என்பதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளப்படும் சரளமான வரையறையாகும். இதன்படி, நல்லாட்சி என்பதன் மூலம் கருதப்படுவது அரசு செயற்பாடுகள் மிக சிறப்பாக முகாமைத்துவம் செய்தல் என்பதோடு, முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள் ஊடாக மிகவும் சிறப்பான முறையில் மக்களின் பௌதீக, சமூக மற்றும் உளரீதியான நல்விடயங்களை வழங்குவதேயாகும். (Panadiker – 2000) “நல்லாட்சி” யின் அடிப்படை பண்புகளில் சமத்துவம், மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பங்குபற்றல் செயற்பாடுகள் முக்கியமானவை. நாடு நல்லாட்சியை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின் கட்டாயமாக ஆண் - பெண் இருபாலாரும் சமமாக பார்க்கப்படல், உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு சமமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல் மற்றும் அரசு போலவே சிவில், சமூக, செயற்பாடுகளில் சமமாகப் பங்குபற்றும் திறனை பெற்றுக் கொடுத்தல் கட்டாயமாகும். வாக்குரிமை அளித்தல் போன்ற அடிப்படை அரசியல் விடயங்களுக்கு பெண்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கி பிரதிநிதித்துவத்திற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லையாயின் இங்கு நல்லாட்சியை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது.

“நிலைத்தகு அபிவிருத்தி” க்காக ஆண் - பெண் இருசாராரினதும் உண்மையான பங்குபற்றல் அவசியமானதோடு சமூக மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி இலக்குகளை வெற்றிக்கொள்ளும் போது இது படிநிலை மாற்றத்திற்கு வழிகோலும் (Karl, 1995).

இப் பங்குபற்றலால் அர்த்தப்படுத்தப்படுவது அபிவிருத்தி வாய்ப்புகளை அடையாளப்படுத்துவதில் முன்னுரிமையை ஒழுங்குப்படுத்தல், குறித்த திட்டத்தினை தயாரித்தல், நடைமுறைப்படுத்தல், அவதானம், மதிப்பீடு மற்றும் பெறுபெறுகளை அனுபவித்தல் போன்ற அனைத்து மட்டங்களிலும் ஆண் - பெண் இருசாராரினதும் பங்குபற்றுதலாகும். அபிவிருத்தி நடைமுறையில் முக்கியமான பல தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுவதும், விசேடமாக வளங்கள் பகிரப்படுவதும் அரசியல் தலைமைத்துவத்தினாலாகும். இதில் மக்கள் தொகையில் அரைவாசியான பெண்கள் அரசியல் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதன் மூலம் முழு சமூகத்திலும் அபிவிருத்தியொன்று ஏற்படும். அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளில் 50% மான பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதன் மூலம் சமமான அபிவிருத்திற்கு வழி ஏற்படும் (Moser, 1993, Young, 1993).

1995, பீஜிங் சர்வதேச பெண்கள் மாநாட்டில் ஆண் பெண் சமமான பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பிலான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு பால்நிலை தேசிய நீரோட்டம் (Gender Mainstreaming) தொடர்பிலான உடன்பாடு முன்மொழியப்பட்டது. இதன்படி எந்தவொரு சட்டம், கொள்கை அல்லது வேலைத்திட்டம் செய்யும் போதும், நடைமுறைப்படுத்தும் போதும், கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீடு செய்யும்போதும் ஆண் - பெண் இருசாராரையும் எல்லா மட்டங்களிலும் பங்குபற்றச் செய்வது பீஜிங் நடைமுறை செயற்றிட்டத்தில் மேலும் அவதானத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டது. 1997 இல் தேசிய மட்டத்தில் மட்டுமின்றி சர்வதேச ரீதியிலும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலிலும் பால்நிலை தொடர்பில் அவதானம் செலுத்த வேண்டுமென ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொருளாதார மற்றும் சமூக கவுன்சில் ஏற்றுக்கொண்டது. சமூகத்தின் அனைத்து மனிதர்களினதும் தேவைகளை கவனத்தில் எடுத்து அதன் மூலம் பெண்களின் கருத்துக்கள், அனுபவங்கள், தேவைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் என்பன அவதானம் செலுத்தப்பட்டு அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையினை முன்னேற்ற முடியும் என்பதும் இங்கு அவதானம் செலுத்தப்பட்டது (King, 2001).

“முரண்பாட்டு முகாமைத்துவம்” மற்றும் சமாதானத்தை உருவாக்கும் போதும் பால்நிலை தொடர்பான கரிசனையுடன்

குறித்த செயற்பாடுகளுக்கு பங்கேற்க பெண்களுக்குள்ள உரிமையை சர்வதேசமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகளின் பெண்களின் சம அபிவிருத்திக்கான பிரிவின் விஷேடத்துவமான அறிக்கையும் 2000ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் 1325 முன்மொழிவுகள் ஊடாகவும் இவ் உரிமையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது (UNDAW and PRIO, 1996, UN 1325 Resolution, 2000).

இவ்வாறாக ஜனநாயத்தோடு தொடர்புடைய அனைத்து எண்ணக்கருக்கள் மூலமாகவும் தீர்மானம் எடுக்கும்போது ஆண் - பெண் பங்குபற்றல் பற்றி கரிசனை கொள்ளப்படுவதோடு அதனை சட்டத்தின் மூலமும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. பெண்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் பெறல் உண்மையான ஜனநாயகம், சமத்துவம், சமநீதி. நல்லாட்சி, நிலைத்தகு அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானம் போன்றவற்றை வெற்றிக் கொள்ளும்போது அத்தியவசியமான சாதனம் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது. தீர்மானம் எடுக்கும் நடைமுறை, சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளுக்கு உணரக்கூடிய வகையிலான அழுத்தங்களை கொடுப்பதற்கு எந்தவொரு இனக்குழுவுக்கும் குறைந்தபட்சம் 33% - 35% பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென “Critical Mass Theory” கோட்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. ஆண் - பெண் சமத்துவத்தை வெற்றி கொண்ட நாடுகளில் உயர்வாக இருக்கின்ற சுவீடன், நோர்வே, நெதர்லாந்து மற்றும் பின்லாந்து போன்ற ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள் பெண் பிரதிநிதிகள் மூலம் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலை பாரியளவில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கு உதாரணங்களாகும் (Dahlrup, 1988). 1995 இல் 194 நாடுகளில் ஆண் - பெண் பால்நிலை மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பாக பகுப்பாய்வு செய்த ஐக்கிய நாடுகளின் முன்னேற்ற அறிக்கைக்கு ஏற்ப,

“அரசியல் செயற்பாடுகளில் பெண்களின் அழுத்தம் அர்த்தப்பூர்வமானது என உறுதிப்படுத்த வேண்டுமாயின், அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 30% ஆவது இருத்தல் வேண்டும் என்பது தீர்மானமிக்க சாதனமாக கருதப்பட முடியும் (Chusunp, 2003: பெறப்பட்டது).

பங்கு முறைமை ஏன் அவசியமானது?

பால்நிலை பங்கு முறைமை ஏன் அவசியமானது? என்ற கலந்துரையாடலின் முக்கியமான விடயங்கள் சிலவற்றை அவதானம் செலுத்த முடியும். சமத்துவக் கொள்கைகள் (Equality Policies) என்பதன் அர்த்தம் “சமமான வாய்ப்பு” (Equal Oportunities) என்பதை சமமான பெறுபேறு (Equal of Results) அல்லது “பெறுபேறுகளின் சமமான நிலை” என வேறுபாடுகளுக்கு உட்படுத்தல் பங்குமுறைமையினால் அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது பிலிப்ஸ் மற்றும் யங் என்போரின் கருத்தாகும். (Philips, 1995 and Young 1990 ஐ பார்க்கவும்) “சமமான பிரதிநிதித்துவம்” (Equal Representation) மற்றும் “நீதியான பிரதிநிதித்துவம்” (Fair Representation) என்பது ஜனநாயக அரசியல் முறையின் அடிப்படை குணாம்சங்களாக பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் “சமமான பிரதிநிதித்துவம்” என்ற எண்ணக்கருவில் சமமான தன்மை, நீதியான தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும் அல்லது மதிப்பளிக்கும் ஜனநாயக வாதிகள் ஆண், பெண் சமப் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான வேண்டுகோல்கள் முன்வைக்கப்படும்போது அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர். இதன் மூலம் தெளிவாவது சமமான பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் எண்ணக்கருவினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும், சம்பிரதாய எண்ணப்பாங்கினால் பெண்கள் அரசியல் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு பொருத்தமற்றவர்கள் என்ற கருத்துக்கு ஏற்ப ஆண்கள் செயற்படுகிறார்கள் என்பதாகும். இதனால் பால்நிலை பங்குமுறைமை பெண்ணியல் கோட்பாட்டில் மட்டுமின்றி ஜனநாயக கோட்பாட்டிலும் முக்கியமான விடயமாகிறது. பெண் பிரதிநிதித்துவம் முக்கியத்துவம் பெறுவது ஏன் என்ற கருத்தாடல் இப் பின்புலத்தில் இருந்தே கலந்துரையாடப்பட வேண்டும்.

1990களில் இருந்து தீர்மானம் எடுக்கும் அனைத்து மட்டங்களிலும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவது தொடர்பிலான கருத்தாடல் அரசியல் மயப்படல் ஆரம்பமானது. இதனுடன் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான தர்க்கங்கள் பல பெண்ணியல், அரசியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானிகளால் முன்வைக்கப்பட்டன. என் பிலிப்ஸ் (Ann Philips) குறிப்பிட்டது போல ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் உரித்தான சமமான உரிமை தொடர்பான தாக்கம் அல்லது நீதி தொடர்பான

தாக்கம் இதில் முக்கியமானது (Philips, 1995). அரசியலில் உள்ள சமமான உரிமைகளானது ஐக்கிய நாடுகளின் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைக்கான உடன்பாட்டில் 25ம் உறுப்புரையிலும், பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்துவிதமான பாகுபாடுகளையும் இல்லாதொழிக்கும் சமவாயத்தின் 7ம் உறுப்புரையிலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த தர்க்கங்களில் பொது செயற்பாடுகளில் பெண்களை பங்குபற்றச் செய்து அதன்மூலம் மாற்றம் ஏற்படுவது என்னதல்ல என்பதே அவதானம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் சமமான உரிமை, சமமான இயலுமை, திறமை, சமமான வாய்ப்பு மற்றும் வளங்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதாகும். இதன் மூலம் பெண்கள் அரசியல் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யாமை, நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அவர்கள் பாரபட்சங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது (Saver, 2000). அனைத்து நாடுகளிலும் சனத்தொகையில் அரைவாசியானோர் பெண்கள் ஆவதோடு, பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தில் இக் குரலை புறந்தள்ள முடியாது. ஆண்களும் பெண்களும் சனத்தொகையில் 50% பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத இடத்தில் உண்மையான ஜனநாயகம் இருக்க முடியாது என்பது இதன் மூலம் அவதானம் செலுத்தப்படுகிறது.

பயனுடைமை தொடர்பான தர்க்கத்தின் மூலம் அவதானம் செலுத்தப்படுவது தீர்மானம் எடுக்கும் திறமை உள்ள ஆண் - பெண் இருபாலாரும் இச் செயற்பாட்டில் பங்குபற்றி மிகவும் பயன்தகு தீர்மானத்தை எடுக்க முடியும் என்பதாகும். அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமின்றி பெண் உறுப்பினர்களினது பங்குபற்றல் மூலம் புதிய பார்வை, புதிய நோக்கு, புதிய செயற்றிட்டம் மற்றும் புதிய கொள்கை என்பன உருவாக்கும் திறன் உண்டு என இதன்போது வாதிடப்படுகிறது (Sawer, 1999)

அடையாள தர்க்கத்தின் ஊடாகவும் பெண் பிரதிநிதிகள் சார்பான கருத்துக்கள் உள்ளன. பெண்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்தல், அப் பெண் பிரதிநிதிகளினதும் ஏனைய பொதுவான பெண்களினதும் நிலைமைகள் அபிவிருத்தி அடைய தாக்கம் செலுத்தல், இனக்குழுவாக பெண்களை ஏற்றுக் கொள்ளல், அடையாளம் மற்றும் நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்ய

அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் அவசியமாகின்றது என்பது இங்கு அவதானம் செலுத்தப்படுகின்றது. பெண்களின் எதிர்ப்பார்ப்புகளை, கொள்கை அல்லது செயற்றிட்டங்களாக பரிமாற்றுவதற்கும் இதன் மூலம் வாய்ப்பு கிடைக்கும். மேலும் பெண்கள் அரசியல் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதால் இந் நிறுவனங்களின் சட்டமுறைமை அல்லது வெளிப்படைத்தன்மையை வெளிக்காட்ட முடியும். அத்தோடு சம்பிரதாய பூர்வமாக அரசியல் செயற்பாடுகளில் உள்ள சண்டைகள், வன்முறை, போட்டித்தன்மை மற்றும் கீழ்நிலையான இயல்புகள் என்பன மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும் (Mansbridge,1999). விஷேடமாக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் காணப்பட்ட ஆணாதிக்க கட்டமைப்பு, சட்டத்திட்டம், வசதிகள், நடத்தை மற்றும் மனோநிலை என்பனவற்றை ஓரளவுக்கு மாற்றத்திற்கு உட்படுத்த பெண் பிரதிநிதித்துவத்தால் முடிந்துள்ளது (Lovenduski and Karam,2002).

“தூண்டுதல் தர்க்கம் அல்லது முன்மாதிரி” தொடர்பான தர்க்கமானது அடையாள தர்க்கத்துடன் தொடர்புபட்டது. சம்பிரதாயமாக பெண்களுக்கு மனை சார்ந்தும் ஆண்களுக்கு பொது இடங்களிலும் செயற்பாடுகள் வழங்கப்பட்டிருந்த நிலைமையில் பெண்கள் அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் “பெண்களும் பொது செயற்பாடுகள் செய்ய முடியும்” என்ற முன்மாதிரியை சமூகத்திற்கு பெற்றுக் கொடுக்க முடியும். இதன்மூலம் அடுத்த சந்ததியினர் பெண்களுக்கு முன்மாதிரி தொடர்பான கல்வி புகட்டல் மற்றும் ஆலோசனையாளர்கள் (Mentors) உருவாகுவர். பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தால் கிடைக்கும் மிக முக்கிய பெறுபேறு இது என்பது பெரலின் (Burrell, 1999) என்பவரின் கருத்தாகும். மேலும், பெண்கள் ஆண்களை காட்டிலும் ஒத்துழைப்புடனும் மற்றும் ஒன்றுபட்ட அரசியல் தீர்மானங்களுக்கு தூண்டப்படுதல் மூலம் மிகவும் சிறப்பான ஜனநாயக தலைமைத்துவ கட்டமைப்பு ஒன்றினை சமூகத்திற்கு அடையாளப்படுத்தப்பட முடியும் என்ற கருத்தும் இதனோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. “ஒருமுகத் தன்மைக்காக பெண்கள் காட்டும் ஈடுபாடு மற்றும் விருப்பம் என்பன அவர்களின் அரசியல் வாழ்க்கையில் கொடுக்கக்கூடிய முன்மாதிரி மற்றும் விசாலமான ஒத்துழைப்பு ஆகும்” என பிளக் மற்றும் பிலிப்ஸ் (Black and Philips, 2000) என்போர் மேற்கு அவுஸ்திரேலியாவில்,

39 பெண் உறுப்பினர்களிடம் நடத்திய ஆய்வின் மூலம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

“பிரதிநிதித்துவம் அல்லது விருப்பம் தொடர்பான தர்க்கம்”

என்பது இவ்விடயம் தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான தர்க்கமாகும். பெண்களில் தர்க்கம் செலுத்தும் விடயங்கள் தொடர்பில் கூடுதல் அவதானம் செலுத்தல், பெண்களின் நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்கு தேவையான சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் வேலைத்திட்டங்கள் உருவாக்குதல் போன்றவற்றில் பெண்பிரதிநிதிகளுக்கு அதிக திறமை உள்ளது என பல்வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன (Dodson and Corroll, 1991; Carrol, 1994 ;Thomas, 1994 Tamerius,1995 and Flammang 1997)

ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் பாராளுமன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அதிகரிப்பால் பெண்களது வாழ்க்கையுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபட்ட விடயங்கள் தொடர்பிலான சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் உருவாக்கத்திற்கும், குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களை உருவாக்கவும், மென்மேலும் பெண்கள் அரசியலில் உள்வாங்கவும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பது டல்ரப் அவர்களின் ஆய்வுகளில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது (Dahlerup,1988). இவ் அரசியல் நிறுவனங்களிலுள்ள பெண்பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு, அரசியல் வகிப்பங்கு தொடர்பில் அவர்களிடம் காணப்பட்ட சம்பிரதாய பூர்வமான மனோநிலை மாற்றமடைந்தமையும் இதனால் அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடல் முன்னரைவிடவும் இலகுவாக உள்ளது என்பதும் கரோலின் ஆய்வுகளில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது (Carroll, 2000). மேலும் பெண் அரசியல்வாதிகள் தொடர்பாக சமூகத்தில் காணப்பட்ட மனோநிலைகளில் ஓரளவு நேர்கணிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் மற்றுமொரு ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது (Karvonen and Selle, 1995)

உயிரியல் விஞ்ஞானத்தைப் போலவே சமூக விஞ்ஞானமும் பெண்கள் மற்றும் ஆண்களினது தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்கள் வேறுபடுவதால் ஆண் பெண் இருபாலாரும் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும் என இத்தர்க்கம் குறிப்பிடுகின்றது. அவுஸ்திரேலிய செனட் சபையில் உள்ள

ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதன் படி, பெண்களுக்கு மிகவும் நேரடியான தொடர்புடைய விடயங்கள் (சமமான ஊதியம், கர்ப்பகால விடுமுறை, வீட்டு வண்முறை) தொடர்பாக அதன் பிரதிநிதிகளுக்கு மேல் ஐந்து மடங்கு கருத்துகூற முன்வருகின்றனர் என்றார் (Williamson, 2000). அத்தோடு பெண்களின் அனுபவங்கள் ஆண் - பெண் பால்நிலை காரணமாகவும், அவர்கள் செய்யும் வகிபங்கினாலும் மாற்றமடைகிறது. அதனால் குறித்த விடயங்கள் தொடர்பில் ஆண், பெண் இருபாலாரும் இரு கோணங்களில் பார்க்கின்றனர். இம் மாறுபட்ட விருப்பங்கள் மற்றும் அனுபவங்கள் என்பன பிரதிநிதித்துவ முறையில் காணப்படவேண்டிய கட்டாய அம்சமாகும்.

அரசியல் நிறுவனங்களின் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அளவுக்கு ஏற்ப அதன் அழுத்தம் காணப்படும் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். எனினும் டல்ரப் (1998) போன்ற பெண்ணியல்வாத அரசியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவது போல் “Critical Mass” அல்லது தீர்மானம் எடுப்பதில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய அளவு (30% - 35%) பெண் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பின், பெண்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தில் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதாகும். ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு பெண் ஏதாவது நிறுவனத்தினுள் பிரதிநிதித்துவம் செய்தால் இங்கு ஆண்களின் நடத்தையில் மாற்றம் ஏற்படும் என்பதையும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அபிவிருத்தி தொடர்பான நவீன கருத்தாடல்களில், அபிவிருத்தியுடன் ஆண் பெண் சமத்துவம் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றது என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அபிவிருத்திக்காக பெண் விடுதலை மற்றும் பெண்கள் அனைத்து மட்டங்களிலும் பொது செயற்பாடுகளில் உண்மையாக செயற்படுதல் போன்றன அத்தியவசியமான காரணியாக பார்க்கப்படுகின்றது. பொது செயற்பாடுகளில் பெண்களை தூரப்படுத்தல், அரபு நாடுகளில் அபிவிருத்தி ஏற்படாமையான அடிப்படைக் காரணி என ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்தி செயற்றிட்டத்தின் மனித அபிவிருத்தி அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது (UNDP, 2003).

யுத்தத்திற்கு பின்னரான சூழ்நிலையுள்ள நாடுகளில் அல்லது ஜனநாயகத்தை நோக்கி மாறிக்கொண்டிருக்கின்ற சில அரபு நாடுகளில் மட்டுமன்றி, வேறு வலயங்களில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பெண்களை பங்குபற்றச் செய்வதன் மூலம் ஜனநாயகத்தில் அபிவிருத்தியடைய முடியும் என ஜோசப் மற்றும் ஸ்லிமோவிக்ஸ் (Joseph and Slymoyics, 2001) போன்றோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பங்கு முறைமைக்கு ஆதரவானதும் எதிரானதுமான வாதங்கள்

ஜனநாயகம், சமத்துவம், சமநீதி மற்றும் செயற்றிறன் போன்ற பிரவேசங்களுடாக பங்கு முறைமையை மதிப்பீடு செய்ய முடியும். கோட்பாடு ரீதியாக அதற்கு ஆதரவு அளிப்போர் சில கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். அவையாவன,

- பங்கு முறையில் எந்தவொரு இனக்குழுவும் பாரபட்சத்திற்கு உள்ளாக மாட்டார்கள். பல பரம்பரையாக அரசியல் துறையில் பின்தள்ளப்பட்ட பெண் இனக்குழுவுக்கு முன்னால் உள்ள தடைகளை இல்லாதொழித்தலே இதன்மூலம் செய்யப்படுகின்றது. இதன்மூலம் போதுமான மற்றும் பண்பு ரீதியாக முன்னோக்கிய கூடுதல் பெண் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படும்.
- அரசியல் நிறுவனம் அல்லது தீர்மானம் எடுக்கும் குழுவில் ஒரு பெண் இருக்கும்போது அவர் ஓர் அடையாளமாக மாறிவிடுவார். ஆண்கள் பலரின் முன்னிலையில் பெண்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப கருத்து தெரிவிக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பங்கு ஒன்றினை ஏற்றுக்கொண்டால் கூடுதலானவா பெண்களது பிரதிநிதித்துவம் பின்தள்ளப்படாமல், மனோநிலையிலான தாக்கத்திற்கு உள்ளாகாமல் குறித்த கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கான திறன் அவர்களுக்கு கிடைக்கும்.
- பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை அம்சமான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான சம உரிமை இதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படும். இதன் பெறுபேறாக குறித்த அரசியல்

முறைமைக்கு சட்டரீதியான தன்மை கிடைக்கும். இது ஆண் பெண் இருபாலாரிடமும் வரவேற்பை பெறும்.

- பங்குபற்றல் ஜனநாயகத்தில் “உண்மையான பங்குபற்றல்” என்ற கோட்பாடு ஆண்களுக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. நாடொன்றில் தீர்மானம் எடுத்தல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தும் போது எல்லா மட்டங்களிலும் சனத்தொகையில் அரைவாசியாக இருக்கும் பெண்களும் கட்டாயமாக அவர்களின் தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் விருப்பங்கள் என்பனவும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட வேண்டும்.
- சாத்தியமான ஜனநாயகத்திற்காக ஆண் பெண் இருபாலாரும் அது தங்களால் தங்களுக்காக செய்யப்படும் ஆட்சி (Ownership) என்ற உணர்வுடன் செயற்பட வேண்டும். ஆட்சிக்கான உரிமையின் மூலம் ஏற்படும் திருப்திகரமான பிரஜைகள் இருத்தல், அவ்வாறான ஜனநாயக சமூகத்தின் வெற்றிக்கு பங்களிக்கும் அடிப்படை அங்கமாகும். ஆண்களை மட்டும் உருவாக்கும் சட்டம், கொள்கை மற்றும் வேலைத்திட்டங்கள் ஊடாக பெண்களுக்கு அவ்வாறான திருப்தி அல்லது “தமது ஆட்சி” என்ற உணர்வு ஏற்படாது. இருபாலாரும் இணைந்து தீர்மானம் எடுத்தால் திருப்தி மட்டுமன்றி, இருபாலாரும் இதனை நடைமுறைப்படுத்தும் போது சமமான உத்வேகத்துடனும், பொறுப்புடன் மற்றும் தியாகத்துடன் செயற்படவும் தூண்டப்படுவர். அத்தோடு வேறு பிரிவினரிடம் குற்றத்தை சாட்டாது அதன் பெறுபேற்றை அல்லது தாக்கங்களை அனுபவிப்பதற்கு இருபாலாருக்கும் முடியும்.
- பல்வேறு நிறுவனங்களில் தீர்மானம் எடுத்தல் தொடர்பான பயிற்சி, அனுபவம், கல்வித் தகைமைகள், தீர்மானம் எடுக்கும் திறன், திறமைகள் போன்றவும் தலைமைத்துவ பண்புகளும் ஆண்களுக்கு போலவே பெண்களுக்கும் உண்டு. எனினும் ஆண்களை மையப்படுத்திய அரசியல் நிறுவனங்களில் இவ்வாறான திறமை மிகுப் பெண்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதால் மக்கள் தொகையில் 50% பிரதிநிதிகளின் பங்களிப்பு தேசிய அபிவிருத்திக்கு கிடைக்காமல் போகின்றது. எனவே நிலைத்தகு அபிவிருத்திக்காக ஆண் - பெண்

இருசாராரையும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலில் பங்கேற்கச் செய்ய வேண்டும்.

- ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கிடையில் உயிரியல் ரீதியாகவும், அவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற வேறுபட்ட சமூகமயமாக்கல் செயற்பாடுகள் காரணமாகவும் சமூக விஞ்ஞான ரீதியில் வேறுபாடுகள் உண்டு. அத்தோடு குணாம்சம், நடத்தை கோலம் மற்றும் மனோநிலை போன்றனவும் இவர்களுக்கிடையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள முறையும் வேறானது. இதனால் அவர்களின் சில அனுபவங்கள் வேறானவை. ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் இவ்வாறு வேறுபட்ட அனுபவம், மனோநிலை மற்றும் கருத்துக்கள் என்பன தீர்மானம் எடுப்பதில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்போது மிகவும் சிறந்த நடுநிலையான தீர்மானங்களை எடுக்கலாம்.
- அரசியல் நிறுவனங்களினுள் ஆண் - பெண் இருசாராரையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதால் அரசியல் போன்ற விடயங்களில் ஆண்களை முதன்மையாகக் கொண்டு காணப்படும் நிலை, போட்டித்தன்மை, வன்முறை மற்றும் ஊழல் நிலை என்பன மாற்றமடைய வாய்ப்புண்டு. “கருமை நிறைந்த அரசியல்” என்ற ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் “நலன்புரி அரசியல்” அல்லது “மக்கள் நேய” (People Friendly) அரசியலாக மாறுவதற்கு 30% மேற்பட்ட பெண்களது பிரதிநிதித்துவம் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது (Dahlerup, 1998). இவ்வாறான நிலையில் அரசியல் பற்றி மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் தீய மனோநிலை ஓரளவேனும் மாற்றமடையும்.
- மரபார்ந்த சமூகத்தில் காணப்பட்ட சமூக மற்றும் பொருளாதார சூழல்களினால் மனை சார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட இடங்களில் எல்லா விடயங்களும் பெண்ணின் பொறுப்பாகவும், பொது இட செயற்பாடுகள் ஆண்களின் பொறுப்பு என்றும் பாரியளவில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது (Millett, 1972). இதன்மூலம் பெண்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அரசியலை கைவிட்டுள்ளனர் (Pateman, 1988). ஆனால் நவீன சமூகத்தில் பெண்கள் பொது துறைகளில் விஷேடமாக பொருளாதார மற்றும் சமூக செயற்பாடுகளில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர். அப்படியாயின் பொதுத்துறைக்கு உரித்தான

அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் உண்மையாக பங்குபற்றுவதற்கான உரிமை, திறமை மற்றும் தேவை என்பன காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. பெண்களின் பங்களிப்பு குடும்பத்திற்கு அப்பால் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசாரம் போன்ற பொதுத்துறைகளின் வளர்ச்சியிலும் பாரிய பங்களிப்பு செய்யும் இக்காலகட்டத்தில், அரசியல் துறையில் மட்டும் இவர்கள் புறந்தள்ளப்பட்டுள்ளமையானது ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி நாட்டின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சிக்கும் பெரும் தடையாகும்.

- அரசியல் கட்சியில் அல்லது இவர்களில் தலைமைத்துவம் வகித்த ஆண் மரணமடைந்தாலோ அல்லது விலகுவதனாலோ ஏற்படும் வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு ஆணின் குடும்பத்தை சார்ந்த பெண்களை தேர்ந்தெடுப்பது பெரும்பாலும் நடைபெறுகின்றது. விஷேடமாக தென்னாசியாவுக்கு இது பொதுவானதாகும். இப் பெண்களுக்கு அரசியல் இயக்கம் உடைவடையாமல் முன்னோக்கி கொண்டு செல்லும் பாரிய பொறுப்பு வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறான விஷேட சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமன்றி, சாதாரண நிலைகளிலும் சில ஆண்களுக்கு இணையாக அல்லது ஆண்களுக்கும் மேலாக சிறந்த முறையில் அரசியல் இயக்கங்களை முன்னோக்கி கொண்டு செல்லும் திறன்களும் சில பெண்களுக்கு உண்டு. தலைமைத்துவப் பண்பு மற்றும் திறமைகள் ஆண்களுக்கு மட்டும் உரித்துடையதல்ல (Bond, 2007). இரு சாராருக்கும் உரித்தான நபர்களிலும் தலைவர்கள் உருவாக்கப்படுவர், தோன்றுவர். எனினும் தலைவராக தோன்றிய பெண்கள் வேட்புமனு கோரும் போது அரசியல் கட்சிகளின் தொகுதி அமைப்பாளர்களின் சம்பிரதாய மனோநிலை காரணமாக அல்லது இவ்வாறான பெண்கள் ஆண்களை காட்டிலும் செல்வாக்குடையவர்களாகிவிடுவர் எனும் பயத்தில் பெரும்பாலும் இவ்வாறான வாய்ப்புகளை பெண்களுக்கு வழங்குவதில்லை. இப்பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டுமாயின் கட்டாயமாக ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கு சட்டப்பூர்வமான பங்கு ஒன்றினை ஒதுக்குதல் கட்டாயமானதாகும்.
- ஆண்களோடு ஒப்பிடும் போது பெண்களின் அரசியல் அனுபவம், அரசியல் தலைமைகளுடனான தொடர்புகள் மற்றும் அரசியல்

பிரசாரம் போன்ற திறமைகள் குறைவாகவோ அல்லது வேறுபாடானதாகவோ இருக்கலாம். பல சந்ததிகளாக இவர்களை மனைசார் துறைக்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளமையும், ஆண்களுக்கு மாற்றமான சமூக நிலையொன்றினை ஏற்படுத்தியமையும் என்பனவே இதற்கான அடிப்படைகளாகும். எனினும் தற்காலிக நடைமுறையாக பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தி பெண்களை அரசியலில் ஈடுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், ஏதாவது காலகட்டத்தில் அவர்களுக்கான அனுபவம் மற்றும் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் அரசியல் தொடர்புகளை வளர்த்துக்கொள்ளவும் முடியும். இதன் பெறுபேறாக எண்ணிக்கையிலும் சரி பண்பு ரீதியாகவும் சரி ஆண் - பெண் சமநிலை பிரதிநிதித்துவத்திற்கு வழிகிடைக்கும்.

- நவீன சந்ததியில் பெண்கள் இவ்வாறான தலைமைத்துவத்துடன் செயற்பட்டால் அடுத்த சந்ததியில் பெண் தலைமைத்துவத்தின் அபிவிருத்திக்கு இவ் எடுத்துக்காட்டு பாரியளவில் சாதகமான தாக்கத்தைக் கொடுக்கும். அது பெண்கள் தொடர்பில் சமூகத்தினுள் காணப்படும் மரபார்ந்த மனோநிலை மற்றும் பிழையான உணர்வுகளின் (Stereotypes) மாற்றங்களில் பங்களிக்கும். இதன்மூலம் பெண்களின் உள்ளத்தில் பெண்கள் தொடர்பாக காணப்பட்ட பிழையான மனோநிலை மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும். அத்தோடு தற்கால சந்ததியின் அரசியல் தலைமைகளுக்கு தமது அனுபவங்களினூடாக எதிர்கால சந்ததியினருக்காக முன்னோக்கி வருவதற்கும், அவர்களுக்கு கல்வி புகட்டல் மற்றும் ஆலோசனை வழங்கவும் திறமை உண்டாகும்.

பங்குமுறைக்கு எதிராக பல்வேறு வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- ஜனநாயக கோட்பாட்டின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்றான சமத்துவம் எனும் சித்தாந்தத்திற்கு பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்துவதால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. அது பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் விஷேட வரப்பிரசாதம் என்பதால் “சமமான வாய்ப்பு சமமான போட்டி” என்ற கருத்துக்கு எதிரானதாக அமைகின்றது.

- ஜனநாயக கோட்பாட்டிற்கு ஏற்ப வாக்காளர்களுக்கு சுயமாக தமது வாக்குகளை பயன்படுத்தும் உரிமை கிடைக்கின்றது. எனினும் தேர்தலின் போது பெண்களுக்கு ஆசனம் ஒதுக்குவதன் மூலம் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும்படி மறைமுகமான அழுத்தம் ஒன்று வாக்காளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது. இது சமமான பிரதிநிதித்துவம் என்பதற்கு எதிரானது.
- பெரும்பாலான வாக்காளர்கள் தேர்தலின் போது வேட்பாளர்களில் ஆண் - பெண் நிலைக்கு அப்பால், தலைமைத்துவ பண்பு, திறமைகள், சமூக தொடர்புகள் தொடர்பில் பெரிதும் அவதானம் செலுத்துகின்றனர். இவ்வாறான நிலையில் பங்கு முறைமையில் ஆண் - பெண் பாலினத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்குவதன் மூலம் ஏனைய விடயங்கள் பார்க்கப்படாத நிலை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறான நிலையின் போது சிறந்த வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு தடை ஏற்படுகின்றது. ஒன்றில் மிகவும் பொருத்தமான வேட்பாளர் பின்தள்ளப்படவும் வாய்ப்பு உண்டு.
- பெண் பால்நிலை காரணமாக ஏதாவது தீர்மானம் எடுக்கும் நிறுவனத்திற்கு பிரதிநிதித்துவம் பெறும் உரிமையை சட்டப்படி பெற்றுக் கொடுத்தால், அதில் அந்த பிரதிநிதி குறை மதிப்பீட்டிற்கு அல்லது தீர்மானம் எடுக்கும் பிரதான நீரோட்டத்தில் (Main Stream) பின்தள்ளப்படுவதற்கான போக்கும் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. ஒருபுறம் மற்றைய பிரதிநிதிக்கு இணையாக இவ்வாறான பிரதிநிதிகளுக்கு தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் உண்மையாக பங்குபற்றும் திறனும் இல்லாமல் போகும் வாய்ப்பும் உண்டு. மறுபுறம் பங்கு முறைமையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் திறமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற விடயம் குறித்த நிறுவனங்களில் உள்ள ஏனைய பிரதிநிதிகளிடம் வெளிப்படுவதால் பிரதான தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் அவர்களை கீழ்நிலைப்படுத்தவும் வாய்ப்புண்டு.

- கட்சி உட்பட ஏனைய அரசியல் நிறுவனங்களில் பாரம்பரியமாக ஆண்கள் தலைமைதாங்குவதால் அவர்கள் வரப்பிரசாதங்களை அனுபவிக்க கூடிய நிலையில் உள்ளனர். எனினும் இதற்கு உள்வாங்குவதற்கு சட்டமுறையான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதால் ஆண்கள் மத்தியில் பெண்கள் மீது மனகசப்பு ஏற்படும். ஆண்களுக்கு கிடைத்திருந்த வாய்ப்புகள், வளங்கள் மற்றும் சலுகைகள் இல்லாது போகும் பயம் அல்லது அச்சுறுத்தல் ஏற்படுவதால் இருபாலாருக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு. விஷேடமாக பங்கு முறைமையின் கீழ் பெண்களுக்கு தேர்தல் வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுக்கும் போது இதுவரை ஆண்களுக்கு பெற்றுக்கொடுத்த வேட்புமனுவில் குறித்த அளவினை குறைப்பதற்கு அல்லது நிராகரிக்க வேண்டிவரும். இவ்வாறான நிலையில் கட்சியில் உள்ளக முரண்பாடுகள் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு.

எனினும் இந்த வாதங்களுக்கு பெண்ணியல் அரசியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானிகள் மூலம் பல்வேறு எதிர்வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. சமத்துவம் என்ற எண்ணிக்கைகளுக்கு ஏற்ப அனைத்து நபர்களும் இனக் குழுக்களுக்கும் சமமான சுதந்திரம் மற்றும் உரிமையை சட்டபூர்வமாக மட்டும் பெற்றுக்கொடுப்பதால் சமமான பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது இவர்களின் வாதமாகும். உண்மையான சமத்துவத்தினை வெற்றிக் கொள்வதற்கு பிரயோக ரீதியாக சமவாய்ப்பு மற்றும் வளங்களும் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தினால் பெண்கள் பாரம்பரியமாக மனைசார் துறைக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டு உள்ளமையால், அவர்கள் சமமற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் இவர்களுக்கு ஆண்களுடன் சமமான முறையில் அரசியல் போட்டிகளுக்கு வருவதற்கு சமமான வாய்ப்பு மட்டுமின்றி சமமான வளம் மற்றும் திறன்களும் கிடைப்பதில்லை. பெறுபேறுகளில் உண்மையான சமத்துவத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்த அனைத்து துறைகளிலும் ஆண் - பெண் இருபாலாரையும் சமமான நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதற்கான பிரவேசமாக மிக நீண்டகாலமாக பலவீனமாக இருந்த குழுவிற்கு அதாவது பெண்களுக்கு ஏதாவது உந்துதல் ஒன்றினை தற்காலிகமாக

வழங்க வேண்டும். நீண்ட காலமாக பிரதான நீரோட்டத்தில் புறந்தள்ளப்பட்டிருந்த குழுவுக்காக தற்காலிகமாக செயற்படும் இந்த தூண்டுதல் பெண்களுக்கான விஷேட வரப்பிரசாதம் அல்லது பிரஜைகளின் உரிமைகளை பறிப்பதல்ல. பெண்களை அரசியல் துறைகளிலிருந்து விலக்கிவிட்டு, அதனை ஆண்கள் முழுமையாக தங்களுடைய உரிமையாக மட்டும் ஆக்கிக் கொண்டுள்ளமையாலும் வரலாறு முழுவதும் பெண்களின் உரிமைகளில் விஷேடமான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான உரிமை ஆண்களால் பறித்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ் வரலாற்றுத்தவறினை, நிலமானிய நிலையினைத் தாண்டிச் சென்ற நவீன லிபரல் தாராண்மைவாத சமூக முறையிலும் தொடர்ந்தும் கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆண் - பெண் வேறுபாடில்லாமல் தனிப்பட்ட மற்றும் பொதுத்துறைகள் இரண்டினதும் செயற்பாடுகளிலும் பங்குபற்றும் மக்களுக்கு பாஸ்நிலையாகவோ அல்லது ஏனைய வேறுபாடுகள் இல்லாமல் அரசியல் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றும்போது சமமான இடம் கட்டாயமாக பெற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் போது பெண்களுக்காக ஆசனங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதால் பெரும்பாலான நாடுகளின் தேர்தல் தொகுதிகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். உதாரணமாக இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து உள்ளூராட்சி முறைகளில் 33.3% பெண்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்தல் என்பது ஒரே தொகுதிக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. தேர்தலுக்குத் தேர்தல் பெண்களுக்கான ஆசனம் மாறுபடும். இதன்போது ஒருமுறை பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனம் அடுத்த தேர்தலில் பொது ஆசனமாக அல்லது ஆண் - பெண் இருசாராரும் போட்டியிடும் ஆசனமாக மாற்றப்படும். இதன்போது பெண் பிரதிநிதித்துவம் செய்த தொகுதியில் அடுத்த தேர்தலில் ஆணொருவர் போட்டியிடுவதற்கு கட்டாயம் வாய்ப்பு கிடைக்கும். சனத்தொகையில் அரைவாசியான ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் இதன்போது பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வாய்ப்பு கிடைக்கும். அத்தோடு ஆண்களில் சிறந்த வேட்பாளரை தெரிவு செய்ய இதுவரை வாக்காளருக்கு இருந்த வாய்ப்பு அதேவகையில் பெண்களுக்கிடையில் சிறந்த வேட்பாளரை தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். இது பெண் ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக வாக்காளரின்

விருப்பத்தை பலாத்காரமாக பறித்துக் கொள்வதாகாது. பெண்களில் போதுமான எண்ணிக்கையினரது வேட்புமனுக்களைப் பெற்றுக் கொடுக்காமல் அவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ போட்டியில் இருந்து நீக்கி, ஆண் வேட்பாளர்கள் மட்டும் போட்டியிடுவதால் ஆண்களுக்கு வாக்களிக்கும்படி வாக்காளர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதே நடைபெறுகிறது.

பெண்களுக்கு முன்பைவிட கூடுதல் வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுக்கும் போது அரசியல் கட்சிகளுக்குள் முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. காரணம் அவற்றினுள்ளே உள்ளக ஜனநாயகம் இன்மையேயாகும். ஆண் - பெண் சமத்துவம் மற்றும் இருதரப்பினரினதும் தேவைகள் குறித்து போதுமான தெளிவு கட்சி செயற்பாட்டாளர்களுக்கு இல்லாமையாகும். ஆண்களினால் மட்டுமான, அவர்கள் மட்டும் பங்களிப்பு செய்யும் கட்சி உலகில் எந்த சமூகத்திலும் இல்லை. அனைத்து அரசியல் கட்சிகளினதும் உறுப்பினர்கள், செயற்பாட்டாளர்கள், ஆதரவாளர்கள் மற்றும் வாக்காளர்களில் நிச்சயமாக பெண்களும் அடங்குவர். அடிமட்டத்தில் இருந்து மேல் மட்டம் வரை எல்லா வகையான தீர்மானங்களையும் எடுக்கும்போது பெண்களையும் பங்குபற்றச் செய்ய புதிய கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்த நேர்ந்தால் அது கட்சியின் குறைபாடாகும். உண்மையான ஜனநாயக கட்சியாயின் ஆண் - பெண் உறுப்பினர்களின் பிரதிநிதிகள் தீர்மானம் எடுக்கும் போது பங்குபற்றச் செய்ய வேண்டுமென்பதோடு, அது கட்சியொன்றின் அத்தியாவசிய குணாம்சம் என்பதையும் கட்சி அங்கத்தவர்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். பல்வேறு காரணங்களுக்காக கட்சியினுள் அவ்வாறான குணாம்சங்கள் இல்லாதவிடத்து, அக்கட்சியை நவீன லிபரல் சமூகத்திற்கு ஏற்றவகையில் மாற்றியமைத்தல் கட்சி தலைமைத்துவத்தினதும் உறுப்பினர்களினதும் மிகமுக்கியப் பொறுப்பாகும். கட்சியின் உள்ளக கொள்கை மூலம் ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் தீர்மானம் எடுப்பதில் பங்குபற்றக்கூடிய வகையில் இதன் கட்டமைப்பை மாற்ற வேண்டும். இதற்காக கட்சியினுள் சமத்துவக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தல் அத்தியாவசியமானதாகும். இவ்வாறு ஜனநாயக கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் கட்சி முன்னரை விடவும் மக்களுக்கு

அண்மித்ததாக, மக்கள் விருப்பைப் பெற்ற, ஆண் - பெண் நேயமாக (Gender – Friendly) மாறுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகமாகும். கட்டாயமாக தேர்தல் போட்டிகளில், இவ்வாறான கட்சிகளுக்கு கூடுதல் பயனை பெறும் திறனும் உண்டு.

பங்குமுறைமையினை பயன்படுத்தி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் பிரதான நீரோட்டத்தில் இருந்து விலகும் திறன் இருப்பது இரண்டு அடிப்படை காரணிகளினாலாகும். இந்த பிரதிநிதிகளுக்கு தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் உண்மையாக செயற்பட போதுமானளவு வாய்ப்பு வழங்காமை மற்றும், இவர்களுடன் இணைந்து செயற்படும் ஆண்கள் இதற்கு தேவையான சூழலை அவர்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்காமையுமாகும். உண்மையான பிரதிநிதித்துவத்திற்காக இத்தடைகள் இரண்டும் உடைக்கப்படல் அத்தியவசியமானது. பங்குமுறைமை ஒரு சட்டமாக பின்பற்றப்பட வேண்டியுள்ளதால் மட்டும் எந்தவொரு பெண்ணையாவது பிரதிநிதித்துவத்திற்காக முன்னிறுத்துவதால் மட்டும் அதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட மாட்டாது. தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பயன்தரக்கூடிய வகையில் செயற்படக் கூடிய பெண்களை இதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்து மேற்குறிப்பிட்ட தடைகளை தகர்த்துக்கொள்ள முடியும். அத்தோடு சிலவேளைகளில் ஆண்களுக்கு இணையாக, மாறுபட்ட விதத்தில் செயற்படும் பெண்களை, ஆண் - பெண் பால்நிலையின் ஆழத்தன்மையுடன் பார்த்து இருபாலாரும் ஒத்துழைப்புடன் செயற்படுவதாலும் பங்குமுறைமையினை சாத்தியமாக்கிக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு செயற்படும்போது முக்கியத்துவம் தொடர்பில் ஆண்களுக்கு அறிவும், சிறந்த தெளிவும் காணப்பட வேண்டும். அவர்கள் நவீனமாதல் வேண்டும். அவ்வாறானால் இத் தடைகளை மாற்றிக்கொண்டு பங்குமுறைமையின் மூலம் உண்மையானதும் சமநிலையானதுமான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக பங்குமுறைமையின் மூலம் சமத்துவம் என்ற எண்ணக்கரு இன்னொரு எண்ணக்கருவுக்கு மாற்றப்படுகின்றது. இல்லையேல் மேலான எண்ணக்கருவில் இருந்து நவீன எண்ணக்கருவுக்கு மாற்றப்படும். பழைமை லிபரல் வாதத்திற்கு ஏற்ப “சமத்துவம்” என்பது “சமமான வாய்ப்பு”

அல்லது “போட்டித்தன்மையான சமத்துவம்” என்ற கருத்துடைய எண்ணக்கருவாகும். பெண்களுக்கான தடைகளை முறையாக தகர்த்தல், இல்லையேல் அவர்களுக்கு சர்வசன வாக்குரிமையினை பெற்றுக்கொடுத்தல், இச் சமத்துவத்தை வெற்றிக்கொள்ள போதுமானதெனவும், அதனை வெற்றிக்கொள்ளும் செயற்பாடு தனிப்பட்ட ரீதியில் பெண்களுக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் தாராண்மைவாதிகளின் கருத்தாகும்.

எனினும் கடந்த சில தசாப்தங்களாக பெண்ணியல்வாதிகள் இவ்வாறு முறையாக பெண்களுக்கான தடைகளை தகர்ப்பது மட்டும் சமத்துவத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கின்றனர். நேரடியாக பெண்கள் பாரபட்சத்திற்கு உட்படுதல், ஆழமாகவும் மறைந்திருக்கும் தடைகள் பல நடைமுறையில் இருப்பதாலும் பெண்கள், சமமான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை வெற்றிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். இதனால் பங்கு முறைமை அல்லது வேறுபட்ட நேர்கணிய செயற்பாடுகள் (Positive Action) மூலம் பெறுபேறுகளின் சமத்துவத்தன்மையை (Equality of Results) வெற்றிக் கொள்ள வேண்டும் பெண்ணியல் வாதிகளின் வாதமாகும். சமத்துவம் பற்றிய இரண்டாவது எண்ணக்கருவான இப் பெண்ணியல்வாத அர்த்தப்படுத்தல், கடந்த சில தசாப்தங்களாக உண்மையான சமத்துவத்திற்கு மிகவும் பிரசித்தி பெற்று வருகிறது. இந்த எண்ணக்கருவின் சரளமான விளக்கம் என்னவெனில் இதுவரை முறையான சமத்துவக் கொள்கையினால் மட்டும் உண்மையான சமத்துவத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. சமமான பெறுபேற்றை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் பங்கு முறைமை போன்ற நட்பு செலுத்தும் உபாய முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதாகும் (Dahlerup, 1988).

பங்கு முறைமையின் வகைப்படுத்தல்கள்

உலகில் உள்ள 97 நாடுகளில் பெண்களுக்கான பங்குமுறைமையை பயன்படுத்தல் அண்மைய தசாப்தங்களில் ஆரம்பமாகியுள்ளது. இந்த பங்கு முறைமையை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம். அவையாவன,

I. பாராளுமன்றம் அல்லது உள்ளூராட்சி நிறுவன ஆசனங்களில் குறிப்பிட்ட ஆசன ஒதுக்கீட்டை சட்டமுறைப்படி பெண்களுக்கு ஒதுக்கும் முறைமை.

(System of Reserved Seats)

இதன் கீழ் நிச்சயமான தேர்தல் தொகுதிகள், குறித்த ஒதுக்கீடு தேர்தல் சட்டத்தினால் அல்லது அரசியல் அமைப்பு மூலம் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும். இவ் ஒதுக்கீடு முன்மொழியப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை வாக்குகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படல் அல்லது நியமனம் செய்வதன் மூலம் நடைபெறும்.

II. சட்டமன்ற பங்கு முறைமை (Legislative Quotas)

தேர்தலில் போட்டியிடும் அனைத்து கட்சிகளினதும் வேட்புமனுவில் அல்லது ஏதாவது அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளில் ஏதாவது விகிதாசாரம் பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல் இதன்கீழ் நடைபெறும். தேர்தல் சட்டம் அல்லது நாட்டின் அரசியலமைப்பினால் இவ் விகிதாசாரம் தீர்மானிக்கப்பட முடியும்.

III. சுயாதீன பங்கு முறைமை அல்லது அரசியல் கட்சி பங்கு முறைமை (Voluntary Quotas or Political Party Quotas)

அரசியல் கட்சிகளின் யாப்பின் மூலம் அல்லது கட்சி சட்டத்தின் மூலம் அல்லது கட்சிகளுக்கு தேர்ந்தெடுப்பதற்கான செயலொழுங்கின்படி தேர்தல் வேட்புமனுவுக்கும் கட்சி செயற்குழு சபைக்கும் ஏதாவது ஆண் - பெண் ஒதுக்கீடு உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என குறிப்பிடுதல் இதன் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் (Norris: n.d).

I. யாப்பு ரீதியாக ஆசனங்களை ஒதுக்கும் முறைமை

தற்போதைய நிலையில் 13 நாடுகள் தேசிய பாராளுமன்றத்தின் கீழ்சபையில் யாப்புரீதியான ஒதுக்கீட்டு முறைமையைப் பின்பற்றுகின்றன. மொரோக்கோ, ஜோர்தான், பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான், போட்சுவானா, தாய்வான், மற்றும் தன்சானியா போன்ற நாடுகள் இதில் அடங்கும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் இந்தியா 33.3%, எரித்திரியா 30%

லெசேதோ 30%, ருவண்டா 30%, தென்னாபிரிக்கா 50%, தன்சானியா 25%, உகண்டா 33%, பாகிஸ்தான் மற்றும் பிலிப்பைன்ஸ் 33% ஆசனங்களைப் பெண்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ளதோடு, அந்நாட்டு யாப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் இதனை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. (இணைப்பு - 06).

இக் கொள்கைகள் மூலம் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய பெண்களின் குறைந்த எண்ணிக்கை சட்டப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்படும். இதன்போது பெண்களுக்காக ஏதாவது விகிதாசாரம் ஒதுக்கப்படும் தேர்தல் தொகுதிகள் தேர்தலுக்கு தேர்தல் மாற்றப்படும். இவ்வாறு பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்படாத ஆசனங்கள் பொது ஆசனமாக கருதப்படுவதோடு, இதில் ஆண் - பெண் இருசாராரும் தேர்தலில் போட்டியிட முடியும்.

இந்த முறைமையின் கீழ் சில நாடுகளில் மறைமுக வாக்கு முறையின் மூலம் பெண்பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். உதாரணமாக பாராளுமன்றிற்கு வாக்கினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொது பிரதிநிதிகள் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களுக்காக பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். சில நாடுகளில் பொதுவாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையிலேயே இந்த ஆசனங்களுக்கும் பொதுத்தேர்தல் மூலம் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இன்னும் சில நாடுகளில் பிரதமர் மூலம் அல்லது பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் நாம் நிருவாகியாலோ அல்லது குறித்த கட்சியின் தலைவராலோ ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட ஆசனங்களுக்கு பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்படுவர்.

பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தில் இருக்க வேண்டிய பெண்களின் குறைந்த சதவீதம் இம்முறையின் மூலம் சட்டப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளல் இதன் பிரதான நன்மையாகும். எனினும் கட்சியின் தலைவர் அல்லது பிரதமர் நியமிக்கும் பெண் பிரதிநிதி ஜனநாயக ரீதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை எனும் குறைமதிப்பீட்டிற்கு அல்லது குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக இடமுண்டு. அத்தோடு குறித்த பெண் பிரதிநிதிகள் மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கு

பதிலாக தம்மை நியமித்த தலைவரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செயற்படக்கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. மேலும், ஆளும் கட்சியின் வலுவை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்கு இப் பெண் பிரதிநிதிகளை பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. மனித உரிமைகளை சரியாக அனுபவிக்க முடியாமை, நிருவாகத்திடம் அதிகாரம் மையப்படுத்தப்படும் அரசியல் முறைமையில் நிருவாகத்தின் தேவைகளுக்காக இப் பெண் பிரதிநிதிகளை பயன்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பும் உண்டு. இதில் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களுக்காக பெண்பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்தல், ஓரளவுக்கு சுயாதீனமாக செயற்பட கூடிய, கட்சித் தலைமையின் கைப்பொம்மையாக செயற்படும் பெண்கள் அல்லாதோர் தெரிவு செய்யப்படல் அத்தியவசியமாகும். அவ்வாறில்லையேல் இந்த பங்கு முறைமையில் எதிர்பார்த்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாது.

ஐஐ. சட்டவாக்கப் பங்கு முறைமை

பாராளுமன்றம் மற்றும் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களில் வேட்பாளர் பட்டியலில் அல்லது நிறுவனங்களுக்கு தெரிவு செய்யப்பட வேண்டிய பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் பெண்களுக்காக குறைந்தபட்ச ஒதுக்கீட்டை சட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிப்பது இம்முறையில் நடைபெறும். இவ் ஒதுக்கீடு பாராளுமன்றச் சட்டம் அல்லது யாப்பின் மூலம் செய்யப்படும். பெண்களுக்காக மட்டுமின்றி சிறுபான்மை குழுக்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டோர் போன்றோரின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காகவும் இப் பங்கு முறைமை பயன்படுகின்றது. பெல்ஜியம், பிரான்ஸ், இத்தாலி, பேரு, ஆஜன்டீனா, மெக்சிகோ, வெனிசுவெலா, பொலிவியா மற்றும் பிறேசில் போன்ற இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது (இணைப்பு - 07). பாராளுமன்றக் குழுக்கள் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் போன்றவற்றுக்காகவும் பின்லாந்து மற்றும் நோர்வே போன்ற நாடுகளில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

இவ் உபாயமுறையின் சாத்தியத்தன்மையில் பல விடயங்கள் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. அவையாவன, அரசியல் கட்சிகள் முன்வைக்கும் வேட்புமனு பட்டியல் முடியுமா? அல்லது திறந்ததா? என்பது, தேர்தல் வேட்பாளர்களில் பெண் வேட்பாளர்கள் சமமான முறையில் வேட்புமனுவில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பது,

இல்லையேல் பட்டியலின் கீழ்நிலையில் முக்கியமற்ற இடங்களில் பெண் வேட்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனரா? ஏதாவது கட்சி சட்டத்திற்கிணங்க வேட்புமனுவினை தயாரிக்கவில்லையாயின் இதற்கு கிடைக்கும் தண்டனை யாது? என்பன இதில் முக்கியமானவையாகும்.

சுயாதீனப் பங்கு முறைமை

அரசியல் கட்சிகள் தமது யாப்பின் மூலம் அல்லது கட்சி சட்டத்தின் மூலம் அல்லது கட்சி சம்பிரதாயபூர்வமானத் தேர்தல் வேட்புமனுக்கள் மூலம் ஏதாவது விகிதாசாரம் ஒன்றை பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல் இதன் கீழ் நடைபெறும். ஜனநாயகம் மற்றும் தேர்தல் உதவிக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (International Institute for Democracy and Electoral Assistance) மூலம் உருவாக்கிய பெண்களுக்கான பங்கு முறைகளின் உலக தரவுகளுக்கு (Global Database of Quotas for Women) ஏற்ப, தற்போது 73 நாடுகளில் 163 அரசியல் கட்சிகள் மூலம் இந்த சுயாதீன பங்கு முறைமை பயன்படுத்தப்படுகின்றது (http://www.idea.int/gender/updatd_quota.cfm). ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள், மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் சில இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளிலும் சுயாதீன பங்கு முறைமைப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் இவை பல்வேறு முறைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. வேட்பு மனுக்களில் ஆண் - பெண் என்ற வகையில் சமமான முறையில் நிரற்படுத்தல் முறைமை Zip முறைமை என அறியப்படுகின்றது. இந்த முறைமையில் தேர்தலின் பின்னர் வேட்புமனுவில் வேட்பாளர்கள் நிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு முறை மாற்றுதல் தடைசெய்யப்படும். ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் பல கட்சிகளால் பயன்படுத்தப்படும் இம்முறைமை மிகவும் சிறப்பானது என கருதப்படுகின்றது. வேட்புமனுவில் கீழ் மட்டத்தில் பெண்களை நிலைப்படுத்துவதன் மூலம் ஏற்படும் பாதகமான நிலையை தவிர்க்க முடியும். அத்தோடு இம்முறைமையைப் பயன்படுத்தும்போது ஏதாவது வேட்பாளருக்கு வேட்புமனுவில் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட இடங்கள் தேர்தலின் பின்னர் கட்சித் தலைமையால் மாற்ற முடியாது. மேலும், ஆண் - பெண் இருசாராரும் தேர்தலில் போட்டியிட்டு மக்கள் வாக்கினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால் பெண் பிரதிநிதிகளை குறைத்து மதிப்பீடு செய்யும் வாய்ப்பு மற்றும் கட்சி பொம்மையாக மாறும் தன்மையும் குறையும். ஒரு தொகுதியில் ஆண் - பெண் என

இருவரை தெரிவு செய்யும் முறைமையும் (Twined System) சில நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இன்னும் சில நாடுகளில் கட்சி (பின்லாந்து, நோர்வே) வேட்புமனுக்களில் 60% க்கு மேல் ஆண்கள் உள்ளடக்கப்படக் கூடாது என தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எஞ்சிய 40% பெண்களாவர். இன்னும் சில நாடுகளில் கட்சியால் ஆண் - பெண் இருபிரிவினரில் எவரையும் 60% மேல் இருக்க முடியாது என தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆண் - பெண் நடுநிலை முறைமை (Gender – Neutral Quotas) என அடையாளப்படுத்துவர்.

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று வகையான பங்கு முறைமைகளில் இரண்டின சில நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன. இன்னும் சிலர் ஒரு முறைமையினை பயன்படுத்துகின்றனர். பெண்களுக்கான பங்குமுறைமையின் உலக தரவுகளுக்கு ஏற்ப 97 நாடுகளில் இந்த பங்குமுறைமையில் ஒன்றோ அல்லது இரண்டோ பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதில் 13 நாடுகள் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் அரசியல் அமைப்பு மூலம் பெண்களுக்கான ஆசன ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. 37 நாடுகள், சட்டசபை பங்குமுறைமை தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நாடுகள் 73 இல் கட்சி யாப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் பங்கு முறைமை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 97 நாடுகளில் 20% பெண்களுக்காக சட்ட முறைப்படியே ஆசனம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 38% தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளால் அல்லது வேட்புமனுவில் பங்கொன்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 61% வேட்புமனுவில் பங்கொன்றை கட்சி யாப்பு அல்லது கொள்கை ஊடாக பெண்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ளன (Pande and Ford, 2011). (குறிப்பு:1 பார்க்க)

குறிப்பு: 1

உலகில் பயன்பாட்டில் உள்ள பங்கு முறைமைகள்

பங்கு முறைமையின் வகை	விபரம்	அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் அடிப்படை (அரசியலமைப்பு, தேர்தல் சட்டம், கட்சி கொள்கை அல்லது சட்டம்)	எதிர்பார்த்த பெறுபெறு / சவால்கள்
<p>அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் ஆசன ஒதுக்கீடு (குறிப்பிட்ட சதவீதம் பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல்)</p>	<ul style="list-style-type: none"> தேர்தலில் எல்லா ஆசனங்களிலும் குறிப்பிட்ட சதவீதம் பெண் வேட்பாளர்களுக்காக மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்தல். இந்த ஆசனங்களில் பெண்கள் மட்டும் பிரதிநிதிகளாக குறித்த நிறுவனத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இதன்போது அவ் ஆசனங்களில் வாக்காளர்கள் பெண்களுக்கு மட்டுமே வாக்களிக்க 	<ul style="list-style-type: none"> இந்த பங்கு ஒதுக்கீடு அரசியல் அமைப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் செய்யப்படும். அனைத்து கட்சிகளும் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்திற்கு பெண்களை உள்ளடக்கிய வேட்புமனுவை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். 	<ul style="list-style-type: none"> இந்த சட்டம் அனைத்து கட்சிகளுக்கும் பொதுவானதாகும். அதனை சட்டமாக நடைமுறைப்படுத்தினால் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் எண்ணிக்கை ரீதியான முன்னேற்றம் ஏற்படும். ஆனால் பெண்களுக்கு மட்டும் வாக்களிக்கும்படி வாக்காளர்களுக்கு அமுத்தம் கொடுக்கப்படு கின்றது என இதற்கு எதிரானவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட

	<p>முடிபும்.</p> <ul style="list-style-type: none"> எனினும் இந்த ஆசனத்தை தேர்தலுக்கு தேர்தல் மாற்றியமைக்கலாம். 		<p>ஆசனங்களில், ஆண்களுக்கு போட்டியிடுவதற்கான வாய்ப்பினை வழங்காமையே சமமான உரிமையை மீறுவதாகவும் கருதப்படுகின்றது. எனினும் ஏனைய பிரதேச ஆசனங்களில் பெரும்பான்மையான பிரதிநிதித்துவம் ஆண்களுக்கு இருப்பதால் ஏதாவது நிறுவனத்தில் ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதித்துவத்தில் ஆண்களுக்கு பாதகமான விளைவுகள் ஏற்படாது. பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு ஆசனம் அளித்த தேர்தலில் ஆண் பெண் இருபாலாருக்குமான ஆசனமாக மாறும் போது இக் குறைபாடு இல்லாது செய்யப்படுகின்றது.</p>
--	---	--	---

<p>ஆசன பகிர்வில் குறிப்பிட்ட ஆசனங்களில் ஆண் பெண் பிரதிநிதிகள் இருவரை வாக்கின் மூலம் தேர்ந்தெடுத்தல்</p>	<ul style="list-style-type: none"> இதன்போது வாக்காளருக்கு இரண்டு வாக்குகள் கிடைக்கும். இதனை ஒரு ஆண் வேட்பாளர் மற்றும் பெண் வேட்பாளர் ஒருவருக்குமாக பயன்படுத்த வேண்டும். இதன்போது கூடுதல் வாக்குகளைப் பெற்ற ஆண் மற்றும் பெண் பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். 	<p>தேர்தல் சட்டத்தில் இவ் ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படும்.</p>	<p>ஒதுக்கப்படும் ஆசனங்களில் ஆண் பெண் சமமான பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதால் ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதித்துவத்தில் தாக்கம் செலுத்தும். இதில் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான சம உரிமை உறுதியாகும். எனினும் ஏதாவது ஆசனத்தில் பெண்களுக்கிடையில் அதிக வாக்குகளைப் பெற்ற பெண் வேட்பாளரிலும் பார்க்க ஆண் வேட்பாளர் அதிக வாக்குகளை பெற்றிருந்தால் அது பெரும்பான்மை விருப்பம் என்பதற்கு எதிரானது என சிலர் வாதிடுகின்றனர். எனினும் பாரம்பரியமாக வாய்பில்லாமல் இருக்கின்ற பெண்களை அதிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ள இவ்வாறான தற்காலிக சட்டங்கள் அவசியமாகிறது</p>
---	---	---	--

<p>நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆசன ஒதுக்கீடு. தேர்தல்வியடைந்தவர்கள் அல்லது அதிக வாக்குகளை பெற்ற பெண் வேட்பாளர்களில் எண்ணிக்கையிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்தல்.</p>	<p>அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் ஒன்றில் 20 ஆசனங்கள் பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமாயின் அத் தொகை ஆண்களைவிட கூடுதல் வாக்குகள் பெற்ற அல்லது குறைவாகப் பெற்ற பெண் வேட்பாளர்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்தல். இதன்போது பெண்களுக்கான ஆசனம் ஒதுக்கப்படுவதில்லை என்பதோடு அரசியல் நிறுவனத்தினுள் இந்தளவான பெண் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும் என தீர்மானிக்கப்படும். இதன்போது அனைத்து ஆசனங்களிலும் கூடுதல் வாக்கு பெற்ற பெண்களில் 20 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். சிலவேளையில் இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற</p>	<p>அரசியல் அமைப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தில் உருவாக்கப்படும்.</p>	<p>இந்த முறையில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை அளவில் உயரும். எனினும் பெரும்பான்மை விருப்பம் கருத்திற்கொள்ளப்படவில்லை என இதற்கு எதிரான குற்றச்சாட்டு வரும்.</p>
---	--	---	---

	<p>பெண் வேட்பாளர்களையும் விட அதிகமான வாக்கு பெற்ற ஆண்கள் இருப்பினும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட மாட்டார்கள்.</p>	<p>பெண் வேட்பாளர்களையும் விட அதிகமான வாக்கு பெற்ற ஆண்கள் இருப்பினும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட மாட்டார்கள்.</p>	<p>ஆசன ஒதுக்கீடு: பெண் பிரதிநிதிகள் மறைமுக தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் அல்லது நியமிக்கப்படுவர்</p>
<p>இம் முறையிலும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் கட்டாயமான முன்னேற்றம் ஏற்படும். எனினும் பெண் பிரதிநிதிகள் உண்மையில் பெண்களின் அபிவாசககளை பிரதிநிதித்துவ படுத்துவார்களா, அல்லது கட்சியை அல்லது நியமித்த நபரின் கைப்பொம்பையாக மாறிவிடுவார்களா என்ற பிரச்சினை இங்கு ஏற்படும். மேலும், கட்சி அல்லது குறித்த நபருக்கு விருப்பமான பெண்களை நியமிப்பதற்கான வாய்ப்பும் அதிகமாகும். அத்தோடு மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாலோ அல்லது நியமிக்கப்படுவதாலோ</p>	<p>அரசியல் அமைப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தில் உடனடி மாற்றம் தேவையில்லை. பெண் பிரதிநிதிகளின் தொகை மற்றும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அல்லது நியமிக்கப்படும் முறை, நியமிக்கும் அதிகாரம் பெற்ற நபர் அல்லது சபை தொடர்பாக சட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படும்.</p>	<p>ஏதாவது அரசியல் நிறுவனத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட விகிதம் பெண்களுக்காக ஒதுக்கி அவர்களை மறைமுக வாக்கில் தேர்ந்தெடுத்தல். உதாரணமாக சட்டசபைக்கு வாக்கில் தேர்ந்தெடுக்கும் பெண் வேட்பாளர்களில் அதிக வாக்குப் பெற்றவரை வாக்கினால் தேர்ந்தெடுத்தல், இல்லையேல் பெண்களின் பெயர்கள் உள்ளடக்கப்பட்ட முன்னர் தயாரிக்கப்பட்ட விடேயுடைய பட்டியலில் ஜனாதிபதி அல்லது குறிப்பிட்ட நிருவாகியால் பெண்</p>	<p>ஆசன ஒதுக்கீடு: பெண் பிரதிநிதிகள் மறைமுக தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் அல்லது நியமிக்கப்படுவர்</p>
<p>இம் முறையிலும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் கட்டாயமான முன்னேற்றம் ஏற்படும். எனினும் பெண் பிரதிநிதிகள் உண்மையில் பெண்களின் அபிவாசககளை பிரதிநிதித்துவ படுத்துவார்களா, அல்லது கட்சியை அல்லது நியமித்த நபரின் கைப்பொம்பையாக மாறிவிடுவார்களா என்ற பிரச்சினை இங்கு ஏற்படும். மேலும், கட்சி அல்லது குறித்த நபருக்கு விருப்பமான பெண்களை நியமிப்பதற்கான வாய்ப்பும் அதிகமாகும். அத்தோடு மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாலோ அல்லது நியமிக்கப்படுவதாலோ</p>	<p>அரசியல் அமைப்பு அல்லது தேர்தல் சட்டத்தில் உடனடி மாற்றம் தேவையில்லை. பெண் பிரதிநிதிகளின் தொகை மற்றும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அல்லது நியமிக்கப்படும் முறை, நியமிக்கும் அதிகாரம் பெற்ற நபர் அல்லது சபை தொடர்பாக சட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படும்.</p>	<p>ஏதாவது அரசியல் நிறுவனத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட விகிதம் பெண்களுக்காக ஒதுக்கி அவர்களை மறைமுக வாக்கில் தேர்ந்தெடுத்தல். உதாரணமாக சட்டசபைக்கு வாக்கில் தேர்ந்தெடுக்கும் பெண் வேட்பாளர்களில் அதிக வாக்குப் பெற்றவரை வாக்கினால் தேர்ந்தெடுத்தல், இல்லையேல் பெண்களின் பெயர்கள் உள்ளடக்கப்பட்ட முன்னர் தயாரிக்கப்பட்ட விடேயுடைய பட்டியலில் ஜனாதிபதி அல்லது குறிப்பிட்ட நிருவாகியால் பெண்</p>	<p>ஆசன ஒதுக்கீடு: பெண் பிரதிநிதிகள் மறைமுக தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் அல்லது நியமிக்கப்படுவர்</p>

<p>ஒதுக்குதல்: ஆண் பெண் பெயர் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய ஒழுங்கு சட்டத்தினால் குறிப்பிடப்படல்.</p>	<p>பெண் ஆண் என நூற்றுக்கு 50% ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் பெற்றுக்கொடுக்கும் வகையில் உள்ளடக்கப்படும். இதனை Zipper மற்றும் Zebra முறை என்றும் அழைப்பர். மேலும் பெயர்பட்டியலில் 30% ஒதுக்கப்படவும் முடியும். இதன்போது முன்றாம், ஆறாம் ஒன்பதாம் நபர்கள் பெண்களாக இருக்கத்தக்க வகையில் பெயரிடப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பெயர்பட்டியலில் ஏதாவது நிலையினை தேர்தலின் பின்னர் மாற்ற முடியாது. இது முடிய பெயர்ப்பட்டியல் என அழைக்கப்படும்.</p>	<p>முறைமையை அறிமுகப்படுத்த முடியும். கட்சி சம்பிரதாயமாக இம்முறையினை பயன்படுத்த முடியும்.</p>	<p>பெண் இருபாலாருக்கும் சமமான வாப்பு பெயர்ப்பட்டியலில் கிடைப்பதால் ஒவ்வொருவரினதும் திறமைக்கு ஏற்ப வாக்கினை வெற்றிக்கொள்ள வாப்பு கிடைக்கும். பெயர்ப்பட்டியலில் உள்ள பெயர்கள் தேர்தலின் பின்னர் மாற்ற முடியாமல் உள்ளமையால் திறந்த பட்டியல் முறையிலும் பார்க்க பெண் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் அளவு அதிகரிக்கும்.</p>
--	--	--	---

பெண் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் சிறப்பிடைய பங்களிக்கும் காரணிகள்

பங்கு முறைமையை மாத்திரம் அறிமுகப்படுத்துவதால் சிறப்பான பெண் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. பெண் பிரதிநிதிகள் ஊடாக பெண்களின் நிலைகள் முன்னேற்றமடையும் வகையில் உண்மையான மாற்றங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக பங்கு முறைமைக்கு மேலதிகமாக வேறுபல காரணிகளும் பங்களிக்கின்றன. அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் செயற்படும் சூழல், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண்களின் எண்ணிக்கை, அப்பெண்களின் இயல்பு மற்றும் அரசியல் போட்டிகளுக்கான சட்டத்திட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள், இயக்கங்களின் முறையற்ற செயற்பாடுகள், அந்த நிறுவனம் செயற்படும் முறை மற்றும் அரசியல் முறைமைத் தொடர்பாக காணப்படும் மனோநிலை, எதிர்பார்ப்பு, ஒழுக்கம் மற்றும் நம்பிக்கைகள் போன்றன இதில் முக்கியமானவையாகும். மேலும், பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுள் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்கும் செயற்பாடுகள், உழைப்பு பகிர்ப்படும் விதம், நிறுவன கட்டமைப்பு மற்றும் பணிநிலை, ஒழுக்கம், உள்ளகத் தொடர்புகள் மற்றும் காணப்படும் வளங்கள் போன்றன பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை பலம் பொருந்தியதாக மாற்றுவதற்கு பங்களிப்புச் செய்யும்.

பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் காணப்படும் நிலைமைகளில் மாற்றங்களை எதிர்பார்க்கும் போது பெண் பிரதிநிதிகள் இச்சாதனங்கள் அனைத்து தொடர்பிலும் மேலான ஆய்வுகளை செய்து அது தொடர்பான தெளிவினைப் பெறல் வேண்டும். அத்தோடு அந்தச் சட்டம், கொள்கைகள், இயக்கங்கள் மற்றும் சம்பிரதாயங்கள் போன்றனவற்றை பயன்படுத்த வேண்டும். அத்தோடு தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை மாற்ற வேண்டும். பெண்களின் நிலையை மாற்றுவதற்கு நான்கு உபாய முறைகளைப் பயன்படுத்த முடியும். பங்குமுறைமை மூலம் பெண்கள் போதுமானளவு தீர்மானம் எடுக்கும் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டு நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு ரீதியான மாறுதல் மட்டுமே இடம்பெறும். அதனை பண்பு ரீதியான மாற்றமாக ஆக்குவதற்கு, இந் நான்கு விதமான உபாய முறைகளையும் கட்டாயம் பயன்படுத்த வேண்டும் (Lovenduski and Karam, 1998).³

3 இவ்வத்தியாயத்தின் விடயங்களின் அடிப்படையாக அமைந்தது Lovenduski மற்றும் Karam, 1998 இன் கருத்தாகும்.

I. நிறுவனமய / செயலொழுங்கில் மாற்றம்

பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் மேலான பெண் நேய (women friendly) இயல்பு இல்லையேல் அவ்வாறானதொரு சூழலை உருவாக்குவதற்கு தேவையான நடைமுறைகளை எடுத்தல் இதன் மூலம் செய்யப்படல் வேண்டும். பொதுவாக அரசியல் நிறுவனங்களின் இயல்பு ஆண்களை மையமப்படுத்தியதாகும். இதனை மாற்றுவது அத்தியவசியமானதாகும். நிறுவனங்களின் பல்வேறுப்பட்ட செயலொழுங்குகளுக்கு பெண்கள் உள்வாங்கப்படுவதற்காக பல்வேறு முறையானதும் முறையற்றதுமான உபாய முறைகளைக் கையாள வேண்டும். ஆண் - பெண் பால்நிலை தொடர்பில் நிறுவனத்தின் அனைத்து பிரதிநிதிகளுக்கும் உணர்வுகளை ஏற்படுத்த பயிற்சி வேலைத்திட்டங்களை நடத்துவது கட்டாயமானதாகும். உலக ரீதியாக ஒரு பொதுக் குழு இல்லை என்பதும், இனவர்க்கம், குலம், சாதி, மதம், வயது, வகுப்பு மற்றும் உடலியல் திறமைகளின் அடிப்படையில் இவர்களுக்கிடையில் ஆண்களுக்கு சமமான வகையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றதென்றும், குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு தெளிவாக்குவதற்கு போதுமான உணர்வுகளையும் அவர்களிடம் பதியச் செய்ய வேண்டும்.

II. பிரதிநிதித்துவ மாற்றம்

பங்கு முறைமை பிரதிநிதித்துவதிற்காக பிரவேசிக்க பெண்களை தூண்டல், சிரேஸ்ட பிரதிநிதிகள் ஊடாக கல்வி புகட்டல் மற்றும் ஆலோசனைகளை பெற்றுக் கொடுத்தல், தேர்தல் சட்டங்களில் மாற்றங்களை செய்து போட்டியின் போது சமமான வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொடுக்கும் நிலைமையினை உருவாக்குதலும் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தினுள் ஆண் - பெண் சமத்துவத்தினை நோக்காகக் கொண்ட சட்டத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலமும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை பாதுகாக்க, உறுதிப்படுத்த மற்றும் பரவலாக்குவதற்கும் செயற்பட வேண்டும். மேலும், பாராளுமன்றக் குழுக்கள், உப குழுக்கள் மற்றும் கட்சியின் உயர் மட்டக்குழு, கட்சி செயற்குழு போன்றவற்றுக்காக பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படல் இந்த மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும். பாராளுமன்றம் அல்லது வேறு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்கள் தனியான

ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன் மூலம் பெண்களின் நிலையினை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், பிரதிநிதித்துவத்தினை அதிகரிப்பதற்குச் அவசியமான முறையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவர்களின் செயற்பாடுகளை சாத்தியமாக்கிக் கொள்ள பல்வேறுபட்ட உபாயமுறைகளை பயன்படுத்துவதும் இதில் முக்கியமானதாகும்.

III. உருவாக்கத்திற்கான அழுத்தம்

இதன் கருத்து பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் உருவாக்கப்படும் சட்டங்களும் கொள்கைகளும் பெண்ணிலைப்படுத்தல் என்பதாகும். உதாரணமாக சட்டத்துறை சுகாதார கொள்கை ஒன்றை உருவாக்குகின்றது என்றால் ஆண் - பெண் தேவைகளின் கீழ் உருவாக்கப்படல், இதன் பயன்கள் இருசாராருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் திட்டமிடல் மற்றும் அதன் செயற்பாடுகளுக்கு இருபாலாரையும் பங்குபற்றச் செய்தல் போன்றவற்றுக்கு பிரதிநிதிகள் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். இவர்கள் பால்நிலை குறித்து மிகவும் உணர்வுப் பூர்வமாக ஏனைய பிரதிநிதிகளையும் தூண்டிக் கொண்டு பால்நிலை சமத்துவக் கொள்கையை ஆரம்பிப்பதற்கும், ஏனையவர்கள் முன்வைக்கும் சட்டங்களுக்கு பால்நிலையினை உள்ளடக்குவதற்கும், ஆண்களை மையமாகக் கொள்கையை மாற்றுவதற்கும் முன்னிற்க வேண்டும். குறித்த நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சி நிரல், வேலைத்திட்டங்களுக்குள் பெண்களோடு தொடர்புடைய விடயங்களை உள்ளடக்குதல், ஆண் - பெண் இருபாலாரினதும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப வரவு செலவு திட்டத்தினை உருவாக்கவும், வளங்களை சமமான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கவும் இந்த பெண் பிரதிநிதிகள் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் போன்றன சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா என்பதை கண்காணிப்பதற்கும், அதனை மதிப்பீடு செய்து குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் பெண் பிரதிநிதிகள் முன்னிற்க வேண்டும். சட்ட உருவாக்கம், வரவு செலவு மற்றும் நிருவாகம் போன்றவற்றில் பெண்கள் போதுமானளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பங்கு முறைமையின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண் பிரதிநிதிகள் அவ்வாறு செய்யவில்லையாயின் எதிர்பார்த்த பண்புரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்படமாட்டாது.

ஐஏ. கருத்தியல் மாற்றம்

ஒருபுறம் அரசியல் சார் கருத்தியலும், பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் / கட்சிகளினுள் போன்றே அதற்கு அப்பாலும் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கான பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு பாரிய பொறுப்பொன்று வழங்கப்படுகின்றது. பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தின் ஒழுக்கம், தொடர்பாடல், பயன்படுத்தும் மொழி மற்றும் நடந்துக் கொள்ளும் முறை போன்றன ஆண்மையத்தில் இருந்து மாறுவதற்கு பெண் பிரதிநிதிகள் செயற்பட வேண்டும். அச்சுறுத்தல், வன்முறை, மோசடி போன்றன நேரடியாக அரசியலோடு தொடர்புடைய விடயங்களுக்குப் பதிலாக பெண்கள், சிறுவர்கள், பாதிப்புக்குள்ளானவர்களின் தேவைகள், நலன்புரி மற்றும் காலத்திற்கு ஏற்ற சமூக மற்றும் பொருளாதார பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தி அரசியல் தொடர்பில் மக்களிடம் காணப்படும் எதிர்மறை மனோநிலையை மாற்றுவதற்கு பெண் பிரதிநிதிகள் செயற்பட வேண்டும். பாராளுமன்ற அமர்வுகளில் கருத்து தெரிவித்தல், சட்டங்களை முன்வைத்தல், வரவு செலவு விவாதங்களில் பங்குபற்றல் மற்றும் தெரிவுக் குழுக்களில் பங்கேற்றல் போன்ற செயற்பாடுகளில் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் குறித்து ஒட்டுமொத்த நிறுவனங்களினதும் அவதானத்தை பெற்றுக்கொள்ள இவர்கள் செயற்பட வேண்டும். பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு அப்பால் பகிரங்க சொற்பொழிவு, கலந்துரையாடல்கள், வரவேற்பு நிகழ்வுகள் மற்றும் ஊடக வேலைத்திட்டங்கள் போன்றவற்றில் பெண்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அரசியலில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதன் அவசியம் குறித்து அவதானம் செலுத்துவது கட்டாயமானதாகும். பெண்களின் அரசியல் தலைமைத்துவமும் இயலுமைகள் தொடர்பில் மக்களை தெளிவுப்படுத்துவதோடு பெண்களது பங்குபற்றல் அரசியலில் எவ்வாறான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை உதாரணங்களுடன் சொல்வதற்கு பெண் பிரதிநிதிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதன்மூலமாக “அரசியல்” போலவே “பெண் பங்குபற்றல்” தொடர்பான கருத்தாடல்கள் அல்லது கருத்தியலில் முறையான மாற்றம் ஒன்றிற்கு வழிவகுக்கும். இது ஏதாவது சமூகத்தின் பெண்களின் நிலையின் அபிவிருத்திக்கு மட்டுமின்றி அரசியல் தொடர்பில் மக்களிடம் காணப்படும் எதிர்மறையான மனோநிலை மற்றும் கட்சி அரசியல் குறைபாடுகள், போட்டித்தன்மை மற்றும் “கருமை நிற”

ஆண் பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் சமமானதா?

இயல்புகளில் ஓரளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உண்மையாக பயன்படும் (குறிப்பு 02 மற்றும் 03 பார்க்கவும்).

குறிப்பு: 2

பெண்களின் உண்மையான பிரதிநிதித்துவத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் சாதனங்கள்

I.	நிறுவனமையமானதும் செயலொழுங்கிலானதுமான மாற்றம்	பால்நிலை தொடர்பில் தெளிவுப்படுத்தல் மூலம் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களை மேலும் பெண் நேய நிலைக்கு கொண்டு வருதல்
II.	பிரதிநிதித்துவ மாற்றம்	பெண்பிரதிநிதிகளின் வருகையை மேலும் உறுதிப்படுத்தலும் பரவலாக்குதல் - பெண் பிரதிநிதிகளை தூண்டித், பதவிகளை பெற்றுக் கொடுத்தல், தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு உதவுதல், நீதியான தேர்தல் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தல், ஆண் பெண் சமத்துவச் சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தல்
III.	உற்பத்திக்காக அழுத்தம் கொடுத்தல்	சட்டம் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கத்தை பெண்ணிலைப்படுத்தல் / தேவை தொடர்பான அவதானத்தை செலுத்தல்
IV.	கருத்தாடல் / கருத்தியல்	பெண் உள் வருகையாக அரசியலைப் பார்த்தல் - பெண்களின் பங்குபற்றல் தொடர்பில் மக்களின் மனோநிலையை மாற்றுவதற்கு செயற்படல்

மூலம்: Lovenduski and Karam, 1998

குறிப்பு :3

பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் பெண்களால் கொடுக்கக்கூடிய அழுத்தங்கள்

	<p>நிறுவனமய / செயலொழுங்கு மற்றும் பிரதிநிதித்துவ மாற்றம்</p> <p>நிறுவனமய / செயலொழுங்கு மற்றும் பிரதிநிதித்துவ மாற்றம்</p> <ul style="list-style-type: none"> முன்னாயத்த மற்றும் பயிற்சி வேலைத்திட்டங்களில் பங்குபற்றல் (பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தில் சட்டத் திட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள், சட்ட மூலங்களை முன்வைத்தல், கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றல் போன்றன) நேரடி விரிவுரை, சிறந்த தொடர்பாடல், தீர்மானம் எடுப்பதற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், தெளிவுப்படுத்தல் 	<p>உருவாக்கத்திற்கான அழுத்தம் மற்றும் கருத்தியல்கள்</p> <p>உருவாக்கத்திற்கான அழுத்தம் மற்றும் கருத்தியல்கள்</p> <ul style="list-style-type: none"> பெண்கள் ஒரு விடயத்தைப் பாரக்கும் விதம், பெண்களுக்கு காணப்படும் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளல். ஊடகம், தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய அமைப்புகளுடனான தொடர்புகள். அரசியல் கருத்தாடல்களுக்கு பால்நிலை பேதம், ஆண் பெண் பால்நிலை போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்குதல். பல்வேறு குழுக்களில் (வரவு
<p>சட்டத்திட்டங்கள் மற்றும் சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றை கற்றல் / அது தொடர்பில் சிறந்த தேளிவினைப் பெற்றுக்கொள்ளல்.</p>		

	<p>போன்றன பற்றி கற்றல்.</p> <ul style="list-style-type: none"> • பெண் அமைப்புகளுடன் தொடர்பு / வலையமைப்பாதல் • சிரேஷ்ட நபர்களின் ஆலோசனைகள், கல்வியுட்கட்டலை பெற்றுக் கொள்ளல். • ஊடகத்தை கையாளுதல் தொடர்பில் தெளிவினைப் பெறல் 	<p>செல்வு, பாதுகாப்பு) பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்</p> <ul style="list-style-type: none"> • அரசியலில் அவ்வளவு முக்கியமற்றதாக கருதப்படும் குழுக்களில் (பெண்கள் விவகாரம், சிறுவர், கிராம அபிவிருத்தி) காணப்பட வேண்டிய சமூக முக்கியத்துவத்தில் அக்கறை கொள்ளல்.
<p>சட்டத்திட்டங்களின் பயன்பாடு</p>	<ul style="list-style-type: none"> • பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் அல்லது கட்சிக்குள் பெண்களை தேர்ந்தெடுத்தல், பெண்களுக்கு வாக்களிப்பதன் முக்கியத்துவத்தில் அவதானம் செலுத்தல் • பிரதான பதவிகளில் பெண்கள் இல்லாமை பற்றி அவதானம் செலுத்தல் • குழுக்களின் செயற்பாடுகளில் 	<ul style="list-style-type: none"> • நிறுவனத்தின் நிகழ்ச்சி நிரல், வேலைத்திட்டம் மற்றும் வசதிகள் என்பன ஆண் - பெண் இருபாலரினதும் தேவைக்கு ஏற்ப ஒழுங்கமைக்க அழுத்தம் கொடுத்தல் (உ+ம்: கூட்டம் நடத்தும் நேரம், பெண்களுக்கு தேவையாக வசதிகள், வளங்கள் ஆகியன) • பெண்களின் பிரச்சினை தொடர்பான மக்களின்

	<p>கூடுதல் பங்களிப்பு</p> <ul style="list-style-type: none"> • பெண்கள் விவகார அமைச்சு, தேசிய குழுக்கள் போன்ற வேறு நிறுவனங்களை உருவாக்க அமுத்தம் கொடுத்தல் - ஆண் பெண் சமத்துவத்தை வெற்றிக்கொள்ள குறித்த பதவிகளை அறிமுகஞ் செய்தல் • சிற்சில நிறுவனங்களில் கட்டமைப்புகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் பெண்களை அதற்குள் உள்வாங்கிக் கொள்ளல் • கலந்துரையாடல், வாது விவாதங்களில் எதிராளிகளாக இல்லாமல், ஜனநாயக ரீதியிலும் தர்க்க ரீதியாகவும் குறித்த விடயத்தை மிகவும் சிறந்த முறையில் முன்வைக்க கூடிய பயிற்சி / திறன்களை பெறல் 	<p>கருத்துக்களை அறிதல் - அரசாங்கம் அல்லது வேறு தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் இந்த கருத்துக்களை முன்வைத்து பிரச்சிணையை தீர்ப்பதற்கு தேவையான சட்டம் / கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்த முன்னிலை எடுத்தல்</p> <ul style="list-style-type: none"> • பெண்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கும் சட்டங்களுக்கான விடயங்களை முன் வைத்தலும் அந்த கலந்துரையாடல்களில் உண்மையாக பங்குபற்றுவதும். • இவ்வாறான சட்டங்களை முன்வைக்கும்போது இதற்கு தேவையான தகவல்களை பெண் பிரதிநிதிகள் முன்வைத்து அவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தல் / சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அவர்களின் ஒத்துழைப்பை பெற்றுக் கொள்ளல்.
--	---	---

		<ul style="list-style-type: none"> • பெண்கள் முகங் கொடுக்கும் பொதுப் பிரச்சினைகள் (பாலியல், வீட்டு வன்முறை) மற்றும் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களினுள் பெண்கள் முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றன பிரச்சினைகள் தொடர்பில் ஊடகங்கள் ஊடாக பொது மக்களை தெளிவுட்டல்.
<p>சட்டத்திட்டங்களை மாற்றியமைத்தல்</p>	<ul style="list-style-type: none"> • கட்சியின் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் நபர்களை தேர்ந்தெடுத்தலும் தேர்தல் வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கான சட்டத்திட்டங்கள் / சம்பிரதாயங்களை மாற்றியமைத்தல். • கட்சிகள் / பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களினுள் பல்வேறு குழுக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்ய ஆண் - பெண் விகிதாசாரம் ஒன்றை தீர்மானித்தல். 	<ul style="list-style-type: none"> • தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் மிகவும் உண்மையாகவும், சிறந்த ஒத்துழைப்பையும் பெண்களிடம் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தேவையான பயிற்சி வேலைத்திட்டங்களுக்கான வளங்களை பெற்றுக் கொடுத்தல் (உ-+ம்: தலைமைத்துவ பயிற்சி அகாடமி, தேர்தல்களில் புதிய பெண்களுக்கு உதவி, கூடுதல் பெண்களுக்கு வேட்பு மனு வழங்கியுள்ள கட்சிகளுக்கு பல்வேறு ஒத்துழைப்புகளை பெற்றுக் கொடுத்தல்) – கட்சி அல்லது நிறுவனத்தினுள் அவ்வாறான செயற்பாடுகளுக்காக

	<ul style="list-style-type: none"> • நிறுவனத்தினுள் பெண்களின் கூட்டமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்குதல் (கட்சி, இனக்குழு பேதம் பார்க்காமல் பெண்களின் பொதுவிடயங்களில் செயற்படுவதற்காக) • பால்நிலை சமத்துவத்தை நோக்காக கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சட்டத் திட்டங்கள் / கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் கண்காணிக்கவும் தேசிய பொறிமுறையினை உருவாக்குதல் - இதன் மூலம் அரசுக்கு / கட்சிக்கு உள்ள பொறுப்பினை உறுதிப்படுத்தல் - அவற்றின் முன்னேற்றம் / குறைபாடுகள் தொடர்பிலான அறிக்கைகளை நிறுவனங்களுக்கு வழங்குதல் - விவாதத்திற்கு எடுத்தல் - இதற்காக நிறுவன நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் ஒன்றை 	<p>வருடாந்த வாவு செலவு திட்டத்தில் குறித்த விகிதத்தை ஒதுக்குதல்</p> <ul style="list-style-type: none"> • பெண்கள் அமைப்புகளும் பெண்கள் இயக்கங்களின் ஒத்துழைப்பை பெற்றுக் கொண்டு பெண்கள் தொடர்பில் காணப்படும் எதிர்மறையான மனோநிலையை மாற்ற செயற்படல் (உ.எம்): பெண்கள் என்பவர்கள் வீட்டுப்பணியாளர்கள் மட்டுமல்ல, செயற்றிறனுடைய சிறந்த அரசியல் வாதிகளும் சிறந்த தலைவர்களும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுதல்) இதன்மூலம் பெண்கள் தொடர்பில் காணப்பட்ட சித்திரத்தை மாற்றுகதல். • பெண் பால்நிலை “கீழ்நிலை” என கருதல் அல்லது விலக்குதல் என்பதற்கு பதிலாக “தான் ஒரு பெண் என்பதால் சந்தோசமடைதல் / பெருமைக்குரிய விடயமாக” கருதல் - ஆண்களையோ
--	--	--

	<p>ஒதுக்குதல்.</p> <ul style="list-style-type: none"> • நிறுவனத்தில் கலந்துரையாடல், வாத விவாதங்களில் விடயங்களை முன்வைக்க பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்பினை (நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தல்) ஏற்படுத்திக் கொடுத்தலும் அதற்கு தூண்டுதலும் 	<p>நடந்துக்கொள்ள அல்லது ஆண்களின் ஒத்துழைப்பினை எதிர்பார்க்காமை – பெண்ணாக செயற்படல்</p> <ul style="list-style-type: none"> • பெண்களின் அபிவிருத்தியோடு தொடர்புடைய இரண்டாவது பிரச்சினை (வறுமை, தொழிலின்மை, இடம்பெயர்ந்த மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் சேவையாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் போன்றன) தீர்ப்பதற்கு தேவையான சட்டம் / கொள்கை உடனுவாக்கத்திற்கு கூடுதல் அவதானம் செலுத்தல்.
--	--	---

மூலம் : Lovenduski and Karam, 1998

பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பங்கு முறைமை மற்றும் ஏனைய உபாய முறைகளின் பயன்பாடு :-

சர்வதேச அனுபவம்

தற்போதைய நிலையில் 97 நாடுகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக பங்கு முறைமையும் ஏனைய உபாய முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் பெறுபேறாக பெரும்பாலான நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் வளர்ச்சியொன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வத்தியாயத்தில் ஐரோப்பா மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள், ஆசிய பசுபிக் நாடுகள், இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள், ஆபிரிக்க மற்றும் அரேபிய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் பங்கு முறைமைகளையும் ஏனைய உபாய முறைகளின் பயன்பாட்டு முறை, அவற்றின் தாக்கம், எதிர்பார்த்த இலக்கை நோக்கி செல்லும் போது முகங்கொடுத்த பிரச்சினைகள், சவால்கள் மற்றும் விஷேடமாக பங்கு முறைமையினை வெற்றிக்கொள்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உபாய முறைகள் பற்றி கலந்துரையாடப்படுகின்றது.

பங்கு முறைமை மற்றும் ஏனைய உபாய முறைகளைப் பயன்படுத்தல் தொடர்பான அனுபவங்கள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டதாகும். எனினும் பூகோள வலய ரீதியாக பெரும்பாலான நாடுகள் பயன்படுத்தும் பங்கு முறைமைகளில் ஓரளவு ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. வலயங்களுக்கு ஏற்ப அரசியல் வரலாற்றில் உள்ள ஒத்தத்தன்மை, அரசியல் முறைமைகளில் காணப்படும் சமமான குணம்சங்கள் மற்றும் அந்த வலயத்துள் ஒரு நாடு பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு நாடு அதனைப் பின்பற்றல் போன்ற காரணிகளே இதற்கான காரணங்களாகும்.

பங்கு முறைமையின் முன்னோடிகளாக நோர்டிக் நாடுகளே கருதப்படுகின்றன. 1975 இல் நோர்வே சமவுடைமை இடதுசாரிக் கட்சி

(Socialist Left Party), வேட்புமனு பட்டியலில் 40% பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உள்ளக கொள்கையின் அறிமுகமே இதன் ஆரம்பமாகும். இதன் பின்னர் நோர்வேயின் ஏனைய கட்சிகளும், டென்மார்க் மற்றும் சுவீடனின் சில கட்சிகளும் இந்த கொள்கையை கடைப்பிடித்தன. எனினும் அதன் பெறுபேறாக இந்நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் தீவிரமான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. பெண் பிரதிநிதித்துவம் 25% வரை முறையாக வளர்ச்சியடைந்ததன் பின்னர் சில நோர்டிக் நாடுகள் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக பங்கு முறைமைக் கொள்கையை சட்டப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தின (Ballington and Binda, 2005).

பெரும்பாலான மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், கனடா மற்றும் அவுஸ்திரேலியா போன்றன கட்சி கொள்கை மூலம் சுயாதீனமாக பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தின. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் பங்குமுறைமையினை பயன்படுத்துவது குறைவாகும். எனினும் செக் குடியரசு மற்றும் ஹங்கேரி என்பன சுயாதீன பங்கு முறைமையினை பயன்படுத்துகின்றன.

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் 1990 களில் இருந்து பங்கு முறைமைத் தொடர்பில் கூடுதலான அவதானத்தைச் செலுத்தின. பெரும்பாலான இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் சட்டப்பூர்வமாக வேட்புமனு பட்டியலில் பெண்களுக்காக பங்கொன்றை ஒதுக்கும் முறைமை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. 1991 இல் ஆஜென்டினா முதன் முதலில் இம்முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. இதன் பின்னர் மெக்ஸ் கோ (1996), பேரு (1997), பனாமா (1997), பொலிவியா (1997), பிரேசில் (1997), மற்றும் வெனிசுவெலா (1998) என்ற வகையில் 10 நாடுகள் வரையில் பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தின. இந் நாடுகளில் பெரும்பாலானவற்றில் 1980 களில் ஜனநாயக அரசியல் முறைமை உருவாக்கப்படல், இவ் அரசியல் இயக்கங்கள் ஊடாக பெண்கள் அமைப்புகள் / இயக்கங்கள் தோற்றம் பெறல் மற்றும் அவற்றுக்கு வேறு சிவில் உரிமை இயக்கங்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்தமை, போன்றன பங்கு முறைமையை வெற்றிக் கொள்ளும் செயற்பாட்டில் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கின (Ballington, 2003).

கடந்த தசாப்தங்களில் ஆபிரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் பல்வேறு பங்கு முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தென்னாபிரிக்கா, ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் அந்நாட்டின் முதலாவது முன்னோடி எபர்தித் ஜனநாயக தேர்தலில், வேட்புமனு பட்டியலில் பங்கு ஒன்றினை பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. இதன் மூலம் சுயாதீன பங்கு முறைமையின் வலயத்தின் முன்னோடியாக தென்னாபிரிக்கா மாறியது (Ballington, 2004). உகண்டா 1986 இல் யாப்பு ரீதியாக பெண்களுக்கான பாராளுமன்ற ஆசன ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியதோடு முன்னிலையினை பெற்றது. இதன்பின்னர் கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகள் (எகிப்து, எரித்ரியா, சோமாலியா மற்றும் சூடான்) இக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தன.

மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான அவதானம் ஏனைய வலயங்களோடு ஒப்பிடுகையில் குறைவாக இருந்தாலும் எகிப்து மற்றும் ஜோர்தான் போன்றன பெண்களுக்காக பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் பங்கொன்றை ஒதுக்கின. இஸ்ரேலில் அரசியல் கட்சி சுயாதீன பங்கு முறைமையை பயன்படுத்துகின்றது (International IDEA Reports, 2007).

ஆசிய வலயத்தினுள் விசேடமாக தென்னாசிய நாடுகளில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களுக்கான பங்கொன்றை ஒதுக்கியுள்ளமை பொதுவானதாக உள்ளது. இந்தியா, பாகிஸ்தான், நேபாளம், பங்களாதேஷ் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் என்பன இதற்கான உதாரணங்களாகும். பொதுத் தேர்தலுக்கான வேட்புமனு பட்டியலில் பெண்களுக்கான பங்கொன்றை ஒதுக்கும் முறை இந்தியா, பிலிப்பைன்ஸ் மற்றும் நேபாளம் போன்ற நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளது (International IDEA, 2002).

ஐரோப்பா மற்றும் மேற்கில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் அனுபவம்.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் உலகில் உயர் விகிதாசாரத்தை ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளே பெற்றுள்ளன. இதில் சுவீடன் இதுவரையில் உலகின் அதிகளவான பெண் பிரதிநிதிகளை பாராளுமன்றில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் நாடாக உள்ளது.

ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள் இந்நிலையினை பெற்றிருப்பது பங்கு முறையால் என்பது பொதுவான கருத்தாகும் (Philips, 1995). எனினும் எந்தவொரு பங்கு முறைமையையும் அறிமுகப்படுத்தும் முன்னரே 1970 களில் இருந்து பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதோடு, இது 1980 களின் ஆரம்பத்தின் போது 20 – 30% வரை காணப்பட்டதாகவும், இதன் பின்னர் ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளின் சில அரசியல் கட்சிகள் சுயாதீன பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தின என்பது இன்னும் சிலரின் கருத்தாகும் (Dahlerup, 1988, 1998, 2003 and 2006, Dahlerup and Fridenvall, 2003). சுவீடனில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் வளர்ச்சியடைந்தது பங்கு முறையினால் அல்லாமல் வேறு சுயாதீனக் கொள்கைகள் மற்றும் செயற்பாடுகளால் ஆகும் (Affirmative Actions) என இன்னொரு கருத்தும் உண்டு (Caul, 2001).

1970 களில் இருந்து சுவீடன் பின்பற்றிய இந்த செயற்பாடுகள் தொடர்பாக கலந்துரையாடுவது மிகவும் பயனானது. 1970 களில் சுவீடன் பாராளுமன்றில் 14% பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்ததோடு, இதன் வளர்ச்சி 1970 களில் இருந்து ஆரம்பமானது. 1988 இல் இவ் விகிதத்தை 38% ஆகவும், 2000 இல் இதனை 43% ஆகவும், 2012 இல் இது 48% ஆகவும் முறையாக வளர்ச்சியடைந்து உள்ளது. இதற்கு பல காரணிகள் பங்களித்ததோடு, நிறுவனமயமான சமூகப் – பொருளாதார மற்றும் கலாசார சாதனங்கள் என அவை பிரிக்கப்படுகின்றது. தேர்தல் முறைமை, தேர்தல் தொகுதிகளின் எல்லைகள், கட்சி வேட்புமனு பட்டியலின் விசேட குணாம்சங்கள், கட்சி தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் மற்றும் கட்சியின் சட்டத்திட்டங்கள் என்பன இதில் முக்கியமனவை. பெண்களின் உழைப்பு பங்களிப்பு, கல்வி மட்டம் உயர்வடைந்தமை மற்றும் சமூக நலன்புரிகள் என்பன சமூக – பொருளாதார காரணிகளில் முக்கியம் பெறுகின்றன. மூன்றாம் பிரிவுக்குள் மதசார்பற்ற அரசியல் கட்சிகள், மத அழுத்தங்கள் காரணமாக ஆண் - பெண்களுக்கு சமமான கவனிப்பு மற்றும் பெண்கள் தொடர்பில் சுவீடன் சமூகத்தில் காணப்படும் மனோநிலை மற்றும் ஒழுக்கங்கள் அடங்கும். பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் அரசியல் கட்சிகள் காட்டும் விருப்பம் மற்றும் கொள்கைகள் என்பன இச்சாதனங்களில் முதன்மையானவையாகும் (Fridenvall, 2003).

சுவீடனின் அரசியல் கட்சிகள் 1970 களில் இருந்தே பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் தேவையினை விளங்கிக் கொண்டதோடு, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவடைதல் சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினை என்றும், அதனை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டன. 1980கள் வரை சுவீடன், கட்சி பங்கு முறைமையைப் பயன்படுத்தவில்லை எனினும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை இலக்காகக் கொண்டு பெண்களுக்கு அதிகரித்த வேட்புமனுக்களை வழங்கும் கொள்கையைக் கடைபிடித்தது. விஷேடமாக வலதுசாரி மற்றும் மத்தியமயமான கட்சிகளின் இலக்கு மற்றும் நோக்கங்கள் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு பாரியதொரு அழுத்தத்தைக் கொடுத்தன. 1972 இல் லிபரல் கட்சி அதன் உள்ளகக் குழுக்களில் ஆண் - பெண் குறைந்தபட்சம் 40% ஆவது பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிமுகம் செய்தது. 1974 இல் ஒரு தேர்தல் வேட்புமனு பட்டியலுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண்ணாவது (வாக்குகளை வெற்றிக் கொள்ளக் கூடிய ஆசனத்தில்) உள்ளடக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தது. 1988 இல் லிபரல் கட்சியின் கட்சிக் கொள்கையாக Zipper முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியதோடு, வேட்புமனு பட்டியலில் முதலாம் நபர் ஆண் இரண்டாம் நபர் பெண் என பட்டியலில் அரைவாசி ஆண்களுக்கும் அரைவாசி பெண்களுக்கும் ஒதுக்குவது ஆரம்பமானது.

1987 இல் கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சி வேட்புமனு பட்டியலில் குறைந்தபட்சம் 40% பெண்களும் ஆண்களும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் எனும் கொள்கையை அறிமுகம் செய்தது.

சமூக ஜனநாயக கட்சி, 1970 களில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் நோக்கம் மற்றும் ஈடேற்றம், 1980 களில் இதன் குறிக்கோள்களையும் முன்வைத்தது. 1994 இல் இந்த கட்சி Zipper முறைமை அல்லது சீப்ரா (Zibra) முறைமையை அறிமுகம் செய்தது. இதன்படி அனைத்து வேட்புமனுக்களிலும் முதலாம் பெயருக்கு ஆணும் இரண்டாம் பெயருக்கு பெண்ணும் என உள்ளடக்க வேண்டும் என்றதோடு, வேட்புமனுவில் “ஆண் - பெண் சமப்பிரதிநிதித்துவம்” என்ற கொள்கையை முன்வைத்தது.

1981 இல் பச்சைக் கட்சி (Green Party) 1987 இடதுசாரி கட்சி (Left Party) உள்ளக குழுக்களில் குறைந்தபட்சம் 40% பெண் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தின. 1987 இல் பச்சைக் கட்சி தேர்தல் வேட்டமுனுவில் இம்முறையைப் பின்பற்றியது. 1989 இல் பச்சைக் கட்சியும் 1997 இல் இடதுசாரி கட்சியும் இந்த விகிதாசாரத்தை 50% ஆக உயர்த்தின.

சுவீடன் அரசியல் கட்சிகள் அறிமுகப்படுத்திய இந்த உள்ளக கொள்கைகளுக்கு அப்பால், பெண் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்கான இலக்கினை கொண்டு செல்வதற்கு பல்வேறுபட்ட உபாய முறைகளையும் பயன்படுத்தின. உதாரணமாக சமூக ஜனநாயகக் கட்சி, பெண்களைப் பாரபட்சமாக பார்ப்பதினால் கட்சிக்குள்ளும், தேசிய மற்றும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களினுள்ளும் போதுமான பெண் பிரதிநிதித்துவம் இல்லையென்ற பிரச்சினை முக்கியமான சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினை என்பதை 1970 களின் ஆரம்பத்திலேயே உணர்ந்து கொண்டன. இதன் பின்னர் 1972 இல் இப் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணும் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்தன. கட்சி குழுக்களில் ஆண் - பெண் பிரதிநிதித்துவ வேறுபாடுகளுக்கு காரணம் “சம்பிரதாயமான மனோநிலை மற்றும் ஒழுக்கங்களாகும்” என்றது. இதனால் வேட்டமுனுவ குழு மற்றும் தேவையான செயலொழுங்கும் ஆண் - பெண் மத்தியஸ்த (Gender neutral) கொள்கையை கட்சி பின்பற்றத் தொடங்கியது. இவ்விடயங்கள் தொடர்பில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள சமூக ஜனநாயக கட்சி விஷேடமாக பெண்ணியல் வாதிகள் தூண்டப்பட்டதோடு, இவர்கள் 1970 - 1980 தசாப்தங்களில் இவ் ஆய்வுகளின் மூலம் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பல்வேறு பரிந்துரைகளை முன்மொழிந்தனர். இதன்படி சமூக ஜனநாயக கட்சி, தேசிய மற்றும் சர்வதேச செல்வாக்கினை நோக்காகக் கொண்டு கட்சிக் கொள்கைகள் மற்றும் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் என்பவற்றின் ஊடாக பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் அவதானம் செலுத்தியது.

1993 இல் சமூக ஜனநாயக கட்சி இது தொடர்பில் விரைவாக செயற்பட 3 துறைகளை முன்மொழிந்தது. அவையாவன. ஆண் - பெண் ஊதிய அசமத்துவத்தை இல்லாதொழித்தல், பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைகளை இல்லாதொழித்தல் மற்றும் கட்சியினுள்

பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை அபிவிருத்தி செய்தல் என்பனவே அவையாகும். கட்சி இவை தொடர்பில் முன்வைத்த அறிக்கையின் முன்னுரையில் “குடும்பம், வேலை செய்யும் இடம் மற்றும் அரசியல் போன்ற அனைத்து சமூக துறைகளிலும் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் குறை மதிப்பீட்டு நிலையில் உள்ளனர். இது விட்டுவிட்டு ஏற்பட்டதல்ல. ஆண் மைய கருத்தை உருவாக்க பிரதானமாக பங்களித்தது. ஆண் - பெண்களுக்கிடையில் சமத்துவமற்ற வகையில் அதிகாரம் பகிரப்பட்டிருப்பதனாலாகும்” (Fridenvall, 2003 எடுக்கப்பட்டது). ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் சமமான அரசியல் உரிமை கிடைத்தாலும், அரசியலுக்கான விருப்பம், ஈடுபாடு, திறன்கள், அனுபவம், வாய்ப்புகள் மற்றும் வளங்கள் போன்றவற்றில் ஆண் - பெண்களுக்கிடையில் பாரிய வேறுபாடு உண்டு என்றும், இது தொடர்பில் கட்சியின் அவதானம் செலுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் இவ்வறிக்கையில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.^{4 5}

இதற்கு சமாந்தரமாக பெண்கள் கட்சியொன்றினை தாபித்து அழுத்தம் கொடுக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் சமூக ஜனநாயக கட்சி முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. சுவீடனின் பெண்களின் வலையமைப்பான ஸ்டோகின் இயக்கத்திற்கு உதவி செய்யும் இயக்கம் (Support Stocking Movement) இச் சந்தர்ப்பத்தில் முன்னிலை வகித்தது. சுவீடன் கட்சி 1994 பாராளுமன்ற தேர்தலில் பெண்பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிடில் தனியே பெண்கள் கட்சி ஒன்றை தாபித்து அந்த தேர்தலில் போட்டியிடுவதாக அந்த இயக்கம் அச்சுறுத்தல் செய்தது. விஷேடமாக இச் சமூக ஜனநாயக கட்சி தொடர்பாக பெண்களிடம் காணப்பட்ட விசுவாசத்தின் மீதான வீழ்ச்சியாக அறிந்து கொண்டதோடு, பெண்களின் ஒத்துழைப்பின்றி கட்சியால் வெற்றிபெற முடியாது என்பதையும் கட்சி

4 Zipper முறைமை என்பது உடை மற்றும் பைகளுக்கு பயன்படுத்தப்படும் சிப்பின் (யற்கள்) ஒன்று விட்டு ஒன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமைக்கு சமமான முறையில் வேட்புமனுவில் ஆண் மற்றும் பெண்களின் பெயர்களை உள்ளடக்கும் முறையாகும்.

5 Zibra முறை என்பது சீப்ரா (ஓட்டகச்சிவங்கி) வின் தோலில் உள்ள கரும்பு மற்றும் மஞ்சள் கோடுகளுக்கு சமமான முறையில் வேட்புமனு மட்டியலில் ஆண் - பெண் என்ற வகையில் ஒரு பெயர் விட்டு ஒரு பெயர் உள்ளடக்கப்படும் முறையாகும்.

விளங்கிக் கொண்டது. இந்த காலத்தில் பச்சை கட்சி மற்றும் லிபரல் கட்சி என்பன Zipper முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியிருந்ததோடு, பெண்களின் இயக்கங்களை நிறுத்தாமல் அவ்வாறே கொள்கைக்காக அழுத்தம் கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்தன. இந்த சூழலில் “பெண்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் போகும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் பயம்” காரணமாக சமூக ஜனநாயக காங்கிரஸிற்கு Zipper முறைமையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதாய் இருந்தது. எனினும் அடிப்படை காரணங்கள் மூன்றினால் “பங்கு முறைமை” என்ற சொல்லினை தெரிந்தே பயன்படுத்த தவறினர். முதலாவது காரணம் இதன் மூலம் பெண்கள் குறைத்து மதிப்பிடப்படுவார்கள் என எண்ணியது. இரண்டாவதாக ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றானதும் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் பிரதான கொள்கையாகவும் இருந்த ஆண் பெண் சமத்துவம் என்ற விடயத்தில் கட்சி கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற விமர்சனத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான தேவையாகும். மூன்றாவது காரணி வேட்புமனுவில் “பங்கொன்று” பெண்களுக்கு ஒதுக்குவதற்காக புதிய கொள்கை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தி, ஆண்கள் பாரபட்சமாக அல்லது அசமத்துவமாக கருதப்பட்டனர் என்ற கருத்து பரவுதலை தடுக்கும் உற்சாகமாகும். இதன்போது சமூக ஜனநாயக கட்சி சம்பிரதாய காரணிகளால் தேர்தல் போட்டிகளில் பெண்கள் முகம் கொடுக்க கூடிய தடைகளை தகர்ப்பதற்கு கட்டமைப்பு ரீதியான / நிறுவனமயமான நடவடிக்கை Zipper முறைமை அறிமுகப்படுத்துவதாக அவதானம் செலுத்தியது. இதன்படி சுவீடனின் சமூக ஜனநாயக கட்சியும், பச்சை கட்சி மற்றும் கிறிஸ்தவ ஜனநாயக கட்சியும் பாராளுமன்ற, பிரதேச மற்றும் உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் உட்பட ஐரோப்பா பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் Zipper முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி உள்ளன.

சுவீடன் கொன்சர்வேடிவ் கட்சியின் பெண் சம்மேளனம் 1970 களின் ஆரம்பத்தில் இருந்து அரசியலில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய அவதானத்தை செலுத்தியது. கட்சியில் பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பான கொள்கை தொடர்பாக இந்த சம்மேளனத்தால் கேள்வி கேட்கப்பட்டதோடு, அதனை வெற்றி கொள்வதற்கு தாக்கம் செலுத்தும் பாரிய தடை அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண்கள் போதுமான அளவில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யாமை என்பதை சுட்டிக்காட்டின. இந்த விடயம் தொடர்பில் பெண்களின் சம்மேளனம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில்

பல்வேறு யோசனைகளை கட்சிக்கு முன்வைத்தன. 1975 இல் இவ்வாறானதொரு யோசனையை முன்வைத்து இந்த சம்மேளனம் கட்சியில் பெண்களுக்கு வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கு உதவி செய்தல் மற்றும் வேட்புமனு பெற்றுக்கொண்ட பெண்களுக்கு பயிற்சியளிக்கும் மத்திய நிலையமாக செயற்படுவதற்கும் அனுமதியைக் கேட்டது. எனினும் அதற்கு பொருத்தமான காலம் வரவில்லை என கூறி கட்சி அவ் யோசனையை மறுத்தது. கட்சி மற்றும் சம்மேளனம் என்பவற்றிற்கான போராட்டம் 1990 இல் இவ்வாறே கட்டியெழுப்பப்பட்டு காணப்பட்டது. இந்த நிலைமை, ஆண் மற்றும் பெண்கள் தனித்தனியான நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஏற்ப செயற்படுவதற்கும், கட்சியின் செல்வாக்கு மற்றும் பெண்களின் வாக்குகள் குறைவடைவதற்கும், கட்சி தொடர்பாக வாக்காளர் மத்தியில் காணப்பட்ட சித்திரம் ஏதோவொரு வகையில் கீழ்நிலை அடைவதற்கும் அழுத்தம் கொடுத்தது (Dahlerup, 1986). இச் சூழ்நிலையில், கொன்சர்வேடிவ் கட்சிக்குப் புதிய மற்றும் முன்னேற்றகரமான கட்சியாக காட்டுதல் மற்றும் வாக்காளர்களை கவர்ந்திழுக்கும் தேவையும் ஏற்பட்டது. இதனால் பங்குமுறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு பதிலாக கட்சி விசேடமாக உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் பெண்களுக்கு முன்னரைக் காட்டிலும் கூடுதலான வேட்புமனுக்களை வழங்கவும், கட்சி மற்றும் பாராளுமன்றக் கமிட்டிகளில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கும், அரசியல் பயிற்சி மற்றும் தேர்தல் உதவிகள் போன்றவற்றைப் பெண்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுக்கவும் தீர்மானித்தது. கன்சர்வேடிவ் கட்சி பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகளின் விகிதாசாரம் ஏனைய கட்சிகளுடன் ஒப்பிடும் போது குறைந்த மட்டத்தில் காணப்பட்டாலும், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களிலும் கட்சியின் உள்ளக கமிட்டிகளிலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் உயர்ந்த மட்டத்தில் உள்ளது (Ingelhart and Norris, 2003).

ஜேர்மனியில் கீழ்சபைக்கு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு கலப்பு முறைமையாவதோடு, அதில் அரைவாசி வாக்காளர் தொகுதிகளின் அடிப்படையிலும், மிகுதி அரைவாசி பட்டியல் முறைமையின் கீழும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்த கலப்பு முறைமை பிரதிநிதித்துவத்தின் அபிவிருத்திக்கும் நேரடி அழுத்தம் கொடுக்கிறது என்பது பொது கருத்தாகும் (Norris, n.d). ஜேர்மனியின் பிரதான கட்சிகள் ஐந்தில்

மூன்று, அதன் உள்ளக கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப வேட்புமனுவில் 40 – 50% இடையில் அளவு பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக இயக்கங்களாக காணப்பட்ட சூழல் இயக்கங்கள், 1980 களில் பச்சை கட்சியாக உருவாக்கும் போது Zipper முறைமை மூலம் ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் 50% அடிப்படையில் வேட்புமனு வழங்கும் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1988 இல் சமூக ஜனநாயக கட்சி அனைத்து உள்ளக பதவிகளிலும் 1/3 பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என தீர்மானித்தது. 1994 முதல், கட்சியின் அனைத்து பதவிகளிலும் 40% பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என தீர்மானித்தது.

1996 இல் கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சி Quorum முறைமை என்ற எல்லா கட்சி பதவிகள் மற்றும் வேட்புமனு பட்டியல்களில் 30% பெண்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஜேர்மனி ஒன்றிணைந்த பின்னர் கிழக்கு ஜேர்மன் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி Zipper முறையின் ஊடாக ஆண் பெண் இருசாராருக்கும் 50% வேட்புமனு ஒதுக்கீடு செய்யும் கொள்கையை அறிமுகஞ் செய்தது. எனினும் பெவேரியன் சகோதரிகள் கட்சி (Bavarian Sister's Party) மற்றும் தெற்கு கட்சி என்பன இதனை எதிர்த்தன. 2009 தேர்தல் பெறுபேறுகளுக்கு ஏற்ப ஜேர்மன் தேசிய சட்டசபையில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 32.9% ஆகும்.

தற்போது ஜேர்மனியில் அதிக பெண்கள் சட்டசபையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வது பச்சை கட்சியாகும் (57%). கிறிஸ்தவ ஜனநாயக கட்சியின் தேசிய பிரதிநிதித்துவம் 19.5% ஆகும். சமூக ஜனநாயக கட்சியில் 35% ஆகும். ஜேர்மனியில் கட்சி வேட்புமனு பட்டியலில் 40 – 50% இடையிலான அளவு பெண்களுக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு தீர்மானம் எடுத்தாலும், பெரும்பாலான கட்சிகள் அந்த அடிப்படை இலக்கினை நோக்கி அண்மிக்கவில்லை. கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றங்களை செய்தாலும், சமூக மாற்றங்கள் அதற்கிணையாக நடைபெறாமை இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகும் (IPU, 1997).

பிரித்தானிய தொழில் கட்சியில் 1980 இல், கட்சி பதவிகளில் பங்கொன்று பெண்களுக்கு ஒதுக்க ஒத்துக்கொண்டது. பாராளுமன்ற தேர்தலில் மிகவும் குறுகிய விகிதாசாரம் அதாவது குறைந்தபட்சம்

வேட்புமனுவலில் ஒரு பெண்ணின் பெயர் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என தீர்மானித்தது. 1993 இல் ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களின் ஆசனங்களில் அரைவாசியை பெண்களுக்கு ஒதுக்குவதற்கும், தொழில் கட்சியின் பெண் பிரதிநிதிகளின் ஒட்டுமொத்தத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்களினாலான முன்னுரிமைப் பட்டியல் (short list) அடிப்படையில் தயாரிப்பதற்கும் தீர்மானித்தது. இதன் பெறுபேறாக 1992 – 97 களுக்கிடையிலான காலப்பகுதியில் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் தொழில் கட்சியின் பெண் உறுப்பினர்கள் இரு மடங்காகினர். எனினும் இந்த விகிதாசாரத்திற்கு எதிரான சட்ட சிக்கல்களால் பின்னர் இதனை இடைநிறுத்த வேண்டியதாயிற்று (Norris and Lovenduski, 1995).

ஸ்கொட்லாந்து பாராளுமன்றம் மற்றும் வேல்ஸ் அசெம்பளிக்குகான முதலாவது தேர்தலில் தொழில் கட்சி “இரட்டை முறைமை” (Twinned System) அறிமுகப்படுத்தியது. இதன்படி ஒரு ஆசனத்திற்கு அண்மையான இன்னொரு ஆசனத்தோடு இணைக்கப்படும். இதன்போது வாக்காளருக்கு இரண்டு வாக்குகள் கிடைப்பதோடு கூடுதல் வாக்கு பெற்ற வேட்பாளர் மற்றும் பெண் வேட்பாளரும் பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த நிறுவனங்கள் இரண்டும் உருவாக்கப்பட்டமையால் முதலாவது சட்டசபையிலேயே இவ்வாறு ஆண் பெண் சமக்கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது பெரிதும் இலகுவானது. இந்த முறைமையின் பெறுபேறாக ஸ்கொட்லாந்து பாராளுமன்றம் தொழிற் கட்சி பிரதிநிதிகளில் 48% ஆகவும், வேல்ஸ் அசெம்பளியில் 54% பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 2000 மே மாதம் லண்டன் நகரசபை தேர்தலில் இந்த முறைமை பின்பற்றப்பட்டதோடு, இதில் 44% பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பிரித்தானிய லிபரல் ஜனநாயக கட்சியும் வேட்புமனு பட்டியலில் குறைந்தபட்சம் 1/3 ஆண் மற்றும் பெண்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ளது. மிகுதி பொது வேட்புமனு என கருதப்படும்.

பிரான்ஸில் 1982 இல் காணப்பட்ட சமவுடைமை அரசாங்கம் உள்ளூராட்சித் தேர்தல் வேட்புமனுவலில் 25% பெண்களுக்கு ஒதுக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. எனினும் இதன் மூலம் அரசியலமைப்பினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சமத்துவத்திற்கான உரிமை என்ற உறுப்புரை

மீறப்படுகின்றது என கூறி அரசியலமைப்புச் சபைக்கு மனு ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இதன் பின்னர் இது இல்லாது செய்யப்பட்டது.

எனினும் 1999 இல் தேர்தல் சட்டத்தை திருத்தி, பிரதிநிதித்துவத்திற்காக ஆண் மற்றும் பெண்களுக்காக உள்ள சம உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. 2007 தேர்தல் பெறுபேறுகளுக்கு ஏற்ப பிரான்ஸின் சட்டசபையில் கீழ் சபையின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 18.9% ஆகும். இரண்டாம் சபையில் 22.2% ஆகும். 1999 சட்டத்திற்கு ஏற்ப பிரதேச, உள்ளூராட்சி மற்றும் ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத் தேர்தல்களுக்காகவும் ஆண் பெண் சமத்துவத்தன்மை உறுதிப்படும் வகையில் வேட்புமனு பட்டியல் தாயாரிக்கத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்திற்கு ஏற்ப தயாரிக்கப்படாத வேட்புமனுக்கள் நிராகரிக்கப்படும். ஏதாவது கட்சி சட்டத்திற்கு முரணாக தேசிய தேர்தல்களில் இவ்வாறான வேட்புமனு பட்டியலை முன்வைத்தால் அந்த கட்சிக்கு பண ரீதியாக நட்பு செலுத்த வேண்டிய தண்டனைக்கு உட்பட வேண்டும். ஆண் பெண் வேட்புமனு தொகைக்கு இடையிலான இடைவெளி அதிகமாக இருக்குமாயின் அந்த இடைவெளியின் அரைவாசிக்கு சமமான தொகை அரசினால் வழங்கப்படும் ஒதுக்கீடுகளில் இருந்து குறைக்கப்படும். இந்த முறைமையின் பெறுபேறாக 2001 மார்ச் உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் 25% ஆக காணப்பட்ட பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 47% வரை அதிகரித்தது. எனினும் 2002 ஜூலை தேசிய தேர்தலில் பெண் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தி 1.4% மட்டுமே. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் வேட்பாளர்களாக பெண் வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்போது வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு குறைந்த தொகுதிகளுக்கு பெண்களை நியமித்தமையாகும். அத்தோடு ஆண் பெண் வேட்புமனுக்களில் சமனற்ற வேட்புமனு தாக்கல் செய்த கட்சிகளுக்கு சட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட வகையில் தண்டனை பெற்றுக்கொடுக்கவும் இல்லை. இந்த சட்டத்திற்கு ஏற்ப ஆண் பெண்களுக்கிடையிலான அசமத்துவம் 100% ஆயின் இல்லையேல் வேட்புமனு பட்டியலில் ஆண்களை மட்டும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தால் அரசு ஒதுக்கீடுகளில் 50% குறைக்கப்படும். எனினும் பிரயோக ரீதியாக அந்த தண்டனை போதுமானதாக இல்லை. மேலும் ஒரு பெண்வேட்பாளருக்கு கூட வாய்ப்பு வழங்காத கட்சிகளுக்கும் 50% அரசு உதவிகள் கிடைப்பதுமாகும்.

1985 இல் புதிய ஜனநாயக கட்சியும், பெடரல் தேர்தலில் வேட்புமனுவில் 50% ஐ பெண்களுக்கு வழங்க தீர்மானித்தது. கட்சியின் அனைத்து நிருவாக பதவிகளிலும் மற்றும் கட்சி கமிட்டிகளினதும் உறுப்புரிமையில் 50% பெண்களாக இருக்க வேண்டுமென உள்ளக கொள்கை மூலம் தீர்மானித்தது. கட்சியின் தலைவர் மற்றும் உப தலைவர் பதவியும் கூட ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கிடையில் பகிரப்பட வேண்டுமென தீர்மானித்தது.

பெல்ஜியத்தில் 1994 மே மாதம் தேர்தல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு எந்தவொரு தேர்தல் வேட்புமனுவிலும் 2/3 மேலான ஆண்கள் அல்லது பெண்கள் உள்ளடக்கப்படக் கூடாது என தீர்மானித்தது. அந்த சட்டத்தில் ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் குறைந்த விகிதாசாரம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1999 ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பெல்ஜியம் இந்த சட்டத்தை பயன்படுத்தியதோடு இதன் பெறுபேறாக 18.5% ஆக இருந்த பெண் பிரதிநிதித்துவம் 23.3% வரை உயர்ந்தது.

அவுஸ்திரேலியாவிலும் இடதுசாரி கட்சிகள் பெண்களுக்கான பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தினாலும், வலதுசாரி கட்சி தலைமைத்துவ பயிற்சி மற்றும் தேர்தல் ஆலோசனைகள் வழங்கல் போன்ற பெண்களின் தனித்துவத்தோடு தொடர்புடைய அவ்வாறான முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் நோக்குடனான உபாய முறைகளை கையாள்கின்றன. இடதுசாரி கொள்கையை ஏற்கும் கட்சிகள் பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான முரண்பாடுகளை கட்சி ஒழுங்கமைப்பு பிரச்சினையாக பார்ப்பதோடு அதற்கு சட்டமுறைப்படி அல்லது கொள்கை ரீதியாகவோ தீர்வுகளை தேட பெரிதும் தூண்டப்பட்டன. 1994 இல் அவுஸ்திரேலிய தொழிலாளர் கட்சி, அதன் பாராளுமன்றப் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை 2002 ஆகும்போது 35% வரை இருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கினை வைத்துக்கொண்டது. தொழில் கட்சி தலைவியான காமன் லோறன்ஸ் உள்ளிட்ட செயற்பாட்டு பெண்கள், சமத்துவம் மற்றும் பிரயோக வாதங்களை முன்வைத்தும், பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தினார்கள். 1995 இல் தொழில் கட்சியின் குவின்சிலாந்து கிளையின் பெண் செயற்பாட்டாளர் குழுவொன்று அவுஸ்திரேலிய பெண்கள் கட்சி (Australian Women's Party) உருவாக்கி இதன் ஊடாக இவ்விடயம்

தொடர்பாக கட்சிக்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர். தொழில் கட்சியில் இருந்த பெண் பிரதமர்கள் இருவர் அமெரிக்காவின் எமிலி பட்டியலுக்கு (EMILY's List) சமமான நிறுவனத்தை உருவாக்கி, அதன் மூலம் ஜனநாயகத்தில் கட்சி வேட்பாளர்களுக்கு தேர்தல் செயற்பாடுகளுக்காக ஒதுக்கீடு மற்றும் வேறு உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தலை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. இப் பெண் வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெற்றால், பெண்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக செயற்படுவதாகவும் கூறும் உறுதிமொழி ஒன்றும் அவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அத்தோடு, இந்த எமிலி நிறுவனத்தில் வெற்றி பெற்ற பெண்களுடன் தொடர்ச்சியான தொடர்புகளைக் கொண்டு, பெண்களின் நிலைமைகளின் அபிவிருத்திக்கு தேவையான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகள் உருவாக்குவதற்கு இவர்கள் தூண்டப்பட்டனர்.

மேலும் 1981 இல் உருவாக்கப்பட்ட அவுஸ்திரேலிய பெடரல் பாராளுமன்ற தொழிற் கட்சியின் பெண்கள் தொடர்பான கமிட்டி (Federal Parliamentary Labour Party Status of Women Committee) ஆல் பெண்களுக்கு உரித்தான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பான கண்காணிப்பினை மேற்கொண்டது. பாராளுமன்றப் பெண்கள் பிரிவும் அவ்வாறானதொரு பங்கினை வகித்ததோடு, கட்சி பேதமற்ற வகையில் இந்த கொள்கைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பல்வேறு வகையிலும் அழுத்தம் கொடுத்தது. அவுஸ்திரேலியா பெண்கள் இயக்கம், பெண்கள் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக பயன்படுத்திய உபாய முறைகள் பலவாகும். இவற்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்கான விசேடத்துவமான நிறுவனங்களை உருவாக்குதல், இதன் மூலம் இவ்வாறான பிரச்சினைகளை மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்தல், முன்னணி பிரஜைகள் என்றவகையில் பெண்களுக்கு உள்ள அரசியல் தெளிவினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், அதற்காக அவர்களை தூண்டித்தல், இந்த பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு கட்சித் தலைவர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், ஆய்வு மற்றும் கண்காணிப்பு அறிக்கை மற்றும் பரிந்துரைகளை கட்சிகளிடம் முன்வைத்தல், பெண்களுக்கு அரசியல் தலைமைத்துவ பயிற்சிகளை வழங்குதல், தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கான நிதி மற்றும் வளங்கள் மூலம் உதவி செய்தல் மற்றும் இவர்கள் வெற்றி பெற்றப் பின் பெண்ணியல்வாத கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைவிகளுடன் வலயமைப்பை ஏற்படுத்தி பெண்களின் நிலையினை

அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கில் அமைந்த நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் வேலைத்திட்டங்கள் அவர்கள் ஊடாக செயற்படுத்தல் என்பன மிக முக்கியமான உபாய முறையாக கருதப்பட முடியும்.

தொழிற் கட்சியின் தலைமையில் மட்டுமன்றி அவுஸ்திரேலிய பெண்ணியல் இயக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாறான அழுக்கக் குழுக்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. பெண் தேர்தல் அழுக்கக் குழுக்கள் (Women's Electoral Lobby) இதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்தக் குழு ஆண் பெண் அசமத்துவ நிலை தொடர்பான பிரச்சினை தொடர்பிலும், அவுஸ்திரேலிய அரசியல் கட்சி தலைவர்களுக்குள்ள அறிவு மற்றும் அதனை தீர்ப்பதற்கு அவர்களிடமுள்ள விருப்பம் மற்றும் ஈடுபாடு தொடர்பாக ஒப்பீட்டு ரீதியாக ஆய்வு செய்து குறித்த அறிக்கையினை கட்சிகளுக்கு வழங்கியது. இதன்மூலம் தொழில் கட்சி போன்ற கட்சிகள் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு ஒப்பீட்டளவில் கூடுதல் ஈடுபாட்டினை காட்டுகின்றமையைப் புள்ளிவிபரங்கள் காட்டின. அவுஸ்திரேலியாவின் பிரதான கட்சிகளில் தொழிற்கட்சி பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் உயர்ந்தளவான விகிதாசாரத்தை வெற்றி கொண்டிருப்பது விஷேடத்துவமானது என்பதை கருத்திற் கொண்ட இந்தக் குழு இது தொடர்பில் மேலும் முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் எனவும் கட்சிக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. இது ஒருபுறம் கட்சிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. மறுபுறம் கட்சி அதனால் பெண்களின் பிரச்சினைகளில் கூடுதல் அவதானம் செலுத்துவதற்கும் தூண்டப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலிய தேசியத் தேர்தலில் இந்த இயக்கக் குழு முன்னிறுத்திய “பெண்கள் கொள்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சி நிரல்” அந்நாட்டு கட்சிகளுக்கு விசேடமாக தொழிற் கட்சிக்கு பாரிய அழுத்தத்தை கொடுத்ததோடு, இதில் பெரும்பாலான கொள்கைகள் தேர்தலின் பின்னர் செயற்படுத்துவதற்கும் கட்சி தூண்டப்பட்டது. அவுஸ்திரேலிய பெண் உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானோர் பெண்களோடு தொடர்புடைய பிரச்சினைகளைப் பாராளுமன்றில் முன்வைத்ததோடு, இது தொடர்பாக குரல் எழுப்பி, குறிப்பிட்ட கொள்கை மற்றும் சட்டங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். அத்தோடு அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தெளிவுப்படுத்தி, சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த சட்டங்களை நிறைவேற்ற அவர்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுக் கொண்டனர் (Sawer;2000; Bean, 1991).

அவுஸ்திரேலியா பெண் உறுப்பினர்களில் பெண்களின் பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு அதிக அக்கறை செலுத்தியவர்களுக்கு “ஹர்னி விருது” (Ernie Award) போன்றனவும், வருடாந்தம் நடைபெறும் பரிசளிப்பு விழாவிலும் பரிசில்களை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் கூடுதல் ஒத்துழைப்பினை பெற்றுக் கொள்ள தூண்டுதல் செய்யப்பட்டனர் (Sawer and Simms, 1993; Whip, 1991).

இவ்வாறான பல்வேறு அழுத்தங்களின் கீழ் அவுஸ்திரேலியாவின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது. 2010 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஆகும் போது தேசிய பாராளுமன்றத்தில் முதலாம் சபையில் 24.7% பெண்களும், இரண்டாம் சபையில் 37.9% பெண் விகிதாசாரமும் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது (www.ipu.org/wmn-e/c/assisf.htm).

ஆசிய பசுபிக் நாடுகளின் அனுபவம்

ஆசிய பசுபிக் வலயத்தில் பெண்கள் தேசிய அரசியலையும் பார்க்க உள்ளூராட்சி அரசியலில் உண்மையான வகிபங்கொன்றினை ஏற்கின்றனர் (UNICEF, 2006). ஆசிய வலயத்தில் பங்கு முறைமை மூலம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம், விஷேடமாக உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் அளவு ரீதியாகவும் பண்பு ரீதியாகவும் அதிகமாக வென்றெடுத்துள்ள நாடாக இந்தியா கருதப்படுகின்றது (Pande and Ford, 2011; Singh, 2005). பங்குமுறைமை தொடர்பான இந்தியாவின் வரலாறு 1920 ஆண்டுகள் வரை பரந்தது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் மூலம் பெண்களுக்கு அரசியல் பங்கொன்று வேண்டும் என்ற கருத்து முதலாவதாக முன்வைக்கப்பட்டது. எனினும் சர்வஜன வாக்குரிமை மற்றும் பிரதிநிதித்துவ உரிமை என்பவற்றுக்காக பெண்கள் முன்னுரிமை கொடுத்தமையால் பங்குமுறைமை தொடர்பான யோசனைகள் பின்தள்ளப்பட்டது. மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் கீழ் சாதியினராக கருதப்படும் மக்களுக்கு பாராளுமன்றத்தில் பங்கொன்றை ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கலந்துரையாடலும் சுதந்திரத்தின் பின்னர் பரவியது. இதன் பெறுபேறாக 1950 இல் இந்திய அரசியல் அமைப்பினூடாக

இந்த இனக்குழுவுக்காக பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் பங்கொன்றை வழங்கும் செயற்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தது (Raman, 2002).

1974 இல் இந்தியப் பெண்களின் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்ட குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் பின்பே பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக பங்குமுறைமையின் தேவை தொடர்பான கருத்தாடல்கள் மீண்டும் ஆரம்பமானது. இந்திய பிராந்திய அரசாங்கங்களிலும் மத்திய அரசு பாராளுமன்றத்திலும் பெண்பிரதிநிதித்துவத்தின் குறைபாடு கடந்த 25 வருடங்களாக காணப்படுவதாக இந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பெண்களின் நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதும் கிராமிய பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தியையும் நோக்காகக் கொண்டு அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் குறைந்தபட்சம் 1/3 ஆவது பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என இந்த அறிக்கை பரிந்துரை செய்தது. இந்த பரிந்துரைகளோடு இந்திய பெண்கள் இயக்கங்கள் மற்றும் சிவில் அமைப்புகள் குறைந்தபட்சம் உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலாவது பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்காக பங்கொன்றை ஒதுக்கிக்கொள்ளல் கட்டாயமானது என்ற கருத்து மிகவும் உயர்ந்தளவில் அவதானத்திற்கு உட்படத் தொடங்கியது. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவக் குறைபாட்டு பிரச்சினை தொடர்பாக கட்சி தலைவர்கள், பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் மக்களை தெளிவுப்படுத்தும் பெண்கள் அமைப்புகளால் பல்வேறுபட்ட செயன்முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல்கள், விஷேட விரிவுரைகள், ஆய்வு அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்தல், ஊர்வலங்கள் நடத்தல், கார்கூன் மற்றும் சித்திரக் கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல், நாடகம் மற்றும் பாடல்கள் போன்றவற்றின் மூலம் மக்களை தெளிவுப்படுத்தல் மற்றும் தீர்மானம் எடுப்பவர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான கடிதம், பெட்டிசன் மற்றும் மனுக்களை அனுப்புதல் போன்றன இச் செயற்பாடுகளுக்கிடையில் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானது. உதாரணமாக கேரள பெண்கள் ஒரே நேரத்தில் கருப்புநிற சாரி அணிந்து சிறு குழுக்களாக பல்வேறு நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்களில் ஊர்வலங்கள் மற்றும் கூட்டங்களை நடத்தி அழுத்தம் கொடுத்தமை உண்மையில் சிறந்த செயற்பாடாக அமைந்தன (Agrawal, 2006; Subramanian and Thomas, 2001).

இந்த அழுத்தங்களின் பெறுபேறாக 1993ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் மூலம் பெண்களுக்கான பங்கு முறைமை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. எனினும் இதற்கு முன்னரும் இந்தியாவின் இரு பிராந்தியங்களில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பங்கு முறைமை பயன்படுத்தப்பட்டது. 1984 இல் மஹாராஸ்டிரா பிராந்தியம் உள்ளூராட்சி பிரதிநிதித்துவத்தில் 30% பெண்களுக்கு ஒதுக்கியது. இதன் பின்னர் கர்நாடக மாநிலமும் 25% ஒதுக்கியது. இது முழு இந்தியாவினதும் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு போதுமான தாக்கத்தை செலுத்தாவிட்டாலும், பங்கு முறைமை ஒன்றினை கேட்பதற்கான ஏனைய பிராந்திய பெண்களுக்கு இதன் மூலம் ஓரளவு தூண்டுதல் நடைபெற்றது. விசேடமாக உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி அத்தியவசியமானது என்றும், இதற்காக 30% பங்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், 1974ம் ஆண்டு பெண்கள் தொடர்பான அறிக்கையில் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தது. 1988 - 2000 பெண்களுக்கான தேசிய செயற்றிட்டமும், அனைத்து மக்கள் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தில் 30% பெண்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என குறிப்பிட்டது. எனினும் பெண்கள் அமைப்புகள் உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் அவதானம் செலுத்தியது (CWDS, 1995).

1970களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து 1990 கள் வரை, இந்திய பெண்கள் அமைப்புகள் தொடர்ந்தும் கட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. இக்காலத்தில் பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தி மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியும், பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பாலான பெண் பிரதிநிதிகளும் இவ்விடயம் தொடர்பில் கூடுதல் கவனத்தை செலுத்தியமை 1993 இல் பங்குமுறைமை ஒன்றை வெற்றிக்கொள்வதற்கு தாக்கம் செலுத்திய முக்கிய விடயமாகும் (Rai, 1995). 1992 இல் அரசியலமைப்புக்கு கொண்டுவரப்பட்ட 73ம் திருத்தத்தை முன்வைத்து, இதன் மூலம் பஞ்சாயத்து உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் 1/3 ஐ பெண்களுக்காக ஒதுக்கியமை இந்திய பெண்கள் பெற்றுக்கொண்ட பெருவெற்றியாகும். எனினும் 1995, 97 மற்றும் 2011 போன்ற மூன்று சந்தர்ப்பங்களில், பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தில் பெண்களுக்காக பங்கொன்றை ஒதுக்கிக் கொள்வதற்காக குறித்த சட்டம் சட்டத்துறைக்கு முன்வைக்கப்பட்டாலும் இதுவரை அது சாத்தியமாகவில்லை.

இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 73ம் திருத்தம் (1992) மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அதிகார பரவலாக்கல் தொடர்பான சட்டம் 1993 இல் நடைமுறைக்கு வரத் தொடங்கியது. மிகவும் சக்திமிக்கதாகவும் வேகமாகவும் முன்னோக்கிச் செல்லும் கிராம மட்டத்திலான ஜனநாயகம் ஒன்று இந்தியாவினுள் ஏற்படுத்துவது இந்த திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது. பிரதேச மக்களுக்கு, தமது கிராமத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கு அதிக அதிகாரத்தை பெற்றுக்கொடுத்தல், கிராம அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளில் அவர்களின் உண்மையான பங்குபற்றலை பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் நிர்வாகத்தை கிராமத்திற்கு பரவலடையச் செய்தல் போன்றன இந் நோக்கங்களுக்கு பின்னால் இருந்தது. ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கின்ற போது அரசியல் தீர்மானம் எடுத்தலில், கிராமிய மக்களின் பங்குபற்றலை பெறவில்லை என்ற குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்து, கிராமிய மட்டத்திலான நிர்வாக செயற்பாடுகளுக்கு பெண்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குழுவின் பங்குபற்றலை பெற்றுக் கொள்ளல் இத் திருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும் (Jain, 1996). இந்த 73ம் திருத்தத்தின் முக்கிய உள்ளீடாக பின்வருவன காணப்பட்டன:

- i. அனைத்து பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களின் (மாவட்ட, தளக் (Taluk) மற்றும் கிராம மட்டத்தில் கிராம பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து சங்கம் மற்றும் மாவட்ட பஞ்சாயத்து (Zilla Panchayati) ஆசனங்களில் 1/3 (33.3%) பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல்.
- ii. தாழ்த்தப்பட்ட சாதி மற்றும் குலங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களான 1/3 இல் பெண்களுக்கு 1/3 ஆசனங்களை ஒதுக்குதல்.
- iii. அனைத்து மட்டத்திலுமான பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களின் தலைவர்களில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல் என்பனவே அவையாகும்.

ஒட்டுமொத்த பெண்கள் மட்டுமின்றி தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மற்றும் குலங்களின் பெண்களிலும் 1/3 க்கு குறையாத பிரதிநிதித்துவம் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் காணப்பட வேண்டும் என்பது இந்த அரசியலமைப்பு திருத்தத்தினால் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டது.

எனினும் உள்ளூராட்சி நிறுவன தலைமைத்துவ பதவிகளில் பொதுவில் குறைந்தபட்சம் 1/3 ஒட்டுமொத்த பெண் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும் என அரசியலமைப்பின் 243D (4) உறுப்புரையின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு தலைமைத்துவ பதவிக்காக தாழ்த்தப்பட்ட சாதி மற்றும் குலப் பெண்களுக்கு பங்கொன்று ஒதுக்கப்படவில்லை. உள்ளூராட்சி நிறுவனமொன்றில் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற ஆசனங்கள் தேர்தலுக்கு தேர்தல் மாற்றப்படல் வேண்டும். இதன்படி ஒரு முறை பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனம் அடுத்த தேர்தலில் பொது ஆசனமாக பெயரிடப்படும். தலைவர் பதவியைப் பெண்களுக்கு ஒதுக்குதல் பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களில் நிறுவனங்களுக்கு நிறுவனம் மாறுபடும். விஷேடமாக பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தை மாற்றுவதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுவது, இவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் பயிற்சி வேட்பாளருக்கு தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு வாய்ப்பை பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனம் ஒன்றில் முதலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண்ணுக்கு தொடர்ந்தும் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது இதன் எதிர்பார்ப்பாகும். பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் ஆசனம் அடுத்த தேர்தலில் ஆசனத்திற்கு மாறுவதால் இந்த வாய்ப்பு வேறு ஆசனத்தில் புதிய பெண் அல்லது பெண்களுக்கு கிடைக்கும். இந்த வகையில் ஒரே நிறுவனத்தில் அல்லாமல் ஆசனங்கள் பல ஒதுக்கி பெண்கள் பெருமளவில் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு நீண்டகாலத்திற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் (Buch, 2001).

இந்தியாவில் இந்த ஆசன ஒதுக்கீடு செய்யும் முறைமையில் சிற்சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும், பெண்களின் உள்ளூராட்சி பிரதிநிதித்துவத்தின் அளவு ரீதியான மற்றும் பண்புரீதியான வளர்ச்சிக்கு அது வழிவகுத்துள்ளது. யாப்பு திருத்தத்தின் பின்னர், 2000 இல் நடைபெற்ற இரண்டாவது உள்ளூராட்சி தேர்தல் பெறுபேறுகளுக்கு ஏற்ப, 2001 ஆகும் போது கிராம பஞ்சாயத்தில் 31.37%, பஞ்சாயத்துச் சங்கம் 20.71% மற்றும் மாவட்ட பஞ்சாயத்தில் 31.80% பெண் பிரதிநிதித்துவம் ஆகும். எனினும் இந்த நிலைமை பிராந்தியங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. கர்நாடக பிராந்தியத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்தில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 43.79%, கேரளம் 37.81%, மனிபூர் 37.2%, கோவா 36.53% மற்றும் ஒரிஸா 35.27% ஆக இருந்தது. பஞ்சாயத்துச்

சங்கங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் கர்நாடகாவில் (41.21%), ஆந்திரா பிரதேசம் (37.01%), கேரளம் (36.39%), ஓரிஸா (35.5%) மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் (34.84%) என்ற உயர் விகிதாசாரத்தை பெற்றுக் கொண்டன. மாவட்ட பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களில் கூடுதல் விகிதாசாரத்தைப் மனிப்பூர் பெற்றதோடு (36.7%), கர்நாடக (36.45%), தமிழ்நாடு (34.72%), கேரளா (34.67%), திரிபூர் (34.29%) மற்றும் மேற்கு வங்காளம் (34.19%) போன்றன ஏனைய பிராந்தியங்களாகும்.

2000ம் ஆண்டு வரும் போது இந்தியாவின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. 5 மில்லியன் வரையான பெண்கள் உள்ளூராட்சி தேர்தலுக்கு 2010 – 2011 இடையில் போட்டியிட்டதோடு தற்போது 1.3 மில்லியன் வரையான (மொத்த பிரதிநிதித்துவத்தின் 5 மில்லியன் வரையானவர்களில்) பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். 1993ம் ஆண்டு யாப்பு திருத்தத்திற்கு முன்னர் இந்தியாவின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் விகிதாசாரம் 4.5% ஆகும். அது 2010 ஆகும்போது 33 – 48% அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது (Singh. 2001).

இந்திய உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் வளர்ச்சி கிராம மட்ட அரசியலிலும், பெண்களின் வாழ்க்கையிலும், விசேடமாக கிராமிய பிரதேசங்களிலும், ஓரளவுக்கு பண்புரீதியான மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது என்பது பல்வேறு ஆய்வுகளின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக பெண்களுக்குள்ள உரிமை முன்னரை விட கூடுதலாக உறுதிப்பட்டமையும், பெண்களை அரசியல் ரீதியாக வலுவூட்டல், கிராமிய மட்டங்களில் முன்னரைவிட பெண்களுக்கு கௌரவமான இடம் கிடைத்தமை மற்றும் ஆண் பெண் சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக நீதி ஓரளவுக்கு வெற்றிக் கொண்டமை போன்றன கிராமிய பெண்களின் பாரிய வெற்றியாக கருதப்படுகின்றது (Gaur, Rana and Gaur, 2005).

1993 ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி யாப்பு திருத்தத்தின் பெறுபேறாக, பெரும்பாலான பெண்கள் விசேடமாக அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் அரசியல் தலைமைத்துவ பயிற்சி

பெறல் மற்றும் அரசியலுக்கு வந்தமையால் இதுவரை கிராம மட்ட அரசியலில் காணப்பட்ட ஆண் மைய அதிகார கட்டமைப்பில் ஏதாவது மாற்றத்தை செய்வதற்கு முடிந்துள்ளது. பஞ்சாயத்து அரசு பெண்பிரதிநிதிகள், இந்த நிறுவனங்களின் செயற்பாட்டிற்கு முக்கியமான அழுத்தத்தை கொடுத்ததாகவும், மலசலக்கூடம், குளம், கிராமிய பாதைகளை அமைத்தல், ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமித்தல், கரண்டலை மூடுதல், பெண்களுக்கு இடங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் மற்றும் கிராமிய சுகாதார சேவைகளை வழங்குதல் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு அவர்கள் முன்னுரிமை கொடுத்ததாகவும், கௌசிக்கின் ஆய்வுகளில் காட்டப்பட்டுள்ளது (Kaushik, 2006). உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் தலைவிகள் குடிநீர் பிரச்சினை, ஆரம்பக் கல்வி, வறிகு தொடர்பான பிரச்சினைகள், சுகாதார பிரச்சினைகள், பிள்ளைகளின் போஷாக்கு, குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களின் வீட்டுப் பிரச்சினை, போதைப்பொருள் நிவாரணம் மற்றும் பாலியல் பிரச்சினை போன்ற விடயங்களில் கூடுதல் அவதானம் செலுத்துவதற்கு தொடங்கியது என ஹக்ரவாலின் ஆய்வுகளிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு தலைவிகள் செயற்படும்போது இந்த நிறுவனங்களின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் இவர்களுக்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பு கிராமிய பிரதேசங்களின் அபிவிருத்திக்கு மட்டுமின்றி கட்சி அரசியலில் காணப்பட்ட எதிர்மறையான குணாம்சங்களில் ஓரளவு அழுத்தம் கொடுத்தது என்பது ஹக்ரவாலின் கருத்தாகும் (Agrawal, 2005).

பெண்களின் பெரும்பாலான பிரிவினருக்கு கிராமிய மட்ட அரசியலில் தீர்மானம் எடுப்பதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டமை, கிராம நிர்வாகத்தில் பண்பு ரீதியான மாற்றம் ஏற்படல் என்பன 1993ம் ஆண்டு யாப்பு திருத்தத்தினால் ஏற்பட்ட முக்கிய பெறுபேறுகள் என மற்றுமொரு ஆய்வு குறிப்பிட்டுள்ளது (Singh, 2005). கிராம மட்டங்களில் காணப்பட்ட ஆண் தலைமைதுவ கட்டமைப்பு மற்றும் தொடர்புகளால் பெண்கள் மீது காணப்பட்ட சமூக, பொருளாதார மற்றும் உளவியல் தாக்கங்களை ஓரளவேணும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்குவதற்கு இந்த திருத்தத்தால் முடிந்துள்ளது (Agrawal; Mayank and Agrawal, 2005). பெண்களுக்கு சமூகத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குடும்பம் தொடர்பான வகிபங்கினை மாற்றத்திற்கு உட்படுத்த முடியும் என இந்தியப்

பஞ்சாயத்து அரசு பெண் பிரதிநிதிகள் சுட்டிக்காட்டியதோடு, அவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆண் பெண் தலைமையிலான அரசியலுக்குள் நுழைந்துள்ளதாகவும், சிறந்த தீர்மானம் எடுப்பவர்களாகவும், சிறந்த நிர்வாகிகளாக இருப்பதாகவும் இந்திய ஆய்வுகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன (Saxena, 2005). சிறந்த மற்றும் சாதனைமிக்க தலைவிகள், முன்னரை விட கூடுதல் தன்நம்பிக்கையோடும், ஆக்கத்திறன் மிக்கவர்களாகவும், தைரியமிக்க உதாரணமானவர்களாகவும், ஏனைய பெண்கள் முன்வருவதற்கு வழிகாட்டிகளாகவும், பெண்களுக்கு அவர்களின் சக்தி மற்றும் திறமைகளை இனங்கண்டுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் இதனால் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் இவ்வறிக்கையில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண் பிரதிநிதிகள் இந்தியாவின் இளைய சந்ததியினரின் பெண் பிள்ளைகளுக்கு முன்னோடி கட்டமைப்பை வழங்கியுள்ளதாக இன்னொரு ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Manju Devi, 2005). பெரும்பாலான பெண் பிரதிநிதிகளின் தலைமைத்துவம், சாதனை மற்றும் சக்தி பெண் பிள்ளைகள் கல்வி செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கும், தலைமைத்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளுதலில் கூடுதல் விருப்பத்தை அல்லது தூண்டுதலை ஏற்படுத்துவதற்கும் காரணியாக அமைந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இந்த நேர்கணிய பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ளும் போது விசேடமாக இந்தியாவின் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் செய்யப்பட்ட சேவை பெரிதும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. 1993ம் ஆண்டு யாப்பு திருத்தத்தின் பின்னர் பெண்களுக்கு தலைமைத்துவப் பயிற்சி மற்றும் அரசியல் பயிற்சியினை பெற்றுக் கொடுத்தல், கட்சி தலைவிகள் மற்றும் மக்கள் பெண் பிரதிநிதிகள் உடன் கலந்துரையாடல் நடத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், வாக்காளர்களை தெளிவுபடுத்தல், பெண்களை ஈடுபாடு காட்டச் செய்து வேட்பாளர்களாக போட்டியிடச் செய்தல், தேர்தல் பிரசாரங்களில் ஆலோசனையும் உதவியும் வழங்கல் மற்றும் அவர்கள் பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் இந் நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பாக தெளிவூட்டல் மற்றும் இச் செயற்பாடுகளை செய்து கொண்டு போகும்போது ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் என்பன இவற்றில் முக்கியமானவை (Agrawal, 2006).

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தியால் இவ்வாறான சாத்தியப்பாடுகள் காணப்பட்டாலும், இந்திய பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவனங்களிலும் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்து எதிர்பார்த்த அனைத்து நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என கூற முடியாது. விஷேடமாக கிராமிய சங்கங்களில் தெளிவில்லாதத் தன்மை, முறையான கல்வி கிடைக்காமை, குறைந்த தன்நம்பிக்கை, வன்முறை அரசியல் கலாசாரம், பெண்கள் முகங் கொடுக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலைமை, பொருளாதார குறைபாடு மற்றும் தொடர்கின்ற வேரூன்றியுள்ள ஆண் மைய நிறுவன கட்டமைப்பு போன்ற விடயங்கள் இதற்கான காரணங்களாகும். பெரும்பாலான பஞ்சாயத்து அரசு பெண் பிரதிநிதிகள், இன்றும் அவர்களின் குடும்பங்களில் அல்லது கட்சிகளில் ஆண்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செயற்படுதல் மற்றும் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் சேர்தல் போன்றன எதிர்பார்த்த பண்பு ரீதியான மாற்றத்தை வென்றெடுப்பதற்கு இது மிகப் பெரிய தடையாக உள்ளது (Agrawal, 2005).

பங்கு முறைமை பாகிஸ்தானுக்கு புதியது அல்ல. அந்நாட்டில் 1956, 1962, 1970, 1973 மற்றும் 1985 அரசியலமைப்புகளில் பிராந்தியங்கள் போலவே தேசிய மட்டத்தில் அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண்களுக்கு பங்கொன்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் இது மிகவும் சிறு விகிதாசாரமாக இருந்ததோடு 5% தொடக்கம் 10% வரையாக இருந்தது. ஒதுக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது, இப் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் ஆகும். அங்கு அது மறைமுக வாக்கு முறையினாலாகும். 1985 அரசியல் அமைப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆசனங்களை ஒதுக்குதல் 1988 இல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. 1997ம் ஆண்டு தேர்தலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவடைந்ததோடு மாகாண சபைகளில் அதன் விகிதாசாரம் 4% கவும், செனட் சபையில் 2% மற்றும் தேசிய அசெம்பளியில் (சபை) 4% மாகவும் இருந்தது. உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விகிதாசாரம் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதோடு இது 5% தொடக்கம் 12% வரையான இடைவெளியில் காணப்பட்டது. 1993 தேர்தல் முடிவுகளுக்கு ஏற்ப உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 10% ஆக

இருந்தது. இதனால் பெண்கள் தேசிய இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்து போதுமானளவு ஆசனங்களை ஒதுக்கிக்கொள்வதற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் பாகிஸ்தானியப் பெண்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இந்த சூழலில், பாகிஸ்தானிய அரசு, சமமான சுதந்திரம் மற்றும் உண்மையான அரசியல் பங்குபற்றலை வெற்றி கொள்ள பெண்கள் எடுக்கும் முயற்சி மற்றும் தியாகம் தொடர்பாக தேசிய அறிக்கைகள் பலவற்றில் கவனம் செலுத்தியது. 1997 இல் பெண்கள் தொடர்பாக தேடிப் பார்ப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையில் (Report of the Commission of Inquiry for Women). 1998 இல் செயற்பாடுகளுக்காக தேசிய செயற்றிட்டம் (National Olan of Action), 2002 பெண்களின் அபிவிருத்தியும் வலுவூட்டலுக்குமான தேசிய கொள்கைத் திட்டம் (National Policy for Development and Empowerment of Women) இது தொடர்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2001இல் நிறைவேற்றப்பட்ட அதிகாரத்தை பகிர்தல் தொடர்பான தேசிய கொள்கைத் திட்டத்தில் தேசிய மற்றும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் ஆசனங்களில் 33% பெண்களுக்காக ஒதுக்கி, அவர்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் நேரடி வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது (NRB, 2006; Anjum, 2001; Bari, 2001).

2000ம் ஆண்டில் பாகிஸ்தானிய இராணுவ அரசாங்கம் அதிகாரத்தை பரவலாக்கும் திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்தியது. இத் திட்டத்தில் மாவட்ட, தேசில் (Tasil) மற்றும் யூனியன் (Union) கவுன்சில்களுக்கான பிரதிநிதிகளில் 33% பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. யூனியன் கவுன்சில் தவிர்த்து ஏனைய கவுன்சில்கள் இரண்டும் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது மறைமுக தேர்தலிலாகும். யூனியன் கவுன்சிலுக்கு தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளினால் ஆன தேர்தல் கல்லூரி மூலம் இப் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் மட்டுமன்றி பொது ஆசனங்களிலும் அவர்கள் போட்டியிட முடியும். மேற்கு பிராந்தியத்தில் மதவாத குழுக்களின் அழுத்தத்தினால் அப் பிராந்தியத்தில் 2002ம்

ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் பெண்கள் போட்டியிட முடியவில்லை. இதனால் 650 ஆசனங்களில் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. எனினும் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த ஆசனங்களில் 40049 இல் 36187 பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இந்த பங்குமுறைமையினால் பெண்கள் பெரும்பாலும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் அரசியலில் பங்குபற்ற முடிந்தது. நிதி, ஏனைய வளங்கள் மற்றும் வன்முறைகளால் அமைந்த அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் பாகிஸ்தானில் ஒட்டு மொத்தமாக, அரசியலோடு தொடர்புடைய பிரபுத்துவ குடும்பங்களின் ஆண்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. எனினும் இந்த அடிப்படையில்லாத கிராமம் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த பெண்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வாய்ப்பு கிடைத்தமை இந்தப் பங்கு முறைமையின் முக்கிய பெறுபேறாகும். அத்தோடு, இளம் பெண்களின் ஜனநாயகவாதம் மற்றும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் அரசியலுக்கான நம்பிக்கைக்கு உள்வாங்கப்படல் இதன் மற்றுமொரு பெறுபேறாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளில் 57%மாமோர் 45 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தமையினால் இளம் பெண்கள், விசேடமாக கிராமிய மற்றும் பிரதேச ரீதியிலான அரசியலில் மாற்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்த முன்வருதல் முக்கிய விடயமாகும். அத்தோடு இந்த பெண் பிரதிநிதிகளில் 73.7% வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக இருந்தமையின் மூலம் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த சிறப்பு செயற்பாடும் மனைசார் நடிபங்கிலும் இது ஓரளவுக்கேனும் விலகி அவர்கள் பொதுத்துறை விடயங்களுக்கு முன்வருதலுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட முயற்சியாகும். சமூக மாற்றத்திற்காக முகவர்களாக முன்வருவதற்கு கிராம பெண்களிடத்தில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தை இது காட்டியது.

எனினும் இந்த பெண் பிரதிநிதிகளில் 53% கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருந்தமை பெண் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்தியில் எதிர்பார்த்த நோக்கங்கள் பிரயோக ரீதியாக பெற்றுக்கொள்ளும்போது சவாலானதாக மாறியது. அவர்களுக்கு அரசியல் அறிவு மற்றும் அனுபவங்கள் இல்லாமையும் இதில் தாக்கம் செலுத்திய மற்றுமொரு காரணியாகும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு போதுமானளவு ஒதுக்கீடுகள் வழங்கப்படாமையால் இந்த பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு பிரயாணச் செலவு மற்றும் காரியாலயம் அல்லது வேறு வசதிகள்

எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு தேவையான பயிற்சி தொடர்பாக தேடிப்பார்பதற்கு பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் ஆய்வுகளையும் கலந்துரையாடல்களையும் செய்தாலும், அவர்களுக்கு போதுமானளவு பயிற்சியும் கிடைக்கவில்லை. பெரும்பாலான பெண் பிரதிநிதிகள் முன்வைத்த அபிவிருத்தி செயற்றிட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடுகளை செய்யாமையால் இதனையும் சரியான முறையில் செயற்படுத்த முடியவில்லை (Reyes, 2003).

ஆசனங்களை ஒதுக்குவதற்கு அழுத்தம் கொடுத்த பெண்களின் தேசிய இயக்கம், 2000 இல் மீண்டும் போராட்ட இயக்கத்தைத் தொடங்கி தேசிய மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் 33% பெண்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என கேட்டிருந்தன (Aurat Foundation, 2001). இதன் பெறுபேறாக, பாகிஸ்தானிய அரசியல் கட்சிகள் 11 பிராந்திய மற்றும் தேசிய தேர்தல்களில் வேட்புமனுக்களில் 30% பெண்களுக்காக ஒதுக்குவதற்கு விருப்பம் தெரிவித்தன. நீண்ட கலந்துரையாடல் மற்றும் வாத விவாதங்களின் பின்னர், பாகிஸ்தான் தேசியத்தை கட்டியெழுப்பும் பணியகம் (National Reconstruction Bureau) செனட் சபையின் ஆசனங்கள் 10 இல் 17 ஐயும் (17%) மற்றும் தேசிய அசெம்பளியின் ஆசனங்கள் 342 இல் 60 ஐ (18%) யும் பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. எனினும் 1998 முதல் பெண்களுக்காக ஆசனங்களை ஒதுக்கும் தேசிய இயக்கம், 33% மான பங்கு தொடர்பான கோரிக்கை மற்றும் 2001 இல் பெண்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பிலான அமைச்சுடன் பெண்கள் அமைப்புகளினால் செய்யப்பட்ட கலந்துரையாடல் போன்றன தேசத்தை மீள கட்டியெழுப்பும் பணியகம் கண்டுகொள்ளவில்லை என்ற பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

தற்போதைய பாகிஸ்தானிய தேசிய அசெம்பளிக்கு பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு பெண்கள் 60 பேரும் விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைமை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் கிடைத்த வாக்குகளுக்கு ஏற்ப பெண்களுக்கான ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. எனினும் பாகிஸ்தானிய பெண்கள் அமைப்புகளில் பெரும்பாலானவை இந்த முறைமையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்நாட்டு அரசியல் கட்சிகள் ஆண் தலைமைக் கட்டமைப்பின் கீழ் செயற்படுவதால் இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண் பிரதிநிதிகள் கட்சியின்

கைப்பொம்மைகளாக ஆவர்கள் என்றும், இவர்களுக்கு பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சுதந்திரம் மற்றும் வாய்ப்புகள் கிடைக்காது என்பதும் இந் நிறுவனங்களின் கருத்தாகும். மேலும், அரசியல் நிறுவனங்களில் இரண்டாம் நிலை பிரதிநிதிகளாக பார்க்கப்படுவதால் இவர்கள் தீர்மானம் எடுத்தல் அதிகாரமும் ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறைவானது என்பதை இந்த நிறுவனங்கள் சுட்டிக் காட்டின. பாகிஸ்தானின் பெரிய தேர்தல் தொகுதிகள் அல்லது சாதாரண தேர்தல் தொகுதிகள் இரண்டு ஒன்றாக்கி உருவாக்கப்படும் விஷேட தேர்தல் தொகுதிகளில் முதலில் பெண்களுக்காக ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென இந்த அமைப்புகள் கேட்டிருந்தன. இந்த ஆசனங்களுக்கு வேட்புமனுக்களை சமர்ப்பிக்கும்போது பெண்களின் பட்டியல் ஒன்றும் பொது வேட்பாளர் பட்டியல் ஒன்றும் முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இதில் பெண் ஒருவரையும் ஆண் ஒருவரையும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வாக்காளருக்கு வாய்ப்பளிக்கும்படியான தேர்தல் சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பெண்கள் அமைப்புகள் கேட்டிருந்தன.

இந்த ஆசனங்களில் வாக்காளருக்கு 2 வாக்குகள் கிடைப்பதோடு அதில் ஒன்றை பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தின் பெண் வேட்பாளருக்கும் மற்றையது பொது பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர் ஒருவருக்கும் பயன்படுத்தல் சிறப்பானது என்பது இவர்களின் கருத்தாகும் (Bari, 2002).

பாகிஸ்தானில் 2008ம் ஆண்டு தேர்தலின் பின்னர் தேசிய சட்டசபையில் முதலாம் சபையில் பெண் பிரதிநிதிகள் 22.5% மாகும். இரண்டாம் சபையில் இந்த விகிதாசாரம் 16.3% ஆகும். உள்ளூர் ராட்சி நிறுவனங்களில் இது 27 - 32% ஆக வளர்ச்சியடைந்தது (www.ipu.org/wmn_c/classif.htm). பங்குமுறைமையில் ஆசனங்கள் 39964 பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதோடு இதில் 36105 பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் (Alam, 2004; Yazdani, 2003). பங்குமுறைமையால் அனைத்து மட்டங்களிலும் அரசியல் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை அளவில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என பல்வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டின (Reyes, 2002; Naz, 2001; Alam, 2004; Yazdini, 2002, 2003; CIET, 2004).

2002ம் ஆண்டு ஜனநாயகவாதம் மற்றும் தேர்தல் உதவிகளுக்காக சர்வதேச நிறுவனத்தின் (IDEA) தலைமையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளில் உண்மையான நலன்களால் ஆன பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் சமத்துவமான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் பங்கு முறைமை மட்டும் போதுமானது அல்ல. கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றத்தின் மூலம் அர்த்தப்பூர்வமானதும் உண்மையானதுமான மாற்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் மானோநிலை ரீதியான மாற்றத்தோடு பெண்களின் திறன் விருத்தியும் இவற்றோடு சமாந்தரமாக செல்ல வேண்டும் என இவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவம், குறைந்த பட்சம் 33% மாவது பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்தால் இதன் மூலம் அரசியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றால் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களில் மாற்றமொன்றை ஏற்படுத்த முடியும் என்றும் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் வேறு அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கு உண்மையாக பங்குபற்றுவதற்கும் பெண்களுக்கும் உரிமை கிடைக்கும் என்பது தொடர்பில் மக்களை தெளிவுப்படுத்த தேசிய ரீதியாக பரந்த தெளிவுப்படுத்தல் இயக்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என இந்த அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. அத்தோடு மூன்று கட்டங்களில் பெண்களின் திறன் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் அதில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. முன்னணி பிரஜைகளாக பெண்களின் வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்தல் தொடர்பாகவும், தேர்தலில் பெண் வேட்பாளர்களாக போட்டியிடுதல் தொடர்பிலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் சிந்த முறையில் செயற்படுவதற்கும் தேவையான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அதில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. விஷேடமாக இளம் பெண்களுக்கு இந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் பயனுடையது என இந்த ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் எண்ணிக்கையிலான வளர்ச்சியினால் பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற பண்புரீதியான வளர்ச்சி தொடர்பாகவும் அரசியல் நிறுவனங்களின் இயல்பு, கட்டமைப்பு, பதவிகள், தீர்மானங்கள், சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் அதனோடு தொடர்புடைய சட்டத்திட்டங்களுடன் இணைந்த நிகழ்ச்சி நிரல் போன்றன சமூக நேய மற்றும் பெண்நேயமாக மாற்றமடைதல் தொடர்பாகவும் மேலும் ஆய்வு செய்து குறித்த தகவல்கள் சமூகத்தின் பல்வேறு தரப்பினரிடையே

பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு மிகவும் சிறப்பான பண்பு ரீதியான பெறுபேறுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்றும் இந்த ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Reyes, 2003).

எதிர்பார்த்த பண்புரீதியான பெறுபேறுகள் அந்தளவிலேயே கிடைக்காமல் போனாலும் பாகிஸ்தானில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் போதுமானளவில் வளர்ச்சியடைவதற்கு விஷேடமாக அந்நாட்டின் பெண்கள் அமைப்புகளின் அழுத்தம் காரணமாக அமைந்தது. ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் அபிவிருத்தி செயற்றிட்டம் (UNDP), ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி (ADB) மற்றும் கனேடிய சர்வதேச அபிவிருத்தி நிதியம் (CIDA) போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களின் தூண்டுதல் மற்றும் உதவிகள் தேசிய சிவில் மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளின் செயற்பாடுகளுக்கு நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது (Jabeen and Jadoon, 2009). பாகிஸ்தானில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு எதிர்பார்த்த வகையில் பயிற்சி கிடைக்காவிட்டாலும், அரசு நிறுவனங்கள், சில அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சிவில் அமைப்புகள் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மக்களை தெளிவூட்டும் வேலைத்திட்டம் மற்றும் பயிற்சிப்பட்டறை என்பன ஓரளவுக்கு இவ் அபிவிருத்திக்கு பங்களித்துள்ளது (CIET, 2004; Aurat Foundation, 2001). எனினும் தற்போதைய பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களைக் கலைத்து, குறித்த தேர்தலை காலவரையறையின்றி பிற்போட்டுள்ளமையால், காணப்பட்ட பங்குமுறைமையும் தற்போது செயலிழந்துள்ளது.

பங்களாதேஷ்(1972) அரசியலமைப்பில் தேசிய பாராளுமன்றத்தின் 315இல் 15 பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1976 அரசியல் அமைப்பு திருத்தத்தில் அது 30 ஆக உயர்த்தப்பட்ட 10 ஆண்டு காலத்திற்கு இச்சட்டம் மட்டுப்படுத்தியிருந்தது. இந்த ஆசனங்கள் 30 இற்கான பெண் பிரதிநிதிகள் மறைமுக தேர்தலால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். தேர்தலில் பொது ஆசனங்களில் நேரடி வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களினாலான தேர்வாளர் கழகம் ஒன்றின் மூலம் இவ் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களுக்கான பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இவ் ஆசன ஒதுக்கீட்டு சட்ட நடைமுறையானது 1987ம் ஆண்டுடன் நிறைவுக்கு வந்தது.

இந்த சூழலில் பெண்கள் அமைப்புகளும், பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் அக்கறை காட்டுகின்ற பெண்களும் கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள், கடிதங்கள் மற்றும் பெட்டிசன்கள் என்பவற்றின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்து பாங்களாதேஷின் நிர்வாக பிரிவுகள் 64 இற்கு ஒருவர் வீதம் பெண் பிரதிநிதிகளை நியமிக்க ஆசனங்களை ஒதுக்குமாறு வேண்டினர். மேலும், இப் பெண் பிரதிநிதிகள் நேரடியான வாக்கினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இதன் தேசிய அரசியல் நிரோட்டத்தில் இணைவதற்கான வாய்ப்பினை பெண்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கோரினர். சில பெண்கள் அமைப்புகள் அரசியல் கட்சிகளிடம் தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் 10 - 20% மான அளவினை பெண்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் எனக் கோரின. இந்த அழுத்தங்களின் பெறுபேறாக 1990ம் ஆண்டு யாப்பு திருத்தத்தின் மூலம் மீண்டும் ஆசன ஒதுக்கீட்டு முறை 10 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. 1991 - 2001 ஆகிய தேர்தல்களுக்கிடையேயான காலத்தில் பங்களாதேஷின் பிரதான பெண்கள் அமைப்புகள் 20 மஹிலா பர்சத் நிறுவனத்தின் தலைமையில் பங்குமுறைமையை வென்றெடுப்பதற்காக மிகவும் ஒழுங்கமைவாகவும் மற்றும் வலுமிக்க முறையிலும் அழுத்தம் கொடுத்தன. பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் தேவை தொடர்பான கலந்துரையாடல், விரிவுரைகள், நேரடி விவாதங்கள் மற்றும் கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றின் ஊடாக மக்களை தெளிவுப்படுத்தினர். அத்தோடு அரசாங்கத்திற்கும், அரசியல் கட்சிகளுக்கும், இந்தப் பிரச்சினை தொடர்பாக சிந்திக்கக்கூடிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தொடர்ந்தும் அழுத்தம் கொடுப்பதை மேற்கொண்டனர். மேலும் எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், மக்கள் ஊர்வலங்கள் மற்றும் மனித சங்கிலிப் போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து பிரதான வீதிகளில் பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை இவர்கள் ஏற்பாடு செய்தனர் (Chowdhury, 2001).

எனினும் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளில் பெரும்பாலானோர் நேரடி வாக்குமுறையினைக் கேட்பதற்கு இணங்கவில்லை. இவர்கள் தேர்தல் ஒன்று நடத்தும்போது பெண்களுக்கிடையிலேயே தேவையற்ற முரண்பாடுகள் மற்றும் வன்முறை செயற்பாடுகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதாகவும், தேர்தலுக்காக அதிகரித்த செலவினை பெண்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது

என்றும் குறிப்பிட்டனர். இதனால் மறைமுகத் தேர்தல் முறையால் பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படல் மிகவும் சிறப்பானது என்பது இவர்களின் கருத்தாகும்.

பங்களாதேஷின் முதலாவது பாராளுமன்ற தேர்தலிலேயே (1973) பெண்களுக்கு ஆசனம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தமையால் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமாயின் இவ்வாறான அரசியலமைப்பு ரீதியான கொள்கைகள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற மனோநிலை அந்நாட்டு சமூகத்தினுள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இதனால், பொது ஆசனங்களில் ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் போட்டியிடுவதற்கான சட்டப்பூர்வமான உரிமை இருப்பதும், இவை தொடர்ந்தும் ஆண்களின் ஏகாதிபத்தியம் அல்லது ஆண்களுக்கு மட்டும் உரித்தானது எனக் கருதப்பட்டது. இதன் பெறுபேறாக இந்த ஆசனங்களில் பெண்களுக்கு வேட்புமனு வழங்கப்படவில்லை. மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளுக்காக பங்களாதேஷ் பாராளுமன்றத்தில் தனியான ஆசனம் வழங்கப்பட்டமையால் அவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாகினர் (Chowdhury, 1994).

எனினும் இந்த ஆசன ஒதுக்கீட்டு முறையால் 3 தாசாப்தங்களில் மிகவும் மெதுவாக 2.5% ஆக காணப்பட்ட பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதித்துவம் 19.7% (2008) வரை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது (www.ipu.org/wmn_c/classif.htm). அத்தோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலானோர் பாராளுமன்றத்தினுள் தலைமைத்துவப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டமை, செயற்குழு உறுப்பினர்களாகச் செயற்படல் மற்றும் அவர்களின் தொகுதியின் அபிவிருத்தி விடயங்களோடு பெண்களின் நிலைமைகளின் அபிவிருத்திக்கு தேவையான செயற்றிட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீடுகளை பெற்றுக்கொள்ளல் போன்றவற்றின் ஊடாக குறிப்பிடத்தக்க பண்புரீதியான வளர்ச்சிக்கு பங்களித்துள்ளனர். இந்த பெண் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் சிலர் தேசிய மட்ட அரசியலில் முக்கிய வகிபங்கினை வகிக்கும் அளவுக்கு முக்கியமானவர்கள் ஆகினர். உதாரணமாக ஒரு பெண் உறுப்பினர் தனிப்பட்ட ரீதியாக முன்வந்து, பாராளுமன்ற ஆசனங்களில், அமைச்சரவை பதவிகளில், கட்சி வேட்பு மனுக்களில், பாராளுமன்றச் செயற்குழு உறுப்பினர்களில், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளில், தேர்தல் ஆணைக்குழு

மற்றும் பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு ஆகியவற்றில் 1/3 பங்கினை பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என கேட்டு நின்றார் (Chowdhury, 2002). இவ்வாறு யாப்பு திருத்தம் ஒன்றைக் கோரியிருந்தாலும் பாராளுமன்றின் பெரும்பான்மை இதற்கு கிடைக்கவில்லை. எனினும் அதனை முன்வைத்தமையானது பாராளுமன்றத்தினுள்ளும், அதற்கு வெளியிலும் இந்த பிரச்சினை தொடர்பாக ஓரளவு தெளிவுத்தன்மை ஏற்பட வழிவகுத்தது. பாராளுமன்றப் பெண் பிரதிநிதிகள் ஆவதற்கு முன்னர் சமூக செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுத் தலைமைத்துவத்தினை கட்டமைத்துக்கொண்ட பெண்களில் சிறிய அளவிலானோர் அமைச்சரவை அமைச்சு பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டமையும் இவ்வாறானதொரு நேர்கணிய பெறுபேறாகும்.

1993ம் ஆண்டு பங்களாதேஷ் பாராளுமன்றம் விஷேட சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றி, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் 25% ஆன ஆசனங்களை பெண்களுக்கு ஒதுக்கியது. இதற்காக நேரடி வாக்கு தேர்தல் முறையில் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த கொள்கைக்கு ஏற்ப முதலாவது தேர்தல் 1997 இல் நடைபெற்றதோடு, ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் 12828 பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

பங்களாதேஷின் தேசிய மட்டத்திலான அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்து இருந்தாலும் அதனால் எதிர்பார்த்த விளைவுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சில ஆய்வு முடிவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அரசியல் அதிகாரத்திற்கும், பால்நிலைக்கும் இடையில் காணப்படும் தொடர்புகளைக் கருத்திற் கொண்டு, பெண்களுக்கான ஆசன ஒதுக்கீட்டு கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தி இருக்காமையும், “பெண் பிரதிநிதித்துவம்” என்பது ஒரு அடையாள பிரதிநிதித்துவமாக மட்டுப்படுத்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது ஆய்வுகளின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்த கொள்கையின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்களை தேசிய அரசியலில் பிரதான நீரோட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்வதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமையாலும் அவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதன் பெறுபேறாக அவர்கள் எதிர்பார்த்த வகிப்பங்கு அரசியல் தீர்மானம் எடுக்கும் நிறுவனங்களில் சரியாக நடித்துக்காட்ட

முடியாமல் போய்விட்டது. அத்தோடு பங்களாதேஷ் பெண்கள் இயக்கங்களுக்கும் இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் செயற்படுவதற்கு பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் ஏனைய சிவில் அமைப்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு அல்லது முன்னணி ஒன்றை கட்டியெழுப்புவதற்கு முடியாமல் போனமையாகும். இதனால் பங்களாதேஷ் பங்கு முறைமை தேசிய மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதால் எதிர்பார்த்த நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது செளத்ரியின் ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (Chowdhury, 2002; 2001).

எனினும் பங்களாதேஷின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் வளர்ச்சியடைவதால் பெண்களின் நிலையிலும் ஓரளவு பண்புரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதாக அந்த ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உள்ளூராட்சி மட்டங்களில், அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் வளங்களை பெற்றுக்கொள்வதில் பெண்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததாகவும், அரசியலின் ஆண் தலைமை நிலையினை ஓரளவுக்கு மாற்ற முடிந்துள்ளதாகவும், அரசியல் என்பது பெண்களின் வாழ்க்கையுடன் நேரடி தொடர்புடைய செயற்பாடாக கருதப்பட வேண்டும் என்ற மனோநிலை ரீதியான மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்ததாகவும் இந்த ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், பெண்களின் சம்பிரதாயப் பூர்வமான மனைசார் வகிபங்கும் அது தொடர்பாக காணப்பட்ட எண்ணப்பாங்கிலும் சிறிய மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தலும் பெண்களுக்கும் பொது செயற்பாடுகளில் தலைமைத்துவத்தை ஏற்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையையும் கட்டியெழுப்பப்பட்டதாகவும் இந்த ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரியமாக பாரபட்சங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் உள்ளாகிய இனக்குழுவின் பிரதிநிதிகளுக்கு சட்டசபைக்கு செல்வதற்காக வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை விட, பெண்களுக்கு உண்மையான ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவத்தினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், இதன்மூலம் சமமான பிரஜைகள் மற்றும் மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் மற்றும் நல்லாட்சியை உருவாக்குதல் போன்ற நோக்கங்களை முதன்மைப்படுத்தி இந்த கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என இந்த ஆய்வில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளது (Chowdhury, 2002; 2001).

நேபாள அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்ப 1990 முதல் அனைத்து கட்சிகளும் தேசிய தேர்தல்களில் வேட்புமனுக்களில் 5% பங்கினைப் பெண்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ளது. எனினும் நேபாளத்தில் 2000 தசாப்தங்கள் வரை தேசிய அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. 1995 இல் இது 3.41% ஆகவும் 1999 இல் 5.08% ஆகவும் காணப்பட்டது. எனினும் 1997ம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி சுயாட்சி சட்டத்தின் மூலம் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதன்படி அனைத்து கிராமிய அபிவிருத்திக் குழுவுக்கும் ஒரு ஆசனம் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இதன் பெறுபேறாக 1997ம் ஆண்டு உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் பெண்கள் 40,000 அதாவது 30% என்ற விகிதாசாரத்திற்கு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 2000ம் தசாப்தங்களில் ஆரம்பத்தில் இருந்து நேபாளத்தில் மாவோயிஸ்டுகள் அரசு அதிகாரத்திற்கு எதிராகவும் ஆயுதப் போராட்டத்தினை நடத்தியமையாலும் தேர்தல்கள் முறையாக நடைபெறவில்லை. நேபாள அரசு எதிர் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுடன் உடன்பாட்டிற்கு வந்து 2007 இடைக்கால அரசாங்கம் அரசியல் அமைப்பொன்றினை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த யாப்பில் ஆண் - பெண் சமமான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பங்குமுறைமை உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என சமூகத்தின் பல்வேறு நபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். இதற்கு அமைய, நேபாள அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் சபைக்கு குறைந்தபட்சம் 1/3 பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும் என தீர்மானித்தது. (2008 அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 575 பேரில் 191 பேர் பெண்களாவர். மேலும் 6 பெண்கள் தேசிய பட்டியல் உறுப்பினர்கள் 25 பேரில் இருந்தும், அமைச்சரவையினால் நியமிக்கப்பட்டனர்) 2007ம் ஆண்டு இடைக்கால அரசியலமைப்பில் எளிய பெரும்பான்மை முறைமை மற்றும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைமை என்ற கலப்பு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியது. நேபாளம் பூகோள ரீதியாக 240 தொகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு அனைத்து தொகுதிகளிலும் ஒரு பிரதிநிதி எளிய பெரும்பான்மை முறையிலும், இன்னும் 335 பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட தீர்மானிக்கப்பட்டது (IDEA:2008). 2007ம் ஆண்டு தேர்தல் சட்டத்தின் உறுப்புரை 7 (4) க்கு ஏற்ப இடைக்கால அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற

பிரதிநிதிகள் 601 பேரால் இருக்க வேண்டும் என்றும், இதில் 240 பேர் பூகோள ரீதியாக எளிய பெரும்பான்மை முறையிலும், 335 பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையிலும், மேலும் 26 பேர் தேசிய பட்டியல் மூலம் அமைச்சரவை சபை மூலமும் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் உறுப்புரை 7 (3) குறிப்பிடுவது படி அனைத்து கட்சிகளும் முன்வைக்கும் விகிதாசார தேர்தல் வேட்புமனு மூடியதாக இருக்க வேண்டியதோடு, இந்த பட்டியலில் 50% பெண்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஏதாவது கட்சி விதிமுறைகளை பின்பற்ற தவறின் 50% மேற்பட்ட ஆண்கள் அல்லது பெண்கள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட சட்டத்திற்கு ஏற்ப அதனை ஒழுங்கமைப்பதற்கு தேர்தல் ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரம் உண்டு.

நேபாள இடைக்கால அரசியலமைப்பின் கீழ், கலப்பு பிரதிநிதித்துவத்திற்கு ஏற்ப முதலாவது தேர்தல் 2008 ஏப்பிரல் மாதம் நடைபெற்றது. இந்த தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நேபாளத்தில் புதியதோர் அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவதற்கு அரசியலமைப்பாக்க சபையாக செயற்பட நியமிக்கப்பட்டனர். இதன்போது எளிய பெரும்பான்மை முறை பயன்படுத்தப்பட்ட 240 ஆசனங்களில் 30 ஐ (12.5%) பெண்கள் வெற்றிக் கொண்டனர். விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை பயன்படுத்தப்பட்ட 335 பேரில் 161 (48.05%) பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அமைச்சரவையால் தேசிய பட்டியலில் நியமிக்கப்படும் 26 பேரில் 6 பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இதன்படி சட்டசபையில் அல்லது அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் சபையில் மொத்த உறுப்பினர்கள் 601 இல் 197 பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்தனர். இதன் விகிதாசாரம் 32.8% மானதோடு இந்த பெண் பிரதிநிதிகளில் பல்வேறு வர்க்கம், சாதி மற்றும் பிரதேசங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியமை சிறப்பம்சமாகும். இந்த பெறுபேறு நேபாள தேர்தல் வரலாற்றில் சம பிரதிநிதித்துவத்திற்கான ஆரம்ப அறிகுறியாக கருதப்படுகின்றது. இந்த தேர்தலில், பெண்களுக்கு வேட்புமனுவை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு இடதுசாரி கட்சிகள் கூடுதல் அக்கறை காட்டியதோடு, சில ஆண் பெண் வேட்பாளர்கள் அதிகூடிய வாக்கு பெரும்பான்மையில் வெற்றி பெற்றமை அதிவிசேடமாகும். உதாரணமாக நேபாள மாவோயிஸ்டுகளின் ஐக்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (Unified Communist Party of Nepal Maoist) மற்றும் நேபாள காங்கிரஸ்

(Nepali Congress) கோர்கா (Gorkha) தொகுதியில் போட்டியிட்ட பெண் வேட்பாளருக்கு அதிக வாக்குகளை பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இரண்டாவது அதிக வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளரை விட 30000 வாக்குகள் அதிகமாக இந்த பெண் வேட்பாளருக்கு கிடைத்தமை விசேடமானதாகும். ஜனநாயகத்தை உருவாக்கும் அடிப்படை தளமாக உருவாக்கப்பட்ட நேபாள இடைக்கால அரசியல் அமைப்பு பெண்களுக்காக பங்கு முறை ஒன்றை ஒதுக்கிக் கொடுத்து நேபாள தேசிய தேர்தல் வரலாற்றில் முதன்முறையாக பெண் பிரதிநிதித்துவம் 32.8% வரை வளர்ச்சியடைந்தமை அதிவிசேட காரணியாகும். எனினும் நேபாளத்தில் சம்பிரதாய அரசியல் கட்சிகளின் தலைமைத்துவத்தின் மனோநிலை, ஆண் தலைமை சமூகம் மற்றும் கலாசார அம்சங்கள், வீட்டுமையத்துக்குள் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் வகிபங்கு மற்றும் அரசியல் தீர்மானம் எடுப்பதற்காக பெண்களுக்குள்ள குறைந்த அனுபவம் போன்றவற்றால் இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலானோருக்கு அவர்கள் எதிர்பார்த்த வகிபங்கினை நடிப்பதற்கு இருக்கும் திறன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த பெண் பிரதிநிதிகளில் இருவர் அண்மையில் குறிப்பிட்டதாவது “பெண்கள் வெறும் அடையாள பிரதிநிதித்துவமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், சம்பிரதாய ஆண்மைய அரசியல் தலைமைத்துவம் தொடர்ந்தும் சுயாதீனமாக கருத்து தெரிவிக்க வாய்ப்பு வழங்குவதில்லை என்றும், அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களிலும் இந்த ஆண்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படும் நிலையே” உள்ளது என்றும், பெண் பிரதிநிதித்துவம் போதுமானளவு வளர்ச்சியடைந்தால் மட்டும் பண்புரீதியான மாற்றம் ஏற்படும் என எதிர்பார்க்க முடியாது என்றும், சம்பிரதாய மனோநிலையும் ஆண் தலைமை கலாசாரத்தில் மாற்றம் ஏற்பட, சட்டம் உருவாக்குவதற்கும் அதிகமான காலம் செல்லும் என்றனர்.

ஆப்கானிஸ்தானில் யுத்தத்திற்கு பின்னால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பில் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கான பங்கு முறைமை அறிமுகப்படுத்தியது. ஐக்கிய நாடுகளின் 1325 முன்மொழிவுகள் (2000) வெளியிட்டதன் பின்னர், தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கான விசேட விதிமுறைகளை புதிய அரசியல் அமைப்பில் உள்ளடக்கும்படி விசேடமாக யுத்தத்தின் பின்னரான சூழல் காணப்படும் நாடுகளில் சர்வதேச அமைப்புகள் மற்றும்

பிரஜைகள் கோரி நின்றனர். பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சியினை கேட்டு நிற்கின்ற தேசிய பெண் அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் அல்லது இடைக்கால அரசாங்கங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் உட்பட சர்வதேச அமைப்புகளும் தூண்டப்பட்டன. ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் இந்த அழுத்தங்கள் செலுத்தப்பட்டன. தலிபான் போராளிகளுடன் சமாதான உடன்படிக்கை கைச்சாத்திட்டதன் பின்னர் ஆப்கானிஸ்தானில் ஐக்கிய நாடுகளின் விசேட நடவடிக்கை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. 2001ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் தலைமையில் ஆப்கானிஸ்தானில் ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பொன்று உருவாக்குவதற்கான அடிப்படை நடவடிக்கையாக பீட்டர்ஸ்பேர்க் மாநாடு கூடப்பட்டது. தலிபான் யுத்த முரண்பாட்டு சூழலில் பெண்களின் உரிமைகள் பாரிய அளவில் மீறப்படுதல் மற்றும் அவர்களை துன்பத்திற்கு உள்ளாக்குதல் தொடர்பில் இந்த மாநாட்டில் விசேடமாக பேசப்பட்டது. ⁶

இதன் பெறுபேறாக ஆப்கானிஸ்தான் இடைக்கால அரசாங்கத்தினுள்ளும் புதிய பாராளுமன்றத்திலும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக பிட்ஸ்பேர்க் உடன்படிக்கையில் உறுதியளித்தது. ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம், ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு ஆப்கானிஸ்தானின் ஐக்கிய நாடுகளின் விசேட நடவடிக்கை ஆணைக்குழு வழங்கிய பாரிய அழுத்தத்தின் பெறுபேறாக இடைக்கால அரசாங்கத்தின் அமைச்சு பதவிகளில் இரண்டு மற்றும் லோயா பீர்கா ஆணைக்குழுவின் (Loya Jirga Commission) பிரதிநிதித்துவ பதவிகள் மூன்று பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் (Kaufman, 2003).

2004ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஆப்கானிஸ்தானின் புதிய அரசியல் அமைப்பிற்கு ஏற்ப அனைத்து மாகாணங்களிலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண்ணாவது லோயா பீர்கா ஆணைக்குழுவில் (சட்டசபைக்கு) பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும். இதனால் புதிய அரசியல் அமைப்பினால் பாராளுமன்றின் கீழ் சபை பிரதிநிதிகளில் 6 2012, செப்டம்பர் 6 -10 தினங்களில், யெர்சிஸ் ஸ்டிபிள்ஸ் நிறுவனத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தென்னாசிய ஆண் பெண் மால்நிலை கருத்தரங்கில், நேபாள பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகள் இருவரிடம் கலந்துரையாடப்பட்ட படி (தீர்க்கொழும்பு: இலங்கை).

25% பங்கு பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டாம் சபைக்கு ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் பிரதிநிதிகளில் அரைவாசி பெண்களாக இருக்கவேண்டும் என யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி இரண்டாம் மன்றின் பிரதிநிதித்துவத்தில் 17% பங்கு பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. பெண் பிரதிநிதித்துவ முன்னேற்றத்திற்காக பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தல் நம்பிக்கைக்குரிய விடயம் அல்ல என சில பெண்கள் சுட்டிக்காட்டினாலும், பெரும்பாலான பெண்களும், பெண்கள் அமைப்புகளும் விசேடமாக ஆப்கானிஸ்தானில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த பெண்களும் பங்கு முறைமைக்காக போராடினர் (Krook, 2004). பங்கு முறைமை சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் பெறுபேறாக, ஆப்கானிஸ்தானில் 2010 செப்டெம்பர் மாதம் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் 69 பெண்கள் (மொத்த உறுப்பினர்கள் 249) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அதன்படி பாராளுமன்றின் கீழ் சபையில் பெண் பிரதிநிதித்துவ விகிதாசாரம் 27.7% ஆகும். 2011ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நடைபெற்ற இரண்டாம் மன்றத்திற்கான தேர்தலில் 102 பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதோடு இதில் 28 பெண் பிரதிநிதிகள் (27.5%) ஆவர் (www.ipu.org/wmnw/classif.htm).

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் அனுபவம்

1990 களின் முன்னரை பகுதியில், ஜனநாயக அரசியலமைப்பின் பரவலோடு இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் பெரும்பாலானவை அரசியலமைப்பு ரீதியான பங்குமுறைமையை அறிமுகப்படுத்தல் பிரபல்யமானது. தற்போது இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் 14 பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக பங்குமுறைமையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இதில் ஆஜன்டீனா (1991) பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்திய முதலாவது நாடாகும். இதற்காக ஆஜன்டீன பெண்களை தூண்டிய காரணிகள் இரண்டாகும். அவையாவன. ஸ்பானிய சடவுடைமை கட்சி (Spanish Socialist Party) உடனான தொடர்பு மற்றும் கொஸ்டரிகா “ஆண் பெண்களுக்கிடையிலான உண்மை சமத்துவத்திற்கான சட்டம்” நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அந்நாட்டு பெண்கள் இயக்கங்கள் செய்த போராட்டங்கள் மற்றும் தூண்டுதலின் அழுத்தங்களாகும். ஆஜன்டீன பெண்கள் இயக்கங்களின் அழுத்தம், கட்சிகளின் விருப்பம், அரசின் வலைந்துக்கொடுக்கும் தன்மை என்பவற்றால் 1991 இல் 30% பங்குமுறைமை யாப்பு

ரீதியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (Htun and Jones, 2002). ஆஜன்மன சட்டத்தின்படி தேசிய தேர்தல்களில் போட்டியிடும் அனைத்து கட்சிகளினதும் வேட்புமனு பட்டியலில் குறைந்தபட்சம் 30% பெண்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேட்புமனு பட்டியலில் இறுதியில் பெண்களின் பெயர்களை உள்வாங்குவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளதோடு, வெற்றிபெறும் வாய்ப்புள்ள விதத்தில் வேட்புமனு முழுவதும் சமமான முறையில் பெண்களின் பெயர் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்படாத வேட்புமனுக்கள் நிராகரிக்கப்படும்.⁷

பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்னர் 1991 இல் ஆஜன்மனாவில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ விகிதாசாரம் 4.6% ஆகும். எனினும் பங்கு முறைமை அறிமுகத்தின் பெறுபேறாக 1993 தேர்தலில் ஆஜன்மன தேசிய பாராளுமன்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 21.3% வரை வளர்ச்சியடைந்தது. 2003 இல் இது 30.7% வரை மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

ஆஜன்மன பெண்கள் இயக்கத்தின் தலைவிகள் பங்குமுறைமையும் அதனால் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றி தொடர்பாக ஏனைய இலத்தின் அமெரிக்க தலைவிகளுக்கு தெளிவுபடுத்தினர். சில இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் அரசு பெண்ணியல்வாதம் (State Feminism) வலுவான பரவல் பங்குமுறைமையை வெற்றிக்கொள்வதற்கு இலகுவாக அமைந்தது. உதாரணமாக பேரு அரசின் பிரிஜிமோரி ஜனாதிபதி பெண்களுக்காக தனியான ஒம்புட்ஸ்மேன் ஒருவரை (பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அல்லது குறைகேள் அதிகாரி) நியமித்தல், பாராளுமன்ற பெண்கள் ஆணைக்குழு உருவாக்குதல், வீட்டு வன்முறைக்கு எதிராக சட்டங்களை நிறைவேற்றல் மற்றும் குடும்ப திட்டமிடலுக்கான சட்டங்களை உருவாக்குதல் என்பவற்றை முன்னிலைப்படுத்தி செயற்பட்டார். அவர்களின் ஒத்துழைப்பால் பேருவில் 1997 இல் 30% பங்குமுறைமை பாராளுமன்றில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

7 2012, செப்டம்பர் 6 -10 தினங்களில், யெர்சிஸ் ஸ்டிபிள்ஸ் நிறுவனத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தென்னாசிய ஆண் பெண் பால்நிலை கருத்தரங்கில், நேபாள பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகள் இருவரிடம் கலந்துரையாடப்பட்ட படி (நீர்கொழும்பு: இலங்கை).

1998 இல் பங்குமுறைமையினை அறிமுகப்படுத்தியதன் பெறுபேறாக பேரு தேசிய பாராளுமன்றத்தில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 18% ஆக வளர்ச்சியடைந்தது. எனினும் பேருவின் சட்டத்திற்கு எற்ப திறந்த வேட்புமனு பட்டியல் பயன்படுத்தப்படுவதால் பெரும்பாலான கட்சிகள் பெண்களின் பெயர்களை பட்டியலின் கீழே உள்ளடக்குகின்றன. இதனால் ஆண்களுக்கு ஈடாக பெண்கள் வெற்றிப்பெறுவதற்கான வாய்ப்பு குறைவாகும். ஆஜன்மனாவில் மூடிய பட்டியல் (Closed List) பயன்படுத்தப்படுவதால் எதிர்பார்த்த பெறுபேற்றினை பெரிதும் அடையக்கூடியதாய் உள்ளது. பிரிஜிமோரி அரசாங்க ஆலோசனை குழுக்களுக்கும் பெண்ணியல் வாதிகள் சிலர் உள்ளடக்கப்பட்டனர். எண்ணிக்கையிலும் பண்புரீதியிலும் பெண்களின் வாழ்க்கையில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவது இந்த நடைமுறைகளின் எதிர்பார்ப்பாகும். எனினும் பிரிஜிமோரி ஜனாதிபதியின் அதிகாரவாத ஆட்சி முறையினுள் இந்த தலைவிகள் இவரின் பங்குதாரர்களாக இருந்த சந்தர்ப்பங்கள் பல உள்ளன. பெண்களுக்கான கல்வி வேலைத்திட்டம் போன்ற மிக முக்கிய செயற்றிட்டங்கள் சிலவற்றை ஆரம்பிப்பதற்கு இத்தலைவர்கள் முன்னுரிமை எடுத்தாலும், எதிர்பார்த்த பண்புரீதியான பெறுபேற்றினை பெற்றுக்கொள்ள கடினமானதாகியது (Jones, 1996).

1996 இல் பெருவே மூடிய வேட்புமனு பட்டியல் முறையின் கீழ் 20% பங்கினை பெண்களுக்காக ஒதுக்குவதற்கான சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 1996 இல் மெக்ஸிகோ பங்கு முறைமை சட்டம் (30%) உருவாக்கப்பட்டது. எனினும் 2012 இல் வேட்புமனு பட்டியலில் பெயர் மாற்றப்பட முடியாத வகையில் நிலைப்படுத்தல் மற்றும் சட்டத்திற்கு அமையாத வேட்புமனுக்களை நிராகரித்தல் தொடர்பான சட்டம் இதனோடு இணைக்கப்பட்டது. 1997 இல் பொலிவியா 30% பங்கும் (மூடிய பட்டியல் முறைமை), பிரேசில் 30% த்தை திறந்த பட்டியல் முறைமையின் கீழும், கொஸ்டரிக்கா 40% த்தை மூடிய பட்டியல் முறைமையின் கீழும், டொமினிக்கன் கூட்டாட்சி 25% ஐ மூடிய பட்டியலின் கீழும், ஈக்குவடோர் 33% ஐ திறந்த பட்டியலின் கீழும், பனமா மற்றும் பேரு அரசுகள் 30% திறந்த பட்டியல் மூலமும் சட்டத்தினால் உருவாக்கப்பட்டது. 1998 இல் வெனிசுவெலா 30% பங்கினை மூடிய பட்டியல் மூலம் அறிமுகப்படுத்தியது.

சில இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் அரசியல் கட்சி வேட்புமனுக்களில் பெண்களுக்காக சுயாதீன பங்கொன்று வழங்குதல் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. இடதுசாரி கட்சி அல்லது சமூக ஜனநாயக கட்சிகள் இவ்வாறான பங்கு முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் முன்னணியாகின. முதலில் இந்த கட்சிகள் பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியமை ஏனைய கட்சிகளுக்கு கொடுத்த அழுத்தமாகியது. அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்திய பங்குமுறைமை பல்வேறு வகையில் இருந்தது. மெக்ஸிகோ ஜனநாயக புரட்சிகர கட்சி (Party of the Democratic Revolution), நிக்கரகுவா தேசிய விடுதலைக்கான சென்டினிஸ்டா முன்னணி (Sandinista Front for National Liberation) மற்றும் கொஸ்டரிக்கா தேசிய விடுதலை கட்சி (Party of National liberation) தேசிய தேர்தல்களில் வேட்புமனுக்களில் பங்கொன்றை பெண்களுக்காக ஒதுக்கின. சிலி ஜனநாயகத்திற்கான கட்சி (Party for Democracy), சமவுடைமை கட்சி (Socialist Party) மற்றும் பிறேசில் தொழிலாளர் கட்சி உள்ளக கட்சி பதவிகள் மற்றும் குழுக்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கும்போது பெண்களுக்கென்று பங்கொன்றை தீர்மானித்தன.

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் பயன்படுத்துகின்ற பங்குமுறையில் ஏற்பட்ட பெறுபேறுகள் பலவாகும். பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் எண்ணிக்கையில் வளர்ச்சி கொஸ்டரிக்கா 38.6% (2010), ஆஜன்டனாவில் 37.4% (2011), ஈக்குவடோர் 32.3% (2009), மெக்ஸிகோ 26.2% (2009), பொலிவியா 25.4% (2009), பேரு 21.5% (2011), டொமினிக்கன் கூட்டாட்சி 20.8% (2008), வெனிசுவெலா 17.0% (2010), சிலி 14.2% (2009), பெரகுவே 12.5% (2008), கொலோம்பியா 12.1% (2010), பிறேசில் 8.6% (2010) மற்றும் பனாமா 8.5% (2009) என மாறுபட்டுள்ளது. (www.ipu.org).⁸

8 ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கிடையில் அசமத்துவத்தை இல்லாதொழித்து, பெண்களின் வாழ்க்கையில் அறிவிருத்தியை ஏற்படுத்த அரசினால் முன்னெடுக்கப்படுதல் அரசு பெண்ணியல்வாதம் எனப்படும். அரசினால் இந்த நோக்கத்தை அடைந்துக்கொள்வதற்கான சட்டம், கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள் உருவாக்கம், விசேட செயற்றிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல், தேவையான வளங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் மற்றும் இந்த செயற்பாடுகளுக்காக அரசு வாரியமுறைகளை உருவாக்குதல் (மகளீர் அமைச்சு, தேசிய பெண்கள் கவுன்சில்) போன்றன செயற்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

30% பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டாலும், இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் கொஸ்டரிகா, ஆஜன்டினா மற்றும் ஈக்குவடோர் மட்டும் பாராளுமன்றத்தில் 30% பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை தாண்டியுள்ளது. இதற்கான அடிப்படை காரணம், ஏனைய நாடுகள் பங்கு முறைமை தொடர்பாக அரசியல் அமைப்பு செயற்பட்டாலும், இதில் பெரும்பாலானவைகளில் இதனை சாத்தியமாக்கிக் கொள்வதற்கான பொறிமுறையில் குறைபாடுகள் காணப்பட்டமையாகும். மாலா ஹன்ட் (Mala Htun) மற்றும் மார்க் ஜோன்ஸ் (Mark Jones) (2002) ஏற்ப பங்கு முறைமையில் மிகச் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள சில காரணிகள் பங்களிக்கின்றன. அவையாவன,

- I. மூடிய பட்டியல் என்ற மூடப்பட்ட பட்டியல் முறைமை. மூடிய வேட்புமனு பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்ட பெயர்கள் மற்றும் அது நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள விதம் என்பன தேர்தலின் பின்னர் மாற்ற முடியாது.
- II. பெண்களின் பெயர்களை, வேட்புமனுவில் கீழே அல்லது பட்டியலை நிரப்பும் நோக்கம் ஒன்றில்லாமல் ஆண் - பெண் இருசாராரும் வெற்றிபெறும் வகையிலும் சமமான முறையிலும் ஒழுங்கமைக்கப்படல்.
- III. பங்கு முறைமையை செயற்படுத்தும்போது அரசியல் கட்சிகள் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இருக்கின்ற உண்மையான விருப்பம் மற்றும் தியாகத்தன்மையுடன் செயற்படல்.

பிறேசில், ஈக்குவடோர் மற்றும் பேரு போன்ற நாடுகளில் திறந்த வேட்புமனு பட்டியல் பயன்படுத்தப்படுவதோடு, இதன்போது பட்டியலுக்கு உள்வாங்கப்பட்ட பெயர்கள் மற்றும் அவை நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒழுங்குமுறைகளை தேர்தலின் பின்னர் கட்சி தலைவரால் அவரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்க முடியும். இதில் பெண்களுக்கான பங்கொன்று ஒதுக்கப்பட்டாலும், பிரயோக அரசியலில் அடிப்படை காரணங்கள் 2 இனால் பெண்களுக்கு பாதகமாக அமைகின்றது. முதலில் பெயர் திறந்த பட்டியலில் பெயர்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கிடையிலேயே அதிக வாக்கு பெறுவதற்கான

போட்டி காணப்படும். இதில் ஆண்களுக்குள்ள அதிகரித்த வளம், அனுபவம் மற்றும் வலையமைப்பு போன்றவற்றால் பெண்களை விடவும் கூடுதல் சாதகமான நிலைமை உருவாகும். இரண்டாவது விடயமாவது வாக்காளருக்கு திறந்த வகையில் அல்லது பட்டியலின் ஒழுங்குமுறையினை பின்பற்றாமல் வாக்களிக்கக் கூடியதாய் இருப்பதால் ஆண் வேட்பாளர்கள் கூடுதல் சாதகத்தன்மையினை பெறுகின்றனர். கூடுதல் வளம் உள்ள, கூடுதல் அனுசரனை உள்ள மற்றும் பிரசார செயற்பாடுகளை செய்யும் ஆண்களுக்கு வாக்களிப்பதற்கு வாக்காளர் கூடுதலாக தூண்டப்படுவர். இதன்மூலம் பெண் வேட்பாளர்கள் பட்டியலில் கீழ் நிலைக்கு தள்ளப்படுவர்.

வேட்புமனுவில் வேட்பாளர் ஒருவருக்கு பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட இடம் அல்லது ஒழுங்குமுறை மாற்றப்படல் மற்றும் மாற்றப்பட முடியாமை என்ற சாதனங்களும் பங்கு முறைமையின் வெற்றி தோல்விகளுக்கு நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தும் சாதனங்களாகும். உதாரணமாக ஆஜன்டீனா, பொலிவியா, கொஸ்டரிகா மற்றும் மெக்ஸிகோ போன்ற நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் போதுமானளவு வளர்ச்சி அடைவதற்கு வேட்பாளர் பெயர் பட்டியலில் பெயர் நிலைப்படுத்தப்பட்ட முறைமையை மாற்ற முடியாது என்பதற்கான சட்டம் நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. ஆஜன்டீனாவில் இந்த சட்டம் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடைமுறையில் உள்ளது. அந்நாட்டின் சட்டத்திற்கு ஏற்ப 30% பெண்கள் தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியது வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்புள்ள ஆசனங்களை வேட்பாளருக்கு ஒதுக்கிக் கொடுப்பதன் மூலமே. இந்த பட்டியலில் பெண்களின் பெயர்களை கீழே உள்ளடக்கப்படுவது சட்டத்தினால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த சட்டத்தை கருத்திற் கொள்ளாமல் தயாரிக்கப்படும் வேட்புமனு பட்டியல்கள் நிராகரிக்கப்படும். இவ்வாறான கட்சிகளுக்கு எதிராக வேட்பாளர்கள் மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகள் நீதிமன்றத்திற்கு மனு செய்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு (Franceschet, 2004). மெக்ஸிகோவில் 1996 நிறைவேற்றப்பட்ட பங்கு முறைமை சட்டம் 2002 இல் மாற்றம் செய்யப்பட்டு மூடிய பட்டியல் முறைமை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கலப்பு முறைமையை பயன்படுத்தும் மெக்ஸிகோ தேசிய சட்டசபைக்கு விகிதாசார முறைமைக்கு ஏற்ப (மூடிய பட்டியல்) 200 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். மேலும் 300 பேர்

எளிய பெரும்பான்மை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். விகிதாசார முறையில் முன்வைக்கப்படும் வேட்புமனுவில் மூன்று ஆண்களின் பெயர்களுக்கிடையில் ஒரு பெண்ணின் பெயர் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும். எளிய பெரும்பான்மை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தேர்தல் வேட்புமனுவிலும் பெண்களுக்கு 30% பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் (France – schet and Macdonald, 2004).

பங்குமுறைமையில் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள அரசியல் கட்சிகளிடம் காணப்படும் உண்மையான விருப்பம் மற்றும் தியாகம் இந்த சட்டத்தின் நற்பெறுபேறுக்கு நேரடியாக தாக்கம் செலுத்துகின்றது. சில இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் பங்கு முறைமை சட்டத்தினை உருவாக்கியிருந்தாலும், இதற்கு ஏற்ப வேட்புமனு தயாரிக்காத கட்சிகளுக்கு சட்டத்தின் அழுத்தம் அல்லது தண்டனைகள் சட்டத்தால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. இதிலும் ஆஜன்ஷனா மற்றும் கொஸ்ட்ரிகா என்பனவற்றை சிறப்பு உதாரணங்களாக கொள்ள முடியும். இவ்விருநாடுகளும் பங்கு முறைமை சட்டத்திற்கு ஏற்ப முன்வைக்கப்படாத வேட்புமனுக்களை நிராகரிக்கும். விசேடமாக ஆஜன்ஷனா நீதித்துறை இது தொடர்பில் தீர்க்கமான முடிவகளுக்கு வந்து சட்டத்திற்கு முரணான அவ்வாறான வேட்புமனுக்களை நிராகரிப்பதற்கு தீர்ப்பளிப்பது பங்கு முறைமையின் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கு தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. பங்குமுறைமை வெற்றிப்பெறுதல் தொடர்பில் இந்த சட்டம் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தாக்கமுடைய மற்றும் பலமானது என்பது கிரே என்பவரின் கருத்தாகும் (Gray, 2003).

மெக்ஸிகோ 1996 இல் அறிமுகப்படுத்திய பங்கு முறைமை சட்டத்திற்கு இவ்வாறான வேட்புமனு பட்டியலை நிராகரிக்கும் விதிமுறைகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும், பாராளுமன்ற பெண் உறுப்பினர்கள் சிலரின் தலைமையில் 2002இல் இது திருத்தப்பட்டது. இதன்போது, வேட்புமனு பட்டியலில் பெயர்கள் மற்றும் அவை நிரல்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒழுங்குமுறைகளை மாற்றமுடியாமையும் பங்கு முறைமை சட்டத்திற்கு ஏற்புடையதல்லாத வேட்புமனு பட்டியல் நிராகரிக்கப்படவும் பெடரல் தேர்தல் நிறுவனத்திற்கு (Federal Electoral Institute) அதிகாரத்தை பெற்றுக்கொடுத்தல் தொடர்பில் புதிய விதிமுறைகள் பங்குமுறைமை சட்டத்திற்கு உள்ளடக்கப்பட்டது. பங்கு

முறைமை சட்டத்திற்கு ஏற்படையதல்லாத வேட்புமனு பட்டியலாயின், இந்த புதிய சட்டத்திற்கு ஏற்ப, முதலில் பெடரல் தேர்தல் நிறுவனத்திற்கு இது குறைபாடுடையது என்பதை மக்களுக்கு தெளிவுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் உண்டு. இதன்பின்னர் குறிப்பிட்ட கட்சி அதனை சரிசெய்யாது விட்டால் இரண்டாவதாக இந்த வேட்புமனு பட்டியலை நிராகரிப்பதற்கான அதிகாரம் குறித்த நிறுவனத்திற்கு உண்டு. இந்த திருத்தத்தினால் மெக்ஸிகோவில் பங்குமுறைமை சட்டம் வலுப்பெற்றது (Franceschet, 2004).

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் சில அரசியல் கட்சிகளில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஜனநாயகமாக்கல் மற்றும் அதிகாரத்தை பரவலாக்கும் போக்கு பங்கு முறைமை சட்டத்தின் வெற்றிக்கு தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. உதாரணமாக பிரேசில் அரசியல் கட்சிகளில் குறைந்த ஜனநாயக இயல்பினை கண்டுகொள்ளலாம். இந்நாட்டில் 30% பங்கொன்றை வேட்புமனு பட்டியலில் பெண்களுக்காக யாப்புரீதியாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் தேசிய சட்டசபையில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 9% (2011) மட்டும் ஆகும். இதற்கு பல காரணிகள் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. அவையாவன, திறந்த வேட்புமனு பட்டியல் முறைமை பின்பற்றப்படல், சட்டத்திற்கு முரணான வேட்புமனுக்களை நிராகரிக்கும் அதிகாரம் தேர்தல் அதிகாரிகளுக்கு இல்லாமை மற்றும் அரசியல் கட்சிகளின் சம்பிரதாய ஆண்மைய அதிகார கட்டமைப்புகளில் செயற்படுவதுமாகும். இதனால் பிரேசிலில் அரசியல் கட்சிகளில் உண்மையான பால்நிலை சமத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பதிலாக, பெண்களின் பெயர்கள் சிலவற்றை பெயரளவில் மட்டும் வேட்புமனு பட்டியலில் கீழே உள்வாங்குதல் மட்டுமே பிரயோக ரீதியாக செய்யப்படுகின்றது.

சில இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் போதுமானளவு பெண் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பண்புரீதியான வளர்ச்சியில் தாக்கம் செலுத்தும் இன்னொரு விசேட சாதனமாக அமைந்தது அரசு பெண்ணியல்வாதமாகும். அரசினால் பெண்களின் நிலைமைகளை உயர்த்தும் நோக்கில் விசேடத்துவமான பொறிமுறைகளை உருவாக்குதல் மற்றும் பெண்களுக்கான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகள் உருவாக்குதல், செயற்படுத்தல் மற்றும் கண்காணிப்பில் இந்த நிறுவனங்களில் செய்யப்பட்ட சேவைகள் முக்கியமானவையாகும்.

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் 17 இல் இவ்வாறான பொறிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதோடு இதன் சிறந்த பெறுபேறுகள் பலவாகும். ஆஜன்டீனா, கொஸ்டரிகா மற்றும் பொலிவியா போன்ற நாடுகளில் தேசிய பெண்கள் கவுன்சில் அல்லது தேசிய பெண்கள் நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது அரசியலமைப்பு விதிமுறைகள் மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் ஆகும். இதன்மூலம் இந்நாடுகளில் போதுமான வளமும் உத்தியோகத்தர்களுடன் கூடிய, நிலையான தன்மையில் இந்நிறுவனங்கள் செயற்படுகின்றன. எனினும் பெரும்பாலான இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் (பிரேசில், கொலம்பியா, பேரு, உருகுவே மற்றும் வெனிசுவெலா) இந்த நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது ஜனாதிபதியின் கட்டளையினாலாகும். இவ்வாறான நாடுகளில், ஜனாதிபதிகளின் மாற்றத்தோடு பெரும்பாலும் இந்த நிறுவனங்களும், அவற்றுக்கு கிடைத்த வளங்களும் மாறிவிடுகின்றன. அத்தோடு அவற்றால் செய்யக்கூடிய தாக்கமும் இதன் மூலம் மாற்றமடைகின்றது. ஒன்றில் இந்த நிறுவனங்கள் தேசிய ஒதுக்கீடுகளில் தங்கியிருக்கும். இந்த ஒதுக்கீடுகள் நிறைவடைந்தவுடன் இந்த நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளும் பெயரளவு தன்மையாக மாறிவிடுகிறது. இந்த அனுபவங்களின் மூலம் தெளிவாவது பங்கு முறைமை சட்டத்தின் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை வெற்றிக்கொள்வதற்கு அரசு நிறுவனங்களின் ஈடுபாடு மற்றும் தியாகம், விசேடமாக குறித்த சட்ட உருவாக்கத்திற்கும், அவற்றை சரியாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் கண்காணிப்புக்கும் அரசு காட்டும் ஒத்துழைப்பு அத்தியவசியமானதாகும். இதில் விளங்குவது, பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக அரசின் உண்மையான அரசியல் விருப்பம் மற்றும் ஈடுபாடு என்பன அத்தியவசிய சாதனங்களாகும்.

பங்கு முறைமையை யாப்பு ரீதியாக உருவாக்குவதால் மட்டும் நேர்கணிபு பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இலத்தின் அமெரிக்க அனுபவங்களில் தெளிவாவது அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண்கள் மற்றும் குறித்த நிருவாக தலைவர்கள் உண்மையாக பெண்களின் தேவைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினால் மட்டுமே பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் போதுமானளவு வளர்ச்சியை பண்புரீதியான வளர்ச்சியாகக்கிக் கொள்ள முடியும். அத்தோடு பெண்கள் இயக்கங்கள் வலுவாகவும் முறையான

வகையிலும் பங்கு முறைமையை வெற்றிக்கொள்வதற்கு மட்டுமின்றி அதனை சரியாக நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் போதுமானளவு அழுத்தம் கொடுத்தல் அத்தியவசியமானது என்பது இந்நாடுகளின் அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. பெண் இயக்கங்கள் இதற்காக ஈடுபாடு காட்டாமையும் தியாகம் செய்யாத சந்தர்ப்பங்களில் பங்கு முறைமை சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதால் மட்டும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை வளர்ச்சியடைய செய்ய முடியாது என்பது இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் அனுபவங்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. (Vargas, 2002).

ஆபிரிக்க மற்றும் அரபு நாடுகளின் அனுபவம்

யுத்தத்திற்கு பின்னரான சூழல் காணப்படும் ஆபிரிக்க நாடுகள் சிலவற்றில் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக பங்கு முறைமை சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் ருவண்டா, தென்னாபிரிக்கா, உகண்டா, சூடான், கென்யா, டான்சானியா, ஈராக் மற்றும் மொரோக்கோ பொன்ற நாடுகள் முக்கியமானவை. உள்ளக பாராளுமன்ற சங்கத்தின் புள்ளிவிபரங்களின்படி 2012ம் ஆண்டில் உலகின் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் உயர் விகிதாசாரத்தை ருவண்டா (56.3%) பெற்றுள்ளது. தெனாபிரிக்கா 7ம் இடத்தில் உள்ளதோடு 42.3% விகிதாசாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. மொசாம்பிக் உலகில் 12ம் இடத்தை பெற்றுள்ளது. இதன் விகிதாசாரம் 39.2% ஆகும். உகண்டாவின் விகிதாசாரம் 35.0% ஆவதோடு உலகில் 19ம் இடத்தில் உள்ளது. ஈராக் இந்த விகிதாசாரத்தில் 25.2% ஆகும் (www.ipu.org-2012). சூடான் 24.6% ஆகும். மொரோக்கோ உலக பாராளுமன்றங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் 77வது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் விகிதாசாரம் 17.0% ஆகும். இது அரபு நாடுகளின் ஒட்டுமொத்த விகிதாசாரமான 11.7% விடவும் அதிகமான பெறுமதியை பெற்றிருப்பது விசேட அம்சமாகும். பங்கு முறைமை சட்டத்தால் ஆபிரிக்க நாடுகள் பெற்றுள்ள பெறுபேறு மற்றும் அனுபவங்கள் பலவாகும்.

சில ஆபிரிக்க நாடுகளில் விசேடமாக யுத்தக்கால சூழ்நிலையினுள் பெண்கள் இயக்கங்கள் வலுவடைந்தன. பெண் துன்பிரயோகம், மனித படுகொலைகள், வறுமை, தொழிலின்மை,

மந்த போசனை மற்றும் குறைந்த கல்வி வசதிகள் போன்றவற்றால் பிள்ளைகள் முகங்கொடுக்கும் முரண்பாடுகளால் இவர்களுக்கு முன்னரை விடவும் முறையான வகையில் ஒழுங்கமைந்து தீர்மானம் எடுப்பதில் தாக்கம் செலுத்த யுத்தகாலத்திலேயே தொடங்கினர். யுத்த முரண்பாடுகள் நிறைவடைந்த உடனேயே, இந்நாடுகள் புதிய அரசியல் அமைப்புகளை உருவாக்க ஆரம்பிக்கும்போது, ஐக்கிய நாடுகள் சபை போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் மற்றும் வலுவான வெளிநாடுகள் மிகவும் சிறந்த ஜனநாயகத்தன்மையிலான அரசியலமைப்புகளை உருவாக்க அழுத்தம் கொடுத்தன. அத்தோடு சில பெண் அமைப்புகள் மற்றும் பெண் செயற்பாட்டாளர்கள் தேர்தல் முறைமையை விமர்சித்து, புதிய தேர்தல் முறையூடாக பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு தேவையான யோசனைகளை தயாரித்து முன்வைத்தன. இன்னும் சில நாடுகள் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு யாப்புரீதியான வாய்ப்பினை வழங்கி, இந்த நாடுகளின் ஜனநாயக அரசியல் முறைமை தொடர்பாக சிறந்த சித்திரம் ஒன்று சர்வதேசத்தில் உருவாகுவதால் பங்கு முறைமை சட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. அத்தோடு சில நாடுகள் சர்வதேச உதவிகளைப் பெறும் நோக்கிலும் யாப்புரீதியான பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தின.

ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கிடையில் ருவண்டா மற்றும் உகண்டா போன்ற நாடுகள் பங்கு முறைமை சட்டத்தை அரசியல் அமைப்பில் உள்ளடக்கியதோடு, சூடான் போன்ற நாடுகள் தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் வேட்புமனு பட்டியலில் பெண்களுக்கான பங்கொன்றை ஒதுக்கின. அரசியல் கட்சிகளின் உள்ளகச் சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை திருத்தி தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் பெண்களுக்கு பங்கொன்றை ஒதுக்குதலை தென்னாபிரிக்கா மற்றும் மொசாம்பிக் போன்ற நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

எகிப்து அன்வர் சதாத் அரசாங்கத்தால் ஜனாதிபதி கட்டளையொன்றின் மூலம் 1979ம் ஆண்டு பாராளுமன்றில் 30 ஆசனங்கள் (335 மொத்த ஆசனம்) பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. சதாத் தமது மனைவியுடன் சூடானுக்கு சென்ற வேளையில் அந்நாட்டில் காணப்பட்ட பங்குமுறைமை சட்டம் தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டி எகிப்துக்கும் இதற்கு சமமான முறை ஒன்றினை அறிமுகப்படுத்தினார். 1987ம் ஆண்டு இந்த

சட்டம் மாற்றப்பட்டு அரசியல் கட்சிகள் முன்வைக்கும் வேட்புமனு பட்டியலில் 10% பெண்களுக்கு ஒதுக்குதல் ஆரம்பமானது. இதனோடு ஜனாதிபதியால் 10 பெண்களை பாராளுமன்றாளுக்கு நியமித்தலும் ஆரம்பமானது. எனினும் இந்த சட்டத்தின் பெறுபேறாக எகிப்தின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் பண்பு அடிப்படையிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு வளர்ச்சியடையவில்லை என்பது சில ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (ABU-zayd, 1998).

மொரோக்கோவின் பாராளுமன்றாக்கான 325 உறுப்பினர்களும் எளிய பெரும்பான்மை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதில் 295 பேர் தேசிய மட்டத்திலான வாக்காளர் தொகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், எஞ்சிய 30 பேர் பெண்களை மட்டும் உள்ளடக்கிய பட்டியலில் இருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். 2002ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் இந்த ஒதுக்கப்பட்ட 30 ஆசனங்களுக்கு மேலாக பொது ஆசனங்களிலும் 5 பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இதன்படி பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் 10.8% ஆகியது. 2011ம் ஆண்டு நவம்பர் தேர்தலில் இத்தொகை 67 (17.0%) வரை வளர்ச்சியடைந்தது.

2011ம் ஆண்டு ஜோர்தானின் தேர்தல் சட்டம் மாற்றப்பட்டு பாராளுமன்றின் கீழ் சபை ஆசனங்கள் 110 இல் 6 பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் கூடுதல் வாக்குகளைப் பெற்ற பெண் வேட்பாளர் ஜோர்தான் மன்னரால் பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்படுவார். இந்த சட்டத்தினால் 2003ம் ஆண்டு தேர்தலில் ஜோர்தான் பாராளுமன்றாக்கு 6 பெண்கள் (5.0%) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 2010ம் ஆண்டு நவம்பர் தேர்தலில் இத்தொகை 13 (10.8%) ஆக வளர்ச்சியடைந்தது (Norris, n.d).

ருவண்டா அரசியலமைப்பில் 9(4) உறுப்புரைக்கு ஏற்ப தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களிலான நிறுவனங்களில் குறைந்தபட்சம் 30% ஆவது பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும். இதன்படி பாராளுமன்றின் முதலாம் சபையின் 80 பிரதிநிதிகளில் 24 பேரும் இரண்டாம் மன்றத்தில் 20 பேரில் 6 பேர் பெண்களாக இருக்க வேண்டும். யுத்தத்திற்கு பின்னரான முரண்பாட்டு சூழலில் ருவண்டா பெண்கள் புதிய ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பொன்றினை உருவாக்குவதற்காக பல்வேறு வழிகளில் அழுத்தம்

கொடுத்தனர். யாப்பு உருவாக்கத்தின் பின்னர் நடைபெற்ற முதலாவது தேர்தலில் பெண்கள் கூடுதல் வாக்குகளை பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் வாக்காளர்களை தெளிவுப்படுத்தும் இயக்கங்கள் பெண் அமைப்புகளாலும் அரசினாலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. ருவாண்டா சமாதான உடன்படிக்கையை கையெழுத்திடும்போது பெண்கள் இக்கலந்துரையாடல்களில் நேரடியாக பங்குகொண்டு பெண்களின் அனுபவம் மற்றும் தேவைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். முதலாவது தேர்தலில் இந்த பெண்கள், பெண்ணொருவருக்கு ஏன் வாக்களிக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பில் வாக்காளர்களை தெளிவுப்படுத்துவதில் முன்னிலை எடுத்தனர். இதற்கும் மேலாக, ஐக்கிய நாடுகளின் பெண்கள் அபிவிருத்தி நிதியம் (UNIFEM) ருவண்டாவை மீள கட்டியெழுப்புவதில் அதிகளவில் ஒத்துழைப்பு வழங்கி, முதலாவது தேர்தலில் போட்டியிட்ட பெண்களுக்கு பல்வேறுப்பட்ட வகையில் உதவி செய்தது. இதன் பெறுபேறாக ருவண்டா பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபையில் 80 பிரதிநிதிகளில் 24 (30.0%) மற்றும் இரண்டாம் சபையின் 20 பிரதிநிதிகளில் 6 (30.0%) பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 2012ம் ஆண்டு உள்ளக பாராளுமன்ற சங்கத்தின் புள்ளிவிபரங்களின் படி முதலாம் மன்றில் 45 (56.3%) மற்றும் இரண்டாம் சபையில் 10 பெண்கள் (50.0%) பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்தனர் (<http://www.ipu.org>).

ருவண்டாவில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கையில் மட்டும் அல்ல பண்பு ரீதியாகவும் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது என பல்வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. பெண்கள் முகங் கொடுக்கும் வறுமை மற்றும் தொழிலின்மை, பிள்ளைகள் முகங் கொடுக்கும் மந்தபோசனை, கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகள் போதுமானளவு கிடைக்காமை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை தீர்த்துக்கொள்வதில் ருவண்டா பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகள் முன்னிலை எடுத்தமை விசேடமானதாகும். தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் இந்த பெண் பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றி அதிக பலன்களை பெண்களும் பிள்ளைகளும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர் என்றும், ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் பொதுச்செயலாளராக இருந்த கொபிஹனான் ஒருமுறை குறிப்பிட்டமை இந்த விசேடத்துவம் மிகவும் அவாதானம் கொள்கின்றது. மேலும், பெண்களின் தலைமைத்துவ வளர்ச்சி, வலுவூட்டல் மற்றும் தன்னம்பிக்கை வளர்ச்சியடைந்தமையும்

பங்கு முறைமையின் சிறந்த பெறுபேறுகளில் ஒன்றாக குறிப்பிட்டார். ருவண்டாவில் இந்த சிறந்த பெறுபேறுகள், தென்னாபிரிக்கா மற்றும் மொசம்பிக் போன்ற நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு பெரிதும் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது.

ஈராக்கிலும் யுத்தத்தின் பின்னரான சூழலில் புதிய ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பினை உருவாக்கத்திற்கு பெண்களும் அழுத்தம் கொடுத்தனர். இதன்போது யாப்பு மூலமான பெண் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என ஈராக்கின் பெண்களும் சர்வதேச நிறுவனங்களும் கேட்டிருந்தன. இதன் பெறுபேறாக, பிரதிநிதிகள் சபையில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் 25% விட குறைவாக இருக்க முடியாது என்ற விதிமுறைமை ஈராக்கின் புதிய அரசியல் அமைப்பில் 49ம் உறுப்புரையில் உள்ளடக்கப்பட்டது. தற்போது ஈராக் பாராளுமன்றில் 325 பிரதிநிதிகளில் 82 பேர் (25.2%) பெண்களாவர்.

ஆபிரிக்க நாடுகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணளவிலும் மற்றும் பண்பூர்தியாகவும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகிய நாடாக தென்னாபிரிக்காவை குறிப்பிட முடியும். 1996ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் அந்நாட்டில் காணப்பட்ட ஹோபார்தீட் அரசாங்கத்தின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் 2.8% க்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. எனினும் தென்னாபிரிக்கா, விசேடமாக நெல்சன் மண்டேலாவின் தலைமைத்துவத்தில் 1990களின் ஆரம்பத்தில் இருந்து காலணித்துவத்திற்கும் ஹோபார்தீட் நிருவாகத்திற்கு எதிராக போராடி, 1994இல் ஜனநாயக அரசாங்கம் ஒன்று தாபிக்கப்பட்டதன் பின்னர் இந்நிலை மாற்றம் அடைந்தது. 2009 ஏப்பிரல் தேர்தலில் அந்நாட்டின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் விகிதாசாரம் 42.3% வரை வளர்ச்சியடையும் வகையில் பேரளவான மாற்றம் ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் பெறுபேறாக தென்னாபிரிக்காவின் பெண் பிரதிநிதித்துவம் உயர் பெறுமதி பெரும் நாடுகளில் ஏழாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளதோடு, இதில் செல்வாக்கு செலுத்திய விசேட காரணிகள் இரண்டாகும். ஒன்று, ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் (African National Congress) தேசிய சுதந்திரத்திற்காக அந்நாட்டு பெண்கள் செயற்றிறனான வகிபங்கொன்றினை ஏற்றமையாகும். இரண்டாவதாக இதன் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலா உள்ளிட்ட ஆபிரிக்க தேசிய

காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களால் பெண் பிரதிநிதிகளின் வளர்ச்சிக்காக அறிமுகப்படுத்திய சாதகமான கொள்கைகள் மற்றும் அவற்றை செயற்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பொறிமுறைகளுமாகும். தென்னாபிரிக்க காங்கிரஸ் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலா தனிப்பட்ட வகையிலும், முதலாவது சுதந்திர அரசாங்கத்தின் ஜனாதிபதியாகவும், அந்நாட்டின் பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், சகல தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களிலும் பெண்களின் உண்மையான பங்குப்பற்றலை வளர்ச்சிக்காக காட்டிய அரசியல் ஈடுபாடு மற்றும் தியாகம், விசேடமாக யுத்தத்திற்கு பின்னரான அரசுகளுக்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

1996ல் தென்னாபிரிக்கா அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின்போது, இந்நாட்டுப் பெண்கள், விசேடமாக பெண்களின் தேசிய சபை இயக்கம் (Women's National Coalition Campaign) அதிகமாக அழுத்தம் கொடுத்து பெண்களின் உரிமைகளை புதிய அரசியல் அமைப்பிற்கு உள்வாங்குவதற்கு முன்னிலை எடுத்தனர். 1994, தென்னாபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய ஐக்கிய அரசாங்கம் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலை தென்னாபிரிக்காவில் தேசிய மட்ட பிரதிநிதித்துவதற்கு யாப்புரீதியான பங்கு முறைமை ஒன்றினை தீர்மானிக்கவில்லையாயினும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்காக பங்குமுறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டின் உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களில் அரைவாசி எளிய பெரும்பான்மை முறையிலும் மிகுதி அரைவாசி விகிதாசார முறைப்படியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். தென்னாபிரிக்க உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 1995இல் 29.6%, 2000 40% மற்றும் 2006 43% வரை வளர்ச்சியடைய பங்குமுறைமையும், பிரதிநிதித்துவ முறையும், தென்னாபிரிக்க காங்கிரஸின் ஜனநாயக கொள்கைகளுமே அடிப்படையில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

சட்டமுறையான பங்கு முறைமையை தேசிய மட்டத்தில் பயன்படுத்தாவிட்டாலும், தென்னாபிரிக்க காங்கிரஸின் சுயாதீன பங்குமுறையினால் 1994இல் தேசிய சட்டசபையில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 27.75%, 1999 - 30%, 2004 - 32.75% மற்றும் 2009 இல் 42.3% வரை விரைவான முறையில் வளர்ச்சியடைந்தது. பிராந்திய சட்டசபைகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் அவ்வாறானவையில்

வளர்ச்சியடையாவிட்டாலும் பொதுவாக ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதித்துவத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இந்த விகிதாசாரம் 1994 இல் 27.1%, 199 -32.3% மற்றும் 2009இல் 41% ஆகும். எந்த பிராந்திய சட்டசபைகளிலும் 35% குறைவான பெண் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை (Morna, Rama, Mtonga, 2009).

தென்னாபிரிக்க காங்கிரஸில் பெரும்பான்மை அதிகாரம் கொண்ட 4 பிராந்தியங்கள் (கௌடெங் - Gauten கிழக்கு கேப், வட கேப் மற்றும் வடமத்திய கேப்) பிரதமர் பதவிகளுக்கு 2009இல் பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த கொள்கையை பின்பற்றி, ஜனநாயக முன்னணி அரசாங்கம் அதிகாரத்தில் உள்ள மேற்கு கேப் பிராந்தியத்தினாலும் 2009இல் இதன் பிரதமர் பதவிக்கு பெண்ணொருவரை நியமித்தது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் 2009 கட்சியின் வருடாந்த மாநாட்டில் உறுதியொன்றினை வழங்கி 2010 ஆகும் போது தென்னாபிரிக்க சட்டசபையில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை 50% வரை உயர்வடையச் செய்வதாக குறிப்பிட்டது. 2009 சட்டசபையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பெண்களின் 48.3% ஆபிரிக்க காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் என்பது இதன் விசேடமாகும். ஏனைய தென்னாபிரிக்க கட்சிகள் தேசிய தேர்தல்களில் சுயாதீன பங்கு முறைமையினை அறிமுகப் படுத்தி கொடுக்காவிட்டாலும், தேசிய காங்கிரஸின் அழுத்தம் வேறுவகைகளில் இவற்றுக்கு கிடைத்தன. 2006இல் தென்னாபிரிக்க பெண்கள் 50:50 உரிமைகளுக்காக போராட்டத்தை நடத்தியதோடு, இதன்பின்னர் தேர்தல்களில் ஏனைய கட்சிகளினாலும் 20 -30% வரை பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் வேட்புமனுக்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன. அத்தோடு இந்த அழுத்தத்தினால் ஏனைய கட்சிகள், ஆபிரிக்க காங்கிரஸை கடைப்பிடித்து பெண்கள் கட்சி பிரிவுகளை உருவாக்குதல் மற்றும் கட்சியின் உள்ளக பதவிகளில் 50% பெண்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தலும் இந்த அழுத்தத்தால் கிடைத்த பெறுபோறாக அடையாளப்படுத்த முடியும். மேலும், தென்னாபிரிக்க அபிவிருத்தி சமூகக் கட்சி, 2015இல் தேசிய சட்டசபைக்கு தமது கட்சியில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பெண்களின் விகிதாசாரத்தை 50% வரை உயர்த்துவதற்கு உறுதியளித்துள்ளது.

2009ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாத தேர்தலில் தென்னாபிரிக்க முதலாம் சபையில் 169 பெண்கள் (மொத்தப் பிரதிநிதித்துவம் 400) (42.3%) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இரண்டாம் சபையில் உள்ள பிரதிநிதிகள் 53 பேரில் 17 பேர் (32.10%) பெண்களாவர் (<http://www.ipu.org>). இந்த எண்ணிக்கை ரீதியான வளர்ச்சியினூடாக பண்புரீதியான வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்துவதற்கு தென்னாபிரிக்கா பாராளுமன்ற பெண் உறுப்பினர்கள் பெரிதும் பங்களிப்பு செய்தனர். முதல் ஐந்து வருடங்களினுள் பெண்களுக்காக வைத்திய மத்திய நிலையம் 268 விசேடமாக கிராமப்புறங்களில் உருவாக்கப்பட்டமை, சுகாதார மத்திய நிலையங்கள் 2358 மீள் நிர்மானம் செய்தல், கிராமப்புற பாடசாலைகள் 1497 மீள் நிர்மானம் செய்தல், வறுமையால் வாடும் 5.5 மில்லியன் பிள்ளைகளுக்காக பகலுணவு பெற்றுக்கொடுக்கும் செயற்றிட்டத்தை ஆரம்பித்தல், ஒரு வயதுக்கு குறைந்த தென்னாபிரிக்க பிள்ளைகளின் 63.3% க்கு நோய் எதிர்ப்பு தடுப்பூசி வழங்குதல், ஆறு வயதுக்கு குறைந்த மற்றும் தாய்மார்களுக்கும் இலவசமாக வைத்திய சேவைகளை பெற்றுக்கொடுத்தல் செயற்றிட்டத்தை ஆரம்பித்தல், 2 மில்லியன் அளவான கிராமங்களுக்கு குடிநீர் செயற்றிட்டங்களை உருவாக்குதல், வறுமையாக மில்லியன் அளவான குடும்பங்களுக்கு வீடுகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், 3.5 மில்லியன் நகர மக்களுக்கு நகர சபை ஊடாக நீரிணைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், மின்சாரம் மற்றும் குப்பைகளை சேகரிக்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் மற்றும் 313,179 வீடுகளுக்கு, கிராமிய பாடசாலைகள் 25,900 ம் மற்றும் சுகாதார மத்திய நிலையங்கள் 2000 போன்றவற்றுக்கு மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் போது இந்த பெண் பிரதிநிதிகள் முக்கிய பங்காற்றினர். அத்தோடு பெண்கள் உரிமைகளை அரசியலமைப்பில் உள்வாங்குதல், தேசிய பெண்கள் ஆணைக்குழுவினை தாபித்தல், சிடோ சமவாயத்தை கைச்சாத்திடல் மற்றும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு எதிராக சட்டங்களை உருவாக்குதல் போன்றவற்றில் இப் பெண் பிரதிநிதிகள் முக்கிய பங்காற்றினர். அத்தோடு இவர்களின் அழுத்தத்தால் இந்தச் சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த தேவையான பொறிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், இந்த நிறுவனங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கல், குறித்த யோசனை பரிந்துரைகள் மற்றும் அறிக்கைகளை வழங்கி அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கல்

மற்றும் குறிப்பிட்ட செயற்றிட்ட கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீடுகள் போன்ற செயற்பாடுகளிலும் இப் பெண் பிரதிநிதிகள் உண்மையாக பங்குபற்றியமை தென்னாபிரிக்கா தொடர்பில் விசேடமானதாகும் (Myakayaka-Manzini, 1998).

எனினும் இந்த சிறந்த பெறுபேறுகளை பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியமை ஆபிரிக்க மற்றும் அரபு நாடுகளில் பொதுவானதாக இல்லை. இதில் பல காரணிகள் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும் போதும் நடைமுறைப்படுத்தும் போதும் அரசு, அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகள் மற்றும் ஏனைய சிவில் அமைப்புகளிலும் காட்டப்பட வேண்டிய தூண்டுதல் மற்றும் தியாகம் அதனை சாத்தியமாக்கிக் கொள்வதற்கு அத்தியவசியமான காரணியாகும். சர்வதேச மற்றும் தேசிய அழுத்தங்களாலும் சில நாடுகளில் பங்குமுறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் அரசியல் கட்சிகள் அதனை சரிவர நடைமுறைப்படுத்த ஈடுபாடு காட்டாவிட்டால், சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. சட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட வேட்புமனு அளவு பெண்களுக்கு கொடுக்கப்பட வில்லையாயின், அல்லது வெற்றிபெறும் வாய்ப்பில்லாத தேர்தல் தொகுதிகளில் பெண்களுக்கு வேட்புமனுக்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் இதனால் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. அத்தோடு, அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் உறவினர்கள் மற்றும் நெருக்கமான பெண்களுக்கு வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுத்து அவர்களை கட்சியின் தேவைகளை ஈடுசெய்துகொள்வதற்கு மட்டும் பயன்படுத்துவதானால் இதன்போதும் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்வது கடினமாகும். அரசியல் கட்சிகள் சரிவர பெண்களுக்கு குறித்த தொகை வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுக்கின்றனவா என்பது தொடர்பில் விழிப்பாய் இருத்தல், அவ்வாறு நடைபெறாதபோது குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் ஊடாக அவற்றை நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்ளல் பெண் மற்றும் சிவில் அமைப்புகளால் செய்யப்பட வேண்டும். இதன்போது, குறித்த அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் உதாரணமாக தேர்தல் ஆணைக்குழு அல்லது ஆணையாளர் மற்றும் நீதித்துறை அரசியல் கட்சிகளுடாக அந்த சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தலுக்காக பக்கசார்பற்றதும் நீதியான முறையிலும் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும்.

பெண்களுக்கான ஆசனங்களை ஒதுக்கும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போது, பெண் உறுப்பினர்கள் நேரடியாக வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், அரசு மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் பெண்களின் தேவைகளை உண்மையான முறையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் இருக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளுக்கு வேட்பாளர்களாக இருப்பதற்கு அல்லது நியமிப்பதற்கு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கட்சிக்கு அல்லது அரசாங்கத்தின் தலைவரின் ஒத்துழைப்பாளர்களை நியமிப்பதற்கு பதிலாக, பங்கு முறைமையால் எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கங்களை அடைந்துக்கொள்வதற்காக செயற்பட வேண்டும். அரசு போலவே அரசியல் கட்சிகளும் பயிற்சியாளர்களாக அரசியலில் நுழையும் பெண்களுக்கு அரசியல் அறிவு, தலைமைத்துவ பயிற்சி மற்றும் பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஒத்துழைப்பினை வழங்குதல் போன்ற முதன் முறையாக மட்டுமேனும் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கும், முறையான செயற்றிட்டம் ஒன்றினை நடைமுறைப்படுத்தல் அத்தியவசியமானதாகும். இதற்காக பெண்களும் சிவில் அமைப்புகளும் ஒத்துழைப்பை வழங்க முடியும். தேர்தலில் போட்டியிடக்கூடிய பெண் வேட்பாளர்களின் பெயர்கள் மற்றும் தகவல்களை ஒன்றுத்திரட்டி குறித்த கட்சிகளுக்கு வழங்குதல், அவர்களுக்கு தேவையான அறிவு மற்றும் பயிற்சிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், அந்தந்த கட்சிகளின் சிரேஷ்ட தலைவிகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் மற்றும் பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஒத்துழைப்பினை வழங்குதல் போன்றவற்றால் இந்த ஒத்துழைப்பை வழங்கலாம். பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும் போதும் நடைமுறைப்படுத்தும் போதும், அரசு, அரசியல் கட்சிகள், சிவில் அமைப்புகள் மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக ஈடுபாடு காட்டுகின்ற பெண்கள் தனிப்பட்ட வகையிலும் கூட்டாகவும் இதனால் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை வெற்றிக் கொள்ள உயர்ந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்படவில்லையாயின், இது ஏனைய சட்டங்களைப் போலவே இன்னொரு சட்டமாக மாறிவிடும். இதனால் பங்குமுறையினால் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ள இதன் அனைத்து அம்சங்களிலும் உண்மையான செயற்பாட்டு ஒத்துழைப்பு அத்தியவசியமானது.

பங்குமுறையினை வெற்றிக் கொள்வதற்கும் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும் உலக நாடுகள் மீன்பற்றும் உபாயமுறைகள்.

அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் பலவும் பல்வேறு பங்கு முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளதோடு, இதில் பெரும்பாலானவை தாம் எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகளை அடைந்துள்ளன. இந்நாடுகள் பங்கு முறையை வெற்றிக்கொள்ளவதற்கும் சிறந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்ளவும் பயன்படுத்திய உபாய முறைகளை தெரிந்துக்கொள்ளல் இலங்கைப் போன்ற நாடுகளுக்கு மிகவும் பிரயோசனமானதாகும். முன்னைய அத்தியாயத்தில் கலந்துரையாடப்பட்ட நாடுகளில் இதற்காக பயன்படுத்திய உபாயமுறைகளில் பிரதான உபாய முறைகள் சிலவற்றை அடையாளப்படுத்தலாம். அவையாவன.

- I. சர்வதேச அமைப்புகளும் பலமிக்க நாடுகளின் ஒத்துழைப்பினை பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் அவர்கள் ஊடாக தேசிய அரசியலுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல்.
- II. சர்வதேச/பிராந்திய பெண்ணியல்வாதமும் பெண்கள் இயக்கங்களுடன் தேசிய இயக்கங்களின் வலையமைப்பாக்கம், அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல், அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் மக்களை தெளிவுப்படுத்தல் மற்றும் பெண்களின் திறன் விருத்திக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கல்.
- III. அரசு பெண்ணியல்வாதம் அல்லது பெண்களின் நிலையினை உயர்த்துவதற்கான ஆர்வம், தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் அரசு தரப்பினர் மற்றும் பெண்ணியல் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிருவாக உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளல்.
- IV. அரசியல் கட்சிகளின் தியாகம், ஈடுபாடு மற்றும் ஒத்துழைப்பு பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் அந்தவிடயம்

தொடர்பில் ஆர்வம் உடைய தலைமைகளுடன் இணைந்து செயற்படல்.

- V. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக உதவி செய்யக்கூடிய நிறுவனங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளல்.

சர்வதேச அழுத்தம்

இன்று உலகில் 90 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் பங்குமுறைமையினை அறிமுகப்படுத்தவும், 25 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் கலந்துரையாடல் மற்றும் இதற்கான யோசனைகளை ஆரம்பிப்பதற்கும் சர்வதேச அமைப்புகளும் உலகின் பலமிக்க நாடுகளினதும் அழுத்தங்களை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. விசேடமாக, ஐக்கிய நாடுகளின் தாபனம் 1975 முதல் சர்வதேச பெண்கள் மாநாட்டின் ஊடாக தீர்மானம் எடுக்கும்போது ஆண் பெண்களின் சம பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் அவதானம் செலுத்தியமை உலகில் பல நாடுகளில் பங்கு முறைமையை கருத்தியலுக்கு வழிவகுத்தது. 1995 பீஜிங் செயற்பாட்டு திட்டத்தில் பெண்களுக்கும் ஆண்களை போலவே சமமான முறையில் தீர்மானம் எடுத்தல் மட்டங்களில் தேவையான தலைமைத்துவம் மற்றும் திறன் விருத்தியினை அபிவிருத்தி செய்வதன் தேவைத் தொடர்பான அவதானம் செலுத்தியமை இந்த அழுத்தத்தை மேலும் உயர்த்தியது (Krook, 2004). ஆண் பெண் பால்நிலை பங்குமுறைமை தொடர்பில் உலக அனுபவங்கள் பற்றிய ஆய்வொன்றில் மோனோ லீனா க்ரூக் (Mona Lena Krook) குறிப்பிடுவதாவது “உலகின் பங்கு முறைமை பரவுவதற்கு தேசிய பெண்கள் இயக்கங்கள், வலய மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான பெண்கள் இயக்கங்கள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகள் பாரிய அளவில் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளன” என்கிறார் (Krook, 2004:3). க்ரூவின் கருத்துக்கு ஏற்ப சர்வதேச அமைப்புகள் நேரடியாக தேசிய அரசாங்கங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துள்ள வாய்ப்புகள் உண்டு என்பதாகும். இன்னொருவகையில் சர்வதேச அமைப்புகள், வலய மற்றும் இனங்களுக்கிடையில் பெண்கள் அமைப்புகள் மற்றும் தேசிய பெண்கள் அமைப்புகளுடன் தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளல், வலையமைப்பாதல், கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல் மற்றும் செயலமர்வுகளை நடத்தல், ஆய்வுகளை கண்காணித்தல், தனிப்பட்ட

மற்றும் நிபுனத்துவ மட்டங்களிலான அனுபவங்களை பகிர்ந்துக் கொள்ளல் மற்றும் அரசு மற்றும் சிவில் அமைப்புகளை தூண்டுதல் அல்லது ஆர்வம் காட்டச் செய்தல் மூலம் பங்கு முறைமையினை வெற்றிக்கொண்டுள்ளன. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் தேசிய பெண்கள் அமைப்புகள், சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் நிபுனர்கள் பங்குமுறைமை தொடர்பான கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்து, குறிப்பிட்ட யோசனைகள் என்பவற்றை முன்வைத்து பின்னர் சர்வதேச அமைப்புகள் அல்லது வெளிநாடுகளால் இந்த தேசிய அமைப்புகளுக்கு வளங்கள், அறிவு, யோசனைகளைத் தயாரித்தல், பயிற்சி வழங்கல் மற்றும் குறித்த தகவல்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் தொடர்பான புள்ளிவிபரங்களை பெற்றுக்கொடுப்பதன் மூலம் உதவி வழங்கிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

யுத்தத்திற்கு பின்னரான சூழல் காணப்படும் நாடுகள் பல ஜனநாயக அரசியல் அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தும் போது, அவற்றுக்கு பங்குமுறைமை தொடர்பான விதிமுறைகளை உள்ளடக்குவதற்காக முரண்பாடு காணப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இந்நாடுகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நாடுகள் அல்லது சர்வதேச அமைப்புகளின் நேரடி அழுத்தங்கள் பாரியதொரு காரணியாகியது (Krook, 2003). அவ்வாறான விசேட நாடுகள் அல்லது சர்வதேச அமைப்புகள், சில சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் அல்லது பெண்கள் இயக்கங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து பங்கு முறைமையினை கேட்கும்படி அழுத்தப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. அவ்வாறில்லையேல் சர்வதேச அமைப்புகள் வெளியகத் தூண்டலாளர்களாக, தேசிய அமைப்புகளை இது தொடர்பில் தூண்டி, பங்குமுறைமையினை வெற்றிக் கொள்வதற்காக பயன்படுத்த வேண்டிய உபாய முறைகளை அறிமுகப்படுத்தி, வளங்களை வழங்கி, பல்வேறு முறைகளில் மறைமுக அழுத்தங்களை கொடுத்த பல சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன (Maley, 2004).

எகிப்தில் அன்வர் சதாத் சூடானின் பங்குமுறைமை தொடர்பாக தெளிவடைந்து இதற்கு சமமான முறையில் தனது நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தினார். தாய்வானின் பெண்ணியல்வாதியான பெங் வன் ரூ (Peng Wan Ru) சர்வதேச மாநாட்டில் “Critical Mass” கோட்பாடு தொடர்பாக அமெரிக்க பெண்ணியல்வாதியான

ஜோ பிரிட்மன் (Jo Freedman) விடயங்களை கற்றுக்கொண்டு பங்கு முறைமையை கேட்பதற்காக தாய்வான் பெண்கள் இயக்கங்கள் தூண்டப்பட்டன. இதன் பெறுபேறாக, பெண்களுக்காக 10% ஆசனங்களை ஒதுக்கிக்கொள்வதற்கும் அரசியல் கட்சி வேட்புமனுக்களில் 25% சுயாதீனமாக பெண்களுக்காக ஒதுக்கிக்கொள்வதற்கும் தாய்வான் பெண்கள் இயக்கங்களுக்கு முடிந்தது (Hung, 2002).

தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் அல்லது ஜனநாயக இயக்கங்கள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக புதிய அரசாங்கம் தூண்டப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகும். ருவண்டா இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும். 1994ம் ஆண்டு ருவண்டா இனப்படுகொலையின் பின்னர் ருவண்டா தேசப்பிரிய முன்னணி (Rwandan Patriotic Front) அதிகாரத்திற்கு வந்தது. இந்த கட்சியின் தலைவர்கள் உகண்டாவில் மறைந்திருந்த காலத்தில் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தின் மூலம், ருவண்டாவிலும் பெண்களுக்காக ஆசனங்களை ஒதுக்குதல் 2003ம் ஆண்டு புதிய அரசியல் அமைப்பில் விதிமுறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதற்காக தென்னாபிரிக்க அனுபவமும் ருவண்டா ஆட்சியாளர் முன்னணிக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. ருவண்டா சட்டத்திற்கு ஏற்ப வாக்காளர்களுக்கு 3 வாக்குகள் கிடைக்கும். இதில் ஒன்று பொது வேட்பாளருக்கும், இன்னொன்று பெண்ணுக்கும் அடுத்தது இளம் வேட்பாளருக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலும், வாக்குகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளினால் ஆன தனியான பெண்கள் கவுன்சில் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த பெண்கள் கவுன்சில், பொது கவுன்சிலுடன் (ஆண் - பெண் இருசாராரும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்) இணைந்து தீர்மானம் எடுக்கும்போது பெண்களின் ஆசைகள் மற்றும் தேவைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற நிறுவனமாக செயற்படும். பங்கு முறைமைக் கோட்பாடு தொடர்பாக ருவண்டா நிருவாக முன்னணி வெளிநாட்டு அனுபவங்களில் பாடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், இதனை நடைமுறைப்படுத்தும் போது ருவண்டாவுக்கு பொருத்தமான கொள்கைகளை அனுசரித்தது. பெண்கள் கவுன்சிலுக்கு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும்போது பெண்களுக்கான தனியான தேர்தல் நடத்துவது இவ்வாறான கொள்கைகளில் ஒன்றாகும் (Powley, 2003).

தேசிய பெண்கள் இயக்கங்கள்

ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள் உட்பட அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளும் பாரியளவான முறையில் பங்குமுறைமையினை வெற்றிக்கொள்வதற்கு தேசிய பெண்ணியல்வாத மற்றும் பெண்கள் இயக்கம் பாரியளவிலான ஒத்துழைப்பு வழங்கிய சந்தர்ப்பங்கள் பலவற்றை நாடுகளில் கண்டுகொள்ளலாம். 1970 களில் இருந்து ஆண் பெண் சமத்துவம் தொடர்பான கொள்கையில் கைத்தொழில் நாடுகளால் அறிமுகப்படுத்தல் ஆரம்பமாகியது. இதனோடு ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளிலும், பிரான்ஸ், ஜேர்மனி மற்றும் பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளும், பெண்கள் இயக்கங்களால் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கான கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன (Sainsbury, 1993). பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பங்குமுறைமை தொடர்பாக பிரதேச மட்டத்தில் பெண்களை தெளிவுட்டல், கட்சி செயற்பாடுகளுக்காக பெண்களை தூண்டிவிடுதல், பெண்கள் அமைப்புகளின் செயற்பாட்டாளர்கள் அரசியல் பெண் செயற்பாட்டாளர்கள் அரசியல் கட்சிக்குள் செல்வதற்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், கட்சி பதவிகளை பெற்றுக்கொண்டு அதனுடாக கட்சிக் கொள்கைகள் மற்றும் சட்டத்திட்டங்களை மாற்றுவதற்கு தலைவர்களை தூண்டுதல் மற்றும் பெண்கள் இயக்கங்களின் பெண் தலைமைகள் அரசியல் தலைமைகளுடன் கிட்டிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பேரம் பேசுதலும் அச்சறுத்தல் செய்தல் போன்ற பல்வேறு விதமான உபாயமுறைகளை இந்த பெண்ணியல்வாத இயக்கங்கள் பயன்படுத்தின (Lovenduski and Norris, 1993).

உதாரணமாக அவுஸ்ரேலியாவின் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் “அரசியலுக்கான பெண்களின் ஒத்துழைப்பு” (Women into Politics Coalition) 1992இல் உருவாக்கி, பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர்த்துவதற்காக பல்வேறு வகையில் அழுத்தம் கொடுத்தது. 1993இல் அவுஸ்ரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்தின் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெற்ற பெண்களின் நிலைகள் தொடர்பான அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பிலான அறிக்கையும் ஆய்வுகளையும் முன்வைத்து, இந்த பெண்கள் முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. பெண்ணியல்வாத

கார்டூன் உருவாக்குனர்கள் ஊடாக கார்டூன் மற்றும் சித்திரங்களை உருவாக்கி அதன் மூலம் சமூகத்தின் அவதானத்தை வெற்றிக் கொண்டனர். பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைத்து நூற்றாண்டுகள் நிறைவடைந்ததையிட்டு நடைபெற்ற கருத்தரங்கு, செயலமர்வு மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் நூற்றுக்கணக்கில் ஒழுங்கு செய்து, பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான பிரச்சினை மற்றும் இதனை தீர்க்கவேண்டியதன் அவசியம் வெளிப்படுத்தினர். இதனுடாக இந்த செயற்பாடுகள் ஊடாக அரசாங்கம் மற்றும் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து பெண்களுக்கான பங்கொன்றினை கோரினர். அவுஸ்ரேலிய தொழில் கட்சியோடு நெருக்கமான பெண்கள் குழு ஒன்று அவுஸ்ரேலியா பெண்கள் கட்சியினை உருவாக்கி தேர்தலின் போது ஒத்துழைப்பு வழங்குவதாக **ஃபரம் ஃபீசியம்** போதுமான அளவு வேட்டிமனுக்கள் பெண்களுக்கு கிடைக்கவில்லையெனில் தனித்து தேர்தலில் போட்டியிடுவதாகவும் அச்சுறுத்தல் செய்து அழுத்தம் கொடுத்தது.

பெண்களின் தேர்தல் நியாயப்பிரச்சாரத்திற்கான இயக்கம் (Women's Electoral Lobby), 1970 களில் இருந்து அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து, அவுஸ்ரேலிய பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை தேர்தல் கொள்கை மற்றும் கோட்பாடுகளுக்கு சேர்த்தல் மற்றும் தேர்தலின் பின்னர், அரசாங்க அதிகாரத்தை பெற்றுக்கொண்ட கட்சியினுடாக செயற்படுத்தும்போது பாரிய பங்கொன்றை ஆற்றியது. பெண்களுக்கான கொள்கை உருவாக்கத்தில் முன்னிலையெடுத்த பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் மிகவும் சிறப்பாக செயற்பட்ட நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து ஹர்னி (Ernie) விருது வழங்குதலும், அவுஸ்ரேலிய பெண்கள் பயன்படுத்தப்படும் சிறந்த உபாயமுறையாகும் (Sawer and Simms, 1993). இதன்மூலம் பெண்களோடு தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கூடுதல் ஒத்துழைப்பை பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது.

பிரித்தானிய தொழில் கட்சிக்கு அழுத்தம் கொடுத்த விக்டோரிய தொழிலாளர் பெண்களின் வலையமைப்பு (Victorian Labour Women's Network) மற்றும் பெண்கள் கொள்கைக் குழு (Women's Policy Committee) போன்ற அமைப்புகளும் கட்சியினுள் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அழுத்தம் கொடுத்தன.

கட்சியின் உள்ளக பதவிகள் மற்றும் தீர்மானம் எடுக்கும் குழுக்களுக்கு ஆண் மற்றும் பெண்கள் 40% மேற்பட கூடாது என்ற கொள்கையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு இந்த அமைப்புகள் அதிக அழுத்தங்களை கொடுத்தன (Norris and Lovenduski, 1995).

பெண்கள் இயக்கங்கள் மற்றும் பெண்ணியல்வாத இயக்கங்கள் இணைந்து பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக சிறப்பாக செயற்பட்டமைக்கான சிறந்த உதாரணமாக பிரான்ஸிய சமத்துவ இயக்கத்தை (Parity Movement) அறிமுகப்படுத்தியமையை குறிப்பிடலாம். ஆண் தலைமை அரசுக்கு எதிராக பெண்ணியல்வாதிகள், பெண்ணியல் வாதிகளுக்கு எதிராக அல்லது பெண்ணியல் வாத கருத்துக்களை ஏற்காத பெண்கள் மற்றும் பொதுப் பெண்களின் ஒத்துழைப்பினை பெற்றுக்கொண்டு “பெண் பிரதிநிதித்துவம் குறைவடைதல் சகல பெண்களுக்கும் தாக்கம் செலுத்தும் பொது விடயம்” என்ற தொனிப்பொருளின் கீழ் இவர்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டனர். ஸ்டேட்சன் மற்றும் மூர்கன் கருத்திற்கு ஏற்ப (Stetson and Mazur, 2002:11) “1990 இறுதி அரைப்பகுதியில், பெண்களின் தலைமையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பிரான்ஸிய சமத்துவ இயக்கம், அரசியல் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு அதிகமான பெண்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்காக மிகுந்த தியாகத்துடன் செயற்பட்டது. இதன் செயற்பாட்டாளர்களை பெண்ணியல்வாத மற்றும் பெண்ணியல்வாத மல்லாத பெண்கள் என்ற பிரிவினை பகுப்பாய்வு ரீதியான அர்த்தமற்ற பகுப்பாகும் என்றாகும்” இந்த இயக்கங்களுக்கு **வலதுசாரி பெண்கள்** மற்றும் இடது சாரி கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பெண்களும் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட கருத்துடையவர்களும் இணைந்துக்கொண்டனர். இதற்கு சமாதரமாக சிலியில் இடதுசாரி மற்றும் **வலதுசாரி** பெண்கள் இணைந்து அமைப்புகள் மற்றும் பெண்கள் இயக்கங்களின் ஒத்துழைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் கட்சிகளின் வேட்புமனுக்களில் பெண்களுக்கு பங்கொன்றை ஒதுக்கிக் கொள்வதற்கு அழுத்தம் கொடுத்தது (Baldex, 2002).

பேக்வித் (Beckwith, 2001:372) இற்கு ஏற்ப “அனைத்து பெண்கள் அமைப்புகள் பெண்ணியல் அமைப்புகள் அல்ல. அத்தோடு, அனைத்து பெண்கள் அரசியல் செயற்பாடுகளும் பெண்ணியல்வாதம் அல்ல.

பொதுவில் பெண்கள் முகங் கொடுக்கின்ற பிரச்சினையான குறைந்த அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்ற பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பெண்கள் பொதுவில் “பெண்கள் இயக்கங்களாக ஒன்றிணைதலுக்காக பயன்படுத்த வேண்டிய சிறந்த உபாயமுறையாகும்”.

பெண்கள் இயக்கங்கள் மற்றும் பெண்ணியல்வாத இயக்கங்கள் பல பெண்களின் பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு பல்வேறு முறைகளில் அரசிற்கு அழுத்தம் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு. விசேடமாக ஒரு ஆட்சிகாலத்தில் புதிய ஆட்சி முறைக்கு உள்வாங்கும் சந்தர்ப்பங்களில், புதிய சட்டம் அல்லது புதிய அரசியலமைப்புக்கு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் விதிமுறைகள் உள்ளடக்கும் போது, சில தேசிய பெண்கள் இயக்கங்கள் சாத்தியமான முறையில் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது. ஈராக்கின் பெண்கள் இயக்கம் சிறந்த உதாரணமாகும். ஈராக்கின் பெண்கள் இயக்கம் பங்குமுறைமையினை கேட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஈராக் ஆட்சியோடு தொடர்புடைய அமெரிக்க உள்ளிட்ட வலுமிக்க நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகள் இதற்கு எதிர்ப்பினை தெரிவித்தது. எனினும், தேசிய பெண்கள் இயக்கங்களின் பாரிய அழுத்தங்களினால் பங்குமுறைமையினை வெற்றிக் கொள்வதற்கு அவர்களால் முடிந்தது. 2003 ஒக்டோபர் மாதத்தில், ஈராக்கின் பெண்கள் கோரிக்கைகள் அந்நாட்டின் அமெரிக்க ஆட்சியின் முதல்வர் போல் பிரமர் (Paul Bremer) க்கு பெண்கள் முன்வைத்தனர். தேசிய மற்றும் மாகாண தேர்தலில் பெண்களுக்காக 30% விகிதாசாரத்தை ஒதுக்கும்படி வேண்டியிருந்தமையும் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த சட்டம் புதிய ஈராக்கின் புதிய அரசியலமைப்புக்கு உள்ளடக்கும்படி கிராமிய மற்றும் நகரப் பெண்கள், இடைக்கால அரசாங்கத்தின் தலைவர்கள் மற்றும் அமைச்சரவையிடம் கேட்டிருந்தனர். எனினும் அமெரிக்காவின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட நிருவாக அதிகாரி இதற்கு முழுமையாக எதிர்த்தது. எனினும் பெண்களின் ஆர்ப்பாட்டம் மற்றும் போராட்டங்களை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்ததோடு, 2004 மார்ச் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கு 25% பங்குமுறை ஒன்றினை உள்ளடக்கியது (Banerjee, 2004).

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர்த்துவதற்காக மொரோக்கோ பெண்களின் ஜனநாயக சங்கத்தின் (Democratic

Association of Moroccan Women) செயற்பாடுகள் முக்கியமானது. தேர்தல் சட்ட திருத்தத்திற்கு மொரோக்கோ அரசாங்கம் 2000 த்தின் ஆரம்பத்தில் தயாராகும் போது இந்த சங்கம் அந்நாட்டு அரச சார்பற்ற பெண்கள் மற்றும் சிவில் அமைப்புகளுடன் ஒன்றிணைந்து அரசியல் கட்சிகளோடு தொடர்புடைய பெண்கள் பிரிவுகள் ஊடாக அரசாங்கத்திற்கு கூடுதல் அழுத்தம் கொடுத்தது. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தோடு தொடர்புடைய செயலமர்வுகள் பலவற்றை இந்த அமைப்புகள் மூலம் நடத்தப்பட்டதோடு, பெண்கள் நேய கொள்கை மற்றும் பங்கு முறைமை தொடர்பிலான யோசனைகள் மூலம் இவை தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த யோசனைகளுக்கு பங்கு முறைமை மட்டும் அல்ல, விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைமை, பெண்களுக்கு தேர்தல்களுக்காக உதவிகளை பெற்றுக்கொடுத்தல், தேர்தலில் பெற்றிப்பெற்ற பெண் பிரதிநிதிகளை ஒரு பதவிக்காக மட்டும் மட்டுப்படுத்தல் மற்றும் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவ யோசனைகள் உள்ளடக்கப்பட்டன. இந்த யோசனைகளை அந்நாட்டின் பிரதமர், கட்சி தலைவர்கள், சிவில் அமைப்புகள், நிபுணர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள் மற்றும் தொழிற் சங்கங்களுக்கு முன்வைத்தது. அவ்வாறான அமைப்புகளில் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களிலும் பெண்களுக்கு விகிதாசாரத்தினை ஒதுக்கித் தரும்படி பெண்களின் ஜனநாயக சங்கம் கேட்டிருந்தது. அத்தோடு தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது பெண்களுக்கு உதவி செய்யும்படியும், அவர்கள் பொது செயற்பாடுகளுக்கு பங்குப்பற்றும் போது வீட்டுத்துறை தொடர்பான பொறுப்புகளை குறைப்பதற்காக பிள்ளைப் பராமரிப்பு மத்திய நிலையங்கள் உருவாக்குதல் மற்றும் பிள்ளைகளுக்கு வேறான வசதிகளை பெற்றுக்கொடுக்கும் படியும், தேர்தல் வேட்பாளர்களுக்கு குறித்த பயிற்சி பெற்றுக் கொடுக்கும்படியும், தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு தூண்டுதல் செய்யும்படியும் இந்த சங்கம் சமூக அமைப்புகளிடம் கேட்டிருந்தன.

இதற்கு மேலாக பெண்களின் ஜனநாயக சங்கத்தினால் இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் மக்களை தெளிவுப்படுத்துவதற்காக தேசிய மட்டத்தில் கருத்தரங்குகள், பகிரங்க விரிவுரைகள், பத்திரிகை செய்திகள் மற்றும் விளம்பரங்கள், தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தன. பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் உத்தேச முன்மொழிவு தொடர்பான விசேட கலந்துரையாடல்

ஒன்றை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் நடத்தி அவர்களை தெளிவுப்படுத்தினர்.

இந்த செயற்பாடுகளின் பெறுபேறாக குறித்த முன்மொழிவு அரசாங்கத்தின் கொள்கை உருவாக்கம் தொடர்பான நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு உள்வாங்கப்பட்டது. 30 பெண்களால் ஆன தேசிய பட்டியல் ஒன்றினை தயாரித்து அவர்களுக்காக மொரோக்கோ பாராளுமன்றில் 30 ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டது. அரசியல் கட்சிகளும் அவர்களின் வேட்டமனு பட்டியல்களில் குறைந்தபட்சம் 4 பெண்களின் பெயர்களை உள்ளடக்க உடன்பட்டனர். இவை அனைத்தினதும் பெறுபேறாக 2002ஆம் ஆண்டு செப்டேம்பர் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலில் 35 பெண்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இதற்கு முன்னர் காணப்பட்ட பாராளுமன்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இரண்டாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது (Zineb, 2002). பாராளுமன்ற பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் உலக நாடுகளில் 77 ம் இடத்தை மொரோக்கோ பெற்றுள்ளது. 2011ம் ஆண்டு நவம்பர் மாத தேர்தல் பெறுபேறுக்கு ஏற்ப 395 பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகளில் 67 பேர் பெண் (17.0%) பிரதிநிதிகளாவர் (<http://www.ipu.org>).

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் பெண்கள் இயக்கங்கள் மற்றும் பெண்ணியல்வாத இயக்கங்களும் பங்கு முறைமை சட்டத்தினை வெற்றிக்கொள்வதற்கு பெரிதும் பங்காற்றிய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. இதில் இந்திய பெண்கள் இயக்கங்கள் அதிவிசேடமானதாகும். பெண்களின் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்து குறித்த பரிந்துரைகளை செய்வதற்கு இந்தியா நியமித்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை 1976ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டதோடு இந்திய பெண்கள் இயக்கம் மேலும் வலுவடைந்தது. இந்த அறிக்கையில் கிராமிய மட்ட பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தினை வளர்ச்சியடைய செய்வது கட்டாயமானதென்பதில் அவதானம் செலுத்தியதோடு, இதற்கு சாதகமான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் எனவும் பரிந்துரை செய்தது. இவ்விடயம் தொடர்பில் அவதானம் செலுத்திய இந்திய பெண்கள் அமைப்புகள் பல கிராமிய பஞ்சாயத்து உள்ளூராட்சி நிறுவன ஆசனங்களில் 30% பெண்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என அரசினை கேட்டிருந்தனர். பெண்கள் அரசியல் நிறுவனங்களில் பிரதிநிதித்துவம்

செய்வதில் உள்ள தடைகள் பற்றி இந்த பெண்கள் அமைப்புகள் அவதானம் செலுத்தின. சட்டத்தின் மூலம் பெண்களின் ஏதாவது விகிதாசாரம் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கு உள்வாங்கப்பட்டால், பெண்களின் பிரச்சினைகளை தீர்த்துக்கொள்வதற்காக அழுத்தம் கொடுக்கும் குழுவாக செயற்பட இவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டின. மேலும், பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை எண்ணிக்கையளவில் உயர்த்துதல் பெண்களை வலுவூட்டுதல் மட்டுமின்றி, சட்டம் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கத்தின் போதும் அவர்களின் தேவைகள் சரியான முறையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் என்றும் இப்பெண்கள் அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டின.

இந்திய அரசியலில் ஆண் தலைமை இயல்பினை மாற்றுவதற்காகவும் பெண்களை இத்துறையில் இருந்து நீக்கியமைக்கும் எதிராக எழுந்து நின்று விசேடமாக தேசிய மட்ட பெண்கள் அமைப்புகள் அரசுக்கும், அரசியல் கட்சிகளின் தலைமைகளுக்கும் தொடர்ந்தும் அழுத்தம் கொடுத்தன. மோனன் என்பவரின் கருத்துக்கு ஏற்ப 1970களில் இருந்து மிகவும் செயற்பாடடைந்த இந்திய பெண்கள் இயக்கங்கள் அந்நாட்டு தேசிய அரசின் அபிவிருத்திக்கும் அரசுக்கு சட்டமுறையான ஏற்புடைமையை பெற்றுக்கொள்ளவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அழுத்தங்களை கொடுத்தது (Monon, 2002).

அது மட்டுமன்றி, இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 73ம் 74ம் திருத்தங்களை முன்வைக்கும்போது உள்ளூராட்சி நிறுவன ஆசனங்களில் 33.3% பெண்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொள்வதற்கு விசேடமாக தேசிய மட்ட பெண்கள் அமைப்புகள் பாரியளவில் அழுத்தம் கொடுத்தன. இதன் பின்னர் பிராந்திய மற்றும் தேசிய மட்ட பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்நிறுவனங்கள் போராட தொடங்கியதோடு இன்றுவரையும் இந்த போராட்டங்களை நிறுத்தவுமில்லை.

இந்தியாவில் தேசிய மட்ட பெண்கள் அமைப்புகள் கருத்தரங்குகள், கட்சித்தலைவர்களுடனான கலந்துரையாடல்கள், செயலமர்வுகள், ஆய்வு அறிக்கைகளை முன்வைத்தல், போராட்டங்கள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் ஒழுங்கு செய்தல் மற்றும் பதாகைகள், சித்திரங்களும் கார்டுன் கண்காட்சி போன்றவற்றின் மூலம் பெண்

பிரதிநிதித்துவத்தின் தேவை குறித்து மக்களையும், அரசியல் கட்சிகளையும், தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் உள்ள நபர்களை தெளிவுப்படுத்தலை செய்தன. காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் ஏனைய பிரதான கட்சிகளின் தலைவர்களுடன், பெண்கள் அமைப்புகளின் பெண் செயற்பாட்டாளர்கள் ஒழுங்கற்ற தொடர்புகளை மேற்கொண்டு இதன் ஊடாக கட்சித்தலைவர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல், பங்கு முறைமையை வெற்றிக்கொள்வதில் பயன்படுத்திய உபாய முறைகளில் மிகவும் சாத்தியமான உபாயமுறையாகும்.

தேசிய மற்றும் பிரதேச மட்டத்திலான பெண்களும் சிவில் அமைப்புகளும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் தேவை குறித்து, விசேடமாக பெண்களை தெளிவுப்படுத்துவதற்கான செயலம்ரவுகளை நடத்தி அரசியல் தொடர்பிலான ஈடுபாட்டினை காட்டும் கிராமிய மட்ட பெண்களுக்கு பயிற்சினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், பயிற்சி கையேடுகள் மற்றும் தேவையான நூல்களை உருவாக்குதல், தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு பெண்களை தூண்டுதலும் அவர்களுக்கு தேவையான ஒத்துழைப்பினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் ஊடாக பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தினை உயர்த்துவதற்காக ஒத்துழைப்பு வழங்கியது (Raman, 1999).

பாகிஸ்தானில் 2000இல் அதிகாரத்தை பரவலாக்குவதற்காக திட்டம் ஒன்றை தயாரிக்கும்போது அந்நாட்டு பெண்கள் அமைப்புகள் 33% பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை பெற்றுக்கொள்வதற்காக அந்நேரம் காணப்பட்ட இராணுவ அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி தொடர்பில் ஈடுபாடுள்ள பெண் உறுப்பினர்களை முதலில் தெளிவுப்படுத்தி, அவர்கள் ஊடாக பர்சேஸ் முஸாரப் அரசாங்கத்தின் தீர்மானம் எடுப்பவர்களுக்கு அவ்வமைப்புகள் அழுத்தம் கொடுத்தன. இதன் மூலம் இவ்வரசாங்கத்தின் ஜனநாயகமயப்படுத்தல் செயற்பாட்டின் செயற்பாடு தொடர்பிலான வேலைத்திட்டத்திற்கு பங்கு முறைமை யோசனையும் உள்வாங்கப்பட்டது. பாகிஸ்தானிய ஜனநாயகம் தொடர்பில் உலக நாடுகளிலும் சிறந்த சித்திரம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தின் நேரடி தொடர்புகள் தொடர்பிலும் இப்பெண்கள் அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டின. பாகிஸ்தானில் அதிகார பரவலாக்கல் வேலைத்திட்டத்தில் பங்குமுறைமை விதிமுறைகளை

உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கு பெண்கள் அமைப்புகள் பெரிதும் அழுத்தம் கொடுத்தன. அதிகாரத்தை பிரதேச துறைகளுக்கு பங்கிடும்போது, பெண்களும் அதன் பங்குதாரர்களாக வேண்டும் என்றும், இதன்மூலம் ஆண்களிடம் காணப்பட்ட அரசியல் அதிகாரம் குறைவடையமாட்டாது என்றும் இப்பெண்கள் அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டின. அதிகாரத்தை பரவலாக்குதலையும் ஜனநாயகத்தினை சாத்தியமாக்கிக் கொள்ளவும் பெண் பிரதிநிதித்துவம் கட்டாயமானது என்பதையும் அவ்வமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டின.

உள்ளூராட்சி தேர்தலில் போட்டியிட எதிர்பார்க்கின்ற பெண்களுக்கு தேவையான பயிற்சிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், அவர்களை தூண்டிவிடுதல் விசேடமாக பெண் வாக்காளர்களை தெளிவுப்படுத்தி பெண்ணொருவருக்காக வாக்கினைப் பயன்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளும் செயற்பாடுகளையும் இப்பெண்கள் அமைப்புகள் ஏற்பாடு செய்திருந்தன. பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு சட்டமுறையான ஒத்துழைப்பினை வழங்கியிருந்தாலும், சமூக மற்றும் கலாசார தடைகளை வெற்றிக்கொண்டு பண்புரீதியான வளர்ச்சியினை பெற்றுக்கொள்ள இந்த பெண்கள் அமைப்புகளால் முடியாமல் போயுள்ளது. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவம் தொடர்பில் தொடர்ந்தும் மக்களை தெளிவுப்படுத்தல் அரசியல் ரீதியாக விருப்பம் காட்டும் பெண்களுக்கு முறையான பயிற்சிகளை வழங்குதல், பெண்கள் முகங் கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் ஆய்வுகளை செய்து குறித்த அறிக்கைகளையும் முன்மொழிவுகளையும் வெளியிடுதல் மற்றும் பெண்களுக்கு தேர்தல் செயற்பாடுகளுக்காக நிதியுதவிகளை பெற்றுக்கொடுக்கும் வேலைத்திட்டங்களை உருவாக்குதல் போன்வற்றிற்காக பாகிஸ்தானிய பெண்கள் அமைப்புகள் மேலும் கூடுதல் அக்கறை செலுத்தினால், பாகிஸ்தானிய பெண் பிரதிநிதித்துவத்தில் எண்ணிக்கை ரீதியிலும் பண்பு ரீதியிலும் வளர்ச்சியடைவதற்கான வழியினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என ரேயஸ் என்பவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் (Reyes, 2002).

1980களின் மத்திய காலத்தில் இருந்து பங்களாதேஷ் பெண்கள் அமைப்புகளும், பல்வேறு உபாய முறைகளை பயன்படுத்தி பங்கு முறைமைக்காக அழுத்தம் கொடுத்தன. பங்களாதேஷ்

சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் நிபுணர்களால் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் கருத்தரங்குகளும் செயலமர்வுகளை நடத்துதல் என்பன ஆரம்பத்தில் செய்யப்பட்டன. தேசிய மட்டத்திலான பெண் அமைப்புகள் சில ஒன்றிணைந்து பங்களாதேஷின் நிருவாக பிரிவுகள் 64 க்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண் வீதம் நேரடி வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பாராளுமன்றில் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டின. இன்றும் சில பெண்கள் அமைப்புகள் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து, வேட்புமனுக்களில் குறைந்தபட்சம் 20% பெண்களுக்கு பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என கேட்டன. எனினும், அவர்களின் ஆலோசனைக்கு ஏற்ப 1990இல் பங்களாதேஷ் அரசியலமைப்பிற்கு பங்குமுறைமை தொடர்பான விதிமுறைகளை உள்ளடக்கிக் கொள்ள பெண்கள் அமைப்புகளால் முடியாமல் போனது. எனினும் பெண்கள் அமைப்புகள் தமது போராட்டத்தை தொடர்ந்து 2000ம் ஆண்டுவரை முன்னெடுத்தனர். 2001இல் பங்களாதேஷ் பாராளுமன்றத்தை கலைப்பதற்கு முன்னர் தேசிய மட்ட பெண்கள் அமைப்புகள் 20 மஹிலா பர்ஸத் தலைமையிலான அமைப்புடன் ஒன்றிணைந்து அரசாங்கத்திற்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் மீண்டும் அவர்களின் யோசனையை முன்வைத்தனர். மேலும், போராட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், மனித சங்கிலி போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தல், நேரடி விரிவுரைகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் போன்றவற்றின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் ஈடுபாடொன்றிணை ஏற்படுத்தவும் இவ்வமைப்புகள் செயற்பட்டன. எனினும், நிருவாக பிரிவுகள் 64ற்கு மறைமுக தேர்தலில் பெண்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான விதிமுறைகளை இச்சந்தர்ப்பத்திலும் மாற்றியமைத்துக் கொள்வதற்கு இப்பெண்கள் அமைப்புகளுக்கு முடியாமல் போனது. பெண்கள் அமைப்புகள் கேட்டுக்கொண்ட கோரிக்கைகளுக்கு, பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு தேவையான கோரிக்கைகள் தவிர்ந்த வேறு கோரிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியமையால் பங்குமுறைமையின் யோசனையின் எதிர்பார்ப்புகள் சரிவர அவதானம் செலுத்தப்படவில்லை. மறுபுறம் அரசாங்கம், அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கிடையில் இவ்விடயம் தொடர்பில் ஒருவகையான உடன்பாட்டிற்கு வருவதற்கு சிறந்த இடைத்தரகர் பங்கிணை வகிப்பதற்கு பொருத்தமான உபாயமுறையிலான நபர் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. மேலும், பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டிய ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பில் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கிடையிலும்

தெளிவான உடன்பாடொன்றும் காணப்படவில்லை. இந்த குறைபாடுகளின் காரணமாக பங்களாதேஷின் பெண்கள் இயக்கங்களின் பிரயத்தனங்கள் சாத்தியமாகவில்லை. எனினும் இந்த அழுத்தங்களின் பெறுபெறாக பங்களாதேஷ் யூனியன் கவுன்சில்களில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 33.3% ற்காக நேரடி வாக்குகளால் பெண் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு 1993இல் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத்தோடு, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் ஆசனங்களில் 25% பெண்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்து இந்த பெண் பிரதிநிதிகள் நேரடி வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் போட்டியிடும் பெண்களுக்கு தலைமைத்துவ பயிற்சியினைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், பிரசார செயற்பாடுகளில் ஒத்துழைப்பு வழங்குதலும் வாக்காளர்களுக்கு பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தினை விளங்கவைப்பதற்கான வேலைத்திட்டங்களை ஒழுங்குப்படுத்தல் போன்றவற்றின் ஊடாக உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலாவது பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை வளர்ச்சியடையச் செய்ய தேசிய மற்றும் பிரதேச பெண்கள் அமைப்புகள் முயற்சித்தன. எனினும், பங்களாதேஷ் பெண்கள் இயக்கங்களும் அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் உண்மையான உபாய முறைகளை பயன்படுத்தல், பெண்கள் அமைப்புகள், அரசியல் தலைமைகள் மற்றும் ஏனைய சிவில் அமைப்புகளுடன் வலையமைப்பாதல் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் போன்ற முறையானனதும் உபாயமுறையில் அமைந்ததுமான வகையில் செயற்படவில்லை. இந்த செயற்பாடுகளில் பல்வேறு குறைபாடுகள் காணப்பட்டமையால் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை பெற்றுக்கொள்ள பங்களாதேஷ் பெண்களால் முடியாது போயுள்ளது (Chowdhary, 2002).

நேபாள ஜனநாயக நீரோட்டத்திற்கு உள்நுழைந்ததோடு 2007 அரசியலமைப்பு கவுன்சிலுக்கு போதுமான பெண்களை உள்வாங்கும்படி நேபாள பெண்கள் அமைப்பு கோரிக்கை விடுத்தன. அத்தோடு 2008 புதிய அரசியல் அமைப்பில் கலப்பு பிரதிநிதித்துவ முறையும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக 30% ஒதுக்கீட்டையும் பெற்றுத்தரும்படி மாவோவாத பெண்களும், ஏனைய பெண்கள் அமைப்புகளும் அழுத்தம் கொடுத்தன. இன்னுமே முறையாக நடைமுறைப் படுத்தப்படாவிட்டாலும் பங்கு முறைமை தொடர்பான சட்டம் பங்களாதேஷ் இடைக்கால அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு பெண்ணியல்வாதம்

பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும்போதும் நடைமுறைப்படுத்தும் போது அரசு பெண்ணியல்வாதம் அழுத்தம் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் அரசு பெண்ணியல்வாதிகளால் பெண்களின் நிலையினை உயர்த்துதல் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை அபிவிருத்தி செய்தலுக்காக பல்வேறு கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் முன்னிலை எடுத்தது. இந்நாடுகளால் 1980களில் பெண்கள் தொடர்பான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகள் உருவாக்கம், நடைமுறைப்படுத்துதல் மற்றும் கண்காணித்தலுக்காக தனியான நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தேசிய பெண்கள் கவுன்சில் (ஆஜன்டினா, ஈக்குவடோர், வெனிசுவெலா, ஒன்ட்ரூஸ், மெக்ஸிகோ, நிக்கரகுவா, கொஸ்டரிக்கா), பெண்கள் விவகார அமைச்சு அல்லது ஜனாதிபதி செயலாளர்கள் (பொலிவியா, கௌதமாலா, பனாமா, பரகுவே) மற்றும் பெண்கள் அபிவிருத்தி மற்றும் சேவை வழங்கல் தொடர்பான தேசிய நிறுவனம் அல்லது பெண்கள் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் நிறுவனம் (சிலி, எல்சல்வடோர், பேரு) போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் இந்நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பெண்களின் பொதுவான பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு செயற்படுதல் இந்நிறுவனங்களின் பிரதான நோக்கமாக இருந்ததோடு, பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் இது விசேட பங்கொன்றினை ஆற்றியது. இந்த அனைத்து நாடுகளிலும் பங்கு முறைமை தொடர்பில் சட்டம் உருவாக்குகையில் இந்த அரசு நிறுவனங்கள் பெண்கள் அமைப்புகளுடன் கலந்துரையாடல் செய்து, ஆய்வு அறிக்கைகளை கண்காணித்து, சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்கத்திற்கும் இதனோடு தொடர்புடைய தெளிவுள்ள பெண்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு பல்வேறு மட்டங்களில் ஒத்துழைப்பு வழங்கியது. பாராளுமன்ற பெண்கள் ஆணைக்குழு, பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான பாராளுமன்ற குறைகேள் அதிகாரி (ஓம்புட்ஸமேன்) மற்றும் பெண்கள் அமைச்சின் ஆலோசனை குழு போன்றன தாபிக்கப்படுவதன் மூலமும் பெரும்பாலான இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசுகள் இது தொடர்பில் ஒத்துழைப்பு வழங்கின (Franceschet, 2004).

எனினும் குறித்த சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் போது எல்லா இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளும் சமமான பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதில் தாக்கம் செலுத்திய பல்வேறு காரணங்களுக்கிடையில், இந்த அரசு பெண்கள் நிறுவனங்களின் குறைபாடுகள் இதில் முக்கிய காரணியாகும். ஆஜன்மீனாவும் கொஸ்ட்ரிக் கா போன்ற நாடுகள் செயற்றிறன் மிக்க உத்தியோகத்தர்கள் உள்ளடக்கி, அரசு வரவு செலவின் தீர்மானிக்கப்பட்ட வளங்களை பகிர்ந்து, இந்நிறுவனங்களை சிறந்த முறையில் செயற்பட தேவையான அதிகாரம் மற்றும் வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொடுத்தது. எனினும் சிலி மற்றும் பேரு போன்ற நாடுகளில் இந்நிறுவனங்கள் கட்சி அரசியல் அதிக தாக்கமின்றி செயற்பட வாய்ப்பிருக்கவில்லை. பிரேசில் போன்ற நாடுகளில் வெளிநாட்டு செயற்றிட்டங்களின் கீழ் இந்த பெண்கள் நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு, சர்வதேச ஒதுக்கீடுகள் நிறைவடைந்ததும் அதன் செயற்பாடுகளும் ஸ்தம்பிதம் அடைந்தன. எனினும் முறையாக சரியான நோக்கம் மற்றும் குறிக்கோளுடன் செயற்பட்ட ஆஜன்மீனா கொஸ்ட்ரிக் அரசு நிறுவனங்கள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கின. இந்த எல்லா நாடுகளிலும் வலுவான பெண்கள் இயக்கங்கள் இன்மைக்கான இடைவெளியை ஓரளவேணும் நிரப்புவதற்கு இந்த அரசு பெண் நிறுவனங்களுக்கு முடியுமாக இருந்தது (Htun and Jones, 2002). விசேடமாக பங்கு முறைமை சட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்தும் போது இந்நாடுகளிலும், இந்தியா, பாகிஸ்தான், அவுஸ்ரேலியா, தென்னாபிரிக்கா மற்றும் ருவண்டா போன்ற நாடுகளிலும் அரசின் அரசியல் விருப்பம் மற்றும் தியாகம் என்பன விசேட சாதனமாக அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது.

அத்தோடு ஆஜன்மீனா போன்ற நாடுகளில் பங்குமுறைமை சட்டத்திற்கு ஏற்ப அரசியல் கட்சிகள் வேட்புமனு பட்டியல்களை சமர்ப்பிக்காதபோது தேசிய தேர்தல் ஆணைக்குழுவும் நீதிமன்றமும் பக்கச்சார்பற்ற வகையிலும் நீதியான முறையிலும் அந்த வேட்புமனு பட்டியலை நிராகரிக்க தீர்மானித்தன. இவ்வாறான சட்டங்கள் மீறப்படுதல் சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் அமைப்புகள் அல்லது சிவில் அமைப்புகள் இது தொடர்பில் விழிப்பாய் இருந்து மனு மூலம் குறித்த நிறுவனங்களுக்கு விடயங்களை முன்வைத்தல் என்பன இந்நாடுகளில் பங்கு முறைமை சிறப்பாக செயற்படுவதற்கு அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது.

அத்தோடு இது தொடர்பில் குறித்த அரசு நிறுவனம் எடுக்கும் பக்கச்சார்பற்ற தீர்மானங்களும் இது தொடர்பில் முக்கியமானவையாகும் (Gray, 2003).

பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் பண்புரீதியான வளர்ச்சி தொடர்பில் ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் பாராளுமன்ற பெண்கள் செயற்குழு, ஐரோப்பிய சங்கத்தின் பாராளுமன்ற பெண்கள் செயற்குழு, அயர்லாந்து, ஸ்பானியா மற்றும் ஐரோப்பா பாராளுமன்ற பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான குழு, பெல்ஜியம் மற்றும் லக்சம்பேர்க் பாராளுமன்றங்களின் ஆண் பெண் சமத்துவம் மற்றும் சமமான வாய்ப்புக்கான குழு போன்ற அரசு நிறுவனங்கள் பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளன. புதிய பிரதிநிதித்துவ முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தி, அரசியல் கட்சிகளுக்கு பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி கொடுக்கும்படி அழுத்தம் கொடுத்தல், பாராளுமன்றம் மற்றும் ஏனைய பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் பெண்கள் நேய சூழலை உருவாக்குவதற்கான கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தல், இந்நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் நேரகூசி குடும்ப நேய (Family Friendly) மாக மாற்றியமைத்தல், பெண்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளில், விசேடமாக இந்த அரசு நிறுவனங்கள் தியாகத்தன்மையுடன் செயற்பட்டுள்ளன. பெல்ஜியம் செனட் சபை ஆண் பெண் பால்நிலை நேய (Gender – Friendly) அமர்வுகளை தயாரித்தல் மற்றும் சுவீடன் பாராளுமன்ற செயற்குழுக்களுக்கு பெண் உறுப்பினர்களை கட்டாயமாக உள்ளவாங்கி சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்கும்போது ஆண் பெண்களுக்கு அது தாக்கம் செலுத்தும் விதம் குறித்து சரியான பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தலுக்கான சிறந்த உதாரணமாகும். ஸ்கொட்லாந்து பாராளுமன்றில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட குடும்ப நேய நேரகூசி மற்றும் ஆண் பெண் நேய ஆசன ஒழுங்குப்படுத்தலும், ஆண் பெண் சமவாய்ப்பு குழுவும், அந்நாட்டு பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்பாக செயற்பட வழிகாட்டியது (Sawer, 2000). மேலும் ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் ஜேர்மன் பாராளுமன்றத்தில் பிள்ளை பராமரிப்பு மத்திய நிலையத்தை உருவாக்கியமை பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் பண்புரீதியான வளர்ச்சிக்கு தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

பாராளுமன்றத்தை சிறந்த பெண்கள் நேய நிறுவனமாக மாற்றியமைத்து இந்த பண்புரீதியான வளர்ச்சியினை வெற்றிக்கொண்ட நாடுகளில் அவுஸ்ரேலியா முதன்மையானதாகும். அந்நாட்டின் பெடரல் பாராளுமன்றக் குழு, பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களை அறிந்துகொள்வதற்காக பிரதேச மத்திய நிலையங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் கலந்துரையாடல் செய்து தகவல்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்த தேவைகளுக்கு இணங்க கொள்கைகளை உருவாக்கும். இந்த கலந்துரையாடல்களில் விசேடமாக ஆங்கிலம் பேசாத, பிரதான நகரங்களில் உள்ள அரசு நிறுவனங்களுக்கு செல்லும் வசதி அல்லது வாய்ப்பு குறைவான பெண்கள் தொடர்பில் கூடுதல் அவதானம் செலுத்தப்படும். அவுஸ்ரேலியாவின் நிருவாகத்தின் உயர் பதவிகளுக்கு பெண்ணியல்வாத கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் “பெமோகர்ட்ஸ்” (Femocrats) என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தில் பண்புரீதியான வளர்ச்சியில் நேரடியாக தாக்கம் செலுத்திய மற்றுமொரு உபமுறையாகும். சட்ட உருவாக்க நிறுவனங்களால் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களை சரிவர நடைமுறைப்படுத்தல், கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு பொறுப்பு என்பன இந்த நிருவாக உத்தியோகத்தர்களுக்கு வழங்கப்படும். அத்தோடு, பெண்கள் தொடர்பான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்குகின்றபோதும், இவர்கள் குறித்த நிறுவனங்களுக்கு சரியான தகவல்களையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொடுப்பர் (Sawer and Jupp, 1996). இந்த வகையில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை எண்ணிக்கை ரீதியாகவும் பண்பு ரீதியானதுமான வளர்ச்சியினை வெற்றிக்கொள்ளும் நோக்கோடு, பல்வேறுப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களை உருவாக்கி, பல்வேறு உட்பாய முறைகளை பயன்படுத்தி பல நாடுகளின் அரசுகள் தமது ஒத்துழைப்பை வழங்கியுள்ளன. இந்நாடுகளில் பல எதிர்பார்த்த பெறுபேற்றின் ஓரளவுக்கேனும் வெற்றிக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் தெளிவாவது பங்கு முறைமை சட்டம் அல்லது சுயாதீன கொள்கைகளை சிறப்பான முறையில் நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்ள கட்டாயமாக அந்நாடுகளின் உண்மையான அரசியல் விருப்பம் மற்றும் ஈடுபாடு மற்றும் தியாகம் அத்தியவசியம் என்பதாகும்.

அரசியல் கட்சிகள்

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சியில் தாக்கம் செலுத்தும் மற்றுமொரு முக்கிய காரணி அரசியல் கட்சிகள் இது தொடர்பில் காட்டும் உண்மையான அக்கறை மற்றும் தியாகமுமாகும். உள்ளக ஜனநாயக கட்டமைப்புடன் கூடிய அரசியல் கட்சி அரசியலமைப்பு விதிமுறைகள் அல்லது வேறு பொருத்தமான பொதுச் சட்டம் அல்லது தேர்தல் சட்டம் அல்லாத நிலைமைகளிலும் சுயாதீனமான பங்கு முறைமைக்கான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தி பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு உண்மையான தியாகத்துடன் செயற்பட்டுள்ளன. இதற்கான சிறந்த உதாரணமாக விசேடமாக ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளை எடுத்துக்காட்ட முடியும். எந்தவொரு ஸ்கென்டினேவிய நாட்டிலும் அரசியல் அமைப்பினால் அல்லது வேறு சட்டத்தினால் பங்கு முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. எனினும் எல்லா நாடுகளிலும் பெண்களுக்காக தேர்தல் வேட்புமனு பட்டியலில் ஏதாவது விகிதாசாரத்தை ஒதுக்குவதற்கு முதலில் அரசியல் கட்சிகளே தீர்மானித்தன.

லோவன்டஸ்கி மற்றும் நொரிசின் (Lovenduski and Norris, 1993) ஆய்வுகளுக்கு ஏற்ப முதலாம் உலக, அபிவிருத்தியடைந்த ஜனநாயக நாடுகளில் பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் வளர்ச்சிக்கு தாக்கம் செலுத்திய பிரதான காரணி அந்நாடுகளின் பிரதான கட்சிகளாகும். இந்நிலையை, இந்நாடுகளின் பெண்கள் இயக்கங்கள் 1960களிலேயே விளங்கிக் கொண்டன. இதனால் இவர்கள் பல்வேறு கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வு அறிக்கைகளை முன்வைத்தல் போன்றவற்றின் மூலம் இந்த பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு 1960களில் இருந்தே அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர். ஸ்கென்டினேவிய நாடுகள் சிலவற்றிலும், அவுஸ்ரேலியாவிலும் பெண் அரசியல் கட்சிகளை உருவாக்கி சுயாதீனமான தேர்தலில் போட்டியிடுவதாக குறிப்பிட்டு, பிரதான கட்சிகளுடன் இந்த பெண்கள் பேரம் பேசினர். இல்லையேல் பிரதான கட்சிகளுக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்தனர். இந்த செயற்பாடுகளின் பெறுபேறாக நோர்வே, சுவீடன், நெதர்லாந்து, அயர்லாந்து போன்ற நாடுகளின் பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகளும், பிரித்தானியா மற்றும் அவுஸ்ரேலிய தொழில் கட்சியும்,

இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் விசேடமாக சமவுடைமை கட்சிகளும் அவற்றின் உள்ளக கொள்கைகளை மாற்றியமைத்து, சுயாதீன பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இதன்மூலம் இந்நாடுகளின் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி தொடர்பில் இக்கட்சிகள் பின்பற்றிய கொள்கைகள் சிறந்த உபாயமுறையாக சுட்டிக்காட்டலாம்.

நோர்வே தொழில் கட்சி 1983ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் வேட்புமனு பட்டியலில் 40% பெண்களுக்கு ஒதுக்கி, சுயாதீன பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும் முன்னோடியானது. இதன் பின்னர் நோர்வே சமவுடைமை கட்சியும், வலதுசாரி கட்சிகளும், கிருஸ்தவ ஜனநாயக கட்சியும் இந்த கொள்கையை கடைப்பிடித்தன. டென்மார்க்கில் சமூகபொதுவுடைமை கட்சி இதனோடு சமாதரமாக சென்று 1984ம் ஆண்டு வேட்புமனுவில் 50% பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. 1994ம் ஆண்டு சுவீடன் சமூக ஜனநாயக கட்சி “Zipper” முறைமை அல்லது “Zebra” முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி, வேட்புமனு பட்டியலில் முதலாம் நபர் ஆண் இரண்டாம் நபர் பெண்ணாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1994ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் சுவீடன் பச்சைக்கட்சி, கிருஸ்தவ கட்சி மற்றும் கிருஸ்தவ ஜனநாயக கட்சியும் ஐரோப்பிய சங்க தேர்தல் உட்பட அனைத்து தேர்தல்களிலும் பங்குமுறைமை கொள்கையினை அறிமுகப்படுத்தின.

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெரும்பாலான நாடுகளின் பிரதான கட்சிகள், விசேடமாக சமவுடைமை அல்லது சமூக ஜனநாயக கட்சிகள் சுயாதீன பங்குமுறைமையினை அறிமுகப்படுத்தி பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைத்தன. ஜேர்மன் இதற்கான சிறந்த உதாரணமாகும். அந்நாட்டின் பிரதான கட்சிகள் ஐந்தில் மூன்றினது கட்சிக் கொள்கைக்கு ஏற்ப வேட்புமனுக்களில் 40 – 50% பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1980களில் பச்சைக் கட்சி “Zipper” முறைமையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1988இல் ஜேர்மனி சமூக ஜனநாயக கட்சி வேட்புமனுக்களில் குறைந்தபட்சம் 1/3 பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1994இல் இருந்து இக்கட்சியின் அனைத்து பதவிகளிலும் 40% பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1998இல் எல்லா தேர்தல் வேட்புமனுக்களிலும் 40% பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. ஜேர்மன் கிருஸ்தவ ஜனநாயக

கட்சி 1996இல் அனைத்து கட்சி பதவிகளிலும் வேட்புமனுக்களிலும் 30% பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஒன்றிணைக்கப்பட்டதன் பின்னர் புராதான கிழக்கு ஜேர்மனிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (Partei des Demokratischen Sozialismus – PDS) புதிய “Zipper” முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி, வேட்புமனுக்களில் 50% பெண்களுக்காக ஒதுக்கியது. ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளிலும், ஜேர்மனிய சமவுடைமை விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த பங்குமுறைமையினை அறிமுகப்படுத்த அதிக பங்கு வகித்தாலும் சம்பிரதாய வலதுசாரி கட்சிகள் பல இன்னும் சுயாதீன பங்கு முறைமையை எதிர்க்கின்றன.

பிரித்தானிய தொழிற்கட்சி, 1980களின் ஆரம்பத்தில் அனைத்து கட்சி பதவிகளிலும் 25% பெண்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொள்வதற்கு தீர்மானித்தது. இதன் பின்னர் அனைத்து பாராளுமன்ற தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண்ணின் பெயரையாவது உள்ளடக்க உடன்பட்டது. 1993இல் ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களின் ஆசனங்களுக்கு, முன்னர் தயாரிக்கப்பட்ட முன்னுரிமை பெயர்பட்டியலில் உள்ள பெண்களின் பெயர்களை உள்ளடக்க தீர்மானித்தது. 1997 வரை இம்முறைமை சிறப்பாக செயற்பட்டாலும், 1997இல் பிரஜைகளுக்கான சமத்துவம் தொடர்பில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த சட்டத்திற்கு ஏற்ப இந்த விதிமுறைகள் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இதில் அந்த சட்டம் நிராகரிக்கப்பட்டது. எவ்வாறானபோதும், 2000 தசாப்தங்களில் தொழில் கட்சி பிரித்தானியாவின் ஏனைய கட்சிகளுக்கு இணையாக பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை அதிகரிப்பதற்கும், இக்கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தி கட்சிக்குள்ளும், அதற்கு அப்பாலும் காணப்பட்ட மனோநிலை மாற்றம் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

முதலாவது ஸ்கொட்லாந்து பாராளுமன்ற தேர்தலில், வேல்ஸ் அசெம்பளி தேர்தலும் லண்டன் அசெம்பளி தேர்தலிலும் தொழிற்கட்சி “Twinned” முறைமை அல்லது “இரட்டை முறைமை” அறிமுகப்படுத்தியது. இதற்கமைய வாக்காளருக்கு 2 வாக்குகள் கிடைக்கும். ஒரு வாக்கினை பெண்ணுக்கும் மற்றொன்றை ஆணுக்கும் பயன்படுத்த முடியும். இந்த கொள்கையினால் பிரித்தானிய தொழில் கட்சியின் பெண் பிரதிநிதித்துவமானது பாரிய வளர்ச்சியடைந்தது.

அவுஸ்ரேலிய தொழில் கட்சியும் இதற்கான சிறந்த உதாரணமாகும். 1994இல் தொழில் கட்சியினால் 2002 ஆகும் போது அந்நாட்டு பாராளுமன்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 35% ஆக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றியது. தொழில் கட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிராந்திய முதலமைச்சராக இருந்த கார்மன் லோறன்ஸ் (Carman Lawrence) என்பவர் நீதிக்கான தத்துவத்தை முன்வைத்து, கட்சியினுள் இது தொடர்பில் தெளிவுப்படுத்தல் மற்றும் தூண்டுதல்களையும் மேற்கொண்டார். தொழில் கட்சியின் தலைமைத்துவம் கட்சியின் ஆண் பெண் இருசாராரினதும் திறமைகள் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பயனுடைமை தத்துவத்தை பயன்படுத்தி, தொழில் கட்சி பெண்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியது. மேலும், தொழில் கட்சியின் குயின்சிலாந்து கிளை அவுஸ்ரேலிய பெண்கள் கட்சியினை உருவாக்கி, விசேடமாக பெண் வாக்காளர்களின் நன்மதிப்பை வெற்றிக்கொண்டது. இந்த பெண்கள் கட்சி வெற்றிக்கொண்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழைப்பினை தொழில் கட்சிக்கு பெற்றுக்கொடுத்து கட்சி தலைமைத்துவத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பது அவர்கள் பின்பற்றிய உபாய முறையாக அமைந்தது.

இந்த சூழலில், அவுஸ்ரேலிய தொழில் கட்சி பங்குமுறைமையினை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு எதிராக வலது சாரி கட்சிகளும் கட்சியின் உள்ளக முறைமையிலும் எதிர்ப்புகள் கிளம்பின. எனினும் கட்சியின் இலக்கை வெற்றிக்கொள்வதற்கு தலைவர்கள் செய்த தியாகமும் கட்சியின் பெண்களால் இதற்கு வழங்கப்பட்ட தூண்டுதலும் விசேடமானதாகும். பங்குமுறைமையினை சாத்தியமாக்கிக் கொள்வதற்காக தொழில் கட்சியின் சார்பில் பிராந்திய முதலமைச்சராக இருந்த தலைவிகள் இருவரின் தலைமையில் அமெரிக் ஹெமிலி பட்டியல் (EMILY's List) க்கு சமமான வகையில் அவுஸ்ரேலிய ஹெமிலி பட்டியல் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜனநாயகப் பெண்கள் தேர்தலில் போட்டியிடும்போது அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும், பெண்ணியல்வாத கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பெண் பிரதிநிதிகளை பாராளுமன்றிற்கு அனுப்பி அவர்கள் ஊடாக பெண்களின் நிலையினை உயர்த்துவதற்கு தேவையான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கும், அரசியல் தொடர்பிலான ஈடுபாடு காட்டுகின்ற பெண்களை தேர்தல் வேட்டிமனுக்களுக்காக பரிந்துரைத்தல்

என்பவற்றுக்காக இந்த ஹெமிலி நிறுவனம் செயற்பட்டது. பெடரல் பாராளுமன்ற தொழில் கட்சி பெண்கள் குழுவுடன் வாரத்திற்கு ஒருமுறை இந்த ஹெமிலி நிறுவனத்தின் தலைவிகள் கலந்துரையாடல் நடத்தி பெண்களோடு தொடர்புடைய சட்டம் மற்றும் கொள்கைகள் சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா என்பதை ஆராய்ந்து அறிக்கையை சமர்ப்பித்தனர். மேலும், பிமோகிரேட் நிருவாக உத்தியோகத்தர்கள் ஊடாக அவற்றை முறையான கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தியது. பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சி நிரல், அமர்வுகளுக்கான நேரகூசி, ஆசன ஒதுக்கீடு மற்றும் அதன் வசதிகளை ஏற்படுத்தும்போது பால்நிலைக்கு பொருத்தமான வகையில் குறித்த கொள்கை உருவாக்கத்திற்கும் வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் தொழில் கட்சி பெண் உறுப்பினர்கள் மட்டுமின்றி உறுப்பினர்களை வழிநடத்தும்போதும் ஹெமிலி நிறுவனம் பாரிய ஒத்துழைப்பினை வழங்கியது (Sawer, 2000).

சில அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் விசேடமாக இடதுசாரி கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் அரசியல் கட்சிகளும் பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும் போது முன்னிலை எடுத்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. மேற்கு ஐரோப்பிய சமவுடைமை கட்சிகளில் அனுவங்களை பாடமாகக் கொண்டு இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் சமவுடைமை கட்சிகள் பெரும்பாலானவை பங்குமுறைமையை அறிமுகப்படுத்துவதில் முன்னின்றன. உதாரணமாக மெக்ஸிகோ ஜனநாயக புரட்சிகர கட்சி (Party of the Democratic Revolution), நிக்கரவகுவா தேசிய விடுதலைக்கான சென்டிசிஸ்டா முன்னணி (Nicaragua's Sandinista Front for National Liberation) மற்றும் கொஸ்டரிகா தேசிய விடுதலை கட்சி (Party of National Liberation) தேசிய தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் பெண்களுக்காக சுயாதீனமான பங்கொன்றை ஒதுக்கும்போது முன்னிலை எடுத்தன. இக்கட்சிகளை அனுசரித்து சிலியின் ஜனநாயகத்திற்கான கட்சி (Chile's Party for Democracy), சமவுடைமை கட்சி (Socialist Party) மற்றும் பிரேசில் தொழிலாளர் கட்சி (Worker's Party) கட்சியின் உள்ளக பதவிகளுக்கான தேர்தல்களில் பெண்களுக்கான விகிதாசாரம் ஒன்றை ஒதுக்கின. இதன் பின்னர் சிலி மத்தியஸ்த கருத்துடைய கட்சிகளும் இந்த கொள்கையினை பின்பற்றின.

இந்த நாடுகளில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கட்சிகள், இந்த அரசியல் முறைமை ஜனநாயகமயப்படுத்தப்பட்டதோடு கட்சி கட்டமைப்பிலும் ஒருவகையான ஜனநாயகத்தன்மைக்கு இட்டுச் செல்லல், 1990 களில் முன்வைத்த புதிய போக்காக அமைந்தது. இதுவரை தேர்தல்களுக்கு வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்போது கட்சித் தலைவருக்கு காணப்பட்ட ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஓரளவு சவாலானது (Franceschet, 2004). பெரும்பாலான இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் சட்டமுறைப்படி அறிமுகப்படுத்திய பங்கு முறைமை ஓரளவுக்கேனும் சாத்தியமடைவதற்கு அரசியல் கட்சிகளால் வழங்கப்பட்ட ஒத்துழைப்புகள் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்தியது.

இந்தியாவின் பங்கு முறைமை தொடர்பான யோசனை 1970 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து பெண்கள் இயக்கங்களால் பல சந்தர்ப்பங்களில் முன்வைக்கப்பட்டாலும் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி தலைவி இந்திரா காந்தி இதற்கான ஒத்துழைப்பை வழங்கவில்லை. எனினும் 1993இல் பஞ்சாயத்து உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் ஆசனங்களில் 33% ஒதுக்குதல் தொடர்பான யோசனை முன்வைக்கப்பட்டபோது காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ராஜிவ் காந்தி இந்த கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்டு இதற்காக விசேட ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டார். தேசிய மட்டத்தில் மட்டுமின்றி பிராந்திய மட்டங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர்கள், ரஜிவ் காந்திக்கு இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஒத்துழைப்பினை வழங்கினர் (Singh, 2004).

இதன்படி உலகின் பல்வேறு கட்சிகளின் அனுபவத்தினூடாக முன்வைக்கப்படுவது என்னவெனில் கட்சிக் கட்டமைப்பு, உள்ளக ஜனநாயகம், தலைமைத்துவத்தின் வலைந்துக்கொடுக்கும் தன்மை, கட்சி விஞ்ஞாபனமும் கொள்கையும் மற்றும் கட்சி உறுப்பினர்களின் செயற்பாடுகள் போன்றன பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு நேரடியாக பங்களிக்கின்றது என்பதாகும். பெரும்பாலான நாடுகளில் இடதுசாரிகளும் அல்லது மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட கருத்துடைய கட்சிகளும் தமது செல்வாக்கு குறைவடைந்துவரும் அச்சுறுத்தலால் இவ்வாறான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. ஜேர்மன் பச்சை கட்சி போன்ற சிறிய கட்சிகள் பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்தும் போது பிரதான கட்சிகளும் இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்களின் கீழ் இதற்கு

ஒப்பான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்த தூண்டப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பங்கு முறைமையினை வெற்றிக்கொள்வதற்கும், அதன் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு அத்தியவசியமானது என நொரிஸ் மற்றும் லோவென்டஸ்கி (Norris and Lovenduski, 1995:195) அவர்களின் ஆய்வு கண்ணோட்டத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர். “சாதகமான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தி, பெண்களுக்கு ஏதாவது விகிதாசாரத்தை ஒதுக்கி, பெண்களை பயிற்றுவிப்பதற்காக விசேட பொறிமுறைகளை உருவாக்கி அவர்களுக்கு நிதியியல் மற்றும் வேறு உதவிகளை வழங்கி அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குமானால் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை வளர்ப்பது இலகுவானதாகும்”. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளின் செயற்பாடுகளில் தெளிவாவது இவை மேற்குறிப்பிட்ட கூற்றினை உண்மையாக்கியுள்ளன என்பதாகும்.

பங்குமுறைமையை வெற்றிக் கொள்வதால் மட்டும் எதிர்பார்த்த நோக்கத்தை அடைந்துக் கொள்ள முடியாது. அதனை சாத்தியமான முறையில் நடைமுறைப்படுத்த மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் அரசு, அரசியல் கட்சிகள், பெண்கள் அமைப்புகளும் சிவில் அமைப்புகளும் தியாகத்தன்மையுடன் செயற்பட வேண்டும். பங்கு முறைமை மூலம் பெண்களுக்கு வேட்புமனுக்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு அவர்கள் இதற்கு முன்வருதல் அத்தியவசியமானதாகும். இதனால் அரசியல் துறைக்கு பயிற்சி பெண்களை இதற்காக தூண்டுதலும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவதற்காகவும் விசேடமான நிறுவனங்களை உருவாக்குதலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சியடைதல் தொடர்பில் நேரடியாக தாக்கம் செலுத்துகின்றது. உதாரணமாக அமெரிக்க மற்றும் அவுஸ்ரேலிய ஹெமிலி பட்டியல், அமெரிக்காவின் விஸ் பட்டியல் (WISH List), இங்கிலாந்தின் விக்டோரிய தொழில் பெண்களின் வலையமைப்பு, சுவீடன் லிபரல் கட்சியின் சமமான வாய்ப்புக் குழு போன்ற பல நிறுவனங்களை பெயர் குறிப்பிட முடியும். இந்த நிறுவனங்களில் அமெரிக்க ஹெமிலி, விஸ் பட்டியலின் பிரதான நோக்கம் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு செயற்பாடுகளிலும் முன்னிலை வகிப்பதாகும். அரசியலில் ஈடுபாடு காட்டுகின்ற பெண்களின் வாழ்க்கை புள்ளிகளை திரட்டுதல், அவர்களின் பெயர் பட்டியலை தாயாரித்து தேர்தல் வேட்புமனுக்களுக்காக அரசியல் கட்சிகளிடம் முன்வைத்தல்,

விசேடமாக பயிற்சி தேர்தல் வேட்பாளருக்கு பயிற்சி மற்றும் தேவையான அனுசரனைகளை வழங்குதல், தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுப் பின்னர் அந்த நிறுவனம் மற்றும் பெண் உறுப்பினர்களிடம் முன்னர் உடன்பட்ட வகையில் பெண்களின் நிலைமையினை வளர்ச்சியடைய செய்வதற்கான சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்கத் தூண்டுதல், அத்தோடு குறித்த சட்டங்களும் கொள்கைகளும் சரிவர நடைமுறைப்படுத்த நிர்வாகத்தை தூண்டுதல், அவற்றை கண்காணித்தல், மதிப்பீடு மற்றும் அவற்றுக்குத் தேவையான பரிந்துரைகளை முன்வைத்தல் மற்றும் இது தொடர்பான ஆய்வு அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தல் போன்றனவும் இந்நிறுவனத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெண்களுக்காக பங்கொன்றை பெற்றுக்கொள்வதால் மட்டும் உண்மையான பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்துவிடும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. உண்மையான பண்புரீதியான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் அரசியல் கட்சிகளுடன் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுக தொடர்புளுடன் விசேட நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பும் கட்டாயமாக தேவையாகும்.

இலங்கையில் பங்குமுறைமைக்கான தேவை

இலங்கைப் பெண்கள் 1931இல் வாக்களிக்கவும், பிரதிநிதித்துவத்திற்கான உரிமையை பெற்றுக்கொண்டாலும் 80 வருடம் கடந்தும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 6% வரையில் கூட வளர்ச்சியடையவில்லை. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் அமைப்புகள், சிவில் அமைப்புகளும் இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டுகின்ற நிபுணர்கள் இலங்கை அரசு மற்றும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு பல்வேறு முறைகளில் அழுத்தம் கொடுத்து இந்த பிரச்சினைகளை தீர்த்து தரும்படி கேட்டிருந்தனர். அத்தோடு, பல்வேறு செயற்றிட்டங்களின் கீழ் சமூகத் தலைவிகளுக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சிகள் பலவற்றை அரசியல் தலைமைகள் நடத்தியுள்ளன. சுயாதீன பெண்கள் குழுவாக மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் பலவற்றில் போட்டியிட இந்த நிறுவனங்கள் சமூக தலைவிகளுக்கு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கியுள்ளன. பல்வேறுப்பட்ட செயற்பாடுகளினூடாக மக்களை தெளிவுப்படுத்தவும் நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தன. எனினும் கடந்த 3 தசாப்த அனுபவங்களின் மூலம் தெளிவாவது இந்த முயற்சிகள் எதுவும் இந்த பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு போதுமானதாக இல்லை என்பதாகும். இதற்கு பிரதான காரணம் சிவில் அமைப்புகள் எடுக்கும் இந்த முயற்சிகளுக்கு இலங்கை அரசு மற்றும் அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து சரியான பதில் கிடைக்காமையாகும். அவ்வாறில்லையேல் பெண் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி தொடர்பில் இதுவரை அதிகாரத்தில் இருந்த எந்தவொரு இலங்கை அரசாங்கமும் அல்லது அரசியல் கட்சியும் ஈடுபாடு காட்டவில்லை என்பதாகும்.

2007 – 2011 இடைப்பட்டக் காலத்தில் சமாதானம் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான பெண்கள் அமைப்பினால் மத்திய மாகாணத்தினுள் நடைமுறைப்படுத்திய செயற்றிட்டம் மற்றும் ஆய்வு அறிக்கையின் படி (Liyanaige and Rajendran, 2012) பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்காக பங்குமுறைமையின் தேவையை பிரதேச மட்ட

அரசியல் தலைமைகளும் பெரும்பாலான மக்களாலும் அவதானம் செலுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்தோடு பங்கு முறைமை தொடர்பாக மக்களின் தெளிவு ஒப்பீட்டளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பது இந்த ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஸ்கென்டினேவிய நாடுகளில் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ அபிவிருத்திக்கு நேர்கணி அழுத்தம் கொடுத்திருந்தாலும், இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையும் திறந்த பட்டியல் முறைமை, பாரம்பரியமாக பாரபட்சத்திற்கு உள்ளான பெண்கள் போன்ற குழுக்களுக்கு, பிரதிநிதித்துவத்தில் நன்மையினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் முறையாக கருத முடியாது. இலங்கையின் தேர்தல் சட்டமோ அல்லது அரசியலமைப்பினை திருத்தியமைக்காமல் இந்த பிரச்சினையை இலகுவில் தீர்த்துக்கொள்ள பயன்படுத்தக்கூடியது கட்சிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் சுயாதீன பங்கு முறைமை மூலமேயாகும். எனினும் இலங்கையின் அரசியல் கட்சிகள் மூலம் வேட்டமுனுக்களில் ஏதாவது விகிதாசாரத்தை பெண்களுக்காக ஒதுக்கினால் இதன்மூலம் குறுகியகாலத்தில் நேர்கணி பெறுபேறினை பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என நம்பலாம். திறந்த பட்டியலின் கீழ் கட்சி தலைமைத்துவத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய வேட்பாளர்கள் பட்டியலில் நன்மைபயக்கும் வகையில் தரப்படுத்தப்பட்டால் பெண்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும். அத்தோடு பெண்ணொருவர் போதுமானளவு வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், கட்சி தலைமைகளால் அதை மாற்றக் கூடிய திறன் உள்ளது. இலங்கையின் கடந்தகால அனுபவங்கள் பலவற்றுக்கு ஏற்ப இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலும் பாரிய பாதிப்பான நிலைமைக்கே பெண்கள் ஆளாவர். மறுபுறம் ஒரு தேர்தல் தொகுதியில் பலரை பெயரிடுவதால் கட்சிக்குள்ளேயே விருப்பு வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ள போராட வேண்டியும். இதன்போது பெண்களுக்கு ஒப்பீட்டளவில் அதிக அனுபவம், ஒழுங்கமைப்பு சக்தியும் கூடுதல் வளங்கள் காணப்படும் பெரும்பாலான ஆண்கள் இயல்பாகவே நன்மையான நிலைமையை பெறுவர். மறுபுறம், தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படாத சுயாதீனமாக பங்கு முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தினால் இலங்கை கட்சிகள் இந்த கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப செயற்படுமா என்பது சந்தேகமே. இலங்கை கட்சிகள் உள்ளக ஜனநாயகமற்ற நிலையில் செயற்படுவதால் இவ்வாறான விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப வேட்டமுனுக்களை பெற்றுக்கொடுக்கும் சம்பிரதாயத்தை சுயாதீனமாக ஆரம்பிக்கும்

என எண்ணுவதும் கடினமான விடயமாகும். எஸ்கென்டினேவிய நாடுகள் பெரும்பாலான கட்சிகள் பெண்கள் இயக்கங்கள் பெண்கள் குரல்களுக்கு செவிகொடுத்து “Zipper” முறைமை போன்ற சமநிலையான வேட்புமனு பட்டியல் முறைமையினை அறிமுகப்படுத்தி ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் பிரதிநிதித்துவத்தில் சமமான வாய்ப்பு வழங்கும் அளவுக்கு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதும், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடான இலங்கை இன்னும் செயற்பாட்டில் உள்ள குடும்ப அடிப்படை மற்றும் ஆண்மைய அரசியல் கட்சிகளிலும் அவ்வாறான முன்னேற்றகரமான கொள்கையொன்றை சுயாதீனமாக அறிமுகப்படுத்தும் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது.

எனினும் பெரும்பாலான நாடுகள் சுயாதீன பங்கு முறைமைக்காக பெண்கள் இயக்கங்கள் இரண்டு மூன்று தசாப்தங்களாக அரசியல் கட்சிகளுக்கு வெளியிலும் உள்ளார்ந்த வகையிலும் அழுத்தம் கொடுத்து அவற்றை வெற்றிக்கொண்டுள்ளது என்பது கடந்த வரலாற்று அனுபவங்களின் மூலம் தெரிகிறது. இதனால் இன்றைவிட இன்னும் வலுவாகவும், முறையாகவும் ஒன்றிணைந்தும் இலங்கையின் பெண்ணியல் வாதிகளும், பெண்கள் மற்றும் சிவில் அமைப்புகளும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் அவதானம் செலுத்துவதன் மூலம் கட்சிகளுக்கு ஓரளவு அழுத்தம் கொடுக்க முடியும். இலங்கையில் காணப்படும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின் குறைபாடுகளால் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை அடைந்துக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் கட்சி பெண் அங்கத்தவர்களுக்கு குறிப்பிட்டளவு விகிதாசாரத்தை வேட்புமனுக்களில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்பதை கட்சி தலைமைகளுக்கு தெரியப்படுத்தல் அத்தியவசியமானதாகும். 20% பெண்கள் வெற்றிக்கொண்டால் தேர்தல் போட்டிகளுக்கு உள்நுழைதல் மற்றும் இந்த அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுக்கான நன்மையினை ஓரளவுக்கேனும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும். அத்தோடு இதன்மூலம் பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பாக காணப்படும் எதிர்மறையான மனோநிலையை ஓரளவுக்கேனும் மாற்றுவதற்கான வழிகிடைக்கும்.

எனினும் இலங்கையில் காணப்படும் அரசியல் முறைமையும் அரசியல் கலாசாரத்திற்கு ஏற்ப பெண் பிரதிநிதித்துவத்தினை எண்ணிக்கை ரீதியாகவும் பண்புரீதியான வளர்ச்சியினையும் குறுகியகாலத்தில் வெற்றிக்கொள்வதற்கு ஏதாவது பங்கு முறைமையை அறிமுகப்படுத்துவது மட்டும் போதுமானது அல்ல. இதற்காக கட்டாயமாக தேர்தல் சட்டம், உள்ளூராட்சி சட்டம் மற்றும் அரசியல் அமைப்பு திருத்தத்தை ஏற்படுத்தி சட்டப்பூர்வமாக பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் ஆசனங்களை பெண்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொடுத்தல் அல்லது வேட்புமனு பட்டியலில் ஏதாவது விகிதாசாரத்தை பெண்களுக்காக சட்டத்தால் ஒதுக்கிக் கொடுத்தல் கட்டாயமானதாகும். இலங்கை அரசியல் அனுபவத்திற்கு ஏற்பவும், பெண் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பில் செய்யப்பட்ட ஆய்வு பரிந்துரைகள் மூலம் இலங்கைக்கு இது தொடர்பில் மிகவும் பலனான பிரிந்துரைகள் சில முன்வைக்க முடியும்.

- I. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைமை மற்றும் எளிய பெரும்பான்மை முறையுடன் கலந்த பிரதிநிதித்துவ முறைமை மற்றும் முடிய அல்லது மூடப்பட்ட வேட்புமனு பட்டியல் முறையை அறிமுகப்படுத்தல்.
- II. எல்லா தேர்தல்களிலும் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் சமர்ப்பிக்கும் வேட்புமனு பட்டியலில் 33% பெண்களுக்காக ஒதுக்குதலை தேர்தல் சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்குதல்.
- III. தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி மட்டத்திலான அனைத்து நிறுவனங்களிலும் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல். இதனை அரசியலமைப்பு அல்லது உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கான உள்ளூராட்சி சட்டங்களின் மூலம் ஏற்படுத்த முடியும்.
- ஐ.ஏ. அனைத்து கட்சிகளினதும் உள்ளக கொள்கை திருத்தத்தின் மூலம், கட்சியின் தீர்மானம் எடுக்கும் பதவிகளில் முக்கிய குழுக்களில் உறுப்பரிமையிலும் தேர்தல் வேட்புமனுக்களிலும் 33% பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல்.
- V. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர்த்தும் நோக்கோடு

அரசியல் பயிற்சி கூடம் மற்றும் ஹெமிலி பட்டியல் போன்ற விசேட நிறுவனங்களை உருவாக்குதல் (குறிப்பு: 5 பார்க்கவும்).

I. கலப்பு தேர்தல் முறைமையும் மூடிய பட்டியல் முறையும்.

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த ஜனநாயகமானதும் நீதியானதுமான பிரதிநிதித்துவத்திற்காகவும் இலங்கையில் காணப்படும் விகிதாசார தேர்தல் முறைமை, விசேடமாக திறந்த பட்டியல் முறைமை மற்றும் விருப்பத்தெரிவு முறைமையை கட்டாயமாக திருத்த வேண்டும். இலங்கைக்கும் 2008 நோபாளத்தின் இடைக்கால அரசியலமைப்பினால் அல்லது தென்னாபிரிக்காவில் 1996 அரசியல் அமைப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாதிரியான கலப்பு பிரதிநிதித்துவ முறையினை அறிமுகப்படுத்துவது மிக சிறந்ததாகும். பாராளுமன்றம் மற்றும் ஏனைய பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களின் ஆசனங்களில் அரைவாசியினை அல்லது தீர்மானிக்கப்பட்டளவு விகிதாசார முறைமையிலும் மிகுதி ஆசனங்களை எளிய பெரும்பான்மை முறைமையின் கீழும் தேர்ந்தெடுப்பதால் மிகவும் சிறந்த பிரதிநிதித்துவத்தை எதிர்பார்க்க முடியும். இந்த விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின் கீழ் மாகாணம் அல்லது மாவட்டமாக பிரிக்கப்பட்ட ஒப்பீட்டளவில் பெரிய தேர்தல் தொகுதிகளை பல்லங்கத்தவர் தொகுதியாக கருத முடியும். இதன்போது தேர்தல் வேட்புமனு தாக்கலை தனிநபர் செய்ய முடியாததோடு, கட்சிகளுக்கு மட்டுமே தமது வேட்புமனுக்களை தாக்கல் செய்ய முடியும். அத்தோடு இது மூடிய அல்லது மூடப்பட்ட பட்டியலாக இருக்க வேண்டும். இதில் 1/3 பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நியமத்தின் கீழ், பட்டியலில் 1,2 ம் இடங்களில் இரண்டு ஆண்களின் பெயர்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பின் மூன்றாவது பெண்ணினுடைய, பின்னர் ஆறாம் மற்றும் ஒன்பதாம் இடங்கள் பெண்ணாக இருக்கத்தக்க வகையில் வேட்பாளர்களின் பெயர்கள் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இந்த ஒழுங்கினை தேர்தலுக்கு பின்னர் மாற்றுவது சட்டத்தினால் சடைசெய்யப்பட்டதாகும். அத்தோடு இந்த ஒழுங்குமுறையினை பின்பற்றாத தயாரிக்கப்பட்ட வேட்புமனு பட்டியல்கள் நிராகரிக்கும் அதிகாரம் அல்லது முதன் முறையாக அதனை திருத்தியமைக்க ஆலோசனை வழங்கலும் அவ்வாறு சரிசெய்யப்படாதவிடத்து

அதனை இரண்டாம் முறை நிராகரிக்கும் அதிகாரம் சுயாதீன தேர்தல் ஆணைக்குழுவுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். விகிதாசார முறைக்கு ஏற்ப வாக்காளர் தமது வாக்கினை தமக்கு விருப்பமான கட்சிக்கே பயன்படுத்தலாம். அரசியல் கட்சிகள் பெற்ற மொத்த வாக்குகளுக்கு ஏற்ப ஆசனங்கள் பிரிந்து செல்லும். இதன்போது மூடிய பட்டியல் முறையின் கீழ் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது தேர்தலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வேட்புமனு பட்டியலின் ஒழுங்கு முறைக்கு ஏற்பவாகும். திறந்த பட்டியல் முறைமையின் கீழ் போன்று வேட்பாளர்களுக்கு கூடுதல் விருப்புகளைப் பெற்றுக்கொடுத்து பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும் ஒழுங்குமுறைக்கு அழுத்தம் கொடுக்க மூடிய பட்டியலின் கீழ் வாக்காளருக்கு முடியாமல் போகும். அந்த ஒழுங்கினை மாற்றியமைத்தலை கட்சித் தலைமைக்கும் சட்டத்தினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கும். இதன்போது ஏதாவது கட்சிக்கு 6 ஆசனங்கள் கிடைத்தால், கட்டாயமாக வேட்புமனு பட்டியலில் முதலில் உள்ள ஆறு பேர் தெரிவாவர். இதன்போது இந்த ஆறு பேரில் இருவர் பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கட்சிகள் சட்டத்தினால் கடப்பாடுடையதாக இருக்கும்.

எளிய பெரும்பான்மை முறையில் தேர்தல் நடைபெறும் ஆசனங்களுக்காக, கட்சியினால் மட்டும் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. தனிப்பட்ட வேட்பாளருக்கும் வேட்புமனுக்களை தாக்கல் செய்ய முடியும். எல்லா வாக்காளருக்கும் ஒரு வாக்கு கிடைப்பதோடு அதில் கூடுதல் வாக்குகளை பெறுபவர் வெற்றியாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இந்த போட்டியில் பெண்களுக்கு வாய்ப்பாக உள்ள நிலைமை குறைவாகும். எனினும் அரசியல் கட்சிகள் முன்வைக்கும் வேட்புமனுக்களில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்கி வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு அதிகமுள்ள ஆசனங்களில் பெண்களுக்கு வேட்புமனுக்களை பெற்றுக்கொடுப்பதன் மூலம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கு வழிகோல முடியும். வெறுமனே வேட்புமனுக்களில் மட்டும் 1/3 ஒதுக்கும் நியமத்தை பூர்த்தி செய்தால் மட்டும், தோல்வியடையும் வாய்ப்புள்ள ஆசனங்களுக்கு வேட்புமனுக்களை பெண்களுக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதால் எதிர்பார்த்த பெறுபெற்றினை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. மேலும், எளிய பெரும்பான்மை முறையில் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஆசனங்களில் 1/3 பெண்களுக்கு அரசியல் அமைப்பின் ஊடாக

ஒதுக்குதல் இலங்கைக்கு பொருத்தமான உபாயமுறையாகும். இதற்கு இந்திய உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை போல் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் அவ்வாறு பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களை மீண்டும் மீண்டும் மாற்றுதல் மூலம் பெண் பிரதிநிதிகளை தெர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பு கிடைக்கும். உதாரணமாக ஏதாவது மாவட்டத்தில் 12 ஆசனங்கள் எனின் அதில் 4 பெண்களுக்கான ஆசனமாக ஒதுக்கி பெண்களின் வேட்புமனு பட்டியலை மாத்திரம் தேர்தலுக்காக முன்வைக்க வேண்டும். இதன்போது அந்த 4 ஆசனங்களுக்கும் பெண் பிரதிநிதிகள் மாத்திரமே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். மிகுதி 8 ஆசனங்களும் பொது ஆசனங்களாகும். அடுத்த தேர்தலில் வேறு 4 ஆசனங்கள் பெண்களுக்கான ஆசனங்களாக ஒதுக்க முடியும். இதன்போது முதல் தேர்தலில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்கள் பொது ஆசனங்களாக கருதப்பட முடியும். அவ்வாறு பெண்கள் ஆசனங்களை மாற்றியமைப்பது சிறந்த ஜனநாயகமானதோடு, எல்லா ஆசனங்களுக்கும் பெண் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான வாய்ப்பும் இதன் மூலம் கிடைக்கும்.

அத்தோடு தேர்தல் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் தேசிய பட்டியலில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்க முடியும். இதன்போதும், பட்டியலில் கடையில் பெண்களின் பெயர்களை உள்ளடக்காமல், ஆண்கள் இருவரின் பெயர்களுக்கு அடுத்ததாக பெண்ணொருவரின் பெயரையும் பின்னர் ஆண்கள் இருவரின் பெயர்கள் என்ற ஒழுங்கு முறையில் பெயர்களை உள்ளடக்கினால் பெண்களுக்கு சாதகமற்ற வழி இல்லாமல் போகும். உதாரணமாக ஏதாவது அரசியல் கட்சி பெற்றுக்கொண்ட மொத்த வாக்குகளுக்கு ஏற்ப தேசிய பட்டியலில் ஒன்பது உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக இருந்தால் தேர்தலுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட ஒழுங்குக்கு ஏற்ப முதலில் உள்ள ஒன்பது பேரும் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். இதன்போது தேசிய பட்டியலில் 3, 6 மற்றும் 9ம் இடங்களில் உள்ள பெண்கள் மூவரும் கட்டாயமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்நிலையின் கீழ் தேசிய பட்டியலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒன்பது பேரில் 1/3 பிரதிநிதித்துவம் பெண்களுக்கு கிடைக்கும்.

II. தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் 1/3 சட்டமுறைப்படி வண்களுக்காக ஒதுக்குதல்

தேர்தல் சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் (தேசிய மட்ட

தேர்தல்களுக்காக) அல்லது உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் விசேட சட்டம் ஒன்றினை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் 1/3 பெண்களுக்கு ஒதுக்கும் விதிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்த முடியும். இதன்போது ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் சமமான முறையில் தேர்தல் போட்டியில் போட்டியிட வேண்டும் என்பதோடு கூடுதல் வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர்கள் அல்லது பெண் வேட்பாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். பெண்களை மறைமுக முறைமையில் தேர்ந்தெடுத்தல் (உதாரணமாக சட்டசபைக்கு வாக்குகளால் தெரிவான பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படல்) அல்லது அரச தலைவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் (உ+ம்: ஜனாதிபதி அல்லது பிரதமரால் நியமிக்கப்படல்) என்ற இரு முறைகளிலும் பெண்களை பாரபட்சமாக பார்த்தல் அல்லது விசேட சலுகைகளை காட்டுகின்றனர் என்ற எண்ணம் தோன்றும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாகும். அத்தோடு நியமிக்கப்படும் பெண் உறுப்பினர்களுக்கு, வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு இணையான பொறுப்பு, வாய்ப்பு மற்றும் ஏற்புடைமை காணப்படமாட்டாது என்ற குற்றச்சாட்டும் எழும். இந்த குறைபாடுகள் இரண்டை தவிர, ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் சமமான முறையில் தேர்தலில் போட்டியிடும் திறன் இம்முறையின் கீழ் கிடைக்கும்.

அனைத்து தேர்தல்களிலும், அனைத்து கட்சிகள் அல்லது சுயாதீனக் குழுக்கள் முன்வைக்கும் வேட்பாளர் பட்டியலில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்கும் போதும், ஆண் - பெண் பெயர்களை நிரற்படுத்தும் ஒழுங்கு முறை நீதியாக நடைபெற வேண்டும். எளிய பெரும்பான்மை பயன்படுத்தப்படும் தேர்தல் தொகுதிகளில் வெற்றிபெறும் வாய்ப்புள்ள ஆசனங்களுக்கு ஆண் - பெண் இருசாராருக்கும் தேர்தலில் போட்டியிட வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். விகிதாசார முறையின் கீழ், இதுவரை இதன் இறுதியில் சேர்க்கப்படும் “பேணி” க்காக பெண்களின் பெயர்களை உள்ளடக்குவதை தடைசெய்ய வேண்டும். இந்த சட்டத்திலும் வேட்புமனு பட்டியலில் மூன்றாம், 6ம் போன்று இரு ஆண்களின் பெயர்களுக்கு பின்னர் பெண்ணொருவரின் பெயரினை உள்ளடக்குவதால் கூடுதல் நீதி கிடைக்கும். இந்த சட்டமும் சரியான முறையில் நடைசெய்யப்பட, இதனை கண்டுகொள்ளாமல் தயாரிக்கப்படும் வேட்புமனு பட்டியல்களை கட்சிகளினூடாக மீளமைக்கவோ அல்லது நிராகரிக்கச் செய்யும் அதிகாரத்தை பாரபட்சமற்ற நீதித்துறைக்கு வழங்க வேண்டும்.

III. அனைத்து பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களிலும் 1/3 அரசியலமைப்பால் பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல்

இலங்கையில் காணப்படும் அரசியல் குழலின் கீழ் அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கு சார்பான வகையில் செயற்படுமா என்பது சந்தேகமே. அத்தோடு, தென்னாசியாவின் ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கை பெண்கள் இயக்கத்திற்கு வலுவான முறையில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான திறனும் குறைவு. இவ்வாறான குழலில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சிக்கான சிறந்த உபாயமுறையாக அமைவது பெண்களுக்காக சட்டத்தினாலேயே ஆசனங்களை ஒதுக்குவதாகும். இதனை பல நாடுகள் பல்வேறு முறைகளில் நடைமுறைப் படுத்துகின்றன. உதாரணமாக சில நாடுகளில் தேசிய சட்டசபையின் பிரதிநிதிகள் 330 ஆயின் அதில் 30 பேர் பெண்களாக இருக்க வேண்டுமென அரசியலமைப்பினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முப்பது பேரும் சிலநாடுகளில் ஜனாதிபதியால் அல்லது பிரதமரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இன்னும் சில நாடுகளில் அரசியல் கட்சிகள் பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ப கட்சிகளுக்கிடையில் உறுப்பினர்களை பகிர்ந்து கொடுத்து கட்சித் தலைமையின் ஆலோசனையின் பேரில் அரசு தலைவரால் நியமிக்கப்படுவர். இன்னும் சில நாடுகளில் சட்டசபைக்கு வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் இந்த பெண் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இன்னும் சிலவேளைகளில் அமைச்சரவையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த அனைத்து தெரிவு முறைகளிலும் மறைமுக மாதிரியே பின்பற்றப்படும்.

எனினும் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களுக்கு வாக்குகளால் பெண் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பது சிறந்த ஜனநாயகமாகும். இதற்கும் பல்வேறு உபாய முறைகளை நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன. பிரித்தானிய தொழில் கட்சி ஒருமுறை லண்டன் அசெம்பளி தேர்தலுக்கு பயன்படுத்திய இரட்டை முறை சிக்கல் குறைந்த ஒன்றாகும். ஒரு குறித்த ஆசனங்களுக்கு வாக்காளருக்கு இரண்டு வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொடுத்து ஆண் மற்றும் பெண் வேட்பாளர்களுக்கு இந்த இரண்டு வாக்குகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையை வழங்கும். இந்த முறைக்கு ஏற்ப கூடுதல் வாக்குகளைப் பெற்ற ஆண் மற்றும் பெண்

தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த இரட்டை முறைமை பயன்படுத்தப்படும் ஆசனங்கள் தேர்தலுக்குத் தேர்தல் மாற்றியமைப்பதால் எல்லா ஆசனங்களிலும் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் ஆசனங்களில் வேட்பாளர்களின் பெயர்களை மட்டும் முன்வைக்கும் முறையையும் சில நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன. இந்த முறைமையின் கீழ் வாக்காளர்களை பெண்களுக்கு வாக்களிக்க தூண்டப்படுகின்றது. உதாரணமாக இந்தியாவின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் ஏதாவது கிராம சபைக்கு 20 ஆசனங்களுக்கு 20 பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கப் பட வேண்டுமாயின் இதில் 1/3 பெண் ஆசனங்களாக ஒதுக்கப்படும். எஞ்சிய ஆசனங்கள் ஆண் - பெண் இருசாராருக்குமான பொது ஆசனம் ஆகும். ஒரு தேர்தலில் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 6 ஆசனங்களில் பெண்கள் மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிடுவர். இதில் பெண் பிரதிநிதிகள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். எனினும் ஏனைய 14 ஆசனங்களிலும் பொதுவில் ஆண்கள் பெரும்பாலானோர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். ஒரு தேர்தலில் பெண்கள் ஆசனமாக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனம் அடுத்த தேர்தலில் பொது ஆசனமாக மாற்றியமைக்கப்படும். இந்த முறைமையின் கீழ் கட்டாயமாக பெண் பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை ரீதியில் வளர்ச்சியடையும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் தலைவர் மற்றும் உப தலைவர் பதவிகளும் அதிக வாக்குகளைப் பெற்ற ஆண் - பெண் மாற்றமடையும் வகையில் உள்ளூராட்சி சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையின் பிரதேச சபை சட்டத்திற்கு ஏற்ப உள்ளூராட்சி தேர்தல் வேட்பு மனுக்களில் 40% 35 வயதுக்கு குறைந்த இளைஞர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அரைவாசி அதாவது 20 இளம் பெண்களுக்காக ஒதுக்கினால் பல்வேறு பயன்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். விசேடமாக இளம் பெண்களுக்கு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் மூலம் அரசியல் பயிற்சி ஒன்றினை பெற்றுக்கொடுப்பதால் பெண்கள் தொடர்பிலான பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நீண்டகால தீர்வு கிடைக்கும்.

தேசிய மட்ட பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களிலும் 1/3 பெண்களுக்கு ஒதுக்கி இந்த ஆசனங்களுக்காக பல்லங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதி உருவாக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இந்த முறைமையின்

கீழ் வாக்காளருக்கு இரண்டு வாக்குகள் கிடைப்பதோடு அதிக வாக்குகளைப் பெற்ற பெண் மற்றும் ஆண் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதன்போது சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆண்களுக்கானது என பெரும்பாலானோர் கருதும் பிரதிநிதித்துவ தளத்தினை “பெண்கள் பறித்தெடுத்துக் கொண்டனர்” என்ற குற்றச்சாட்டு எழுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. பெண்களுக்காக பல்லங்கத்தவர் ஆசனத்தினுள் வாய்ப்பொன்று உருவாகுவதால் கட்சியினுள் ஏற்படக்கூடிய போராட்டங்களை தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும். இறுதியாக குறிப்பிட்ட இவ்விரண்டு உபாய முறைகளும் இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். மேலும், பாரம்பரியமாக பிரதிநிதித்துவத்தில் தூரப்படுத்தப்பட்டிருந்த பெண்களுக்கு அரசியலில் பிரதான நீரோட்டத்திற்கு தள்ளுவதற்காக குறுகியகால உதவியாக இந்த உபாய முறைகளை பயன்படுத்த முடியும் என்பதாலாகும்.

IV. அனைத்து அரசியல் கட்சிகளினதும் உள்ளக பதவிகள் மற்றும் வேட்புமனு பட்டியல்களில் 1/3 பெண்களுக்காக ஒதுக்குதல்

இந்த உபாய முறைமை பயன்படுத்துவதற்கு அரசியல் அமைப்பையோ அல்லது உள்ளூராட்சி சட்டத்தையோ அல்லது தேர்தல் சட்டத்தினையோ திருத்தத் தேவையில்லை. இதற்கு தேவை கட்சிகளின் உண்மையான விருப்பம் மற்றும் தியாகம் மட்டுமே. கட்சி யாப்பு அல்லது கட்சி கொள்கையின் மூலம் கட்சியின் அனைத்து தீர்மானம் எடுக்கும் பதவிகள், குழு உறுப்புரிமை மற்றும் தேர்தல் வேட்புமனுக்களில் 1/3 பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என நியமத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒன்றில் கட்சியில் உள்ள சிறந்த சம்பிரதாயமாக இதனை ஆரம்பிக்க முடியும். இதற்காக கட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்களும் சிவில் அமைப்புகளும் கட்சி தலைமைகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தல் அத்தியாவசியமாகும். இந்த நியமம் அரசியல் கட்சியினால் சுயாதீனமாக எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் என்பதால் சட்டத்தினால் தண்டனை வழங்கப்பட முடியாது. எனினும் கட்சி தலைமையின் உண்மையான மாற்றத்திற்காக காட்டும் அரசியல் விருப்பத்தினால் எடுக்கப்படும் தீர்மானம் என்பதால் இதன் நிலைப்புத் தன்மை அதிகமாகும். கட்சியின் உள்ளக கலந்துரையாடல்கள்

மூலம் இவ்வாறானதொரு தீர்மானத்திற்கு வருவதால் கட்சியினுள் இது தொடர்பில் பிரச்சினைகள் ஏற்படுத்தப்படுவதும் குறைவாகும். இது தென்னாபிரிக்க காங்கிரஸினால் சிறப்பாக ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய மட்டத்தில் அந்நாட்டில் யாப்புரீதியான பங்கு முறைமை நடைமுறையில் இல்லை. எனினும் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தலைமைத்துவத்தின் விசேடமாக நெல்சன் மண்டேலாவின் ஈடுபாடு மற்றும் தியாகத்தினால் சுயாதீன பங்கு முறைமை அறிமுகப்படுத்தி பெண்களின் நிலைமையை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கு தேவையான பல்வேறு பொறிமுறைகள் தேசிய மட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த கட்சிக்கொள்கை ஏனைய கட்சிகளுக்கும் ஏதோ ஒருவகையான தாக்கத்தை செலுத்தியதோடு, இந்த கட்சிகளும் கூடுதலான பெண் வேட்புமனுக்களையும் கட்சி பதவிகளையும் பெற்றுக்கொடுக்க தூண்டப்பட்டன.

V. பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் வளர்ச்சியை நோக்காக கொண்ட விசேட நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்

இவ்வாறான நிறுவனம் அரசு, அரசியல் கட்சி அல்லது அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். எனினும் இலங்கையின் அரசியல் சூழலில் ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு விசேட தொடர்பு இல்லாத வகையில் செயற்படவேண்டுமாயின் இவ்வாறான நிறுவனங்கள் அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தின் இயல்புக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்படுமாயின் மிகவும் சிறப்பானதாகும். பெண் பிரதிநிதித்துவத்தோடு தொடர்புடைய ஆய்வுகளை செய்தல், அறிக்கைகள், துண்டுபிரசுரங்கள் மற்றும் நூல்கள் வெளியீடு, அவற்றை பகிர்ந்தளித்தல், தீர்மானம் எடுப்பவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இப்பிரச்சினை தொடர்பாக போதுமான தெளிவினை ஏற்படுத்துவதற்கான செயலமர்வுகள், கருத்தரங்குகள், திறந்த விரிவுரைகளும் ஊடக கலந்துரையாடல் நடத்துதல், இது தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டும் அமைப்புகள் மற்றும் நபர்களை வலையமைப்பாக்குதல் மற்றும் மிகவும் வலுவாகவும் ஒற்றுமையாகவும் அரசுக்கும் அரசியல் கட்சிக்கும் அழுத்தம் கொடுத்தல், தேர்தலில் போட்டியிட ஈடுபாடு காட்டும் பெண்களுக்கு தேவையான பயிற்சியினை பெற்றுக்கொடுத்தல், தேர்தல் நடவடிக்கைகளில் பல்வேறு முறைகளில் உதவி செய்தல், தேர்தல் பெண் வேட்பாளர்கள் ஆவதற்கு தகைமையுடைய பெண்களின் பெயர் பட்டியலை ஒழுங்குப்படுத்தி

அதனை அரசியல் கட்சிகளுக்கு சமர்ப்பித்தல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு அவர்களின் பொறுப்பு சரியாக நிறைவேற்றுவதற்கு தேவையான ஆலோசனைகள் மற்றும் தகவல்களை வழங்குதல் மற்றும் பெண்களின் நிலையினை உயர்த்துவதற்கு தேவையான சட்டம், கொள்கை மற்றும் செயற்றிட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு அவர்களை தூண்டுதல், அந்த செயற்பாடுகளை மதிப்பீடு செய்தல், கண்காணிப்பு மற்றும் குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் அவர்களை மிகவும் சிறந்த பெண் பிரதிநிதிகளாக மாற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவது போன்ற விடயங்கள் பலவற்றை செய்யும் பொறுப்புகளை இதுபோன்ற விசேட நிறுவனங்களுக்கு வழங்க முடியும். இலங்கையின் பிரதான கட்சிகளோடு தொடர்புடைய வகையில் இவ்வாறான விசேட நிறுவனங்களை உருவாக்கும் திறனும் உண்டு. குறித்த கட்சியின் புதிய பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு பயிற்சி வழங்குதல், சிரேஸ்ட தலைவிகளின் ஆலோசனை மற்றும் அனுபவங்களை பகிர்ந்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வழங்குதலும் தேர்தல்களில் ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், விசேடமாக அதற்கான நிதியம் ஒன்றை உருவாக்குதல் போன்ற செயற்பாடுகளை அந்த கட்சியின் விசேடத்துவ நிறுவனங்கள் மூலம் நிறைவேற்றப்பட முடியும். மேலும், இலங்கை பெண்கள் பிரதிநிதித்துவமும் ஒட்டுமொத்த ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவ முறைமைக்கு நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தும் தடைகளை இல்லாதொழிப்பதற்கு இருக்கும் அரச இயந்திரமும் இன்றைவிட நீதியாகவும், பக்கச்சார்பற்ற, சுயாதீன மற்றும் பலனானதாக மாற்றப்படல் வேண்டும். தேர்தலில் நடைபெறும் குழறுபடிகள், அரச வளங்களை பயன்படுத்தல், ஊழல், பலாத்காரம், வெளிப்படையான விதத்தில் செயற்படாமை, வாக்காளர்களுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அழுத்தம் கொடுத்தல் மற்றும் அச்சுறுத்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பில் இலங்கையில் தற்போது காணப்படும் சட்டமும் சிலவேளைகளில் சரியான முறையில் நடைமுறையில் இல்லை. 17ம் அரசியல் அமைப்பு திருத்தத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட சுயாதீன தேர்தல் ஆணைக்குழு, பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு போன்றன 18ம் திருத்தத்தினால் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் கைகளுக்கு கீழ் சென்றுள்ளது. இதனால் தவறான வேட்புமனு பட்டியலை நிராகரிக்கவும், தேர்தல் குளறுபடிகள் தொடர்பிலும் நீதியான தீர்மானம் எடுப்பதற்கும் விசேடமாக தேர்தல் பிரசார செலவு போன்றன தொடர்பான உச்ச அளவினை தீர்மானிக்கக்கூடிய அதிகாரம் உள்ள

சுயாதீன தேர்தல் ஆணைக்குழு ஒன்றினை தாபித்தல் இலங்கைக்கு அத்தியவசியமானது. அவ்வாறில்லையேல் பங்கு முறைமை சட்டம் அல்லது யாப்புரீதியாக பெண்களுக்கான ஆசனங்களை ஒதுக்குதல், சரியான முறையில் சரியான முறையில் செயற்படுகிறது என எண்ண முடியாது. அத்தோடு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவாவதற்கு நேரடியாக தாக்கம் செலுத்தும் வன்முறை, மனித படுகொலைகளும் வேறு முறையற்ற செயற்பாடுகளை தடுப்பதற்கு சுயாதீன பொலிசும், அது தொடர்பில் நீதியை நிலைநாட்ட சுயாதீனமானதும் பக்கசார்பற்றதுமான நீதித்துறையும் அத்தியவசியமானது. பங்குமுறைமை சட்டத்தினால் எதிர்பார்கின்ற நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு இவ்வாறான அரசு நிறுவனங்களின் உண்மையான ஒத்துழைப்பு கட்டாயமானதாகும்.

இந்த எந்த சட்டம், கொள்கைகளும் நிறுவனங்களையும் அறிமுகப்படுத்தி கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றமொன்றை ஏற்படுத்தினால், அதற்கு மட்டும் பெண் பிரதிநிதித்துவத்தை எண்ணிக்கை ரீதியாகவும் பண்பு ரீதியாகவும் வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்த முடியாது. இதற்கு அரசு நிருவாகத்தோடு தொடர்புடைய அனைத்து பங்குதாரர்களும் முழு சிவில் சமூகமும் மனோநிலை ரீதியான மாற்றம் ஒன்றினை கட்டாயமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறான மாற்றங்களுக்காக இலங்கை பெண்கள் அமைப்புகளும், இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் ஈடுபாடு காட்டும் தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய வேறு நிறுவனங்களும் நபர்களுடன் வலையமைப்பாகி மிகவும் உபாயமுறையிலானதும் முறையானதும், தைரியமாகவும் தியாகத்துடனும் ஒரே நோக்கத்தோடு செயற்படல் அத்தியவசியமானதாகும்.

இணைப்பு - 01

பூகோள வலய ரீதியாக பாராளுமன்றத்தினுள் பெண் பிரதிநிதித்துவம்

வலயம்	முதலாம் சபை	இரண்டாம் சபை	இருசபைகளிலும்
நேர்டிக் நாடுகள்	42.0%	-	-
ஆமெரிக்க வலயம்	27.7%	23.3%	23.0%
ஐரோப்பியா (நேர்டிக் தவிர்ந்த)	20.9%	21.1%	21.0%
ஆபிரிக்க நாடுகள்	19.8%	19.5%	19.4%
ஆசிய நாடுகள்	18.8%	14.1%	16.4%
பசுபிக் நாடுகள்	12.4%	34.8%	23.6%
அரபு நாடுகள்	11.7%	6.4%	09.05%

மூலம்: Inter Parliamentary Union, March 2012, Women in National Parliaments (Regional Averages)

இணைப்பு: 02

உலக பாராளுமன்றங்களினுள் பெண் பிரதிநிதித்துவம்

ஒழுங்கு முறை	நாடு	முதலாம் சபை			இரண்டாம் சபை			விகிதம் %	
		தேர்தல் திகதி	ஆசனம்	பெண்கள்	விகிதம் %	தேர்தல் திகதி	ஆசனம்		பெண்கள்
01	ருவண்டா	2008/9	80	40	56.30	2011/9	26	10	38.50
02	என்டேரரா	2011/4	28	14	50.00	-	-	-	-
03	கியூபா	2008/1	586	265	45.20	-	-	-	-
04	சுவீடன்	2010/9	349	156	44.70	-	-	-	-
05	சிலேஸ்ஸ்	2011/9	32	14	43.80	-	-	-	-
06	பின்லாந்து	2011/4	200	85	42.50	-	-	-	-
07	தென்னாபிரிக்கா	2009/4	400	169	42.30	2009/4	53	17	32.10
08	நெதர்லாந்து	2010/6	150	61	40.70	2011/5	75	27	36.00
09	நிக்கரகுவா	2011/11	92	37	40.20	-	-	-	-
10	ஐஸ்லாந்து	2009/4	63	25	39.70	-	-	-	-
11	நோர்வே	2009/9	169	67	39.60	-	-	-	-
12	மொசாம்பிக்	2009/10	250	98	39.20	-	-	-	-
13	டென்மார்க்	2011/9	179	70	39.10	-	-	-	-
14	கொஸ்பிரிக்கா	2010/2	53	22	38.60	-	-	-	-
15	ஹங்கேராலா	2008/9	220	84	38.20	-	-	-	-
16	பெல்ஜியம்	2010/6	150	57	38.00	2010/6	71	29	40.80

ஆண் பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் சமமானதா?

17	ஆஜன்மனா	2011/10	257	96	37.40	2011/10	72	28	38.90
18	ஸ்பானியா	2011/11	350	126	36.00	2011/11	263	88	33.50
19	தான்சானியா	2010/10	350	126	36.00	-	-	-	-
20	உகாண்டா	2011/2	386	135	35.00	-	-	-	-
21	நிபாளம்	2008/4	594	197	33.20	-	-	-	-
22	ஜேர்மனி	2009/9	620	204	32.90	NA	-	-	-
23	ஈக்குவடோர்	2009/4	124	40	32.30	-	-	-	-
24	தீமார்	2007/6	65	21	32.30	-	-	-	-
25	நியூசிலாந்து	2011/11	221	39	32.20	-	-	-	-
26	ஸ்லோவேனியா	2011/12	90	29	32.20	2007/11	40	1	02.50
27	பெரஸ்	2008/9	110	35	31.80	2008/7	58	19	32.80
28	கயானா	2011/11	67	21	31.30	-	-	-	-
29	மெசிடோனியா	2011/6	123	38	30.90	-	-	-	-
30	ப்ருசை	2010/7	105	32	30.50	2010/7	41	19	46.30
31	போர்த்துகல்	2011/6	230	66	28.60	-	-	-	-
32	ரூனிடெட் மற்றும் டொபேகோ	2010/5	42	12	28.50	2010/6	31	8	25.80
33	சுவிட்சர்லாந்து	2011/10	200	57	28.50	2011/10	46	9	19.60
34	ஒஸ்ரியா	2008/9	183	51	27.90	NA	-	-	-
35	எதியோப்பியா	2010/5	547	152	29.80	2010/5	135	22	16.30
36	ஆப்கானிஸ்தான்	2010/9	249	69	27.70	2011/1	102	28	27.50

37	முயனிசியா	2011/10	217	58	26.70	-	-	-	-
38	தென்கூடாள்	2011/8	332	88	26.50	2011/8	50	5	10.00
39	செல்வோர்	2012/3	84	22	26.20	-	-	-	-
40	மெக்சிகோ	2009/7	500	131	26.20	2006/7	128	29	22.70
41	பொலிவியா	2009/12	170	33	25.40	2009/12	36	17	47.20
42	சுராக்	2010/3	325	82	25.20	-	-	-	-
43	வாவோஸ்	2011/4	132	33	25.00	-	-	-	-
44	லக்சம்பேர்க்	2009/6	60	15	25.00	-	-	-	-
45	அவுஸ்திரேலியா	2010/8	150	37	24.70	2010/8	76	29	38.20
46	கனடா	2011/5	308	76	24.70	NA	103	39	27.90
47	கூடான்	2010/4	354	87	24.70	2010/5	28	5	17.90
48	நடுபியா	2009/11	78	19	24.40	2010/11	26	7	26.90
49	வியட்நாம்	2011/5	500	122	24.40	-	-	-	-
50	கசகஸ்தான்	2012/1	107	26	24.30	2011/8	47	2	4.30
51	லிசோதோ	2007/2	120	29	24.20	2007/3	33	7	21.20
52	குரோசியா	2011/12	151	36	23.80	-	-	-	-
53	போலாந்து	2011/10	460	109	23.70	2011/10	100	13	13.00
54	சிங்கப்பூர்	2011/5	98	23	23.50	-	-	-	-
55	கர்கிஸ்தான்	2010/10	120	28	23.50	-	-	-	-
56	லெதிவேனியா	2011/9	100	23	23.00	-	-	-	-
57	பிலிப்பைன்ஸ்	2010/5	284	65	22.90	2010/5	23	3	13.00
58	செனிகல்	2007/6	150	34	22.70	2007/8	100	40	40.00

59	பாகிஸ்தான்	2008/2	342	77	22.50	2012/3	104	17	16.30
60	மலாவி	2009/5	193	43	22.30	-	-	-	-
61	ஐக்கிய இராச்சியம்	2010/5	650	145	22.30	NA	827	181	21.90
62	மொரிடோனியா	2006/11	95	21	22.10	2009/11	56	8	14.30
63	செக் குடியரசு	2010/5	200	44	22.00	2010/10	81	15	18.50
64	எரித்ரியா	1994/2	150	33	22.00	-	-	-	-
65	சேர்பியா	2008/5	150	55	22.00	-	-	-	-
66	உன்பெஸ்கிஸ் தான்	2009/12	150	33	22.00	2010/1	100	15	15.00
67	இத்தாலி	2008/4	630	136	21.60	2008/4	321	61	19.00
68	பெரு	2011/4	130	28	21.50	-	-	-	-
69	பொஸ்னியா	2010/10	42	9	21.40	2011/6	15	2	13.30
70	சீனா	2008/3	2978	635	21.30	-	-	-	-
71	பல்கேரியா	2009/7	240	50	20.80	-	-	-	-
72	கேப்	2011/2	72	15	20.80	-	-	-	-
73	டொமினிக்கன் குடியரசு	2010/5	183	38	20.80	2010/5	32	3	9.40
74	கம்போடியா	2008/7	123	25	20.30	2012/1	59	8	13.60
75	இஸ்ரேல்	2009/2	120	24	20.00	-	-	-	-
76	எஸ்டோனியா	2011/3	101	20	19.80	-	-	-	-
77	மொல்டோ	2010/11	101	20.19.80	-	-	-	-	-
78	பங்களாதேஸ்	2008/12	350	69	19.70	-	-	-	-

79	பொன்னூர்	2009/11	128	25	19.50	-	-	-	-
80	லிதுவேனியா	2008/10	141	27	19.10	-	-	-	-
81	மொனாகோ	2008/2	21	4	19.00	-	-	-	-
82	டஜகிஸ்தான்	2010/2	63	12	19.00	2010/3	34	5	14.70
83	பிரான்ஸ்	2007/6	577	109	18.90	2011/9	347	77	22.20
84	முருசி	2010/5	69	13	18.80	-	-	-	-
85	கிறிஸ்	2009/10	300	56	18.70	-	-	-	-
86	சென்மரினோ	2008/11	60	11	18.30	-	-	-	-
87	இந்தோனேசியா	2009/4	560	102	18.20	-	-	-	-
88	சாஜோடோம்	2010/8	55	10	18.20	-	-	-	-
89	மடகஸ்கார்	2010/10	365	64	17.50	210/10	164	20	12.20
90	ஐக்கிய அரபு எமிரேட்	2011/9	40	7	17.50	-	-	-	-
91	பரிசுத்த வின்சன்ட் மற்றும கிர-னடைனிஸ்	2010/12	23	4	17.40	-	-	-	-
92	ஸ்லோவாக்கியா	2012/3	150	26	17.30	-	-	-	-
93	மோரோக்கோ	2011/11	395	67	17.00	2009/10	270	6	2.20
94	வெனிசுவெலா	2010/9	165	28	17.00	-	-	-	-
95	ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு	2010/11	432	73	16.90	2010/11	100	17	17.00

96	டர்மகிஸ்தான்	2008/12	125	21	16.80	-	-	-	-	-
97	சென் லூசியா	2011/11	18	3	16.70	2012/1	11	2	18.20	-
98	அசர்வைஜான்	2010/11	125	20	16.00	-	-	-	-	-
99	கெபேன்	2011/12	114	18	15.80	2009/1	102	18	17.60	-
100	தாய்லாந்து	2011/7	500	79	15.80	2011/47	149	23	15.40	-
101	ஸ்பீனியா	2009/6	140	22	15.70	-	-	-	-	-
102	தென் கொரியா	2009/3.	687	107	15.60	-	-	-	-	-
103	பர்கினாபாசோ	2007/5	111	17	15.30	-	-	-	-	-
104	அயர்லாந்து	2011/2	166	25	15.10	2011/4	60	18	30.00	-
105	சிம்பாபே	2008/3	214	32	15.00	2008/3	99	24	24.20	-
106	வட கொரியா	2008/4	299	44	14.70	-	-	-	-	-
107	சிலி	25009/12	120	17	14.20	2009/12	38	5	13.20	-
108	டேர்கி	2011/6	550	78	14.20	-	-	-	-	-
109	கெமரூன்	2007/7	180	25	13.90	-	-	-	-	-
110	மஜிபுட்	2008/2	65	9	13.80	-	-	-	-	-
111	இரஸ்யா	2011/12	450	61	360	NA	169	8	4.70	-
112	சுவிட்சர்லாந்து	2008/9	66	9	13.60	2008/10	30	12	40.00	-
113	கிரனடா	2008/7	15	2	13.30	2008/8	13	3	23.10	-
114	கௌதமாலா	2011/9	158	21	13.30	-	-	-	-	-
115	மைக்ர்	2011/1	113	15	13.30	-	-	-	-	-

116	சியாரோலி- யோன்	2007/8	124	16	12.90	-	-	-	-
117	சேட்	2011/2	188	24	12.80	-	-	-	-
118	ஜமேக்கா	2011/12	63	8	12.70	2007/9	21	5	23.80
119	மத்திய ஆபிரிக்க குடியரசு	2011/1	104	13	12.50	-	-	-	-
120	டொம்னியா	2009/12	32	04	12.50	-	-	-	-
121	பெருகுவே	2008/4	80	10	12.50	2008/4	45	07	15.60
122	சிரியா	2007/4	250	31	12.40	-	-	-	-
123	மொன்டெகிரோ	2009/3	81	10	12.30	-	-	-	-
124	பகமாஸ்	2007/5	41	05	12.20	2007/5	15	05	33.30
125	கொலம்பியா	2010/3	165	20	12.10	210/3	100	16	16.00
126	உருகுவே	2009/10	99	12	12.10	2009/10	31	04	12.90
127	சுரினாம்	2010/5	51	06	11.80	-	-	-	-
128	சேம்பியா	2011/09	157	18	11.50	-	-	-	-
129	ரூமேனியா	2008/11	330	37	11.20	2008/11	136	08	5.90
130	டோகோ	2007/10	81	09	11.10	-	-	-	-
131	கோடே மசார்	2011/12	254	28	11	-	-	-	-
132	இந்தியா	2009/4	545	60	11.00	2012/1	238	24	10.10
133	ஜப்பான்	2009/8	480	52	10.80	2010/7	242	45	18.80
134	ஜோர்தான்	2010/11	120	13	10.80	2011/10	60	07	11.70
135	சைப்பிரஸ்	2011/5	56	06	10.70	-	-	-	-

136	என்டிசுவா மற்றும பார்பிரடா	2009/3	19	02	10.50	2009/4	17	05	29.40
137	மலேசியா	2008/3	221	23	10.40	NA	66	15	22.70
138	மாலி	2007/7	147	15	10.20	-	-	-	-
139	புறஜேன்	2010/10	40	04	10.00	2010/11	40	11	27.50
140	பாபடோன்	2008/1	30	03	10.00	2008/2	21	03	33.30
141	கினியா	2008/5	100	10	10.00	-	-	-	-
142	கினிபீசன்	2008/11	100	10	10	-	-	-	-
143	கென்பா	2007/12	224	22	09.80	-	-	-	-
144	லைபீரியா	2011/10	73	07	9.80	2011/10	30	04	13.30
145	கொங்கோ ஜனநாயக குடியரசு	2011/11	492	44	8.90	2007/1	108	05	4.60
146	ஹங்கேரியா	2010/04	386	34	8.80	-	-	-	-
147	கிரிபுத்	2011/10	46	04	8.70	-	-	-	-
148	மோல்டா	2008/3	69	06	8.70	-	-	-	-
149	பிரேசில்	2010/10	513	44	8.60	2010/10	81	13	16.00
150	பூட்டான்	2008/03	47	04	8.50	207/12	25	06	24.00
151	பனாமா	2009/5	71	06	8.50	-	-	-	-
152	ஆர்மேனியா	2007/5	131	11	8.40	-	-	-	-
153	பெனின்	2011/4	83	07	8.40	-	-	-	-
154	கானா	2008/12	230	19	8.30	-	-	-	-

155	அல்பிரியா	2007/5	389	31	8.00	2009/12	136	07	5.10
156	உக்ரேன்	2007/9	450	36	8.00	-	-	-	-
157	போடசுவானா	2009/10	63	05	7.90	-	-	-	-
158	செம்பியா	2012/3	53	04	7.50	-	-	-	-
159	கோங்கோ	2007/6	137	10	7.30	2011/10	72	10	13.90
160	நைஜீரியா	2011/4	352	24	6.80	2011/4	109	07	6.40
161	சோமாலியா	2004/8	546	37	6.80	-	-	-	-
162	சென் கிடஸ் மற்றும் நேவில்ஸ்	2010/1	15	01	6.70	-	-	-	-
163	டுவால்	2010/9	15	01	6.70	-	-	-	-
164	ஜெர்ஜியா	2008/5	137	09	6.60	-	-	-	-
165	மாலைத்தீவு	2009/5	77	05	6.50	-	-	-	-
166	இலங்கை	2009/5	225	13	5.80	-	-	-	-
167	ஹெய்டு	2010/11	95	04	4.20	2010/11	30	01	3.30
168	செமோவா	2011/3	49	02	4.10	-	-	-	-
169	மொங்கோலியா	2008/6	76	03	3.90	-	-	-	-
170	டோங்கோ	2010/11	28	01	3.60	-	-	-	-
171	மியன்மார்	2010/11	395	14	3.50	2010/11	218	04	1.80
172	பெலிசே	2012/3	32	01	3.10	2012/3	13	05	38.50
173	லெனான்	2009/6	128	04	3.10	-	-	-	-
174	கொமரஸ்	2009/12	33	01	3.00	-	-	-	-
175	மாசல் தீவு	2011/11	33	01	03.00	-	-	-	-

176	எகிப்து	2011/11	508	10	02	2012/1	180	05	2.80
177	வன	2008/09	52	01	1.90	-	-	-	-
178	ஓமான்	2011/10	84	01	1.20	2011/10	83	15	18.10
179	பப்புவா நியூகினி	2007/6	109	01	0.90	-	-	-	-
180	யேமன்	2003/4	301	01	0.30	2001/4	111	02	1.80
181	குவைட்	2012/2	65	00	00	-	-	-	-
182	மைக்ரோனேசியா	2011/3	14	00	00	-	-	-	-

மூலம்: Inter Parliamentary Union, March 2012, Women in National Parliaments – World Classification

இணைப்பு 03

இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் - 1947 - 2010

வருடம்	மொத்த தொகை	உறுப்பினர்	மொத்த பெண் பிரதிநிதிகள்	பிரதிநிதித்துவ விகிதாசாரம்
1947	101		3	3.0%
1952	101		2	2.0%
1956	101		4	4.0%
1960 (மார்ச்)	157		3	1.9%
1960 (ஜூலை)	157		3	1.9%
1965	157		6	3.8%
1970	157		6	3.8%

1977	168	11	6.5%
1989	225	13	5.8%
1994	225	12	5.3%
2000	225	09	4.0%
2001	225	10	4.4%
2004	225	13	5.8%
2010	225	13	5.8%

மூலம் : இந்த வருடங்களில் நடைபெற்ற தேர்தல் முடிவுகள், கொடும்பு:- தேர்தல் திணைக்களம்.

இணைப்பு – 04

இலங்கையின் மாகாண சபைகளில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் - 1993 – 2008/09

மாகாணம்	மொத்தம்	பெண்கள்	%	பெண்கள்			பெண்கள்			%	மொத்தம்	%
				மொத்தம்	பெண்கள்	%	மொத்தம்	பெண்கள்	%			
மேற்கு	104	07	6.7	104	02	1.9	104	6	5.7	104	06	5.7
வடமத்திய	33	4	12.1	33	1	3.0	33	1	2.9	33	1	3.0
வடமேல்	52	3	5.8	52	3	5.8	52	4	7.7	52	3	5.8
ஊவா	34	0	0	34	01	2.9	34	1	2.9	34	01	2.9
மத்திய	58	1	1.7	58	3	5.1	58	3	5.2	58	2	3.6
தென்	55	2	3.6	55	1	1.8	55	1	1.8	58	2	3.6

சுபீரகமுவு ர	44	1	2.3	44	1	2.3	44	1	2.3	44	1	2.3
வடக்கு	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
கிழக்கு	-	-	-	-	-	-	-	-	-	37	1	2.7
மொத்தம்	380	18	4.7	380	12	3.2	380	17	4.5	417	20	4.8

மூலம்: இவ்வாண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல் முடிவுகள், கொழும்பு:- தேர்தல் திணைக்களம்

இணைப்பு - 05

இலங்கையின் உள்நூட்சி நிறுவனங்களில் பெண் பிரதிநிதித்துவம் - 1999 - 2011

உள்நூட்சி நிறுவனம்	1991			1997			2006			2011		
	மொத்த உறுப்பினர்	பெண்கள்	%	மொத்த உறுப்பினர்	பெண்கள்	%	மொத்த உறுப்பினர்	பெண்கள்	%	மொத்த உறுப்பினர்	பெண்கள்	%
மாநகர சபை	201	6	2.9	252	9	3.4	330	10	3.0	-	-	-
நகர சபை	235	6	2.4	331	9	2.6	379	13	3.4	-	-	-
பிரதேச சபை	2632	42	1.6	3137	55	1.7	3243	51	1.6	-	-	-
மொத்தம்	3068	54	1.8	3720	73	1.9	3952	74	1.8	-	-	-

மூலம்: 1991, 1997 மற்றும் 2006 தேர்தல் முடிவுகள், கொழும்பு தேர்தல் திணைக்களம்

இணைப்பு – 06

நாடு	பங்கு மயை அறிமுகப்படுத்திய ஆண்டு	முறைமை- மொத்த உறுப்பினர் தொகை	பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனம்	விகிதாசாரம் (%)	தேர்வு செய்யும் முறை
உகண்டா	2001	292	56	19.1	மறைமுக வாக்கு
பாகிஸ்தான்	2002	357	60	16.8	நேரடி வாக்கு
தான்சானியா	2000	295	48	16.2	நியமனம்
சிம்பாபே	2000	274	37	13.5	நியமனம்
எகிப்து	2003	65	07	10.7	நேரடி வாக்கு
பங்களாதேஷ்	2001	300	30	10.0	நியமனம்
சூடான்	2000	360	35	7.7	நேரடி வாக்கு

கமலா லீயனகே

மொரோக்கோ	2002	325	30	9.2	நேரடி வாக்கு
போட் சுவானா	1999	44	02	4.5	நியமனம்
ஜோர்தான்	2003	120	06	5.5	நியமனம்
லெசேதோ	1998	80	03	3.8	நியமனம்
தாய்வான்	1996	334	00	00	நேரடி வாக்கு

மூலம்: <http://www.quotaproject.org>

குறிப்பு

யாபழீதியான பங்கு முறைமையினை பயன்படுத்தும் நாடுகள்

நாடு	பங்குமுறை உருவாக்கப்பட்ட ஆண்டு	பங்கு / விகிதாசாரம்	பிரதிநிதி நிறுவனம்	தேர்தல் முலம்	வேட்புமனு பத்திரம் திறந்த / முடிய
பிரான்ஸ்	1999	50	கீழ் சபை	எளிய பெரும்பான்மை	-
கோஸ்ட்ரிக்கா	1997	40	பாராளுமன்றம் (ஒரளவு)	விகிதாசாரம்	முடிய
பேல்ஜியம்	1994	33	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்	திறந்த
போஸ்னியா மற்றும் பர்கோவியா	2001	33	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்	திறந்த

ஆர்ஜென்டீனா	1991	30	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்	மூடிய
பெரு	1997	30	பாராளுமன்றம் (ஒரளவு)	விகிதாசாரம்	திறந்த
பெனித்பெலா	1997 & 1998	30	இருசபைகளுக்கும்	கலப்பு முறைமை	மூடிய
பனாமா	1997	30	பாராளுமன்றம் (ஒரளவு)	கலப்பு முறைமை	மூடிய
பொலிவியா	1997	30	ஈறயொத்தம்	கலப்பு முறைமை	மூடிய
மெக்னிகோ	1996	30	ஈறயொத்தம்	கலப்பு முறைமை	மூடிய
பிரேசில்	1997	30	கீழ் சபை	கலப்பு முறைமை	மூடிய
இந்தோனேசியா	2003	30	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்	மூடிய

மக்டோரியா	2001	30	கீழ் சபை	கலப்பு றமை	முறை	முடிய
சேர்பியா	2002	30	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்		முடிய
டொமினிகன் குடியரசு	1997	25	கீழ் சபை	விகிதாசாரம்		முடிய
ஈக்வடோர்	1997	20	கீழ்சபை (ஒரளவு)			திறந்த
பெரூவே	1996	20	ஈறயொத்தம்	விகிதாசாரம்		முடிய
பிலிப்பைன்ஸ்	1995	20	கீழ் சபை	கலப்பு றமை	முறை	முடிய
ஆர்மேனியா	1994	05	கீழ் சபை	கலப்பு றமை	முறை	முடிய
நேபாளம்	1990	05	கீழ் சபை	எளிய பெரும்பான்மை		-

உசாத்துணை நூல்கள்

Abu-zayd, Gehan, 1998, "In Search of Political Power: Women in Parliament in Egypt, Jordan and Lebanon" in Women in Parliament: Beyond Numbers (ed.) Azza Karam, Stockholm: International IDEA, pp. 43-63.

Agrawal, M.L. Mayak, Mohan and Agrawal, M.K. 2005, "Panchayati Raj: Role and Contribution of Women", in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp. 137-140.

Agrawal, Manju, 2006, "A Silent Revolution: Women in Grass-roots Democracy" in Participatory Citizenship: Identity, Exclusion, Inclusion (eds.) Ranjita Mohanty and Rajesh Tandon, New Delhi: Sage Publications, pp. 150-78.

Agrawal, Meena, 2005, "Women Towards Political Mobilisation in Panchayati Raj Institutions", in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp. 27-52.

Agrawal, R.C. 2005, "Women and Panchayati Raj Institutions", in J. L. Singh (ed.) op.cit, pp. 68-74.

Alam, M. 2004, New Local Government Reforms in Pakistan: A Way Forward Towards Including Social Change, United Kingdom: School of Public Policy, University of Birmingham.

Anjum, Z. 2001, "New Local Government System: A Step Towards Community Empowerment", Pakistan Development Review, Vol. 40, No. 4, Part ii, pp. 845-867.

Aurat Foundation, 2001, Citizens Campaign for Women's Representation in Local Government, Islamabad: Aurat Foundation and Information Service Foundation.

Baldez, Lisa, 2002, Why Women Protest, Cambridge: Cambridge University Press.

Ball, Allan, R. 1993, Modern Politics and Government, Houndmills: Macmillan.

Ballington, J. (ed.) 2003, The Implementation of Quotas: Latin American Experiences, Stockholm: International IDEA.

Ballington, J. 2004, The Implementation of Quotas: African Experiences, Stockholm: International IDEA.

Ballington, J. and Binda, F. (eds) 2005, The Implementation of Quotas:

European Experiences, Stockholm: International IDEA.

Banerjee, Neela, 2004, "Iraqi Women's Window of Opportunity for Political Gains is Closing", New York Times, 26th February.

Bari, Farzana, 2001, Local Government Elections, Islamabad: Ministry of Women and Development.

Bari, Farzana, 2002 (Nov- Dec), "History of Women's Reserved Seats in Legislatures in Pakistan", Legislative Watch, pp. 8-17.

Bean, Clive, 1991, "Gender and Political Participation in Australia", Australian Journal of Social Issues, Vol. 26, No. 4, pp. 276-293.

Beckwith, Karen, 2001, "Women's Movements at Century's End: Excavations and Advances in Political Science" Annual Review of Political Science, Vol. 4, pp. 371-390.

Benn, S. I. and Peters, R. S. 1965, Social Principles and the Democratic State, London: George Allen and Unwin.

Black, D. and Phillips, H. 2000, Making a Difference: Women in the Western Australian Parliament 1921- 1991, Perth: Parliament of Western Australia.

Bond, L. Sherly, 2007, "Academic Leadership" in Training Module on Women in Leadership Management in Higher Education, London: Association of Commonwealth.

Buch, Nirmala, 2001, "The 73rd Constitution Amendment and the Experience of Women in New Panchayati Raj Institutions (PRIs): A Critical Evaluation", in Ambrose Pinto and Helmut Reifeld (eds.) op.cit. pp. 7-24.

Burrell, B.C. 1994, A Women's Place in the House: Campaigning for Congress in the Feminist Era, Ann Arbor: University of Michigan Press.

Carroll, Susan, J. 1994, Spring, "The Politics of Difference: Women Public Officials as Agents of Change", Stanford Law and Policy Review, Vol. 5, pp. 11-20.

Carroll, Susan, J. 2000, (13-15th April) Representing Women: Congress Women's Perceptions of their Representational Roles, paper presented to the Conference on Women Transforming Congress: Gender Analysis of Institutional Life, Car Albert Congressional Research and Studies Center, USA: University of Oklahoma.

Caul, Miki, 2001, "Political Parties and the Adoption of Candidate Gender

Quotas: A Cross National Analysis”, The Journal of Politics, Vol. 63, No. 8, pp. 1214-1229.

Chowdhury, Najima, 1994, “Bangladesh: Gender and Politics in a Patriarchy” in Nelson Barbara and Chowdhury, Najima (eds.) Women and Politics Worldwide, New Haven and London: Yale University Press, pp. 98-101.

Chowdhury, Najima, 2001, "The Politics of Implementing Women’s Rights in Bangladesh” in Bayes, Jane and Tohidi, Nayereh (eds.) Globalisation, Gender and Religion: The Politics of Women’s Rights in Catholic and Muslim Countries, New York: Palgrave, pp. 207-238.

Chowdhury, Najima, 2002, “Bangladesh Experience: Dependence and Marginality in Politics” in International IDEA, op.cit. Stockholm: International IDEA, pp. 48-58.

Chusnul, Mariyam, 2003, “The Political Representation of Women in Indonesia: How can it be Achieved?” in The Implementation of Quotas: Asian Experiences, Stockholm: International IDEA.

Community Information Empowerment and Training (CIET) and Devolution Trust for Community Empowerment (DTCE), 2004, Social Audit of Governance and Delivery of Public Services, Pakistan - available at <http://www.ciet.org>.

Cranston Maurice, 1973, What are Human Rights? London: The Bodley Head. Publishers.

CWDS (Center for Women’s Development Studies) 1995, Towards Beijing: A Perspective from the Indian Women’s Movement, New Delhi: CWDS.

Dahlerup, Drude, 1986, The New Women’s Movement: Feminism and Political Power in Europe and the USA, London: Sage Publishers.

Dahlerup, Drude, 1988a, “From a Small to a Large Minority: Women in Scandinavia Politics”, Vol. 11, No. 4, pp.275-298.

Dahlerup, Drude, 1988b, ""Using Quotas to Increase Women's Political Representation" Women in Parliament: Beyond Numbers, Stockholm International IDEA. PP. 91-106.

Dahlerup, Drude, 2003 “Quotas - A Jump to Equality? in The Implementation of Quotas: Asian Experiences", Quota Workshop Report Series (Jakarta, 25th Sep, 2002), Stockholm: International Institute for Democracy and Electoral Assistance, pp. 10-18.

Dahlerup, Drude, (ed.) 2006a, Women, Quotas and Politics, London: Routledge.

Dahlerup, Drude, 2006b, (July, 2006) What are the Effects of Electoral Gender Quotas? From Studies of Quota Discourses to Research on Quota Effects, paper presented for the International Political Science Association's World Congress in Fukuoka, 19th Session, July 2006, Japan.

Dahlerup, Drude and Freidenvall, Lenita, 2003 (29th June to 4th July) "Quotas as a Fast Track to Equal Political Representation for Women - Why Scandinavia is no Longer the Model" paper presented at the 19th International Political Science Association's World Congress, Durban, South Africa.

Dodson, Debra, L. and Susan, J. Carroll. 1991, Reshaping the Agenda: Women in State Legislatures, New Brunswick, N.J.: Center for the American Women and Politics.

Encyclopedia of Democracy, 1995, Vol, I-IV, Lipset, Seymour Martin, London: Routledge.

Flammang, Janet, A. 1997, Women's Political Voice: How Women are Transforming the Practice and Study of Politics, Philadelphia: Temple University Press.

Franceschet, Susan, 2004 (March 17-20) State Based Strategies for Improving Women's Representation: Lessons from Latin America, paper presented at the 45th Annual International Studies Convention, Montreal: Canada.

Franceschet, Susan, and Macdonald, Laura, 2004, "Hard Times for Citizenship: Women's Movements in Chile and Mexico" Citizenship Studies, Vol. 9, No.1, pp 78-96.

Freidenvall, Lenita, 2003, Women's Political Representation and Gender Quotas - The Swedish Case, Working paper series, Stockholm: Stockholm University.

Gaur, K. D. Rana, Rachita and Gaur, Munish, 2005, "Panchayati Raj and Women", in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp.12-26.

Gray, Tricia, 2003, "Electoral Gender Quotas: Lessons from Argentina and Chile", Bulletin of Latin American Research, Vol. 22, No. 1, pp. 52-78.

Hassim, Shireen, 2002, "A Conspiracy of Women: The Women's Movement in South Africa's Transition to Democracy", Social Research, Vol. 69, No.3, pp. 693-732.

http://www.idea.int/gender/updated_quota.cfm (retrieved 7th July 2012)

Htun, Mala and Jones, Mark, P. 2002, “Engendering the Right to Participate in Decision-making: Electoral Quotas and Women’s Leadership in Latin America” in *Gender and the Politics of Rights and Democracy in Latin America*, Nikki Craske and Maxine Molyneux (ed.) New York: Palgrave, pp. 32-56.

Huang, Chang-Ling, 2002 (29th Aug to 1st Sep) “Democracy and the Politics of Difference: Gender Quotas in Taiwan”, paper presented at the Annual Meeting of the American Political Science Association, Boston: MA.

Ingelhart, Ronald and Norris, Pippa, 2003, *Rising Tide: Gender Equality and Cultural Change Around the World*, New York: Cambridge University Press.

International IDEA, 2002, *The Implementation of Quotas: Asian Experiences*, Stockholm: International IDEA.

International IDEA, 2008, Discussion Paper 1: *The Constituent Assembly of Nepal: An Agenda for Women*, Kathmandu, Nepal, available at <http://www.idea.int>

International IDEA, 2009, Discussion Paper 4: *Electoral System and Quotas in Nepal: Lalitpur*, available at <http://www.idea.int> (Retrieved 20th May, 2012).

International IDEA, *World Voter Turnout by Gender*, Stockholm: International IDEA, available at <http://www.idea.int/vt/survey/by-gender.cfm> (Retrieved 15th May, 2012).

Inter Parliamentary Union (IPU), 1997, *Men and Women in Politics: Democracy Still in the Making: A World Comparative Study*, Geneva: IPU.

Inter-parliamentary Union, March 2012, *Women in National Parliament* - available at <http://www.ipu.org> (Retrieved 18th June, 2012).

Jabeen, Nasira and Jadoon, Iqbal, M. 2009 (May), “Gender and Local Governance in Pakistan: Representation Vs Participation” *International NGO Journal*, Vol. 4, No 5, pp. 264- 276.

Jain, Devaki, 1996, *Panchayati Raj: Women Changing Governance*, New Delhi: UNDP Office.

Johari, J. C. 1999, *Principles of Modern Political Science*, New Delhi: Sterling Publications.

Jones, Mark, P. 1996, "Increasing Women's Representation via Gender Quotas: The Argentine Ley de Cupos" *Women and Politics*, Vol. 16, No 4, pp. 75-98.

Joseph, S. and Slymovics, S. 2001, *Women and Power in the Middle East*, Pennsylvania: University of Pennsylvania Press.

Karam, Azza, 1998, *Women in Parliament: Beyond Numbers*, Stockholm: International IDEA.

Karl, Marilee, 1995, *Women and Development: Participation and Decision Making*, London: Zed Books.

Karvonen, L. and Per Selle (eds.) 1995, *Women in Nordic Politics: Closing the Gap*, London: Dartmouth Press.

Kaufman, Stephen, 2003, "Afghanistan's Draft Constitution Promotes Women's Rights", Washington File - available at <http://usinfo.state.gov/dhr/Archive/2003/Nov/10-124769.html> (Retrieved 2nd Feb. 2012)

Kaushik, Susheela, 1996a, *Women in Panchayati Raj*, New Delhi: Har-Anand Publications.

Kaushik, Susheela, 1996b, *Panchayati Raj in Action*, New Delhi: Fedrich Ebert Stiftung.

King, Angela, E. V. 2001, "Forward" in *Gender, Peace and Conflict* (ed.) Inger Skjelsabaek and Don Smith, Oslo: International Peace Research Institute.

Kiribamune, Sirima, 1994, "Women in Local Government Politics in Sri Lanka", in *Women Claim Their Rights in Local Politics*, Bangkok: Freidrich Ebert Stiftung, pp. 81-115.

Kiribamune, Sirima, 1999, (ed.) *Women and Politics in Sri Lanka: A Comparative Perspective*, Kandy: International Centre for Ethnic Studies.

Kodikara, Chulani, 2009, *The Struggle for Equal Representation for Women in Sri Lanka*, Colombo: Ministry of Child Development and Women's Empowerment of Sri Lanka and UNDP.

Krook, Mona, Lena, 2003 (25th Feb to 1st March) "Get the Balance Right: Global and Transnational Campaigns to Promote Gender-balanced Decision-making" paper presented at the International Studies Association Annual Convention, Portland: OR.

Krook, Mona, L. 2004, "Promoting Gender-balanced Decision-making:

The Role of International Fora and Transnational Networks” in Hilda R. Christensen et. al. (ed.) *Crossing Borders: Re-mapping Women’s Movement at the Turn of the 21st Century*, Denmark: Odense University Press, pp. 205-20.

Laski, Harold, 1951, *A Grammar of Politics*, London, George Allen Unwin.

Liyanage, Kamala 1996, “Party Women: Their Role in Sri Lankan Politics”, *Pakistan Journal of Women’s Studies*, Vol. 3, No1, pp. 13-32.

Liyanage, Kamala, 1999, “Electoral System and Women’s Representation” , In *New Electoral System for Sri Lanka* (eds.) Laksiri Fernando and Dietmar Kneitchel, Colombo: Fedrich Ebert Stiftung, pp. 34-39.

Liyanage, Kamala 2005, “Women in Local Self-government in Sri Lanka: Problems, Dilemmas and Challenges”, in *Excluding Women*, (eds.) Morina Perera and Rasika Chandrasekera, Colombo: Social Scientists’ Association, pp. 123-144.

Liyanage, Kamala and Rajendran, Shobana, 2012 (27th-30th July), “Increasing Women’s Representation in Local Governments in the Central Province of Sri Lanka: Trends and Problems”, paper presented at the 13th National Convention on Women’s Studies, Colombo: Center for Women’s Research.

Lovenduski, Joni and Norris, Pippa, 1993, *Gender and Party Politics*, London: Sage Publications.

Lovenduski, Joni, and Karam, Azza, 1998, “Women in Parliament: Making a Difference”, in *Women in Parliament: Beyond Numbers*, Stockholm: International IDEA, pp. 125- 157.

Lovenduski, Joni, and Karam, Azza, 2002, “Women in Parliament: Making a Difference”, in *Women in Parliament*, Stockholm: International IDEA (updated version of the 5th chapter, which was originally published in handbook - *Women in Parliament: Beyond Numbers*, 1998, Stockholm: International IDEA.

Lyth, Annette, 2001, *Getting it Right? A Gender Approach to UNMIK Administration In Kosovo*, Stockholm: Kvinna Till Kvinna Foundation.

Maley, Michael, 2004 (19th-22nd January), “Enhancing Women’s Participation in Electoral Processes in Post-conflict Countries” paper presented at the Expert Group Meeting on “Enhancing Women’s Participation in Electoral Processes in Post-conflict Countries”, United Nations Office of the Special Advisor on Gender Issues and Advancement of Women, Glen Cove: New

York.

Manjula, Devis, M. 2005, "Women in Panchayati Raj: Grassroots Democracy in India" in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp. 226-230.

Mansbridge, Jane, 1999, "Should Blacks Represent Black and Women Represent Women? A Contingent "Yes", Journal of Politics, Vol. 61, pp. 628-57.

Menon, Nivedita, 2000 (28th Oct.) "Elusive Women's Feminism and Women's Reservation Bill", Economic and Political Weekly, pp. 3835-3844.

Millett, Kate, 1972, Sexual Politics, London: Abacus.

Mona, C. L.; Rama, K. and Mtonga, L. 2009 (11th May), Gender in the 2009 South African Elections, Gender Links, available at http://www.genderlinks.org.za/attachment_view.php?pa_id-1056. (Retrieved 21st, July 2012)

Myakayaka-Manzini, Mavivi, 1998, "Women Empowered: Women in Parliament in South Africa", in Azza Karram (ed.), op.cit. pp. 175-180.

National Reconstruction Bureau (NRB), 2006, The Local Government System -2001, The Government of Pakistan - available at <http://www.nrb.gov.pk> (Retrieved 21st July, 2012).

Naz, R. 2001, Report on the State of Women in Urban Local Government, Islamabad: Aurat Foundation.

Nordlund, Anja, Taarup, 2003, "International Implementation of Electoral Gender Quotas in the Balkans - A Fact Finding Report", Stockholm: Stockholm University Research Programme on Gender Quotas: Working Paper - 1.

Norris, Pippa, n.d. Increasing Women's Representation in Government: What Strategies Would Work best for Afghanistan? Centre on International Co-operation, New York: New York University.

Norris, Pippa, and Lovenduski Joni, 1995, Political Recruitment: Gender, Race and Class in the British Parliament, Cambridge: Cambridge University Press.

Panandiker, Pai, V. A. 2000, Problems of Governance in South Asia, New Delhi: Konrak Publishers.

Pande, Rohini and Ford, Deanna, 2011, Gender Quotas and Female Leadership: A Review, Background paper for the World Development Report

on Gender, Harvard: Harvard University Press.

Pateman, Carole, 1988, *The Sexual Contract*, Oxford: Basic Blackwell.

Phillips, Anne, 1995, *The Politics of Presence*, Oxford, Clarendon Press.

Powley, Elizabeth, 2003, *Strengthening Governance: The Role of Women in Rwanda's Transition*, Cambridge: Hunt Alternatives Fund.

Rai, S.M. 1995 (September) "Women Negotiating Boundaries: Gender, Law and the Indian State" *Social and Legal Studies*, Vol. 4, No. 3, pp. 89-124.

Raman, Vasanthy, 1999 (11th Dec), "Women's Reservation and Democratisation: An Alternative Perspective", *Economic and Political Weekly*, (Bombay), pp. 3494-3495.

Raman, Vasanthy, 2003, "The Implementation of Quotas for Women: The Indian Experience" in *The Implementation of Quotas: Asian Experience*, Stockholm: International IDEA.

Ramirez, F. Soysal, Y. and Shanahan, S. 1997, *The Changing Logic of Political Citizenship: Cross-national Acquisition of Women's Suffrage Rights -1890 to 1990*, *American Sociological Review*, Vol. 62, No. 5, pp. 735-745.

Reyes, Socorro, 2002, *Quotas for Women for Legislative Seats at the Local Level in Pakistan*, Stockholm: International IDEA.

Reyes, Socorro, 2003, "Quotas in Pakistan: A Case Study" in *The Implementation of Quotas: Asian Experience*, Stockholm: International IDEA, pp. 42-47.

Sainsbury, Diane, 1993, "The Politics of Increased Women's Representation: The Swedish Case" in *Gender and Party Politics*, (ed.) J. Lovenduski and P. Norris, Thousand Oaks: Sage Publications, pp. 263-290.

Sawer, Marian, 1999, *A Matter of Simple Justice? Arguments about the Parliamentary Representation of Women*, paper presented to Women's Worlds 99, 7th International Inter-disciplinary Congress on Women, Australia.

Sawer, Marian, 2000, "Parliamentary Representation of Women: From Discourses of Justice to Strategies of Accountability", *International Political Science Review*, Vol. 21, No. 4, pp. 361-379.

Sawer, Marian, and Jupp, James, 1996, *The Two-way Street: Government Shaping of Community-based Advocacy*", *Australia Journal of Public Administration*, Vol. 55, No.4, pp. 82-99.

Saxena, Parul, 2005, "PRIs and Political Socialisation Among Rural Women: Mahila Samakhya Experience", in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp. 175- 207.

Singh, Balram, 2005, "The Impact and Challenges of the 73rd Amendment on the Status of Women" in J. L. Singh (ed.) op.cit. pp. 53-67.

Singh, J. L. 2005, Women in Panchayati Raj. New Delhi: Sunrise Publications.

Stetson, Dorothy, McBride and Mazur, Amy, G. 2002 (Oct 17th- 19th) "Defining Women's Movements Cross-nationally and Over times: Lessons from RNGS Project on Women's Movement's Impact on the State", paper presented at the Pacific Northwest Political Science Annual Meeting, Manila.

Subramaniam, Madhu and Thomas, Jacob, 2001, "The Role of Women Empowerment in Poverty Alleviation with Special Reference to the Panchayati Raj Institutions in Kerala" in Women in Panchayati Raj (eds.) Ambrose Pinto and Helmut Reifeld, New Delhi: Indian Social Institute and Konrad Adenauer Foundation, pp. 195-208.

Tamerius, Karin, L. 1995, "Sex, Gender and Leadership in the Representation of Women", in Gender, Power, Leadership and Governance, (ed.) Georgia Duerst-Lahti and Rita Mae Kelly, Ann Arbour: Michigan.

The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 1978, Colombo: Dept. of Government Printing.

Thomas, Sue, 1994, How Women Legislate? New York,: Oxford University Press.

Tripp, Aili, Mari, 2000, Women and Politics in Uganda, Madison: University of Wisconsin Press.

UNICEF, 2006, "Equality in Politics in Women in Local Government " in the State of the World Children, New York: UNICEF, pp. 51-87.

United Nations, 1948, Universal Declaration of Human Rights, New York: United Nations Organisation.

United Nations, 1966, International Covenant on Civil and Political Rights, New York: United Nations Organisation.

United Nations, 1979, Convention on the Elimination of All Forms of Discriminations Against Women, New York: United Nation.

United Nations, 1995, Platform for Action and the Beijing Declaration, New

York: United Nations Organisation.

United nations, 2000, Resolution 1325 (S/RRE S/1325/2000- Adopted at its 4213TH Meeting on 31ST Oct , 2000), New York: United Nations Organisation.

UNDAW AND PRIO, 1996, Political Decision-making and Conflict Resolution: The Impact of Gender Difference, Expert Group Meeting in Santo Domingo, Dominican Republic (7-11th Oct, 1996, EGM/PRDC/1996/REP-1) New York: United Nations Division for the Advancement of Women.

Vargas, Virginia, 2002, “The Struggle by Latin American Feminisms for Rights and Autonomy” in Nikki Craske and Maxine Molyneux (eds.) Gender and the Politics of Rights and Democracy in Latin America, London: Palgrave, pp. 199-221.

Whip, R. 1991, “Representing Women: Australian Female Parliamentarians on the Horns of a Dilemma”, Women in Politics, Vol.11, No. 3, pp.1-22.

Williamson, M. 2000, “Do Women Make a Difference? Testing for Critical Mass in the Australian Senate and New Zealand Parliament” (unpublished paper) Political Science Programme, Canberra: Australian National University.

Yazdani. F. 2002, Women’s Representation in Local Government in Pakistan, Islamabad: Center for Policy Studies.

Young, Iris, M. 1990, Justice and the Politics of Difference, Princeton: Princeton University Press.

Young, Kate 1993, Planning Development with Women: Making a World of Difference, London: Macmillan.

Zineb, Touimi-Benjelloun, 2002, Political Advancement of Women in Morocco: 2002 Parliamentary Elections, UNIFEM Gender Advisor’s Office, Tunisia and Algeria.

උයන්ගොඩ ජයදේව, 2010 සමාජයේ අපි ඔක්කොම සමානයි ? පුරවැසිභාවයේ දේශපාලන න්‍යාය සහ භාවිතය, කොළඹ සමාජ විද්‍යාග්‍රයින්ගේ සංගමය.

ලියනගේ, කමලා, 1998, ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලනය තුළ කාන්තා සහභාගිත්වය, ශ්‍රේඪිවිච්චි ඊබට් පදනම : කොළඹ.